Příloha č. 8 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Vyhodnocení připomínek uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

1. Regionální pracoviště Správa CHKO Slavkovský les (Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky), Hlavní třída 504/41, 353 01 Mariánské Lázně 2
2. APB - PLZEŇ a.s., IČO: 27066410, se sídlem Losiná 303, 332 04 Losiná 3
3. EURO-WIND s.r.o., Smetanova 24, 407 21 Česká Kamenice, IČO: 25487884 30
4. GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem 57
5. Jindrová Hana [redacted] Křešice 58
6. INTERBAU CZ s.r.o., se sídlem Školní 20, Teplice, IČ: 26506238 67
7. Ježková Ivana, [redacted] Praha 8 94
8. Nedbal Jiří, [redacted] Žatec 96
9. Karlovarský kraj, Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary 101
10. Komora obnovitelných zdrojů energie, z.s., Sněmovní 174/7, 118 00 Praha 1 102
11. Kozlová Anna, [redacted] Uhříněves 131
12. Krušno z. s., Výsluní 147, 431 83 Výsluní 132
13. Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec 136
14. Brčák Martin, [redacted] Praha 2 140
15. Statutární město Děčín, Mírové nám. 1175/5, 405 02 Děčín 143
16. Statutární město Chomutov, Zborovská 4602, 430 01 Chomutov 145
17. Město Žatec, náměstí Svobody 1, 438 01 Žatec 153
18. Město Roudnice nad Labem, Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice nad Labem 154
19. Provazník Miroslav, [redacted] Podlusky 157
20. MR TRUST s.r.o., Pařížská 130/26, 110 00 Praha 1 161
21. Trnka Pavel, [redacted] Děčín IV. 187
22. Povodí Ohře, státní podnik, Bezručova 4219, 430 03 Chomutov 189
23. Kozel Radim, [redacted] Praha 8 194
24. REINKA s.r.o., Štefánikovo náměstí 1702/18, 430 01 Chomutov 196
25. Severočeské doly a.s., Boženy Němcové 5359, 430 01 Chomutov 197
26. Simona Plast-Technik s.r.o., U Autodílen č.p.23, Litvínov-Chudeřín, PSČ 43603 198
27. VTE Moldava II, a.s., Pařížská 130/26, 110 00 Praha 1 201
28. Wind Tech, a. s., se sídlem Moravské náměstí 127/3, 602 00 Brno, IČO: 60706376 ... 228

1. **Regionální pracoviště Správa CHKO Slavkovský les (Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky), Hlavní třída 504/41, 353 01 Mariánské Lázně**
   (JID 170692/2019/KUUK ze dne 17.10.2019)

Text připomínky:

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, regionální pracoviště Správa CHKO Slavkovský les (dále jen „Agentura"), jako orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. e) a jako odborná organizace ochrany přírody s působností na celém území ČR dle § 78 odst. 5 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen „zákon"), na základě zveřejněného dokumentu "Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje - návrh 2. aktualizace", vydává podle části čtvrté zákona 500/2004 Sb., správní řád, toto

VYJÁDŘENI

AORK ČR, RP Správa CHKO Slavkovský les uplatňuje následující připomínky:

1) Koridor E7 vedení 110 kV je z území okresu Chomutov veden dále přes EVL Stroupeč (CZ0420063) a Přírodní památku Stroupeč. Vzhledem k výskytu zvláště chráněných druhů, zejména ptáků, je nutno uvažované el. vedení 110 kV vést mimo tuto lokalitu a koridor E7 přetrasovat.

K ostatním projednávaným aktualizacím, tak jak byly předloženy na veřejném projednání, konaném dne 8. 10. 2019 na Krajském úřadu Ústeckého kraje, nemáme z hlediska našich kompetencí připomínek.

Vyhodnocení připomínky:
K připomínce se nepřihlíží.

Odůvodnění:

Dle § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, námitky, stanoviska a připomínky lze uplatnit do 7 dnů od veřejného projednání. K později uplatněným námitkám, stanoviskům a připomínkám se nepřihlíží. Veřejné projednání návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ) se uskutečnilo 8.10.2019. Námitky, stanoviska a připomínky tak mohly být uplatněny nejpozději do 15.10.2019.
Na tuto skutečnost upozornil pořizovatel ve veřejné vyhlášce č.j. KUUK/111038/2019/UPS ze dne 19.8.2019, kterou bylo oznámeno zveřejnění návrhu 2aZÚR a VV URÚ a termín konání veřejného projednání. Rovněž byl termín, do kdy lze uplatnit námitky, stanoviska a připomínky, uveden v oznámení (č.j. KÚUK/111042/2019/UPS ze dne 19.8.2019), kterým jednotlivě přizval pořizovatel v souladu s § 39 odst. 1 stavebního zákona k veřejnému projednání návrhu 2aZÚR ÚK a VV URÚ dotčené obce, Ministerstvo pro místní rozvoj, dotčené orgány, újezdní úřad dotčeného vojenského újezdu a sousední kraje.
Připomínka Regionálního pracoviště Správa CHKO Slavkovský les (Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky) byla uplatněna až 17.10.2019, proto se k ní v souladu s § 39 odst. 2 stavebního zákona nepřihlíží.

2. APB - PLZEŇ a.s., IČO: 27066410, se sídlem Losiná 303, 332 04 Losiná
(JID 168304/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

I.

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil dne veřejnou vyhlášku ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územní-ho rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „Aktualizace"), včetně návrhu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a konání veřejného projednání.

Podatel tímto v zákonem stanovené lhůtě 7 dnů ode dne konání veřejného projednání, které se uskutečnilo dne 8. 10. 2019, podává v souladu s § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon"), následující připomínky.

II. Obsah připomínky

Podatel zásadně nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren (dále také jen „VVE") a souvisejících staveb, a proto požaduje jeho vypuštění z návrhu Aktualizace. Podatel také požaduje, aby území obcí Hora Sv. Šebestiána, Křimov, Výsluní a Kryštofovy Hamry bylo vymezeno jako lokality vhodné pro umístění VVE.

Podatel již v rámci společného jednání o návrhu Aktualizace uplatnil připomínky, v nichž vyslovil svůj nesou-hlas s navrhovanou regulací. Jelikož tyto připomínky nebyly pořizovatelem vůbec zohledněny, je podatel nucen podat připomínky v rámci veřejného projednání, v nichž opětovně uvádí, že s navrženou regulací pro umísťování ploch pro výstavbu VVE nesouhlasí, a to z níže uvedených důvodů.

III. Odůvodnění připomínky

1. Nezákonnost a neproporcionalita navržené regulace

Zveřejněný návrh Aktualizace navrhuje v textové části v bodu 162. novou regulaci ploch a koridorů pro umísťování velkých větrných elektráren. Konkrétně se navrhuje doplnit do článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „ZÚR ÚK“) následující text:

„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);
- přírodní parky;
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);

- významné krajinné prvky;
- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;
- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;
- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;
- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch."

Pořizovatel na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace v kap. „Rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE" uvádí, že „Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE není v rámci 2aZÚR ÚK zpracováno. S ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR nelze grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE zpracovat a je potřeba ho řešit v rámci podrobnější ÚPD dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území."

Celkové území, na němž nelze stavby větrných elektráren vůbec umísťovat, je proto sice jen ilustrativně, avšak dostatečně přehledně a srozumitelně, znázorněno na obrázku č. 25 na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace (viz níže). Toto území pokrývá prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem.

Obrázek 25: Schématické rozdělení kraje dle možnosti umisťování VE (dle dat ÚAP ÚK 2017);

Podatel s takovou regulací nesouhlasí a považuje ji za zcela nezákonnou z důvodu její neproporcionality a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS") a Ústavního soudu, a pro rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31,176 a 199.

Podatel připomíná, že nyní zveřejněný návrh Aktualizace reaguje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 9 Ao 6/2011-261, jímž byla jako nezákonná zrušena část ZÚR ÚK obsahující předchozí regulaci ploch pro umísťování VVE. Uvedený rozsudek navazoval na nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12, v němž Ústavní soud vytkl NSS, že se odchýlil od své předchozí judikatury, z níž vyplývala neproporcionalita absolutního zákazu umísťování větrných elektráren v rámci zásad územního rozvoje (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127, ve věci ZÚR Moravskoslezského kraje). Ústavní soud konkrétně regulaci obsažené přímo v ZÚR ÚK vytknul, že „Ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Ao 2/2011 je tak možné stěžovatelce přisvědčit, že z odůvodnění ústavní stížností napadeného rozhodnutí nevyplývá žádný legitimní (legální) důvod, pro který by bylo eventuálně možno na celém území kraje znemožnit určitou ekonomickou aktivitu. Kritéria stanovená na str. 47 a 48 textové části ZÚR ÚK v případě ploch pro VVE jsou přitom nejen ve faktickém rozporu s obecnými - a vůči velkým větrným elektrárnám vstřícnými - zásadami formulovanými v bodě 29 na str. 10 textové části ZÚR ÚK, ale potenciálně taktéž s výše uvedenou premisou, že prostřednictvím opatření obecné povahy nelze znemožnit na celém území kraje státem podporovanou ekonomickou aktivitu (viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, resp. s účinností od 1. 1. 2013 též zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie), jež má pomoci naplnit národní cíl v podobě pokrytí 13 % konečné spotřeby elektrické energie v roce 2020 z obnovitelných zdrojů (srov. webové stránky Ministerstva životního prostředí http://www.mzp.cz/cz/vetrne_elektrarny)."

Následně po nálezu Ústavního soudu došlo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ke zrušení ZÚR ÚK v části stanovující následující regulaci:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny - velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo, - maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma, - území přírodních parků (PPk) - území s vymezeným ÚSES, - pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), - území NATURA 2000 - evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO), - území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče - území jader městských zón a příměstských oblastí, - území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí, - území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, - území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní, - území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem

- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN."

Důvodem zrušení byla skutečnost, že „regulativ postihuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že pokud by byl stanoven bez přiměřeného důvodu a ve vyšší než nutné

míře, zasáhl by nepřípustně do práv na samosprávu zdejších obcí či práv (zejména vlastnických) jednotlivých občanů." Nejvyšší správní soud současně dospěl také k závěru, že zvolená regulace nebyla v ZÚR ÚK „dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu nelze ověřit, zda není zjevně nepřiměřená a neodpovídající hodnotám, které mají být regulací chráněny." (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ao 6/2011 -261).

Ačkoli v návrhu Aktualizace byla regulace ploch pro větrné elektrárny oproti předchozí regulaci obsažené v ZÚR ÚK upravena, podatel má za to, že její důsledky jsou prakticky totožné, jako v případě předchozí nezákonné regulace, jelikož fakticky znamenají ústavně nepřípustný absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území kraje stanovený v rámci ZÚR ÚK. Území vymezené v rámci Aktualizace jako území, v němž nesmí být větrné elektrárny vůbec umísťovány, je totiž natolik rozsáhlé, že nepochybně zahrnuje veškeré území kraje, v němž by bylo možné s ohledem na větrný potenciál větrné elektrárny umístit. Plochy označené bíle jsou mimo jiné blokovány ještě dalšími limity, zejména vymezením chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a pro investory ve větrné energetice jsou tyto plochy zjevně bezvýznamné a také nedostupné.

Zákaz jejich umísťování v rozsahu navrženém Aktualizací tedy ve svých důsledcích opětovně povede k znemožnění umísťování větrných elektráren jako legální ekonomické aktivity na celém území kraje. Takový důsledek však označil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 1472/12 za ústavně nepřípustný, přičemž jeho závěry musí pořizovatel respektovat i v případě nyní pořizované Aktualizace, jelikož dle čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.

K tomu podatel doplňuje, že nepovažuje za správné východisko pořizovatele uvedené na str. 418 odůvodnění textové části Aktualizace, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou vysoké větrné elektrárny výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje.

Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je totiž plochou nadmístního významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí. Podle § 5 odst. 3 stavebního zákona platí, že „Orgány obce zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území obce, pokud nejsou svěřeny působnosti v záležitostech nadmístního významu orgánům kraje nebo na základě zvláštních právních předpisů dotčeným orgánům." Ust. § 5 odst. 4 stavebního zákona pak stanovuje, že „Orgány kraje zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území kraje, přitom mohou zasahovat do činnosti orgánů obcí jen v zákonem stanovených případech, a to pouze v záležitostech nadmístního významu; postupují přitom v součinnosti s orgány obcí." Podle § 36 odst. 1 stavebního zákona platí, že „Zásady územního rozvoje vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití." Podle § 36 odst. 3 stavebního zákona „Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí."

Podatel si je vědom toho, že v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. V již zmiňovaném rozsudku č. j. 7 Ao 2/2011 - 127, který se týkal právě zrušení regulace VVE v Ústeckém kraji, NSS dovodil nadmístní význam větrných elektráren z toho, že se jedná o „několik desítek metrů vysoké stožáry s velkoprůměrovými vrtulemi většinou o menším počtu listů (obvykle tří), které již pro své rozměry, a také často proto, že jsou umisťovány na větrně exponovaných, tedy většinou vyvýšených místech, jsou vidět z větší dálky. Pro tuto jejich vlastnost - vliv na pohledový charakter krajiny, tj. na její estetickou stránku, projevující se ve velkém (často vícekilometrovém) okruhu okolo nich - je

třeba takové stavby zásadně považovat za stavby nadmístního významu, a tedy způsobilé předměty regulace v zásadách územní-ho rozvoje. Vliv větrných elektráren na krajinu je nepochybně takový, že posilují její technický a „moderní" a naopak oslabují její přírodní a „původní" charakter."

V dalším rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č. j. 8 Ao 7/2011 - 138, NSS uvedl, že nad rámec vlivu VVE na krajinu dovozuje jejich nadmístní charakter ze skutečnosti, že umístění větrné elektrárny souvisí s výrobou elektrické energie pro celostátní elektrizační soustavu, nikoliv pouze pro obec, na jejímž území je elektrárna umístěna. S umísťováním větrných elektráren tedy může souviset řešení kapacity distribučních sítí, které bezpochyby ovlivňuje území více obcí. Odůvodnění textové části Aktualizace na tyto rozsudky odkazuje.

V minulosti tedy bylo dovozeno, že VVE jsou záměry nadmístního významu z důvodu (1) jejich vlivu na krajinu a (2) jejich vlivu na kapacitu navazující distribuční soustavy pro elektřinu. Současně však v citovaných rozsudcích nebyl nadmístní charakter VVE stanoven kategoricky, ale v obou se uvádí, že VE budou mít „zpravidla" nadmístní význam: „větrné elektrárny jsou zpravidla stavbami nadmístního významu" (rozsudek č. j. 7 Ao 2/2011 - 127); „zpravidla podstatně, skutečně a významně ovlivňuje území přesahující území obce, na němž je elektrárna umístěna." (rozsudek č. j. 8 Ao 7/2011 - 138). Posledně citovaný rozsudek dále uvádí „Z judikatury soudu lze dovodit, že existuje souvislost mezi nadmístním významem takto označené plochy a využitím, k němuž je taková plocha určena. Jinými slovy, ne vždy musí mít plocha označená jako plocha nadmístního významu takový význam sama o sobě, ale může jej získávat i nadmístním významem svého plánovaného využití. Závěr, že nadmístní význam plochy ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona může být dán nejen charakterem plochy samotné, ale zejména jejím využitím, které se odvíjí od jejího funkčního určení, můžeme nalézt např. v rozsudku NSS čj. 1 Ao 1/2009 - 185."

Byť z citované judikatury plyne, že zde může být dán vztah mezi charakterem plochy a jejím funkčním využitím, podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro větrnou elektrárnu za všech okolností a vždy nadmístní význam a že by z tohoto důvodu mohla být vždy automaticky řešena na úrovni ZÚR. Výše uvedené potenciální nadmístní vlivy, které větrné elektrárny mohou mít, je potřeba posuzovat na základě konkrétních okolností případu, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro větrnou elektrárnu umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Je tedy zcela myslitelná situace, že určitá plocha pro vysokou větrnou elektrárnu svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní toliko území obce, na které se nachází, a proto se nebude jednat o plochu nadmístního významu dle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Obdobná logika by vedla k absurdnímu závěru, že stavba VVE by měla republikový význam, pokud by vizuálně zasahovala do sousedního kraje. Stavby VVE jsou přitom svým dopadem na krajinný ráz a svou viditelností podobné stavbám výškových domů, vysílačů, komínů či velkým průmyslovým objektům, tyto stavby a plochy pro ně ovšem v praxi podléhají výlučné regulaci v rámci územního plánu obce jako záměry lokální.

Pokud jde o vliv na distribuční soustavu, realitou je, že u drtivé většiny záměru VVE je přípojka elektrického vedení řešena jako podzemní kabelová trasa, a to s využitím bezvýkopové pokládky kabelů. Takový způsob realizace související infrastruktury může jenom obtížně ovlivnit území jiných obcí, v důsledku čehož by mohl být založen nadmístní význam této VVE. Dle stejné logiky by musel být za záměr nadmístního významu považována každá plocha, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu (ať již z hlediska přívodu elektřiny, plynu, vody, odkanalizování apod.), a z toho důvodu by bylo možné uvažovat i nad teoretickým ovlivněním jiných obcí. Za plochy nadmístního významu by tak musely být vždy

považovány např. i jednotlivé velkoplošné prodejny potravin, rozsáhlejší sportoviště, kulturní či zdravotnická zařízení, která pravidelně navštěvují i občané sousedních obcí (či krajů), přičemž imise z dopravních prostředků, které se používají k cestě do nich zcela jistě a negativně zasahují území více obcí. Dále by za plochy nadmístního významu bylo nutno považovat např. plochy pro lokální kotelny, teplárny či výrobny elektrické energie, jejichž imise znečišťujících látek do ovzduší zcela jistě mohou negativně zatěžovat území soudních obcí (či krajů).

Např. v případě obce Kryštofovy Hamry se přitom jedná o situaci, kdy se na jejím území již několik VVE nachází, dokonce se zde nachází největší větrný park v ČR. Zmiňovaný „původní" charakter se proto již do jisté míry proměnil do charakteru „moderního." Estetickou stránku či pohledový charakter krajiny je potřeba hodnotit i ve světle závěrů rozsudku NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 As 52/2009-227, v němž se uvádí, že „poměry určitého území nemohou být zpravidla navždy konzervovány a mohou se měnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejrůznějších stavebních aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje společnosti a jednotlivec jim a priori nemá právo bránit." Navíc elektrárny mají být vzhledem k nejbližší obytné zástavbě vzdáleny několik set metrů (i s ohledem na požadavky na ochranu veřejného zdraví před hlukem) takže nelze předpokládat takové vlivy, které by významným způsobem ovlivnily území jiných obcí z vizuálního hlediska.

Druhým potenciálním nadmístním vlivem byly problémy spočívající s nedostatečnou kapacitou distribuční sítě, která může vyvolat potřebu realizace dalších záměru (např. realizaci nového vedení), které ovlivní území více obcí. Ani tyto vlivy však v případě VVE potenciálně umístěných na území obce nelze nutně považovat nadmístní, neboť uvedená kapacita je v daném případě dostačující.

V případě VVE plánovaných k umístěných na území obce Kryštofovy Hamry tedy nelze předpokládat takové vlivy, které by svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivnily území více obcí, proto se nejedná o plochy nadmístního významu, které by měly být řešeny na úrovni Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

V důsledku nesprávné a zcela mechanické aplikace závěru, že větrné elektrárny, resp. plochy pro ně, jsou vždy záležitostmi (nebo plochami) nadmístního významu, tedy fakticky dochází k nepřípustnému znemožnění tohoto typu legální ekonomické aktivity na celém území kraje.

Z výše uvedených důvodů tedy považuje podatel regulaci navrženou v bodě 162. Aktualizace za nezákonnou a neproporcionální, jelikož nepřiměřeně omezuje práva dotčených osob, mezi něž patří také podatel jako vlastník pozemků na území obcí Hora Sv. Šebestiána, Křimov, Výsluní a Kryštofovy Hamry, na nichž by mělo dojít k umístění jeho záměru Větrný park Chomutov, k němuž disponuje souhlasným stanoviskem EIA a které hodlá na území Ústeckého kraje realizovat.

2. Nesprávné odůvodnění navržené regulace

Podatel si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 9 Ao 6/2011-261 také uvedl, že předchozí regulace v ZÚR ÚK nebyla dostatečně odůvodněna, a proto nebylo možné posoudit, zda je při-měřená či nikoliv. Podatel je však v daném případě důvodně přesvědčen, že regulace navržená v rámci návrhu Aktualizace zasahuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že neexistují důvody, které by ji mohly ospravedlnit jako přiměřenou.

Pořizovatel uvádí důvody, které ho vedly ke zvolení regulace ploch pro větrné elektrárny především na str. 413-434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace. Podatel tyto důvody

považuje za věcně nesprávné a neodůvodňující přísnost regulace, která ve svém důsledku znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

2.1. Odůvodnění návrhu Aktualizace nejprve podrobně popisuje „základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti." V této části se podrobně popisují přírodní dispozice Ústeckého kraje, které náleží k nejhodnotnějším přírodním fenoménům. Zpracovatel pak odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Z toho zpracovatel dovozuje povinnost stanovit v rámci ZÚR ÚK pro lokalizaci VVE účinná regulační opatření. Dále se zde uvádí, že navržená regulace se soustřeďuje na území s preferencí ochrany přírody a krajiny a na území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče, ve kterých nelze s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví VVE umísťovat.

Podatel s uvedeným odůvodněním zásadně nesouhlasí a považuje ho za snahu o cílené zabránění možnosti umísťování VVE, které bude mít za důsledek fakticky plošný zákaz této legální ekonomické aktivity na území celého Ústeckého kraje. Ačkoli totiž zpracovatel na jednu stranu vykresluje charakteristiku krajiny Ústeckého kraje jako nesmírně hodnotnou, sám připouští, že je tato charakteristika již nyní značně narušena celou řadou činností, které však nesouvisí s výrobou elektřiny z VVE.

Na str. 415 odůvodnění se konstatuje, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a že Severní část Mostecké pánve (Podkrušnohoří) je postižena přítomností průmyslových provozů, které negativně ovlivňují prostorové vztahy v území. Dále se na str. 417 uvádí, že významný rys kulturně-historické charakteristiky území tvoří dobývání nerostného bohatství a že oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena, reprezentuje industrializované území, kde je koncentrováno širší spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství atd.). Na str. 418 se shrnuje, že vedle přírodních či přírodně blízkých i krajin se v rámci Ústeckého kraje vyskytuje rozsáhlé antropicky zatížené území s negativními dopady především velkoplošného dobývání (rozlehlé umělé deprese, novotvary výsypek), vysokým podílem urbanizovaných ploch se sídlištní zástavbou a přítomností rozsáhlých průmyslových provozů se značným vizuálním dosahem (tepelné elektrárny).

Podatel proto považuje odůvodnění Aktualizace za vnitřně rozporné, neboť na jednu stranu je zdůrazňováno, že se jedná z hlediska ochrany krajinného rázu o natolik cenné území, že je potřeba plošně vyloučit výstavbu VVE, na druhou stranu se zde ovšem připouští, že hodnota území je již v současnosti významně narušena v důsledku průmyslových provozů a těžební činnosti. V rozporu s tímto konstatováním ovšem Aktualizace nijak neřeší tyto činnosti negativně ovlivňující krajinný ráz, ale zaměřuje se diskriminačně pouze proti výstavbě VVE, a to způsobem zcela nepřiměřeným.

Jak bylo uvedeno výše, stanovená regulace zahrnuje prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem. Takto přísnou regulaci nelze odůvodnit ani odkazem na § 18 odst. 4 stavebního zákona. Ačkoli je pravdou, že podle tohoto ustanovení je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel, tento cíl nelze vnímat izolovaně, ale je potřeba ho interpretovat ve vzájemné souvislosti s dalšími cíli a úkoly územního plánování.

V této souvislosti nelze přehlédnout zejména cíle územního plánování dle § 18 odst. 1 až 3, tedy mj. povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Tyto tři pilíře územního plánování by měly být ve vyváženém vztahu, což ovšem návrh Aktualizace nečiní, neboť bezdůvodně zcela vylučuje určitou ekonomickou aktivitu, která navíc ve svém důsledku přispívá k ochraně životního prostředí formou výroby elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Využívání výroby energie z VVE je přitom potřeba označit za veřejný zájem, jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016: „Je samozřejmostí, že stavby sloužící k výrobě větrné energie s sebou nesou nejrůznější negativní důsledky jako každý jiný způsob výroby energie, což uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí, to však nic nemění na skutečnosti, že využívání výroby energie z obnovitelných zdrojů lze za současného stavu politického a odborného diskursu označit za zájem veřejný."

Dále má územní plánování zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, přičemž má za tím účelem sledovat společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Tyto cíle nicméně návrh Aktualizace nenaplňuje, neboť jednostranně znemožňuje výstavbu určitého typu staveb, které ve svém důsledku přispívají k ochraně životního prostředí.

Podatel považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, které byly identifikovány jako narušující krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území Ústeckého kraje. Jedná se například o již zmiňovanou těžbu nerostných surovin nebo průmyslovou činnost, které rovněž mohou negativně ovlivňovat krajinný ráz, veřejné zdraví a další chránění hodnoty, a to v mnohem větším rozsahu a často trvale, přičemž ZÚR ÚK ani Aktualizace je, na rozdíl od z povahy věci dočasných staveb VVE, žádným způsobem nereguluje či plošně nezakazuje a ani tento úkol neukládá obcím v rámci jejich územních plánů.

2.2. Co se týče argumentace ohledně toho, že na území Ústeckého kraje se v současnosti vyrobí 29,5 % z celkové republikové výroby elektřiny a 35 % z celkové republikové výroby elektřiny z větrné energie, tak takové odůvodnění nemůže být podle podatele důvodem, proč fakticky zakázat jakoukoliv další výstavbu větrných elektráren. Naopak samotný zpracovatel uvádí, že značná část objemu elektřiny je vyrobena z hnědého uhlí, jehož těžba i zpracování jsou pro životní prostředí a hodnoty, jejichž ochranu pořizovatel deklaruje, nepochybně mnohem více zatěžující, než výroba elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Skutečnost, že Ústecký kraj je v současnosti na prvním místě v České republice ve výrobě elektřiny z větrné energie, pak dokládá, že jsou na území tohoto kraje pro umísťování větrných elektráren vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu, který byl i využit, byť zatím zdaleka nedošlo k jeho plnému využití). Tato skutečnost by tedy měla spíše odůvodňovat další podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv její implicitní zákaz na celém území kraje.

Tvrzení, že s ohledem na prolomení těžebních limitů na lomu Bílina, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu vytížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny, je zcela neaktuální a nepravdivé. Naopak s ohledem na ochranu klimatu se Česká republika zavázala k postupnému útlumu těžby a výroby energie z uhlí, přičemž do roku do roku 2040 by se mělo jednat o 10-15 % celkové produkce, jak s tím počítá Státní energetická koncepce a jak např. plyne z tiskové zprávy k ustavení Uhelné komise jakožto poradního orgánu vlády ČR.

Rovněž nelze přisvědčit ani tvrzení pořizovatele opakovaně uváděnému v odůvodnění návrhu Aktualizace, že cílem regulace je zamezit „překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren." V posledních letech totiž rozhodně nelze tvrdit, že by byla výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji překotná, a to i v důsledku činnosti samotného Krajského úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad totiž ani po zrušení předchozí regulace Nejvyšším správním soudem jednotlivým obcím neumožňuje, aby plochy pro větrné elektrárny vymezily ve svých územních plánech v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona, ale tomuto postupu brání například svými stanovisky vydávanými dle § 50 odst. 7 stavebního zákona. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji tedy naopak v poslední dekádě stagnuje a byla prakticky zastavena, když poslední 2 ks větrných elektráren byly v Ústeckém kraji v Habarticích u Krupky uvedeny do provozu v roce 2010. Proto je uvedené odůvodnění návrhu Aktualizace zcela nepravdivé.

2.3. Pořizovatel v návrhu Aktualizace stanovil zákaz umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren v jednotlivých územích definovaných v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen „ZOPK"), konkrétně velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky a chráněné krajinné oblasti) a navazující pásmo 3 km, maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky), přírodní parky, území NATURA 2000, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky.

V odůvodnění návrhu Aktualizace pak pořizovatel odkazuje na jednotlivá ustanovení ZOPK s tím, že případná výstavba VVE v jednotlivých chráněných územích je s těmito ustanoveními ve zřejmém rozporu. Citovaná ustanovení ZOPK však dle přesvědčení podatele nemohou odůvodňovat přísnost zvolené regulace a absolutní zákaz umísťování určitého typu staveb. Naopak příslušná ustanovení ZOPK předpokládají, že po zvážení konkrétních okolností je možné na základě souhlasu k tomu příslušného dotčeného orgánu určitý záměr umístit i na těchto vymezených územích.

Podatel poukazuje např. na ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) ZOPK, podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí zakázáno umisťovat, povolovat nebo provádět stavby (mimo vyjmenovaných staveb). ZOPK tedy v tomto případě předpokládá, že na plochách vymezených příslušnou územně plánovací dokumentací jako zastavitelné lze za splnění dalších podmínek v některých případech stavby umísťovat. Návrh Aktualizace nicméně a priori zcela vylučuje, aby bylo toto území vymezeno v územním plánu obce jako zastavitelné pro účely výstavby větrných elektráren.

V případě chráněných krajinných oblastí pak § 26 odst. 2 písm. a) ZOPK zakazuje absolutně umísťování a povolování nových staveb pouze na území první zóny, pro další zóny chráněných krajinných oblastí tedy rovněž platí, že za splnění dalších podmínek lze za určitých okolností připustit.

Za zcela nepřiměřené považuje podatel i absolutní zákaz umísťování větrných elektráren v navazujícím 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu od národních parků a chráněných krajinných oblastí. Pokud není a priori vyloučeno umístění větrných elektráren uvnitř zvláště chráněných území, tím méně může být vyloučeno jejich umístění vně těchto zvláště chráněných území, u nichž zákon žádné ochranné pásmo takového rozsahu nestanovuje.

Co se týče přírodních parků, ustanovení § 12 odst. 3 ZOPK pouze stanovuje, že orgán ochrany přírody může k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. ZOPK však naprostý zákaz umísťování staveb v tomto území nestanovuje. Je

přitom realitou, že většina investorů se územím přírodním parkům spíše vyhýbá s ohledem na to, že zde není příliš pravděpodobné získání souhlasu orgánu ochrany přírody k umisťování a povolování staveb VVE podle § 12 ZOKP pro navazující povolovací procesy.

ZOPK pak nestanovuje naprostý zákaz umísťování staveb pro územní systém ekologické stability. Pořizovatel ostatně sám v odůvodnění uvádí, že „Problémem není v zásadě ani tak samotná existence VVE, neboť ve skladebných částech ÚSES jsou za podmínky, že nedojde k narušení celistvosti a funkčnosti ÚSES, přípustné stavby dopravní a technické infrastruktury." Jako problém však vnímá ničím nespecifikované rušivé vlivy větrných elektráren, které by dle jeho názoru mohly ohrozit biologickou diverzitu skladebných částí ÚSES a tím funkčnost systému jako celku. Takové tvrzení je zavádějící a nepravdivé, větrné elektrárny nemusí nijak zásadně svým provozem narušovat funkčnost ÚSES.

Za zcela neodůvodněné považuje podatel úplné vyloučení významných krajinných prvků z možnosti umístění VVE. Pojem „významný krajinný prvek" je totiž v § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK definován velice široce a zahrnuje jakýkoliv ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Pořizovatel přitom zcela přehlíží, že dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK je umísťování staveb, které by mohly ohrozit významný krajinný prvek, možné, k takovému zásahu je však potřeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Rovněž v případě významných krajinných prvků tedy není vyloučeno, aby bylo takové souhlasné stanovisko, v závislosti na konkrétních okolnostech, případu vydáno i pro stavbu větrné elektrárny.

Tvrzení uvedené v odůvodnění návrhu Aktualizace, že lesní zákon prakticky neumožňuje na pozemcích určených k plnění funkce lesa využití nesouvisející s lesním hospodařením, je pak zcela zavádějící a rovněž nemůže odůvodňovat navrženou regulaci. V souladu s § 15 odst. 1 totiž může na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesa dojít k odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa, a tím i k jejich uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Posouzení toho, zda má v daném případě dojít k odnětí lesních pozemků pro jiné účely, či nikoliv, však rovněž závisí až od konkrétní podoby záměru v rámci navazujících povolovacích procesů.

Za nesprávné považuje podatel i odůvodnění plošného zákazu umísťování větrných elektráren na území NATURA 2000, jelikož je dle pořizovatele jejich umístění v rozporu s hlavním důvodem vymezování EVL a ptačích oblastí. Podatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 45h odst. 1 ZOPK, podle něhož jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Až v případě, že bude stanovisko k záměru vydané příslušným orgánem souhlasné, bude možné záměr umístit a povolit. Jelikož ochrana území NATURA 2000 je na základě uvedeného ustanovení zajištěna v rámci navazujících řízení, není důvodu, aby bylo umísťování určitého typu staveb předem plošně vyloučeno na úrovni územně plánovací dokumentace kraje.

Podatel tedy shrnuje, že ve všech případech by jednotlivé záměry větrných elektráren podléhaly dalším povolovacím procesům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna prostřednictví k tomu příslušných dotčených orgánů (orgány ochrany přírody a krajiny, orgány státní správy lesů apod.). Současně lze podotknout, že v případě vysokých větrných elektráren přesahujících 50 m se jedná o záměry podléhající zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. V případě, že by k tomu příslušný orgán nevyloučil významné negativní vlivy záměru, bylo by potřeba provést plné posuzování vlivů záměru na životní prostředí a záměr by bylo možné umístit pouze na základě souhlasného závazného stanoviska EIA. Lze tedy shrnout, že není důvodu pro to,

aby došlo k naprostému vyloučení možnosti umísťování větrných elektráren, jelikož tím pořizovatel touto regulací v podstatě překračuje svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, kterým jediným náleží na základě konkrétních parametrů a lokace posouzení vlivů konkrétních záměrů z hlediska zvláštních právních předpisů ve vztahu k veřejným zájmům, k jejichž ochraně jsou tyto orgány pověřeny.

Podatel dále uvádí, že na území Ústeckého kraje je v současnosti v provozu mnoho vysokých větrných elektráren i na území, které je nyní v návrhu Aktualizace vymezeno jako území, na němž nelze stavby větrných elektráren umístit. Nelze přitom tvrdit, že v minulosti došlo k umístění a povolení těchto záměrů v rozporu se zákonem - naopak bylo ve všech případech provedeno příslušné posouzení jejich vlivů na životní prostředí, včetně zásahu do krajinného rázu, přičemž k tomu příslušnými orgány bylo vyhodnoceno, že se jednalo o záměry přípustné.

2.4. Návrh Aktualizace dále vylučuje umísťování staveb pro větrné elektrárny v památkově chráněných územích a nemovitých kulturních památkách, včetně navazujícího 1 km ochranného pásma vizuálního vlivu.

Podatel si je vědom toho, že účelem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, na který odkazuje pořizovatel v odůvodnění návrhu, je ochrana kulturních památek. Jednotlivá ustanovení však převážně směřují k ochraně samotných památkově chráněných objektů, do nichž je možné zásahy nebo stavební úpravy činit vždy na základě závazného stanoviska orgánu ochrany státní památkové péče. Je zřejmé, že větrné elektrárny v praxi nebudou umísťovány přímo v národních kulturních památkách nebo v městských památkových rezervacích.

Pořizovatel nicméně kromě těchto památkově chráněných objektů a území vymezuje dále „ochranné pásmo vizuálního vlivu", a to ve vzdálenosti 1 km od předmětu památkové ochrany. Pořizovatel přitom uvádí, že na území Ústeckého je Národním památkovým ústavem evidováno více než 3500 nemovitých kulturních památek. Podatel v této souvislosti odkazuje na § 17 zákona č. 20/1987 Sb., který stanovuje, že pokud to vyžaduje ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, může obecní úřad obce s rozšířenou působností vydat územní rozhodnutí o ochranném pásmu a určit v něm, u kterých nemovitostí v ochranném pásmu, nejsou-li kulturní památkou, nebo u jakých druhů prací na nich, včetně úpravy dřevin, je vyloučena povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko, nebo může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu. Pásmo vymezené pořizovatelem v návrhu Aktualizace se tak z hlediska svého účelu překrývá s institutem ochranného pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. Pokud tedy pořizovatel navrhuje vymezit kolem památkově chráněných objektů uvedené pásmo vizuálního vlivu, tak tím zasahuje do kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností, to navíc aniž by došlo k splnění zákonem stanovených podmínek (vyjádření odborné organizace státní památkové péče, územní řízení o vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu, možnost poskytnutí náhrady majetkové újmy dle § 17 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. apod.). Velikost pásma vizuálního vlivu 1 km navíc podatel považuje za zcela nepřiměřenou vůči sledovanému účelu ochrany objektů památkové péče, jelikož ochranná pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. se vymezují obvykle v řádech desítek či stovek metrů od památky, tedy zjevně v menším dosahu, než jak ho vymezil pořizovatel.

Tvrzení zpracovatele, že v těchto územích je výstavba VVE a priori vyloučena, je tedy nepravdivé, neboť přípustnost konkrétního záměru z hlediska památkové ochrany podléhá vždy individuálnímu posouzení k tomu příslušný správním orgánem, který má k tomu také odbornou kompetenci, a toto posouzení nelze suplovat na úrovni zásad územního rozvoje.

2.5. Návrh Aktualizace dále stanovuje úplný zákaz umísťování větrných elektráren v zastavěném území a do vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. Jako důvod tohoto zákazu se v odůvodnění textové části návrhu uvádí jednak hluk, který by větrné elektrárny mohly způsobovat, jednak další vlivy, jako jsou například nízkofrekvenční zvuk nebo stroboskopický efekt.

Co se týče hluku, podatel nezpochybňuje, že větrné elektrárny mohou být zdrojem hluku, tyto vlivy však budou u konkrétních záměrů vzhledem k jejich přesnému umístění posouzeny k tomu příslušnými správními orgány, v daném případě krajskou hygienickou stanicí, jak ostatně uvádí i samotný zpracovatel. Podle § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. ostatně platí, že v případě, že je-li v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi.

Není proto legálního důvodu, aby byly větrné elektrárny z důvodu možného hluku absolutně vyloučeny z umísťování v zastavěném území obce či dokonce v pásmu 500 m od něj. Podatel v tomto směru dále poukazuje na to, že pořizovatel dokonce současně vymezuje v rámci ZÚR ÚK nebo v rámci Aktualizace nové, mnohem významnější, zdroje hluku v podobě koridorů dopravní infrastruktury, u nichž vzdálenost 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch zjevně nedodržuje, což svědčí o účelovém a diskriminačním postupu pořizovatele vůči stavbám VVE.

Zpracovatel dále v odůvodnění argumentuje hygienickými limity hluku, nicméně jeho přístup ve vztahu k ochraně území před potenciálním hlukem zcela nesprávný.

Podle § 12 nařízení č. 272/2011 Sb. jsou základní hygienické limity hluku 50 dB v denní době a 40 dB v noční době stanoveny pro chráněné venkovní prostory staveb. Podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Uvedené limity hluku, jakož i ochrana obyvatelstva před hlukem, je tedy primárně stanovena pro stavby sloužící pro bydlení, školství, zdravotní a sociální účely.

Naopak návrh Aktualizace však vztahuje jakési „ochranné pásmo" před hlukem k zastavěnému území, což je mnohem širší pojem. Zastavěné území je definováno v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 stavebního zákona a zahrnuje veškeré pozemky v intravilánu, jakož i všechny zastavěné stavební pozemky a další zde vyjmenované plochy. Zastavěné území tedy zahrnuje například i plochy výroby a skladování, plochy dopravní infrastruktury nebo plochy pro komerční vybavení, tedy takové plochy, u nichž právní úprava ochranu před hlukem nepředpokládá, a které případně naopak mohou být samy o sobě zdrojem hluku. Zákaz umísťování ploch pro větrné elektrárny do 500 m od zastavěného území je tedy stanoven zjevně nelogicky a nepřiměřeně.

Podatel je dále přesvědčen, že ani navržený zákaz umísťování větrných elektráren do vzdálenosti 500 m od zastavitelných ploch není stanoven v souladu se zákonem. Podle § 2 odst. 1 písm. j) stavebního zákona se zastavitelnou plochou rozumí plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje. Jedná se tedy o plochu, která je pouze určená k zastavění, avšak na které se v současnosti zatím zástavba nenachází. Z tohoto důvodu se také na ně nevztahuje ochrana před hlukem dle zákona č.

258/2000 Sb. a nařízení č. 272/2011 Sb., neboť tato se vztahuje pouze k těm pozemků, na nichž se již zá-stavba nachází. Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl odpovědnost za ochranu před hlukem na stavebníka, který vstupuje do území zatíženého zdrojem hluku, který dle § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. musí k žádosti o umístění stavby předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání závazného stanoviska měření hluku a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Regulace navržená pořizovatelem z důvodu ochrany před hlukem je tak v rozporu s výše uvedenými právními předpisy, a také zasahuje do kompetenci příslušných orgánů, v daném případě krajských hygienických stanic.

Co se týče dalších vlivů, u nichž pořizovatel uvádí, že tyto nemohou být vyhodnoceny v rámci posuzování konkrétních záměrů krajskými hygienickými stanicemi (např. stroboskopický efekt), tak k tomu podatel uvádí, že pokud by samotná existence těchto vlivů měla být důvodem pro zákaz umísťování větrných elektráren, tak by tyto stavby nebylo možné umístit nikde a na žádném místě, což by bylo ve smyslu výše uvedené judikatury nepřípustné. Navíc sám zpracovatel uvádí, že negativní vlivy infrazvuku a nízkofrekvenčního zvuku na lidské jsou pouze předpokládány, avšak dosud nebyly relevantním způsobem zkoumány a přesně změřeny. Tím spíše se nemůže jednat o legitimní důvod pro plošné vyloučení VVE v území s větrným potenciálem.

Podatel je přesvědčen, že posouzení míry závažnosti ovlivnění obyvatel těmito vlivy bude vždy záviset od konkrétního umístění záměru a jeho parametrů, k čemuž musí dojít vždy až v rámci navazujících povolovacích procesů, důkazem čehož je také odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 67/2008-111 uvedený v odůvodnění. Rovněž z tohoto rozsudku vyplývá, že osoby potenciálně dotčené negativními vlivy větrných elektráren, se mohou účastnit a hájit svá práva v rámci navazujících řízení, proto není potřeba předem vylučovat všechny stavby tohoto typu již na úrovni krajské územně plánovací dokumentace.

3. Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR

Návrh Aktualizace je podle podatele také v rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176. Podle nich je republikovou prioritou vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, resp. je úkolem příslušných ministerstev a krajů navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

Na bod č. 176 navazuje bod č. 199 PÚR, podle něhož je úkolem krajů „Na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověří možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění."

MŽP vydalo tento podklad pod názvem „Vymezení zón vychází z aktualizace metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny v roce 2018". Podatel se důvodně domnívá, že v situaci, je úkolem krajů podle bodu č. 199 PÚR tento podklad v rámci aktualizace ZÚR prověřit, i v rámci této Aktualizace bude třeba tento odborný podklad zohlednit, jinak by se Aktualizace dostala do zjevného rozporu s požadavky PÚR. Jak plyne z odůvodnění návrhu Aktualizace, tento odborný podklad byl použit pouze při odůvodnění zákazu umisťovat VVE v městských památkových zónách atd. a navazující 1 km ochranném pásmu vizuálního vlivu, kde v textu na str. 428 byl oproti verzi návrhu pro společné projednání na str. 386 pouze zaměněn

letopočet nové verze z 2009 na 2018. Takové použití odborného podkladu ve smyslu bodů č. 176 a č. 199 PÚR, není naplněním požadavků stanovených v PÚR.

Podatel je přesvědčen, že území Krušných hor obecně, a zejména obcí Hora Sv. Šebestiána, Křimov, Výsluní a Kryštofovy Hamry patří mezi lokality vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny. Příslušné úřady jak k existujícím VVE tak k plánovaným záměrům VVE na území daných obcí vydaly souhlasná stanoviska k posouzení jejich vlivů na životní prostředí, čímž po podrobném posouzení vyhodnotily dané lokality jako vhodné.

IV. Závěr

Z výše uvedených důvodů podatel nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, a žádá jeho vypuštění z návrhu Aktualizace.

Podatel zároveň důvodně požaduje, aby Aktualizace byla uvedena do souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176 a 199 a aby území obcí Hora Sv. Šebestiána, Křimov, Výsluní a Kryštofovy Hamry byla vymezeny jako lokality vhodné pro umístění VVE.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce společnost APB – Plzeň a.s. Losiná, zastoupena advokátem Mgr. Nezhybou (dále jen podatel) žádá, aby byl z návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen 2aZÚR ÚK) vypuštěn z čl. [174] úkol (2), který stanoví regulaci pro umisťování ploch pro velké větrné elektrárny (VVE) a stavby související. Dále podatel požaduje, aby území obcí Hora Sv. Šebestiána, Křimov, Výsluní a Kryštofovy Hamry bylo vymezeno jako lokality vhodné pro umístění VVE. Svůj požadavek následně odůvodňuje v odstavci III. - 1 až 3.

K odůvodnění připomínky III. - 1. *„Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace“* je nutné uvést následující skutečnosti:
Zásady územního rozvoje (ZÚR) jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterým kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Významná při jejich tvorbě je skutečnost, že se zpracovávají pro celé administrativní území.
Koncepce vytvářené na úseku územního plánování představují zejména s ohledem na svoje dopady do území, a tím i života jeho obyvatel, specifickou kategorii plánovacích nástrojů.
Územní plánování ve smyslu § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Prováděcí vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně plánovacích podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění, stanoví v příloze č. 4 obsah ZÚR. Dle oddílu I. odst. (1) písmene e) této přílohy textová část ZÚR obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou v upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. V rámci Evropské úmluvy o krajině (sdělení č. 12/2017 Sb. m.s., které mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005

Sb. m.s.) se Česká republika zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, zavést a provádět krajinné politiky, zaměřené na ochranu, správu a plánování krajiny a zohledňovat charakter krajiny při formování politik územního rozvoje a urbánního plánování. „Krajinná politika“ znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a orientací kompetentními veřejnými orgány, která umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny. Úkolem vyplývajícím z této úmluvy je dále aktivní péče o krajinu v souladu s principy jejího udržitelného využívání a koordinace plánování činností v krajině. Krajina přitom zahrnuje jak pevninu, tak vodní plochy a toky, přírodní venkovské i městské oblasti, území jak esteticky, kulturně a historicky pozoruhodné, tak běžná území, a nebo narušené krajinné celky.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci ZÚR regulaci rozvoje území, cit.:

„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci (shodně viz Stavební zákon – Komentář, Roztočil A., Hrůšová K., Lachman M., Potěšil L., C. H.Beck, 2013).

Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.

Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

Návrh 2aZÚR ÚK byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: *„Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.“*

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (dále jen aPÚR), která byla schválená usnesením Vlády České republiky č. 276, ze dne 15. dubna 2015. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (dále jen MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (dále jen MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (dále jen MPO) a kraji, cit.: *„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek* pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Návrh 2aZÚR ÚK proto nenavrhuje plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, ale zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK dle

požadavku obsaženým ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK (kromě dalších dále uvedených podkladů) z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena níže citovaná část ZÚK ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011 (usnesení ZÚK č. 23/25Z/2011), cit. :

„V textové části odůvodnění, bod 4.4.1. „Plochy a koridory pro lokalizaci velkých větrných elektráren, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35 m“ se zrušují následující věty:
„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:
2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:
a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny
- velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo,
- maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma,
- území přírodních parků (PPk)
- území s vymezeným ÚSES,
- pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL),
- území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO),
- území významných krajinných prvků (VKP)
b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče
- území jader městských zón a příměstských oblastí,
- území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí,
- území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů,
- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní,
- území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem,
- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

V návrhu 2aZÚR ÚK v čl. [174] úkolu (2) jsou níže uvedená nově navržená území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících značně zredukována oproti původním územím uvedeným v bodě 4.4.1. v úkolu pro územní plánování (2), který zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014 se závěrem, že zvolená regulace umisťování VVE nebyla v napadených ZÚR ÚK dostatečně odůvodněna.

Navržený úkol pro územní plánování (2) ve výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK v kapitole 4.4.1. v čl. [174] zní, cit.:

„Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);
- přírodní parky;
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);

- *významné krajinné prvky;*
- *památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- *nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- *nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- *zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“*

V textové části Odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK pak zpracovatel odůvodňuje stanovení nového úkolu (2). Uvádí nejen obecné souvislosti, jak VVE, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35m, ovlivňují ráz krajiny, přičemž popisuje základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti, ale uvádí rovněž údaje o výrobě elektrické energie na území Ústeckého kraje, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se v Ústeckém kraji vyrobilo nejvíce elektřiny v republikovém měřítku a tak se Ústecký kraj řadí jednoznačně na první místo a to i v samotné výrobě elektřiny z větrné energie. Z uvedených údajů vyplývá, že území Ústeckého kraje je v oblasti výroby elektrické energie, která se zde s ohledem na přítomnost ložisek hnědého uhlí vyrábí právě z tohoto paliva, kapacitně silně zatíženo. S ohledem na prolomení územně ekologických limitů na lomu Bílina (usnesení vlády ČR č. 827/2015), které znamená pokračování hornické činnosti spočívající v těžbě povrchovým způsobem na výhradním ložisku hnědého uhlí, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu snížení zatížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny. Převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví nad výstavbou nových VVE je vyvolán především výrazným zatížením území Ústeckého kraje, kde zdejší krajina je silně narušena až přeměněna antropogenní činností. Zejména oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena nejvíce, reprezentuje silně industrializované území, kde je koncentrováno široké spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství ad.). Právě těmto antropogenním činnostem a rozvoji průmyslových oborů v průběhu minulých let ustupoval veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví a umožnil tak jejich značnou exploataci. Právě z těchto skutečností vyvstala nutnost nastavení jednoznačných pravidel pro ochranu nejcennějších území Ústeckého kraje, která jsou nositeli jedinečných přírodních, kulturně-historických a krajinářsky cenných hodnot. Výroba elektřiny z větrné energie je v odborné literatuře označována jako tzv. „zelená energie“, která je v obecné rovině šetrná k životnímu prostředí. Nicméně je potřeba si uvědomit, že zejména nekoordinovaná výstavba VVE v územích s vysokou koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných hodnot může působit opačným způsobem a navíc k redukci stávajících hnědouhelných elektráren jejich výstavbou nedojde. I toto je jeden ze základních aspektů, které se území Ústeckého kraje bezprostředně týkají. S ohledem na statistické údaje a další zmíněné skutečnosti byla v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK vyhodnocena potřeba účinným způsobem regulovat další rozvoj VVE a vyloučit ho zejména v oblastech s koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných oblastí, které jsou pro území Ústeckého kraje specifické a jedinečné a dosud ještě ne tolik výstavbou VVE narušené. Textová část odůvodnění obsahuje přehled území s vyloučením lokalizace VVE s odborným popisem jejich charakteristiky, popřípadě výčtem unikátních prvků, jež některé nemají obdobu v České republice a některé ani v okolních státech střední Evropy (např. CHKO České středohoří, CHKO Labské pískovce s kaňonem řeky Labe). Vyloučením lokalizace VVE v daných územích tak bude zajištěna potřebná účinná ochrana, aby nepodlehly postupné industrializaci a nešetrným antropogenním zásahům, které by narušily jejich původní struktury. V neposlední řadě je potřeba značnou část daného území chránit jako území s vysokým rekreačním potenciálem, která slouží pro odpočinek obyvatel území kraje, a jejich přeměna na technicistní krajinu je nežádoucí.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK rovněž vycházel z aPÚR, která je dle § 31 odst. 4 stavebního zákona pro pořizování a vydávání ZÚR závazná.
Návrh 2aZÚR ÚK řeší regulaci lokalizace VVE formou stanovení úkolu pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území, tzn. nenavrhuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, jak je výše uvedeno, ale definuje území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou ochranou osídlení a památkové péče před výstavbou VVE. Tím je v 2aZÚR ÚK opětovně ošetřena ucelená soustava území, ve kterých je z důvodů zabránění zjevným hrozícím škodám nutno vyloučit lokalizaci VVE. Regulace tak naplňuje republikovou prioritu stanovenou v aPÚR v čl. (20), kde je uvedeno, cit.: *„Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy NATURA 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu. Vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny. V rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajiny a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.“*

Současně je stanovenou regulací naplněn čl. (74) aPÚR, ve kterém je vymezena SOB6 - specifická oblast Krušné hory. V uvedeném článku aPÚR je v odstavci Úkoly pro územní plánování pod písmenem e) stanoven úkol, za jehož splnění zodpovídá Ústecký kraj, cit.: „*účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“*

Jak již bylo výše zmíněno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento aktualizovaný dokument uvádí, že lze podle parametrů VVE do vzdálenosti 3-6 km od stavby VVE vymezit zóny silné a zřetelné viditelnosti. Jde o okruh bezprostředního uplatnění VVE v krajinném obrazu, kdy stavba bude jednoznačně působit jako dominanta krajiny. Významnou charakteristikou při umísťování VVE do krajiny je proto rozsah vizuálně ovlivněného území. Jeho rozloha se pohybuje v desítkách až stovkách km2. (Pro úplnost nutno dodat, že v původním metodickém návodu z roku 2008 byla vzdálenost stanovena na 3-5 km.)
Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na území krajů, obcí nebo jiných územních celků. V metodickém návodu je uvedeno, cit.: „*Přes všechny přínosy ve smyslu menší zátěže životního prostředí oproti výrobě elektrické energie z konvenčních zdrojů je výstavba VTE a FVE zásahem do krajiny, který se může svým charakterem dotýkat zájmů chráněných zákonem 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), zájmů chráněných zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zájmů chráněných zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Metodický návod proto stanovuje postup (princip) zpracování preventivního hodnocení, který identifikuje zájmy, resp. limity ochrany přírody a krajiny a limity ochrany zemědělského půdního fondu*

v regionálním měřítku, a formou negativního vymezení definuje území, v nichž je výstavba VTE a FVE nevhodná, spíše nevhodná a obecně za posléze jasně formulovaných podmínek vhodná."

Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. V těchto pásmech se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně, bude působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí (v denní i v noční době), jako dominanta krajiny a v konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou - kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VVE ještě zesiluje popsané působení. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Rovněž je nezbytné upozornit na skutečnost, že může docházet k zastiňování pohyblivým stínem. Tento jev vzniká, pokud fouká vítr, svítí slunce a rotor větrné elektrárny je natočen kolmo k dotčeným objektům. V závislosti na morfologii terénu je daný jev pozorovatelný při optimálních světelných podmínkách do stovek metrů od větrné elektrárny.

Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je eliminace nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch.

Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch se jeví jako minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví, před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňují nejen pohodu bydlení ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.

Oproti regulacím, které zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014, byl v návrhu 2aZÚR ÚK upraven (snížen) výčet území, ve kterých nelze vymezovat plochy pro VVE a stavby související. Byla vypuštěna následující území: území příměstských oblastí, území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní a území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.

Snížením rozsahu jednotlivých vymezených pásem na nezbytné minimum a vypuštěním výše uvedených území není navrženou regulací znemožněna výstavba VVE na celém území kraje, jak je několikrát uvedeno v odůvodnění podané připomínky společností APB – Plzeň a.s..

Součástí textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK je zjednodušené grafické znázornění rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE s využitím dat Územně analytických podkladů Ústeckého kraje. Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE nelze v rámci 2aZÚR ÚK zpracovat a to s ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR. Vymezení lokalit pro umístění VVE je potřeba řešit v rámci podrobnější územně plánovací dokumentace, tzn. územních plánů jednotlivých obcí dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území. Územní plány vymezují zastavěné území (§ 58 odst. 3 stavebního

zákona) a zastavitelné plochy či zpřesňují vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES a pracují s nejaktuálnějšími daty.

Podatel několikrát uvádí, že nelze veškeré plochy pro výstavbu VVE považovat za plochy nadmístního významu dle § 2 odst. 1 stavebního zákona. Považuje za nesprávné, že je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou VVE výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje, a to i přestože v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. Podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro VVE za všech okolností a vždy nadmístní význam, ale je potřeba posuzovat nadmístní vlivy VVE na základě konkrétních okolností, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do niž se má plocha pro VVE umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Pořizovatel se ztotožňuje s judikaturou Nejvyššího správního soudu v otázkách nadmístního významu VVE, jak s vlivem na krajinu, obyvatelstvo, ochranu přírody, tak s vlivem na distribuční síť České republiky. Místa, kde mohou mít VVE pouze „lokální“ vliv, lze dovodit ze zjednodušeného grafického znázornění (bílá místa), které je součástí odůvodnění. 2aZÚR ÚK nezakazuje výstavbu VVE plošně, ale pracuje s nadmístními hledisky a podle nich jsou nastaveny dané limity v bodě (2) čl. [174]. Pokud v rámci pořízení územního plánu obce se prokáže, že návrh ÚP není v rozporu s těmito „nadmístními limity“, lze plochy pro VVE vymezit v rámci ÚP.

S argumentem podatele, že za plochu nadmístního významu by bylo nutné považovat každou plochu, v niž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu se nelze ztotožnit, vzhledem k tomu, že se může jednat o mnoho různých staveb s různým funkčním využitím, které mají různý vliv na ochranu přírody, krajinu, obyvatelstvo apod., a proto je nezbytné posuzovat je individuálně. Pro tyto záměry, které nelze v měřítku ZÚR specifikovat, stanovují ZÚR ÚK jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace tak při rozhodování v území.

Jak je již výše uvedeno, návrh 2aZÚR ÚK nevymezuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, ale stanovuje území, kde nelze plochy pro VVE vymezovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tato regulace byla dohodnuta s dotčenými orgány v rámci pořizování a projednávání návrhu 2aZÚR ÚK v souladu se stavebním zákonem.

Pro úplnost nutno konstatovat, že Ústecký kraj nechal zpracovat s ohledem na specifičnost Krušných hor Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (ÚS Krušné hory - ÚK). Hlavním důvodem pro pořízení ÚS Krušné hory - ÚK byla skutečnost, že Krušné hory se vyznačují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území ve všech sledovaných pilířích – životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost obyvatel. Přitom Krušné hory jako jediné horské území v ČR nemá velkoplošnou ochranu přírody a krajiny, není vyhlášeno Chráněnou krajinnou oblastí či Národním parkem. Krušné hory v Ústeckém kraji jsou součástí specifické oblasti Krušné hory SOB6 vymezené v aPÚR. SOB6 Krušné hory je zpřesněna v platných ZÚR ÚK. Území řešené ÚS Krušné hory - ÚK zahrnuje části území obcí s rozšířenou působností Kadaň, Chomutov, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem. Cílem ÚS Krušné hory – ÚK bylo o řešeném území shromáždit a vyhodnotit aktuální informace týkající se územního rozvoje Krušných hor v Ústeckém kraji a navrhnout územní regulaci, která by pomohla řešit slabé stránky a problémy této specifické oblasti při zachování a rozvoji jeho hodnot. Součástí ÚS bylo rovněž vytipování lokalit vhodných pro umístění VVE. ÚS Krušné hory – ÚK vytipovala celkem dvě lokality, které vychází z celkové koncepce ÚS, respektují územní regulace stanovené v návrhu 2aZÚR ÚK a současně zohledňují principy vztahující se

k umístění VVE v Krušných horách obsažené v návrhu Aktualizace Územní energetické koncepce Ústeckého kraje. Příloha I. ÚS obsahuje posouzení vytipovaných lokalit pro umístění VVE.

V odůvodnění připomínky III. - 2. *„Nesprávné odůvodnění navržené regulace“*, opětovně několikrát podatel uvádí, že regulace znamená absolutní zákaz umisťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.
Podatel v připomínce uvádí, že odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK považuje za rozporuplné, protože je v něm uvedeno, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a na druhé straně se v něm uvádí, že se jedná o natolik cenné území, že je nutné regulovat výstavbu VVE a že návrh 2aZÚR ÚK neakceptuje povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, protože bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu. S tvrzením podatele se nelze ztotožnit, patně bylo ze strany podatele chybně pochopeno. Cílem popisu jednotlivých částí území Ústeckého kraje je fakt, že je území Ústeckého kraje již nyní značně poškozeno a tak je nezbytné zbylá, pro obyvatele Ústeckého kraje tak jeho návštěvníky cenná území, chránit před činnostmi, které by tato území poškodily případně až zdevastovaly. Rovněž tvrzení podatele, že považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, (např. těžba surovin, průmyslová činnost) jsou neopodstatněná. V návrhu 2aZÚR ÚK není těžba nerostných surovin navrhována, rovněž nejsou vymezovány plochy pro průmyslovou činnost. V platných ZÚR ÚK, které rovněž tyto činnosti nenavrhují, jsou ale pro tyto činnosti stanoveny jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Jak už je výše uvedeno, územní plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Stavební zákon následně v § 19 stanoví úkoly pro územní plánování a to zejména zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem, vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn, stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu, vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území. Nástrojem územního plánování je územně plánovací dokumentace, kterou jsou jednotlivé cíle a úkoly územního plánování koordinovány a naplňovány. Vliv navržené koncepce (2aZÚR ÚK) byl posouzen na udržitelný rozvoj území (viz níže ↓).

V PÚR ČR 2008, která byla schválena usnesením vlády ČR č. 929 z 20.7.2009, byla nově vymezena v čl. [74] specifická oblast Krušné hory SOB6, která vykazuje míru problémů zejména z hlediska udržitelného rozvoje. V PÚR jsou vymezeny pouze SOB, na jejichž

území je možno identifikovat a jasně formulovat problém obecně vnímaný jako republikový. Tuto podmínku splnily zejména obecně přijímané problémy prokazatelné nerovnováhy územních podmínek udržitelného rozvoje území. Z celospolečenského hlediska se u SOB6 Krušné hory jedná o rozsáhlé a závažné postižení území činností člověka (postižení přírody, krajiny, životního prostředí, apod.). Hlavním důvodem pro vymezení SOB6 byla skutečnost, že ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí úkoly územního plánování v souladu s PÚR (§ 36 odst.3 stavebního zákona) včetně zpřesnění vymezení specifické oblasti SOB6 Krušné hory vymezené v PÚR (příloha č. 4 vyhl. 500/2006 Sb.). Současně s návrhem ZÚR se zpracovává vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (§ 19 a 36 stavebního zákona). PÚR stanovila pro SOB6 v čl. [74] úkol pro územní plánování pod písmenem e), tj. účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren. Tento úkol byl následně v rámci aPÚR doplněn o text na konci věty (cit. *„především v Ústeckém kraji")* a tak přímo konkretizován na území Ústeckého kraje.
S návrhem 2aZÚR ÚK bylo v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona zpracováno vyhodnocení vlivů 2aZÚRÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), které hodnotí vlivy na hospodářské a sociální podmínky a vlivy na životní prostředí.
Ze závěru VV URÚ vyplývá, že návrh 2aZÚR ÚK naplňuje svým řešením § 18 stavebního zákona. Je v něm uvedeno, cit.:

„Vyhodnocení vlivu 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na vyváženost územních podmínek jednotlivých pilířů udržitelnosti:

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí
Souhrnně lze konstatovat, že řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje bude mít na podmínky pro příznivé životné prostředí neutrální až mírně pozitivní vliv. Navržené záměry nevytvářejí výrazně zvyšující fragmentaci krajiny a indikují případné střety s identifikovanými hodnotami území kraje. Výstavbou navržených záměrů nedojde k významnému narušení půd ZPF. Předpokládaný trvalý zábor ZPF je 28,27 ha. Vzhledem k velikosti kraje se jedná o zanedbatelný zábor. Záměry dále kladou nároky na trvalý nebo dočasný zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa. Zábor PUPFL se očekává v rozsahu 30,34 ha.

Územní podmínky pro hospodářský rozvoj
Vliv 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na hospodářský rozvoj lze hodnotit jako pozitivní. Navržené záměry přispívají k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj, zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní a technické infrastruktury a pozitivně tak působí na zvýšení hospodářského potenciálu řešeného území.

Územní podmínky pro soudržnost společenství obyvatel
Na soudržnost společenství obyvatel bude mít řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje neutrální vliv. 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje přispívá navrženými záměry k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní infrastruktury a přispívá tak ke zvýšení společenského potenciálu řešeného území.

2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje jako celek přispívá k udržitelnému rozvoji území kraje i k naplňování republikových priorit územního plánování vedoucích k udržitelnému rozvoji."

Součástí VV URÚ je Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA), které obsahuje rovněž zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů územně plánovací dokumentace včetně vlivů synergických a kumulativních.

Přijatelnost návrhu 2aZÚR ÚK z hlediska životního prostředí byla ověřována posuzovatelkou SEA a hodnotitelem NATURA, a výsledkem hodnocení SEA a NATURA 2000 byl návrh úprav, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK zapracoval do výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK. Posuzovatelka ve Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA) v kapitole 6. „*Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti"* v podkapitole 6.5 *„Ochrana přírody a krajiny – biodiverzita, ÚSES, zvláště chráněná území" uvádí, cit. :*

„Významným fenoménem území je výstavba větrných elektráren, jejíž dopady na krajinný ráz jsou silně kontroverzní. Z tohoto důvodu 2aZÚR ÚK stanovuje území, kde není výstavba VVE umožněna mimo jiné z důvodu ochrany přírodních hodnot a krajinářsky cenných oblastí."

V následující kapitole 7. *„Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení."* v podkapitole 7.2.9 - Kapitola 4. „Zpřesnění vymezení ploch a koridorů" hodnotí posuzovatelka článek [174], ve kterém je v rámci návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol (2) pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, následovně, cit.:

„Hodnocení: Jedná se o obecnou silně restriktivní deklaraci (v pozitivním smyslu), která při důsledné aplikaci povede ke snížení až eliminaci rizika významného negativního ovlivnění krajinného rázu umístěním staveb tvořících nové antropogenní dominanty v přírodním území a k minimalizaci negativních vlivů těchto staveb na obyvatelstvo a veřejné zdraví. V rámci odůvodnění byl doložen ilustrativní zákres území, v němž je možno při aplikaci uvedené změny větrné elektrárny umisťovat, a také podrobné odůvodnění, s jehož závěry zpracovatelka SEA v plném rozsahu souhlasí.
Přestože je třeba mít na zřeteli požadavek naplňování požadavku na zvýšení výroby elektrické energie s využitím obnovitelných zdrojů, jsou negativní vlivy větrných elektráren natolik průkazné, že to ospravedlňuje uvedenou restrikci. Aplikace této změny povede současně ke snížení negativních vlivů na faunu a flóru, jejichž druhová biodiverzita a výskyt zvláště chráněných druhů se na území Ústeckého kraje projevuje ve zvýšené míře právě ve vrcholových a podvrcholových partiích zvláště chráněných území a oblasti Krušných hor.
Důvodem pro stanovení odstupové vzdálenosti od obytné zástavby je snaha o eliminaci nebo alespoň omezení negativních vlivů hluku, flicker efektu (resp. stroboskopického efektu), a dalších nepříznivých dopadů provozu větrných elektráren.
Změna je doporučena k realizaci bez dalších podmínek."

Dle podatele zákony (č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění), které jsou uvedeny v textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, výstavbu VVE ve velkoplošných zvláště chráněných území, maloplošných zvláště chráněných územích, v přírodních parcích, v území NATURA 2000, v ÚSES a významných krajinných prvcích nevylučují a jednotlivé záměry VVE podléhají dalším povolovacím předpisům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna k tomu příslušnými dotčenými orgány. K tomuto nutno konstatovat:
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci zásad územního rozvoje regulaci rozvoje území, cit.:

„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj

území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci.
Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území."

S tvrzením podatele, že pořizovatel překročil svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, nelze souhlasit, neboť úkolem územního plánování dle § 19 odst. 1) písm. m) stavebního zákona je vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů [4), 12)], před negativními vlivy záměrů na území, v daném případě stanovením území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně – historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tím současně naplňuje cíle územního plánování stanovené v § 18 stavebního zákona.

[4)] Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

[12)] Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011-261 ze dne 28.5.2014 konstatoval, že kraj je oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit v jeho území a může tak přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria, cit.:

„V projednávané věci byla nastolena otázka, zda kraj v rámci své pravomoci regulovat území prostřednictvím vydání územně plánovací dokumentace může stanovit pro regulaci určitých aktivit přísnější podmínky, nežli stanoví zákon vydaný k ochraně stejných hodnot. Navrhovatelé poukázali například na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Tyto zákony určují míru a způsob ochrany určitých zájmů platné pro celé území

České republiky. Pokud mají být naplněny cíle územního plánování zakotvené ve výše citovaném § 18 stavebního zákona, musí mít kraj při přijímání územně plánovací dokumentace možnost zohlednit specifika svého území oproti jiným částem republiky. Zvláštními zákony je určena minimální míra ochrany jednotlivých zájmů, kterou kraje v rámci územního plánování nemůže snížit. Dospěje-li však k závěru, že zvláštní podmínky jeho území vyžadují intenzivnější ochranu, může přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria. Nutnou součástí rozhodnutí kraje pro zpřísnění ochrany určitého zájmu nad zákonem stanovený rámec je přesvědčivé odůvodnění, ze kterého je zřejmé, v čem spočívá ojedinělost podmínek v daném území.
Aktivitu směřující k ochraně určitého zájmu mohou vykonávat různé subjekty a neznamená to, že by tím navzájem nahrazovaly svoji činnost, případně, že by pouze z tohoto důvodu byly v rozporu se zákonem. Regulace výstavby VVE zvolená obcí či krajem při územním plánování nenahrazuje činnost orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. V tomto případě každý z nich sice činí opatření ohledně umísťování VVE za účelem ochrany životního prostředí, avšak kraj tak činí též s přihlédnutím k ochraně vlastního území a svých hodnot, správní orgán chrání životní prostředí jako veřejný zájem.
Kraj je tedy za výše uvedených podmínek oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit na jeho území, a to i nad rámec zákona, který chrání stejné hodnoty na základě veřejného zájmu. Jedná se o výsledek poměřování zájmů kraje a jeho obyvatel či právnických osob zde sídlících. Pokud kraj uvede závažné důvody svědčící pro upřednostnění určitého zájmu, úměrně dle této závažnosti může být omezen jiný zájem."

Podatel připomínky uvádí, že nelze souhlasit s textem v odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, že cílem regulace je zamezit překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren, neboť výstavba VVE v posledních letech v Ústeckém kraji překotná rozhodně není. K tomu je nezbytné uvést, že před vydáním ZÚR Ústeckého kraje, které nabyly účinnosti 20.10.2011, bylo realizováno značné množství VVE. V této době byly povolovány VVE pouze se souhlasem dotčeného orgánu, který posuzoval jednotlivé záměry umístění VVE v rámci EIA, tj. pouze s ohledem na životní prostředí. Nebyly posuzovány vlivy působení kumulace a synergie jednotlivě povolovaných záměrů na udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak lze shrnout, že připomínky podatele k věcné nesprávnosti zvolené regulace umisťování ploch a koridorů pro VVE a stavby související, jsou neopodstatněné. Ani jednotlivé zákonem stanovené limity, ani dílčí posuzování konkrétních projektů výstavby VVE dotčenými orgány a stavebními úřady, nemohou samy o sobě a bez dalšího nahradit posouzení příslušející orgánům územního plánování. Krajský úřad Ústeckého kraje předmětnou regulací výstavby VVE nezasahuje do pravomocí dotčených orgánů, jak se podatel mylně domnívá, ale toliko uplatňuje své zákonem dané pravomoci k regulaci využití území Ústeckého kraje. Jeho úloha orgánu územního plánování je v tomto ohledu nezastupitelná.

Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením podatele, že vzhledem k tomu, že na území Ústeckého kraje jsou vhodné podmínky z hlediska větrného potencionálu pro umisťování větrných elektráren, by tato skutečnost měla odůvodňovat podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv implicitní zákaz na celém území kraje.
Jak již je výše uvedeno, ZÚR jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterými kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. ZÚR regulují území v různé míře podrobnosti, a to od stanovení priorit územního plánování kraje k upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje hodnot území kraje přes vymezení oblastí a os až k vymezení ploch a koridorů. Pro celé území kraje ZÚR stanovují urbanistické zásady ochrany a rozvoje území podstatné pro tvorbu následných územně plánovacích podkladů a územně plánovacích dokumentací a to stanovením priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného

rozvoje území, územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje a stanovují úkoly pro územní plánování a využívání území včetně úkolů pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území. Pořizovatel jako orgán územního plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona koordinuje veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizuje ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů s cílem zajistit předpoklady pro udržitelný rozvoj území.
Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. K dosažení cílů územního plánování slouží úkoly územního plánování, stanovené v § 19 stavebního zákona, které se naplňují v rámci zpracování příslušné územně plánovací dokumentace a jejím uplatňováním při následném rozhodování v území.

K odůvodnění připomínky III. - 3. *„Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR“* nutno uvést:
PÚR je celostátním strategickým nástrojem v oblasti územního plánování, který řeší území celého státu v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech. PÚR stanovuje od obecných cílů ke konkrétním záměrům a úkolům územního plánování celostátní strategii územního rozvoje. PÚR promítá a současně koordinuje záměry územního rozvoje z politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, do společného dokumentu, kterým současně koordinuje ZÚR jednotlivých krajů.
Svojí povahou je PÚR subordinačním nástrojem veřejné správy v oblasti územního plánování. PÚR je koncepčním (nikoli realizačním) nástrojem územního plánování a představuje tak základní referenční rámec, který je závazný do té míry, že je třeba se v tomto rámci pohybovat a vycházet z něho při pořizování a vydávání ZÚR, územních plánů, regulačních plánů a při rozhodování v území. Neznamená to však, že PÚR vytýčený úkol bude nutně naplněn. Jedná se o určité (strategicky jistě velmi důležité) vodítko, jakým směrem soustředit další fáze územního plánování z hlediska budoucího využití území České republiky.
PÚR stanovila v souladu s § 32 odst. 1 písm. a) stavebního zákona republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Republikové priority územního plánování jsou stanovovány za účelem zajištění udržitelného rozvoje území, tedy za účelem dosažení vyváženého vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Republikové priority územního plánování určují požadavky na konkretizaci obecně formulovaných cílů a úkolů územního plánování a určují strategii a základní podmínky pro jejich naplňování v územně plánovací činnosti krajů a obcí a při tvorbě resortních koncepcí s důsledky do území.

Podatel uvádí, že návrh 2aZÚR ÚK je v rozporu s platnou PÚR a to s čl. [31] a [176].
V čl. [31] aPÚR ČR stanovuje republikovou prioritu územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje ve znění, cit.: „*Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi“.* Obnovitelnými zdroji ve smyslu zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v platném znění, se rozumí obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu. Stanovenou regulací ploch a koridorů pro umísťování VVE a staveb souvisejících, tzn. regulací jednoho druhu zdroje s ohledem na převažující

veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví není mařena státem podporovaná ekonomická aktivita, tak i návrh 2aZÚR ÚK není ani v rozporu s citovaným článkem aPÚR, jak uvádí podatel.

Při té příležitosti nutno upozornit rovněž na skutečnost, že Nejvyšší správní soud a Ústavní soud ve svých rozsudcích rozebraly PÚR následovně: Předmětem PÚR není regulace určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat rozvojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu, a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování. Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií. Míra podrobnosti regulace u PÚR je - ve srovnání např. se zásadami územního rozvoje - tak nízká, že již je namístě hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti" předmětu regulace).

Závaznost záměrů vyjádřených v PÚR pro pořizování a vydávání ZÚR, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území přitom neznamená a ani znamenat nemůže, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů realizaci v politice obsažených záměrů, a to bez dalšího hodnocení jejich dopadů. Takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy, jako je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí nebo zákon o ochraně přírody a krajiny, případně zmíněná SEA. Závaznost obecně formulovaných záměrů politiky pro územně plánovací dokumentaci je nutno vyložit jako závaznost příslušných územních orgánů převzít do územně plánovací dokumentace vládou České republiky schválený koncepční záměr územního rozvoje na celostátní či mezinárodní úrovni, nikoli faktickou realizaci tohoto záměru. Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR, samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování ZÚR, územního plánu či regulačního plánu, smysl.

Rovněž se nezakládá na pravdě tvrzení podatele, že návrh 2aZÚR ÚK nezohlednil podklad, který mělo dle čl. [176] zpracovat MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji.
Jak již bylo výše uvedeno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento dokument však nenahrazuje odborný podklad dle čl. [176], který by mohl zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK použít pro vymezení ploch vhodných pro umístění obnovitelných zdrojů energie, jak je uloženo v čl. [199] aPÚR a byl proto zvolen obdobný způsob regulace VVE, jako je v uvedeném metodickém pokynu MŽP.

Požadavku spočívajícím ve vypuštění části textu z výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK z článku [174] navrženého úkolu pro územní plánování (2), kterým je stanovena regulace pro umisťování ploch a koridorů pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, se nevyhovuje, neboť argumenty, které podatel uvádí, jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti, neopodstatněné.

Nelze vyhovět ani požadavku podatele, aby území obcí Hora Sv. Šebestiána, Křimov, Výsluní a Kryštofovy Hamry bylo v návrhu 2aZÚR ÚK vymezeno jako lokality vhodné pro umístění VVE.
Požadované vymezení lokalit vhodných pro umístění VVE by bylo v rozporu s navrženou celkovou koncepcí dané územně plánovací dokumentace (návrhu 2aZÚR ÚK), která byla posouzena v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona (VV URÚ).
Vymezení lokalit vhodných pro výstavbu VVE je nezbytné provést v rámci územních plánů příslušných obcí při dodržení čl. [174] 2aZÚR ÚK.

Připomínce se z výše uvedených důvodů nevyhovuje.

3. **EURO-WIND s.r.o., Smetanova 24, 407 21 Česká Kamenice, IČO: 25487884**
(JID 168305/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

I.

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil dne veřejnou vyhlášku ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „Aktualizace"), včetně návrhu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a konání veřejného projednání.

Podatel tímto v zákonem stanovené lhůtě 7 dnů ode dne konání veřejného projednání, které se uskutečnilo dne 8. 10. 2019, podává v souladu s § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon"), následující připomínky.

II. Obsah připomínky

Podatel zásadně nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren (dále také jen „VVE") a souvisejících staveb, a proto požaduje jeho vypuštění z návrhu Aktualizace. Podatel také požaduje, aby území obce Mikulášovice bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Podatel již v rámci společného jednání o návrhu Aktualizace uplatnil připomínky, v nichž vyslovil svůj nesouhlas s navrhovanou regulací. Jelikož tyto připomínky nebyly pořizovatelem vůbec zohledněny, je podatel nucen podat připomínky v rámci veřejného projednání, v nichž opětovně uvádí, že s navrženou regulací pro umísťování ploch pro výstavbu VVE nesouhlasí, a to z níže uvedených důvodů.

III. Odůvodnění připomínky

1. Nezákonnost a neproporcionalita navržené regulace

Zveřejněný návrh Aktualizace navrhuje v textové části v bodu 162. novou regulaci ploch a koridorů pro umísťování velkých větrných elektráren. Konkrétně se navrhuje doplnit do článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „ZÚR ÚK“) následující text:

„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);
- přírodní parky;
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);
- významné krajinné prvky;
- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;
- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;
- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;
- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch."

Pořizovatel na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace v kap. „Rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE" uvádí, že „Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE není v rámci 2aZÚR ÚK zpracováno. S ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR nelze grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE zpracovat a je potřeba ho řešit v rámci podrobnější ÚPD dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území."

Celkové území, na němž nelze stavby větrných elektráren vůbec umísťovat, je proto sice jen ilustrativně, avšak dostatečně přehledně a srozumitelně, znázorněno na obrázku č. 25 na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace (viz níže). Toto území pokrývá prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem.

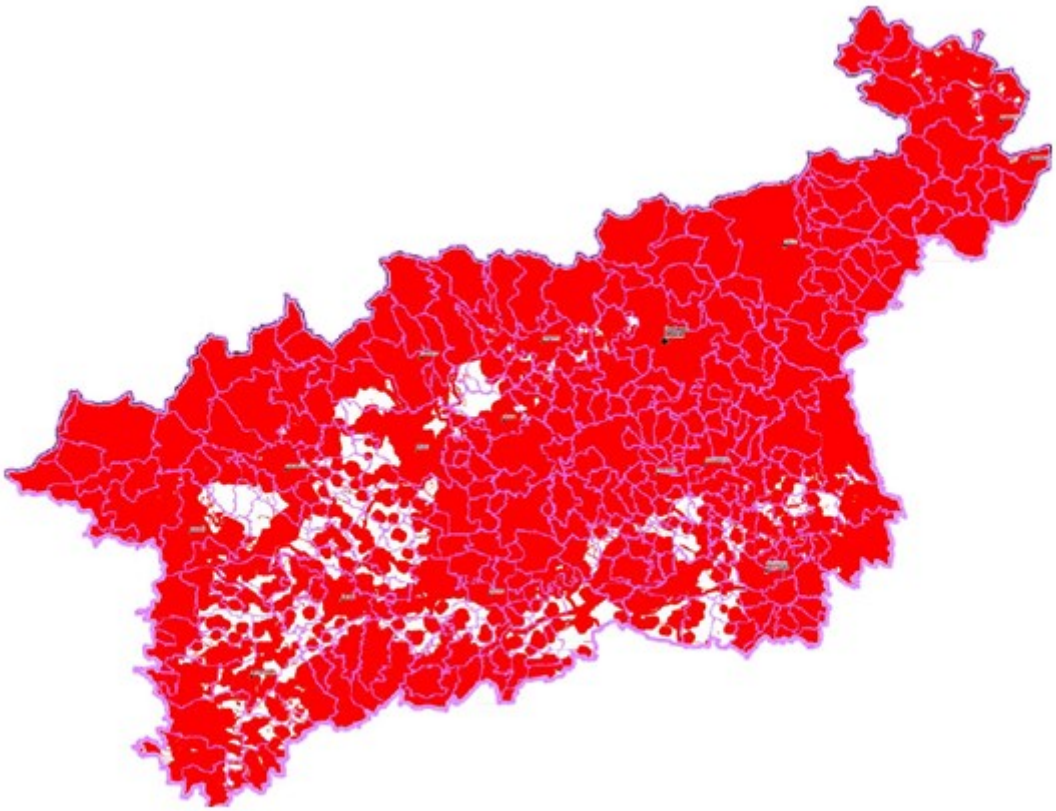

Obrázek 25: Schématické rozdělení kraje dle možnosti umisťování VE (dle dat ÚAP, ÚK 2017);

Podatel s takovou regulací nesouhlasí a považuje ji za zcela nezákonnou z důvodu její neproporcionality a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS") a Ústavního soudu, a pro rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31,176 a 199.

Podatel připomíná, že nyní zveřejněný návrh Aktualizace reaguje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 9 Ao 6/2011-261, jímž byla jako nezákonná zrušena část ZÚR ÚK obsahující předchozí regulaci ploch pro umísťování VVE. Uvedený rozsudek navazoval na nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12, v němž Ústavní soud vytkl NSS, že se odchýlil od své předchozí judikatury, z níž vyplývala neproporcionalita absolutního zákazu umísťování větrných elektráren v rámci zásad územního rozvoje (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127, ve věci ZÚR Moravskoslezského kraje). Ústavní soud konkrétně regulaci obsažené přímo v ZÚR ÚK vytknul, že „Ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Ao 2/2011 je tak možné stěžovatelce přisvědčit, že z odůvodnění ústavní stížností napadeného rozhodnutí nevyplývá žádný legitimní (legální) důvod, pro který by bylo eventuálně možno na celém území kraje znemožnit určitou ekonomickou aktivitu. Kritéria stanovená na str. 47 a 48 textové části ZÚR ÚK v případě ploch pro VVE jsou přitom nejen ve faktickém rozporu s obecnými - a vůči velkým větrným elektrárnám vstřícnými - zásadami formulovanými v bodě 29 na str. 10 textové části ZÚR ÚK, ale potenciálně taktéž s výše uvedenou premisou, že prostřednictvím opatření obecné povahy nelze znemožnit na celém území kraje státem podporovanou ekonomickou aktivitu (viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, resp. s účinností od 1. 1. 2013 též zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie), jež má pomoci naplnit národní cíl v podobě pokrytí 13 %

konečné spotřeby elektrické energie v roce 2020 z obnovitelných zdrojů (srov. webové stránky Ministerstva životního prostředí http://www.mzp.cz/cz/vetrne_elektrarny)."

Následně po nálezu Ústavního soudu došlo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ke zrušení ZÚR ÚK v části stanovující následující regulaci:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:
a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny - velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo, - maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma, - území přírodních parků (PPk) - území s vymezeným ÚSES, - pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), - území NATURA 2000 - evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO), - území významných krajinných prvků (VKP)
b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče - území jader městských zón a příměstských oblastí, - území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí, - území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, - území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní, - území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem
- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN."

Důvodem zrušení byla skutečnost, že „regulativ postihuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že pokud by byl stanoven bez přiměřeného důvodu a ve vyšší než nutné míře, zasáhl by nepřípustně do práv na samosprávu zdejších obcí či práv (zejména vlastnických) jednotlivých občanů." Nejvyšší správní soud současně dospěl také k závěru, že zvolená regulace nebyla v ZÚR ÚK „dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu nelze ověřit, zda není zjevně nepřiměřená a neodpovídající hodnotám, které mají být regulací chráněny." (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ao 6/2011 -261).

Ačkoli v návrhu Aktualizace byla regulace ploch pro větrné elektrárny oproti předchozí regulaci obsažené v ZÚR ÚK upravena, podatel má za to, že její důsledky jsou prakticky totožné, jako v případě předchozí nezákonné regulace, jelikož fakticky znamenají ústavně nepřípustný absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území kraje stanovený v rámci ZÚR ÚK. Území vymezené v rámci Aktualizace jako území, v němž nesmí být větrné elektrárny vůbec umísťovány, je totiž natolik rozsáhlé, že nepochybně zahrnuje veškeré území kraje, v němž by bylo možné s ohledem na větrný potenciál větrné elektrárny umístit. Plochy označené bíle jsou mimo jiné blokovány ještě dalšími limity, zejména vymezením chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a pro investory ve větrné energetice jsou tyto plochy zjevně bezvýznamné a také nedostupné.

Zákaz jejich umísťování v rozsahu navrženém Aktualizací tedy ve svých důsledcích opětovně povede k znemožnění umísťování větrných elektráren jako legální ekonomické aktivity na celém území kraje. Takový důsledek však označil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 1472/12 za ústavně nepřípustný, přičemž jeho závěry musí pořizovatel respektovat i v případě nyní pořizované Aktualizace, jelikož dle čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.

K tomu podatel doplňuje, že nepovažuje za správné východisko pořizovatele uvedené na str. 418 odůvodnění textové části Aktualizace, že z hlediska funkce a technických parametrů

jsou vysoké větrné elektrárny výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje.

Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je totiž plochou nadmístního významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí. Podle § 5 odst. 3 stavebního zákona platí, že „Orgány obce zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území obce, pokud nejsou svěřeny působnosti v záležitostech nadmístního významu orgánům kraje nebo na základě zvláštních právních předpisů dotčeným orgánům." Ust. § 5 odst. 4 stavebního zákona pak stanovuje, že „Orgány kraje zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území kraje, přitom mohou zasahovat do činnosti orgánů obcí jen v zákonem stanovených případech, a to pouze v záležitostech nadmístního významu; postupují přitom v součinnosti s orgány obcí." Podle § 36 odst. 1 stavebního zákona platí, že „Zásady územního rozvoje vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití." Podle § 36 odst. 3 stavebního zákona „Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí."

Podatel si je vědom toho, že v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. V již zmiňovaném rozsudku č. j. 7 Ao 2/2011 - 127, který se týkal právě zrušení regulace VVE v Ústeckém kraji, NSS dovodil nadmístní význam větrných elektráren z toho, že se jedná o „několik desítek metrů vysoké stožáry s velkoprůměrovými vrtulemi většinou o menším počtu listů (obvykle tří), které již pro své rozměry, a také často proto, že jsou umisťovány na větrně exponovaných, tedy většinou vyvýšených místech, jsou vidět z větší dálky. Pro tuto jejich vlastnost - vliv na pohledový charakter krajiny, tj. na její estetickou stránku, projevující se ve velkém (často vícekilometrovém) okruhu okolo nich - je třeba takové stavby zásadně považovat za stavby nadmístního významu, a tedy způsobilé předměty regulace v zásadách územního rozvoje. Vliv větrných elektráren na krajinu je nepochybně takový, že posilují její technický a „moderní" a naopak oslabují její přírodní a „původní" charakter."

V dalším rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č. j. 8 Ao 7/2011 - 138, NSS uvedl, že nad rámec vlivu VVE na krajinu dovozuje jejich nadmístní charakter ze skutečnosti, že umístění větrné elektrárny souvisí s výrobou elektrické energie pro celostátní elektrizační soustavu, nikoliv pouze pro obec, na jejímž území je elektrárna umístěna. S umísťováním větrných elektráren tedy může souviset řešení kapacity distribučních sítí, které bezpochyby ovlivňuje území více obcí. Odůvodnění textové části Aktualizace na tyto rozsudky odkazuje.

V minulosti tedy bylo dovozeno, že VVE jsou záměry nadmístního významu z důvodu (1) jejich vlivu na krajinu a (2) jejich vlivu na kapacitu navazující distribuční soustavy pro elektřinu. Současně však v citovaných rozsudcích nebyl nadmístní charakter VVE stanoven kategoricky, ale v obou se uvádí, že VE budou mít „zpravidla" nadmístní význam: „větrné elektrárny jsou zpravidla stavbami nadmístního významu" (rozsudek č. j. 7 Ao 2/2011 - 127); „zpravidla podstatně, skutečně a významně ovlivňuje území přesahující území obce, na němž je elektrárna umístěna." (rozsudek č. j. 8 Ao 7/2011 - 138). Posledně citovaný rozsudek dále uvádí „Z judikatury soudu lze dovodit, že existuje souvislost mezi nadmístním významem takto označené plochy a využitím, k němuž je taková plocha určena. Jinými slovy, ne vždy musí mít plocha označená jako plocha nadmístního významu takový význam sama o sobě, ale může jej získávat i nadmístním významem svého plánovaného využití. Závěr, že nadmístní význam plochy ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona může

být dán nejen charakterem plochy samotné, ale zejména jejím využitím, které se odvíjí od jejího funkčního určení, můžeme nalézt např. v rozsudku NSS čj. 1 Ao 1/2009 - 185."

Byť z citované judikatury plyne, že zde může být dán vztah mezi charakterem plochy a jejím funkčním využitím, podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro větrnou elektrárnu za všech okolností a vždy nadmístní význam a že by z tohoto důvodu mohla být vždy automaticky řešena na úrovni ZÚR. Výše uvedené potenciální nadmístní vlivy, které větrné elektrárny mohou mít, je potřeba posuzovat na základě konkrétních okolností případu, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro větrnou elektrárnu umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Je tedy zcela myslitelná situace, že určitá plocha pro vysokou větrnou elektrárnu svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní toliko území obce, na které se nachází, a proto se nebude jednat o plochu nadmístního významu dle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Obdobná logika by vedla k absurdnímu závěru, že stavba VVE by měla republikový význam, pokud by vizuálně zasahovala do sousedního kraje. Stavby VVE jsou přitom svým dopadem na krajinný ráz a svou viditelností podobné stavbám výškových domů, vysílačů, komínů či velkým průmyslovým objektům, tyto stavby a plochy pro ně ovšem v praxi podléhají výlučné regulaci v rámci územního plánu obce jako záměry lokální.

Pokud jde o vliv na distribuční soustavu, realitou je, že u drtivé většiny záměru VVE je přípojka elektrického vedení řešena jako podzemní kabelová trasa, a to s využitím bezvýkopové pokládky kabelů. Takový způsob realizace související infrastruktury může jenom obtížně ovlivnit území jiných obcí, v důsledku čehož by mohl být založen nadmístní význam této VVE. Dle stejné logiky by musel být za záměr nadmístního významu považována každá plocha, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu (ať již z hlediska přívodu elektřiny, plynu, vody, odkanalizování apod.), a z toho důvodu by bylo možné uvažovat i nad teoretickým ovlivněním jiných obcí. Za plochy nadmístního významu by tak musely být vždy považovány např. i jednotlivé velkoplošné prodejny potravin, rozsáhlejší sportoviště, kulturní či zdravotnická zařízení, která pravidelně navštěvují i občané sousedních obcí (či krajů), přičemž imise z dopravních prostředků, které se používají k cestě do nich zcela jistě a negativně zasahují území více obcí. Dále by za plochy nadmístního významu bylo nutno považovat např. plochy pro lokální kotelny, teplárny či výrobny elektrické energie, jejichž imise znečišťujících látek do ovzduší zcela jistě mohou negativně zatěžovat území soudních obcí (či krajů).

Druhým potenciálním nadmístním vlivem byly problémy spočívající s nedostatečnou kapacitou distribuční sítě, která může vyvolat potřebu realizace dalších záměru (např. realizaci nového vedení), které ovlivní území více obcí. Ani tyto vlivy však v případě VVE potenciálně umístěných na území obce nelze nutně považovat nadmístní, neboť uvedená kapacita je v daném případě dostačující.

V případě VVE plánovaných k umístění na území obce Mikulášovice tedy nelze předpokládat takové vlivy, které by svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivnily území více obcí, proto se nejedná o plochy nadmístního významu, které by měly být řešeny na úrovni Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

V důsledku nesprávné a zcela mechanické aplikace závěru, že větrné elektrárny, resp. plochy pro ně, jsou vždy záležitostmi (nebo plochami) nadmístního významu, tedy fakticky dochází k nepřípustnému znemožnění tohoto typu legální ekonomické aktivity na celém území kraje.

Z výše uvedených důvodů tedy považuje podatel regulaci navrženou v bodě 162. Aktualizace za nezákonnou a neproporcionální, jelikož nepřiměřeně omezuje práva dotčených osob, mezi něž patří také podatel jako investor plánující umístění záměru větrných elektráren, k němuž disponuje souhlasným stanoviskem EIA.

2. Nesprávné odůvodnění navržené regulace

Podatel si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 9 Ao 6/2011-261 také uvedl, že předchozí regulace v ZÚR ÚK nebyla dostatečně odůvodněna, a proto nebylo možné posoudit, zda je přiměřená či nikoliv. Podatel je však v daném případě důvodně přesvědčen, že regulace navržená v rámci návrhu Aktualizace zasahuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že neexistují důvody, které by ji mohly ospravedlnit jako přiměřenou.

Pořizovatel uvádí důvody, které ho vedly ke zvolení regulace ploch pro větrné elektrárny především na str. 413-434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace. Podatel tyto důvody považuje za věcně nesprávné a neodůvodňující přísnost regulace, která ve svém důsledku znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

2.1. Odůvodnění návrhu Aktualizace nejprve podrobně popisuje „základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti." V této části se podrobně popisují přírodní dispozice Ústeckého kraje, které náleží k nejhodnotnějším přírodním fenoménům. Zpracovatel pak odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Z toho zpracovatel dovozuje povinnost stanovit v rámci ZÚR ÚK pro lokalizaci VVE účinná regulační opatření. Dále se zde uvádí, že navržená regulace se soustřeďuje na území s preferencí ochrany přírody a krajiny a na území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče, ve kterých nelze s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví VVE umísťovat.

Podatel s uvedeným odůvodněním zásadně nesouhlasí a považuje ho za snahu o cílené zabránění možnosti umísťování VVE, které bude mít za důsledek fakticky plošný zákaz této legální ekonomické aktivity na území celého Ústeckého kraje. Ačkoli totiž zpracovatel na jednu stranu vykresluje charakteristiku krajiny Ústeckého kraje jako nesmírně hodnotnou, sám připouští, že je tato charakteristika již nyní značně narušena celou řadou činností, které však nesouvisí s výrobou elektřiny z VVE.

Na str. 415 odůvodnění se konstatuje, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a že Severní část Mostecké pánve (Podkrušnohoří) je postižena přítomností průmyslových provozů, které negativně ovlivňují prostorové vztahy v území. Dále se na str. 417 uvádí, že významný rys kulturně-historické charakteristiky území tvoří dobývání nerostného bohatství a že oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena, reprezentuje industrializované území, kde je koncentrováno širší spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství atd.). Na str. 418 se shrnuje, že vedle přírodních či přírodně blízkých i krajin se v rámci Ústeckého kraje vyskytuje rozsáhlé antropicky zatížené území s negativními dopady především velkoplošného dobývání (rozlehlé umělé deprese, novotvary výsypek), vysokým podílem urbanizovaných ploch se sídlištní zástavbou a přítomností rozsáhlých průmyslových provozů se značným vizuálním dosahem (tepelné elektrárny).

Podatel proto považuje odůvodnění Aktualizace za vnitřně rozporné, neboť na jednu stranu je zdůrazňováno, že se jedná z hlediska ochrany krajinného rázu o natolik cenné území, že je potřeba plošně vyloučit výstavbu VVE, na druhou stranu se zde ovšem připouští, že

hodnota území je již v současnosti významně narušena v důsledku průmyslových provozů a těžební činnosti. V rozporu s tímto konstatováním ovšem Aktualizace nijak neřeší tyto činnosti negativně ovlivňující krajinný ráz, ale zaměřuje se diskriminačně pouze proti výstavbě VVE, a to způsobem zcela nepřiměřeným.

Jak bylo uvedeno výše, stanovená regulace zahrnuje prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem. Takto přísnou regulaci nelze odůvodnit ani odkazem na § 18 odst. 4 stavebního zákona. Ačkoli je pravdou, že podle tohoto ustanovení je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel, tento cíl nelze vnímat izolovaně, ale je potřeba ho interpretovat ve vzájemné souvislosti s dalšími cíli a úkoly územního plánování.

V této souvislosti nelze přehlédnout zejména cíle územního plánování dle § 18 odst. 1 až 3, tedy mj. povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Tyto tři pilíře územního plánování by měly být ve vyváženém vztahu, což ovšem návrh Aktualizace nečiní, neboť bezdůvodně zcela vylučuje určitou ekonomickou aktivitu, která navíc ve svém důsledku přispívá k ochraně životního prostředí formou výroby elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Využívání výroby energie z VVE je přitom potřeba označit za veřejný zájem, jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016: „Je samozřejmostí, že stavby sloužící k výrobě větrné energie s sebou nesou nejrůznější negativní důsledky jako každý jiný způsob výroby energie, což uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí, to však nic nemění na skutečnosti, že využívání výroby energie z obnovitelných zdrojů lze za současného stavu politického a odborného diskursu označit za zájem veřejný."

Dále má územní plánování zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, přičemž má za tím účelem sledovat společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Tyto cíle nicméně návrh Aktualizace nenaplňuje, neboť jednostranně znemožňuje výstavbu určitého typu staveb, které ve svém důsledku přispívají k ochraně životního prostředí.

Podatel považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, které byly identifikovány jako narušující krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území Ústeckého kraje. Jedná se například o již zmiňovanou těžbu nerostných surovin nebo průmyslovou činnost, které rovněž mohou negativně ovlivňovat krajinný ráz, veřejné zdraví a další chránění hodnoty, a to v mnohem větším rozsahu a často trvale, přičemž ZÚR ÚK ani Aktualizace je, na rozdíl od z povahy věci dočasných staveb VVE, žádným způsobem nereguluje či plošně nezakazuje a ani tento úkol neukládá obcím v rámci jejich územních plánů.

2.2. Co se týče argumentace ohledně toho, že na území Ústeckého kraje se v současnosti vyrobí 29,5 % z celkové republikové výroby elektřiny a 35 % z celkové republikové výroby elektřiny z větrné energie, tak takové odůvodnění nemůže být podle podatele důvodem, proč fakticky zakázat jakoukoliv další výstavbu větrných elektráren. Naopak samotný zpracovatel uvádí, že značná část objemu elektřiny je vyrobena z hnědého uhlí, jehož těžba i zpracování jsou pro životní prostředí a hodnoty, jejichž ochranu pořizovatel deklaruje, nepochybně mnohem více zatěžující, než výroba elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Skutečnost, že Ústecký kraj je v současnosti na prvním místě v České republice ve výrobě elektřiny z větrné energie, pak dokládá, že jsou na území tohoto kraje pro umísťování větrných elektráren vhodné podmínky z hlediska větrného

potenciálu, který byl i využit, byť zatím zdaleka nedošlo k jeho plnému využití). Tato skutečnost by tedy měla spíše odůvodňovat další podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv její implicitní zákaz na celém území kraje.

Tvrzení, že s ohledem na prolomení těžebních limitů na lomu Bílina, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu vytížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny, je zcela neaktuální a nepravdivé. Naopak s ohledem na ochranu klimatu se Česká republika zavázala k postupnému útlumu těžby a výroby energie z uhlí, přičemž do roku 2040 by se mělo jednat o 10-15 % celkové produkce, jak s tím počítá Státní energetická koncepce a jak např. plyne z tiskové zprávy k ustavení Uhelné komise jakožto poradního orgánu vlády ČR.

Rovněž nelze přisvědčit ani tvrzení pořizovatele opakovaně uváděnému v odůvodnění návrhu Aktualizace, že cílem regulace je zamezit „překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren." V posledních letech totiž rozhodně nelze tvrdit, že by byla výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji překotná, a to i v důsledku činnosti samotného Krajského úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad totiž ani po zrušení předchozí regulace Nejvyšším správním soudem jednotlivým obcím neumožňuje, aby plochy pro větrné elektrárny vymezily ve svých územních plánech v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona, ale tomu-to postupu brání například svými stanovisky vydávanými dle § 50 odst. 7 stavebního zákona. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji tedy naopak v poslední dekádě stagnuje a byla prakticky zastavena, když poslední 2 ks větrných elektráren byly v Ústeckém kraji v Habarticích u Krupky uvedeny do provozu v roce 2010. Proto je uvedené odůvodnění návrhu Aktualizace zcela nepravdivé.

2.3. Pořizovatel v návrhu Aktualizace stanovil zákaz umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren v jednotlivých územích definovaných v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen „ZOPK"), konkrétně velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky a chráněné krajinné oblasti) a navazující pásmo 3 km, maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky), přírodní parky, území NATURA 2000, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky.

V odůvodnění návrhu Aktualizace pak pořizovatel odkazuje na jednotlivá ustanovení ZOPK s tím, že případná výstavba VVE v jednotlivých chráněných územích je s těmito ustanoveními ve zřejmém rozporu. Citovaná ustanovení ZOPK však dle přesvědčení podatele nemohou odůvodňovat přísnost zvolené regulace a absolutní zákaz umísťování určitého typu staveb. Naopak příslušná ustanovení ZOPK předpokládají, že po zvážení konkrétních okolností je možné na základě souhlasu k tomu příslušného dotčeného orgánu určitý záměr umístit i na těchto vymezených územích.

Podatel poukazuje např. na ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) ZOPK, podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí zakázáno umisťovat, povolovat nebo provádět stavby (mimo vyjmenovaných staveb). ZOPK tedy v tomto případě předpokládá, že na plochách vymezených příslušnou územně plánovací dokumentací jako zastavitelné lze za splnění dalších podmínek v některých případech stavby umísťovat. Návrh Aktualizace nicméně a priori zcela vylučuje, aby bylo toto území vymezeno v územním plánu obce jako zastavitelné pro účely výstavby větrných elektráren.

V případě chráněných krajinných oblastí pak § 26 odst. 2 písm. a) ZOPK zakazuje absolutně umísťování a povolování nových staveb pouze na území první zóny, pro další zóny chráněných krajinných oblastí tedy rovněž platí, že za splnění dalších podmínek lze za určitých okolností připustit.

Za zcela nepřiměřené považuje podatel i absolutní zákaz umísťování větrných elektráren v navazujícím 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu od národních parků a chráněných krajinných oblastí. Pokud není a priori vyloučeno umístění větrných elektráren uvnitř zvláště chráněných území, tím méně může být vyloučeno jejich umístění vně těchto zvláště chráněných území, u nichž zákon žádné ochranné pásmo takového rozsahu nestanovuje.

Co se týče přírodních parků, ustanovení § 12 odst. 3 ZOPK pouze stanovuje, že orgán ochrany přírody může k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. ZOPK však naprostý zákaz umísťování staveb v tomto území nestanovuje. Je přitom realitou, že většina investorů se územím přírodním parkům spíše vyhýbá s ohledem na to, že zde není příliš pravděpodobné získání souhlasu orgánu ochrany přírody k umisťování a povolování staveb VVE podle § 12 ZOKP pro navazující povolovací procesy.

ZOPK pak nestanovuje naprostý zákaz umísťování staveb pro územní systém ekologické stability. Pořizovatel ostatně sám v odůvodnění uvádí, že „Problémem není v zásadě ani tak samotná existence VVE, neboť ve skladebných částech ÚSES jsou za podmínky, že nedojde k narušení celistvosti a funkčnosti ÚSES, přípustné stavby dopravní a technické infrastruktury." Jako problém však vnímá ničím nespecifikované rušivé vlivy větrných elektráren, které by dle jeho názoru mohly ohrozit biologickou diverzitu skladebných částí ÚSES a tím funkčnost systému jako celku. Takové tvrzení je zavádějící a nepravdivé, větrné elektrárny ne-musí nijak zásadně svým provozem narušovat funkčnost ÚSES.

Za zcela neodůvodněné považuje podatel úplné vyloučení významných krajinných prvků z možnosti umístění VVE. Pojem „významný krajinný prvek" je totiž v § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK definován velice široce a zahrnuje jakýkoliv ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Pořizovatel přitom zcela přehlíží, že dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK je umísťování staveb, které by mohly ohrozit významný krajinný prvek, možné, k takovému zásahu je však potřeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Rovněž v případě významných krajinných prvků tedy není vyloučeno, aby bylo takové souhlasné stanovisko, v závislosti na konkrétních okolnostech, případu vydáno i pro stavbu větrné elektrárny.

Tvrzení uvedené v odůvodnění návrhu Aktualizace, že lesní zákon prakticky neumožňuje na pozemcích určených k plnění funkce lesa využití nesouvisející s lesním hospodařením, je pak zcela zavádějící a rovněž nemůže odůvodňovat navrženou regulaci. V souladu s § 15 odst. 1 totiž může na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesa dojít k odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa, a tím i k jejich uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Posouzení toho, zda má v daném případě dojít k odnětí lesních pozemků pro jiné účely, či nikoliv, však rovněž závisí až od konkrétní podoby záměru v rámci navazujících povolovacích procesů.

Za nesprávné považuje podatel i odůvodnění plošného zákazu umísťování větrných elektráren na území NATURA 2000, jelikož je dle pořizovatele jejich umístění v rozporu s hlavním důvodem vymezování EVL a ptačích oblastí. Podatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 45h odst. 1 ZOPK, podle něhož jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Až v případě, že bude stanovisko k záměru vydané příslušným orgánem souhlasné, bude možné záměr umístit a povolit. Jelikož ochrana území NATURA 2000 je na základě uvedeného ustanovení zajištěna v rámci navazujících řízení, není důvodu, aby bylo

umísťování určitého typu staveb předem plošně vyloučeno na úrovni územně plánovací dokumentace kraje.

Podatel tedy shrnuje, že ve všech případech by jednotlivé záměry větrných elektráren podléhaly dalším povolovacím procesům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna prostřednictví k tomu příslušných dotčených orgánů (orgány ochrany přírody a krajiny, orgány státní správy lesů apod.). Současně lze podotknout, že v případě vysokých větrných elektráren přesahujících 50 m se jedná o záměry podléhající zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. V případě, že by k tomu příslušný orgán nevyloučil významné negativní vlivy záměru, bylo by potřeba provést plné posuzování vlivů záměru na životní prostředí a záměr by bylo možné umístit pouze na základě souhlasného závazného stanoviska EIA. Lze tedy shrnout, že není důvodu pro to, aby došlo k naprostému vyloučení možnosti umísťování větrných elektráren, jelikož tím pořizovatel touto regulací v podstatě překračuje svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, kterým jediným náleží na základě konkrétních parametrů a lokace posouzení vlivů konkrétních záměrů z hlediska zvláštních právních předpisů ve vztahu k veřejným zájmům, k jejichž ochraně jsou tyto orgány pověřeny.

Podatel dále uvádí, že na území Ústeckého kraje je v současnosti v provozu mnoho vysokých větrných elektráren i na území, které je nyní v návrhu Aktualizace vymezeno jako území, na němž nelze stavby větrných elektráren umístit. Nelze přitom tvrdit, že v minulosti došlo k umístění a povolení těchto záměrů v rozporu se zákonem - naopak bylo ve všech případech provedeno příslušné posouzení jejich vlivů na životní prostředí, včetně zásahu do krajinného rázu, přičemž k tomu příslušnými orgány bylo vyhodnoceno, že se jednalo o záměry přípustné.

2.4. Návrh Aktualizace dále vylučuje umísťování staveb pro větrné elektrárny v památkově chráněných územích a nemovitých kulturních památkách, včetně navazujícího 1 km ochranného pásma vizuálního vlivu.

Podatel si je vědom toho, že účelem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, na který odkazuje pořizovatel v odůvodnění návrhu, je ochrana kulturních památek. Jednotlivá ustanovení však převážně směřují k ochraně samotných památkově chráněných objektů, do nichž je možné zásahy nebo stavební úpravy činit vždy na základě závazného stanoviska orgánu ochrany státní památkové péče. Je zřejmé, že větrné elektrárny v praxi nebudou umísťovány přímo v národních kulturních památkách nebo v městských památkových rezervacích.

Pořizovatel nicméně kromě těchto památkově chráněných objektů a území vymezuje dále „ochranné pásmo vizuálního vlivu", a to ve vzdálenosti 1 km od předmětu památkové ochrany. Pořizovatel přitom uvádí, že na území Ústeckého je Národním památkovým ústavem evidováno více než 3500 nemovitých kulturních památek. Podatel v této souvislosti odkazuje na § 17 zákona č. 20/1987 Sb., který stanovuje, že pokud to vyžaduje ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, může obecní úřad obce s rozšířenou působností vydat územní rozhodnutí o ochranném pásmu a určit v něm, u kterých nemovitostí v ochranném pásmu, nejsou-li kulturní památkou, nebo u jakých druhů prací na nich, včetně úpravy dřevin, je vyloučena povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko, nebo může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu. Pásmo vymezené pořizovatelem v návrhu Aktualizace se tak z hlediska svého účelu překrývá s institutem ochranného pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. Pokud tedy pořizovatel navrhuje vymezit kolem památkově chráněných objektů uvedené pásmo vizuálního vlivu, tak tím zasahuje do kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností, to navíc aniž by došlo k splnění

zákonem stanovených podmínek (vyjádření odborné organizace státní památkové péče, územní řízení o vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu, možnost poskytnutí náhrady majetkové újmy dle § 17 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. apod.). Velikost pásma vizuálního vlivu 1 km navíc podatel považuje za zcela nepřiměřenou vůči sledovanému účelu ochrany objektů památkové péče, jelikož ochranná pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. se vymezují obvykle v řádech desítek či stovek metrů od památky, tedy zjevně v menším dosahu, než jak ho vymezil pořizovatel.

Tvrzení zpracovatele, že v těchto územích je výstavba VVE a priori vyloučena, je tedy nepravdivé, neboť přípustnost konkrétního záměru z hlediska památkové ochrany podléhá vždy individuálnímu posouzení k tomu příslušný správním orgánem, který má k tomu také odbornou kompetenci, a toto posouzení nelze suplovat na úrovni zásad územního rozvoje.

2.5. Návrh Aktualizace dále stanovuje úplný zákaz umísťování větrných elektráren v zastavěném území a do vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. Jako důvod tohoto zákazu se v odůvodnění textové části návrhu uvádí jednak hluk, který by větrné elektrárny mohly způsobovat, jednak další vlivy, jako jsou například nízkofrekvenční zvuk nebo stroboskopický efekt.

Co se týče hluku, podatel nezpochybňuje, že větrné elektrárny mohou být zdrojem hluku, tyto vlivy však budou u konkrétních záměrů vzhledem k jejich přesnému umístění posouzeny k tomu příslušnými správními orgány, v daném případě krajskou hygienickou stanicí, jak ostatně uvádí i samotný zpracovatel. Podle § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. ostatně platí, že v případě, že je-li v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi.

Není proto legálního důvodu, aby byly větrné elektrárny z důvodu možného hluku absolutně vyloučeny z umísťování v zastavěném území obce či dokonce v pásmu 500 m od něj. Podatel v tomto směru dále poukazuje na to, že pořizovatel dokonce současně vymezuje v rámci ZÚR ÚK nebo v rámci Aktualizace nové, mnohem významnější, zdroje hluku v podobě koridorů dopravní infrastruktury, u nichž vzdálenost 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch zjevně nedodržuje, což svědčí o účelovém a diskriminačním postupu pořizovatele vůči stavbám VVE.

Zpracovatel dále v odůvodnění argumentuje hygienickými limity hluku, nicméně jeho přístup ve vztahu k ochraně území před potenciálním hlukem zcela nesprávný.

Podle § 12 nařízení č. 272/2011 Sb. jsou základní hygienické limity hluku 50 dB v denní době a 40 dB v noční době stanoveny pro chráněné venkovní prostory staveb. Podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Uvedené limity hluku, jakož i ochrana obyvatelstva před hlukem, je tedy primárně stanovena pro stavby sloužící pro bydlení, školství, zdravotní a sociální účely.

Naopak návrh Aktualizace však vztahuje jakési „ochranné pásmo" před hlukem k zastavěnému území, což je mnohem širší pojem. Zastavěné území je definováno v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 stavebního zákona a zahrnuje veškeré pozemky v intravilánu, jakož i všechny zastavěné stavební pozemky a další zde vyjmenované plochy. Zastavěné území

tedy zahrnuje například i plochy výroby a skladování, plochy dopravní infrastruktury nebo plochy pro komerční vybavení, tedy takové plochy, u nichž právní úprava ochranu před hlukem nepředpokládá, a které případně naopak mohou být samy o sobě zdrojem hluku. Zákaz umísťování ploch pro větrné elektrárny do 500 m od zastavěného území je tedy stanoven zjevně nelogicky a nepřiměřeně.

Podatel je dále přesvědčen, že ani navržený zákaz umísťování větrných elektráren do vzdálenosti 500 m od zastavitelných ploch není stanoven v souladu se zákonem. Podle § 2 odst. 1 písm. j) stavebního zákona se zastavitelnou plochou rozumí plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje. Jedná se tedy o plochu, která je pouze určená k zastavění, avšak na které se v současnosti zatím zástavba nenachází. Z tohoto důvodu se také na ně nevztahuje ochrana před hlukem dle zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení č. 272/2011 Sb., neboť tato se vztahuje pouze k těm pozemků, na nichž se již zá-stavba nachází. Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl odpovědnost za ochranu před hlukem na stavebníka, který vstupuje do území zatíženého zdrojem hluku, který dle § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. musí k žádosti o umístění stavby předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání závazného stanoviska měření hluku a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Regulace navržená pořizovatelem z důvodu ochrany před hlukem je tak v rozporu s výše uvedenými právní mi předpisy, a také zasahuje do kompetenci příslušných orgánů, v daném případě krajských hygienických stanic.

Co se týče dalších vlivů, u nichž pořizovatel uvádí, že tyto nemohou být vyhodnoceny v rámci posuzování konkrétních záměrů krajskými hygienickými stanicemi (např. stroboskopický efekt), tak k tomu podatel uvádí, že pokud by samotná existence těchto vlivů měla být důvodem pro zákaz umísťování větrných elektráren, tak by tyto stavby nebylo možné umístit nikde a na žádném místě, což by bylo ve smyslu výše uvedené judikatury nepřípustné. Navíc sám zpracovatel uvádí, že negativní vlivy infrazvuku a nízkofrekvenčního zvuku na lidské jsou pouze předpokládány, avšak dosud nebyly relevantním způsobem zkoumány a přesně změřeny. Tím spíše se nemůže jednat o legitimní důvod pro plošné vyloučení VVE v území s větrným potenciálem.

Podatel je přesvědčen, že posouzení míry závažnosti ovlivnění obyvatel těmito vlivy bude vždy záviset od konkrétního umístění záměru a jeho parametrů, k čemuž musí dojít vždy až v rámci navazujících povolovacích procesů, důkazem čeho je také odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 67/2008-111 uvedený v odůvodnění. Rovněž z tohoto rozsudku vyplývá, že osoby potenciálně dotčené negativními vlivy větrných elektráren, se mohou účastnit a hájit svá práva v rámci navazujících řízení, proto není potřeba předem vylučovat všechny stavby tohoto typu již na úrovni krajské územně plánovací dokumentace.

3. Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR

Návrh Aktualizace je podle podatele také v rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176. Podle nich je republikovou prioritou vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, resp. je úkolem příslušných ministerstev a krajů navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

Na bod č. 176 navazuje bod č. 199 PÚR, podle něhož je úkolem krajů „Na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezování lokalit vhodných pro využití

obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověří možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění."

MŽP vydalo tento podklad pod názvem „Vymezení zón vychází z aktualizace metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny v roce 2018". Podatel se důvodně domnívá, že v situaci, je úkolem krajů podle bodu č. 199 PÚR tento podklad v rámci aktualizace ZÚR prověřit, i v rámci této Aktualizace bude třeba tento odborný podklad zohlednit, jinak by se Aktualizace dostala do zjevného rozporu s požadavky PÚR. Jak plyne z odůvodnění návrhu Aktualizace, tento odborný podklad byl použit pouze při odůvodnění zákazu umisťovat VVE v městských památkových zónách atd. a navazující 1 km ochranném pásmu vizuálního vlivu, kde v textu na str. 428 byl oproti verzi návrhu pro společné projednání na str. 386 pouze zaměněn letopočet nové verze z 2009 na 2018. Takové použití odborného podkladu ve smyslu bodů č. 176 a č. 199 PÚR, není naplněním požadavků stanovených v PÚR.

Podatel je přesvědčen, že území obce Mikulášovice patří mezi lokality vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny, neboť na území těchto obcí podatel plánuje umístit a provozovat svůj záměr VVE, k němuž disponuje souhlasným stanoviskem k posouzení vlivů na životní prostředí, čímž po podrobném posouzení byla daná lokalita vyhodnocena jako vhodná.

IV. Závěr

Z výše uvedených důvodů podatel nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, a žádá jeho vypuštění z návrhu Aktualizace.

Podatel zároveň důvodně požaduje, aby Aktualizace byla uvedena do souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176 a 199 a aby území obce Mikulášovice bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce společnost EURO-WIND s r.o. Česká Kamenice, zastoupená advokátem Mgr. Nezhybou (dále jen podatel) žádá, aby byl z návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen 2aZÚR ÚK) vypuštěn z čl. [174] úkol (2), který stanoví regulaci pro umisťování ploch pro velké větrné elektrárny (VVE) a stavby související. Dále podatel požaduje, aby území obce Mikulášovice bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. Svůj požadavek následně odůvodňuje v odstavci III. - 1 až 3.

K odůvodnění připomínky III. - 1. *„Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace“* je nutné uvést následující skutečnosti:
Zásady územního rozvoje (ZÚR) jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterým kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Významná při jejich tvorbě je skutečnost, že se zpracovávají pro celé administrativní území.
Koncepce vytvářené na úseku územního plánování představují zejména s ohledem na svoje dopady do území, a tím i života jeho obyvatel, specifickou kategorii plánovacích nástrojů.
Územní plánování ve smyslu § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) ve veřejném zájmu mimo jiné

chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Prováděcí vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně plánovacích podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění, stanoví v příloze č. 4 obsah ZÚR. Dle oddílu I. odst. (1) písmene e) této přílohy textová část ZÚR obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou v upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. V rámci Evropské úmluvy o krajině (sdělení č. 12/2017 Sb. m.s., které mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m.s.) se Česká republika zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, zavést a provádět krajinné politiky, zaměřené na ochranu, správu a plánování krajiny a zohledňovat charakter krajiny při formování politik územního rozvoje a urbánního plánování. „Krajinná politika“ znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a orientací kompetentními veřejnými orgány, která umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny. Úkolem vyplývajícím z této úmluvy je dále aktivní péče o krajinu v souladu s principy jejího udržitelného využívání a koordinace plánování činností v krajině. Krajina přitom zahrnuje jak pevninu, tak vodní plochy a toky, přírodní venkovské i městské oblasti, území jak esteticky, kulturně a historicky pozoruhodné, tak běžná území a nebo narušené krajinné celky.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci ZÚR regulaci rozvoje území, cit.:

„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci (shodně viz Stavební zákon – Komentář, Roztočil A., Hrůšová K., Lachman M., Potěšil L., C. H.Beck, 2013).

Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.

Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

Návrh 2aZÚR ÚK byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: *„Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.“*

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky

územního rozvoje ČR (dále jen aPÚR), která byla schválená usnesením Vlády České republiky č. 276, ze dne 15. dubna 2015. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (dále jen MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (dále jen MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (dále jen MPO) a kraji, cit.: *„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek* pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Návrh 2aZÚR ÚK proto nenavrhuje plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, ale zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK dle požadavku obsaženým ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK (kromě dalších dále uvedených podkladů) z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena níže citovaná část ZÚK ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011 (usnesení ZÚK č. 23/25Z/2011), cit. :

„V textové části odůvodnění, bod 4.4.1. „Plochy a koridory pro lokalizaci velkých větrných elektráren, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35 m“ se zrušují následující věty:
„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:
2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:
a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny
- velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo,
- maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma,
- území přírodních parků (PPk)
- území s vymezeným ÚSES,
- pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL),
- území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO),
- území významných krajinných prvků (VKP)
b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče
- území jader městských zón a příměstských oblastí,
- území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí,
- území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů,
- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní,
- území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem,
- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

V návrhu 2aZÚR ÚK v čl. [174] úkolu (2) jsou níže uvedená nově navržená území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících značně zredukována oproti původním územím uvedeným v bodě 4.4.1. v úkolu pro územní plánování (2), který zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014 se závěrem, že zvolená regulace umisťování VVE nebyla v napadených ZÚR ÚK dostatečně odůvodněna.

Navržený úkol pro územní plánování (2) ve výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK v kapitole 4.4.1. v čl. [174] zní, cit.:

„Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- *velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;*
- *maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);*
- *přírodní parky;*
- *lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);*
- *ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);*
- *významné krajinné prvky;*
- *památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- *nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- *nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- *zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“*

V textové části Odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK pak zpracovatel odůvodňuje stanovení nového úkolu (2). Uvádí nejen obecné souvislosti, jak VVE, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35m, ovlivňují ráz krajiny, přičemž popisuje základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti, ale uvádí rovněž údaje o výrobě elektrické energie na území Ústeckého kraje, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se v Ústeckém kraji vyrobilo nejvíce elektřiny v republikovém měřítku a tak se Ústecký kraj řadí jednoznačně na první místo a to i v samotné výrobě elektřiny z větrné energie. Z uvedených údajů vyplývá, že území Ústeckého kraje je v oblasti výroby elektrické energie, která se zde s ohledem na přítomnost ložisek hnědého uhlí vyrábí právě z tohoto paliva, kapacitně silně zatíženo. S ohledem na prolomení územně ekologických limitů na lomu Bílina (usnesení vlády ČR č. 827/2015), které znamená pokračování hornické činnosti spočívající v těžbě povrchovým způsobem na výhradním ložisku hnědého uhlí, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu snížení zatížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny. Převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví nad výstavbou nových VVE je vyvolán především výrazným zatížením území Ústeckého kraje, kde zdejší krajina je silně narušena až přeměněna antropogenní činností. Zejména oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena nejvíce, reprezentuje silně industrializované území, kde je koncentrováno široké spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství ad.). Právě těmto antropogenním činnostem a rozvoji průmyslových oborů v průběhu minulých let ustupoval veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví a umožnil tak jejich značnou exploataci. Právě z těchto skutečností vyvstala nutnost nastavení jednoznačných pravidel pro ochranu nejcennějších území Ústeckého kraje, která jsou nositeli jedinečných přírodních, kulturně-historických a krajinářsky cenných hodnot. Výroba elektřiny z větrné energie je v odborné literatuře označována jako tzv. „zelená energie“, která je v obecné rovině šetrná k životnímu prostředí. Nicméně je potřeba si uvědomit, že zejména nekoordinovaná výstavba VVE v územích s vysokou koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných hodnot může působit opačným způsobem a navíc k redukci stávajících hnědouhelných elektráren jejich výstavbou nedojde. I toto je jeden ze základních aspektů, které se území Ústeckého kraje bezprostředně týkají. S ohledem na statistické údaje a další zmíněné skutečnosti byla v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK

vyhodnocena potřeba účinným způsobem regulovat další rozvoj VVE a vyloučit ho zejména v oblastech s koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných oblastí, které jsou pro území Ústeckého kraje specifické a jedinečné a dosud ještě ne tolik výstavbou VVE narušené. Textová část odůvodnění obsahuje přehled území s vyloučením lokalizace VVE s odborným popisem jejich charakteristiky, popřípadě výčtem unikátních prvků, jež některé nemají obdobu v České republice a některé ani v okolních státech střední Evropy (např. CHKO České středohoří, CHKO Labské pískovce s kaňonem řeky Labe). Vyloučením lokalizace VVE v daných územích tak bude zajištěna potřebná účinná ochrana, aby nepodlehly postupné industrializaci a nešetrným antropogenním zásahům, které by narušily jejich původní struktury. V neposlední řadě je potřeba značnou část daného území chránit jako území s vysokým rekreačním potenciálem, která slouží pro odpočinek obyvatel území kraje, a jejich přeměna na technicistní krajinu je nežádoucí.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK rovněž vycházel z aPÚR, která je dle § 31 odst. 4 stavebního zákona pro pořizování a vydávání ZÚR závazná.
Návrh 2aZÚR ÚK řeší regulaci lokalizace VVE formou stanovení úkolu pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území, tzn. nenavrhuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, jak je výše uvedeno, ale definuje území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou ochranou osídlení a památkové péče před výstavbou VVE. Tím je v 2aZÚR ÚK opětovně ošetřena ucelená soustava území, ve kterých je z důvodů zabránění zjevným hrozícím škodám nutno vyloučit lokalizaci VVE. Regulace tak naplňuje republikovou prioritu stanovenou v aPÚR v čl. (20), kde je uvedeno, cit.: *„Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy NATURA 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu. Vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny. V rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajiny a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.“*

Současně je stanovenou regulací naplněn čl. (74) aPÚR, ve kterém je vymezena SOB6 - specifická oblast Krušné hory. V uvedeném článku aPÚR je v odstavci Úkoly pro územní plánování pod písmenem e) stanoven úkol, za jehož splnění zodpovídá Ústecký kraj, cit.: „*účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“*

Jak již bylo výše zmíněno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento aktualizovaný dokument uvádí, že lze podle parametrů VVE do vzdálenosti 3-6 km od stavby VVE vymezit zóny silné a zřetelné viditelnosti. Jde o okruh bezprostředního uplatnění VVE v krajinném obrazu, kdy stavba bude jednoznačně působit jako dominanta krajiny. Významnou charakteristikou při umísťování VVE do krajiny je proto rozsah vizuálně ovlivněného území. Jeho rozloha se pohybuje v desítkách až stovkách km2.

Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na území krajů, obcí nebo jiných územních celků. V metodickém návodu je uvedeno, cit.: „*Přes všechny přínosy ve smyslu menší zátěže životního prostředí oproti výrobě elektrické energie z konvenčních zdrojů je výstavba VTE a FVE zásahem do krajiny, který se může svým charakterem dotýkat zájmů chráněných zákonem 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), zájmů chráněných zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zájmů chráněných zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Metodický návod proto stanovuje postup (princip) zpracování preventivního hodnocení, který identifikuje zájmy, resp. limity ochrany přírody a krajiny a limity ochrany zemědělského půdního fondu v regionálním měřítku, a formou negativního vymezení definuje území, v nichž je výstavba VTE a FVE nevhodná, spíše nevhodná a obecně za posléze jasně formulovaných podmínek vhodná.*“
Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. V těchto pásmech se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně, bude působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí (v denní i v noční době), jako dominanta krajiny a v konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou - kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VVE ještě zesiluje popsané působení. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Rovněž je nezbytné upozornit na skutečnost, že může docházet k zastiňování pohyblivým stínem. Tento jev vzniká, pokud fouká vítr, svítí slunce a rotor větrné elektrárny je natočen kolmo k dotčeným objektům. V závislosti na morfologii terénu je daný jev pozorovatelný při optimálních světelných podmínkách do stovek metrů od větrné elektrárny.
Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je eliminace nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch.
Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch se jeví jako minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví, před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňují nejen pohodu bydlení ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.
Oproti regulacím, které zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014, byl v návrhu 2aZÚR ÚK upraven (snížen) výčet území, ve kterých nelze vymezovat plochy pro VVE a stavby související. Byla vypuštěna následující území: území příměstských oblastí, území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní a území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.
Snížením rozsahu jednotlivých vymezených pásem na nezbytné minimum a vypuštěním výše uvedených území není navrženou regulací znemožněna výstavba VVE na celém území

kraje, jak je několikrát uvedeno v odůvodnění podané připomínky společností EURO-WIND s.r.o. Česká Kamenice.
Součástí textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK je zjednodušené grafické znázornění rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE s využitím dat Územně analytických podkladů Ústeckého kraje. Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE nelze v rámci 2aZÚR ÚK zpracovat a to s ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR. Vymezení lokalit pro umístění VVE je potřeba řešit v rámci podrobnější územně plánovací dokumentace, tzn. územních plánů jednotlivých obcí dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území. Územní plány vymezují zastavěné území (§ 58 odst. 3 stavebního zákona) a zastavitelné plochy či zpřesňují vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES a pracují s nejaktuálnějšími daty.

Podatel několikrát uvádí, že nelze veškeré plochy pro výstavbu VVE považovat za plochy nadmístního významu dle § 2 odst. 1 stavebního zákona. Považuje za nesprávné, že je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou VVE výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje, a to i přestože v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. Podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro VVE za všech okolností a vždy nadmístní význam, ale je potřeba posuzovat nadmístní vlivy VVE na základě konkrétních okolností, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro VVE umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Pořizovatel se ztotožňuje s judikaturou Nejvyššího správního soudu v otázkách nadmístního významu VVE, jak s vlivem na krajinu, obyvatelstvo, ochranu přírody, tak s vlivem na distribuční síť České republiky. Místa, kde mohou mít VVE pouze „lokální“ vliv, lze dovodit ze zjednodušeného grafického znázornění (bílá místa), které je součástí odůvodnění. 2aZÚR ÚK nezakazuje výstavbu VVE plošně, ale pracuje s nadmístními hledisky a podle nich jsou nastaveny dané limity v bodě (2) čl. [174]. Pokud v rámci pořízení územního plánu obce se prokáže, že návrh ÚP není v rozporu s těmito „nadmístními limity“, lze plochy pro VVE vymezit v rámci ÚP.

S argumentem podatele, že za plochu nadmístního významu by bylo nutné považovat každou plochu, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu se nelze ztotožnit, vzhledem k tomu, že se může jednat o mnoho různých staveb s různým funkčním využitím, které mají různý vliv na ochranu přírody, krajinu, obyvatelstvo apod., a proto je nezbytné posuzovat je individuálně. Pro tyto záměry, které nelze v měřítku ZÚR specifikovat, stanovují ZÚR ÚK jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace tak při rozhodování v území.

Jak je již výše uvedeno, návrh 2aZÚR ÚK nevymezuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, ale stanovuje území, kde nelze plochy pro VVE vymezovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tato regulace byla dohodnuta s dotčenými orgány v rámci pořizování a projednávání návrhu 2aZÚR ÚK v souladu se stavebním zákonem.

Pro úplnost nutno konstatovat, že Ústecký kraj nechal zpracovat s ohledem na specifičnost Krušných hor Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (ÚS Krušné hory - ÚK). Hlavním důvodem pro pořízení ÚS Krušné hory - ÚK byla skutečnost, že Krušné hory se vyznačují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území ve všech sledovaných pilířích – životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost obyvatel. Přitom Krušné hory jako jediné horské území v ČR nemá velkoplošnou ochranu přírody a krajiny, není vyhlášeno Chráněnou

krajinnou oblastí či Národním parkem. Krušné hory v Ústeckém kraji jsou součástí specifické oblasti Krušné hory SOB6 vymezené v aPÚR. SOB6 Krušné hory je zpřesněna v platných ZÚR ÚK. Území řešené ÚS Krušné hory - ÚK zahrnuje části území obcí s rozšířenou působností Kadaň, Chomutov, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem. Cílem ÚS Krušné hory – ÚK bylo o řešeném území shromáždit a vyhodnotit aktuální informace týkající se územního rozvoje Krušných hor v Ústeckém kraji a navrhnout územní regulaci, která by pomohla řešit slabé stránky a problémy této specifické oblasti při zachování a rozvoji jeho hodnot. Součástí ÚS bylo rovněž vytipování lokalit vhodných pro umístění VVE. ÚS Krušné hory – ÚK vytipovala celkem dvě lokality, které vychází z celkové koncepce ÚS, respektují územní regulace stanovené v návrhu 2aZÚR ÚK a současně zohledňují principy vztahující se k umístění VVE v Krušných horách obsažené v návrhu Aktualizace Územní energetické koncepce Ústeckého kraje. Příloha I. ÚS obsahuje posouzení vytipovaných lokalit pro umístění VVE.

V odůvodnění připomínky III. - 2. *„Nesprávné odůvodnění navržené regulace“*, opětovně několikrát podatel uvádí, že regulace znamená absolutní zákaz umisťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.
Podatel v připomínce uvádí, že odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK považuje za rozporuplné, protože je v něm uvedeno, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a na druhé straně se v něm uvádí, že se jedná o natolik cenné území, že je nutné regulovat výstavbu VVE a že návrh 2aZÚR ÚK neakceptuje povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, protože bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu. S tvrzením podatele se nelze ztotožnit, patně bylo ze strany podatele chybně pochopeno. Cílem popisu jednotlivých částí území Ústeckého kraje je fakt, že je území Ústeckého kraje již nyní značně poškozeno a tak je nezbytné zbylá, pro obyvatele Ústeckého kraje tak jeho návštěvníky cenná území, chránit před činnostmi, které by tato území poškodily případně až zdevastovaly. Rovněž tvrzení podatele, že považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, (např. těžba surovin, průmyslová činnost) jsou neopodstatněná. V návrhu 2aZÚR ÚK není těžba nerostných surovin navrhována, rovněž nejsou vymezovány plochy pro průmyslovou činnost. V platných ZÚR ÚK, které rovněž tyto činnosti nenavrhují jsou ale pro tyto činnosti stanoveny jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Jak už je výše uvedeno, územní plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Stavební zákon následně v § 19 stanoví úkoly pro územní plánování a to zejména zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem, vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých

hospodářských změn, stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu, vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území. Nástrojem územního plánování je územně plánovací dokumentace, kterou jsou jednotlivé cíle a úkoly územního plánování koordinovány a naplňovány. Vliv navržené koncepce (2aZÚR ÚK) byl posouzen na udržitelný rozvoj území (viz níže ↓).

V PÚR ČR 2008, která byla schválena usnesením vlády ČR č. 929 z 20.7.2009, byla nově vymezena v čl. [74] specifická oblast Krušné hory SOB6, která vykazuje míru problémů zejména z hlediska udržitelného rozvoje. V PÚR jsou vymezeny pouze SOB, na jejichž území je možno identifikovat a jasně formulovat problém obecně vnímaný jako republikový. Tuto podmínku splnily zejména obecně přijímané problémy prokazatelné nerovnováhy územních podmínek udržitelného rozvoje území. Z celospolečenského hlediska se u SOB6 Krušné hory jedná o rozsáhlé a závažné postižení území činností člověka (postižení přírody, krajiny, životního prostředí, apod.). Hlavním důvodem pro vymezení SOB6 byla skutečnost, že ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí úkoly územního plánování v souladu s PÚR (§ 36 odst. 3 stavebního zákona) včetně zpřesnění vymezení specifické oblasti SOB6 Krušné hory vymezené v PÚR (příloha č. 4 vyhl. 500/2006 Sb.). Současně s návrhem ZÚR se zpracovává vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (§ 19 a 36 stavebního zákona). PÚR stanovila pro SOB6 v čl. [74] úkol pro územní plánování pod písmenem e), tj. účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren. Tento úkol byl následně v rámci aPÚR doplněn o text na konci věty (cit.: *„především v Ústeckém kraji“)* a tak přímo konkretizován na území Ústeckého kraje.
S návrhem 2aZÚR ÚK bylo v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona zpracováno vyhodnocení vlivů 2aZÚRÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), které hodnotí vlivy na hospodářské a sociální podmínky a vlivy na životní prostředí.
Ze závěru VV URÚ vyplývá, že návrh 2aZÚR ÚK naplňuje svým řešením § 18 stavebního zákona. Je v něm uvedeno, cit.:

„Vyhodnocení vlivu 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na vyváženost územních podmínek jednotlivých pilířů udržitelnosti :

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí
Souhrnně lze konstatovat, že řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje bude mít na podmínky pro příznivé životné prostředí neutrální až mírně pozitivní vliv. Navržené záměry nevytvářejí výrazně zvyšující fragmentaci krajiny a indikují případné střety s identifikovanými hodnotami území kraje. Výstavbou navržených záměrů nedojde k významnému narušení půd ZPF. Předpokládaný trvalý zábor ZPF je 28,27 ha. Vzhledem k velikosti kraje se jedná o zanedbatelný zábor. Záměry dále kladou nároky na trvalý nebo dočasný zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa. Zábor PUPFL se očekává v rozsahu 30,34 ha.

Územní podmínky pro hospodářský rozvoj
Vliv 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na hospodářský rozvoj lze hodnotit jako pozitivní. Navržené záměry přispívají k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj, zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní a technické infrastruktury a pozitivně tak působí na zvýšení hospodářského potenciálu řešeného území.

Územní podmínky pro soudržnost společenství obyvatel
Na soudržnost společenství obyvatel bude mít řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje neutrální vliv. 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje přispívá navrženými záměry k vytvoření předpokladů pro

výstavbu a udržitelný rozvoj zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní infrastruktury a přispívá tak ke zvýšení společenského potenciálu řešeného území.

2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje jako celek přispívá k udržitelnému rozvoji území kraje i k naplňování republikových priorit územního plánování vedoucích k udržitelnému rozvoji.“

Součástí VV URÚ je Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA), které obsahuje rovněž zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů územně plánovací dokumentace včetně vlivů synergických a kumulativních.

Přijatelnost návrhu 2aZÚR ÚK z hlediska životního prostředí byla ověřována posuzovatelkou SEA a hodnotitelem NATURA, a výsledkem hodnocení SEA a NATURA 2000 byl návrh úprav, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK zapracoval do výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK.

Posuzovatelka ve Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA) v kapitole 6. „*Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti“* v podkapitole 6.5 *„Ochrana přírody a krajiny – biodiverzita, ÚSES, zvláště chráněná území“ uvádí, cit. :*

„Významným fenoménem území je výstavba větrných elektráren, jejíž dopady na krajinný ráz jsou silně kontroverzní. Z tohoto důvodu 2aZÚR ÚK stanovuje území, kde není výstavba VVE umožněna mimo jiné z důvodu ochrany přírodních hodnot a krajinářsky cenných oblastí.“

V následující kapitole 7. *„Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.“* v podkapitole 7.2.9 - Kapitola 4. „Zpřesnění vymezení ploch a koridorů“ hodnotí posuzovatelka článek [174], ve kterém je v rámci návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol (2) pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, následovně, cit.:

„Hodnocení: Jedná se o obecnou silně restriktivní deklaraci (v pozitivním smyslu), která při důsledné aplikaci povede ke snížení až eliminaci rizika významného negativního ovlivnění krajinného rázu umístěním staveb tvořících nové antropogenní dominanty v přírodním území a k minimalizaci negativních vlivů těchto staveb na obyvatelstvo a veřejné zdraví. V rámci odůvodnění byl doložen ilustrativní zákres území, v němž je možno při aplikaci uvedené změny větrné elektrárny umisťovat, a také podrobné odůvodnění, s jehož závěry zpracovatelka SEA v plném rozsahu souhlasí.
Přestože je třeba mít na zřeteli požadavek naplňování požadavku na zvýšení výroby elektrické energie s využitím obnovitelných zdrojů, jsou negativní vlivy větrných elektráren natolik průkazné, že to ospravedlňuje uvedenou restrikci. Aplikace této změny povede současně ke snížení negativních vlivů na faunu a flóru, jejichž druhová biodiverzita a výskyt zvláště chráněných druhů se na území Ústeckého kraje projevuje ve zvýšené míře právě ve vrcholových a podvrcholových partiích zvláště chráněných území a oblasti Krušných hor.
Důvodem pro stanovení odstupové vzdálenosti od obytné zástavby je snaha o eliminaci nebo alespoň omezení negativních vlivů hluku, flicker efektu (resp. stroboskopického efektu), a dalších nepříznivých dopadů provozu větrných elektráren.
Změna je doporučena k realizaci bez dalších podmínek.“

Dle podatele zákony (č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění), které jsou uvedeny v textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, výstavbu VVE ve velkoplošných zvláště chráněných území, maloplošných zvláště chráněných územích, v přírodních parcích, v území NATURA 2000, v ÚSES a významných krajinných prvcích nevylučují a jednotlivé záměry VVE podléhají dalším povolovacím předpisům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna k tomu příslušnými dotčenými orgány. K tomuto nutno konstatovat:
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci zásad územního rozvoje regulaci rozvoje území, cit.:
„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci.
Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

S tvrzením podatele, že pořizovatel překročil svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, nelze souhlasit, neboť úkolem územního plánování dle § 19 odst. 1) písm. m) stavebního zákona je vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů [4), 12)], před negativními vlivy záměrů na území, v daném případě stanovením území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně – historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tím současně naplňuje cíle územního plánování stanovené v § 18 stavebního zákona.

[4)] Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

[12)] Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 konstatoval, že kraj je oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit v jeho území a může tak přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria, cit.:

„V projednávané věci byla nastolena otázka, zda kraj v rámci své pravomoci regulovat území prostřednictvím vydání územně plánovací dokumentace může stanovit pro regulaci určitých aktivit přísnější podmínky, nežli stanoví zákon vydaný k ochraně stejných hodnot. Navrhovatelé poukázali například na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Tyto zákony určují míru a způsob ochrany určitých zájmů platné pro celé území České republiky. Pokud mají být naplněny cíle územního plánování zakotvené ve výše citovaném § 18 stavebního zákona, musí mít kraj při přijímání územně plánovací dokumentace možnost zohlednit specifika svého území oproti jiným částem republiky. Zvláštními zákony je určena minimální míra ochrany jednotlivých zájmů, kterou kraje v rámci územního plánování nemůže snížit. Dospěje-li však k závěru, že zvláštní podmínky jeho území vyžadují intenzivnější ochranu, může přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria. Nutnou součástí rozhodnutí kraje pro zpřísnění ochrany určitého zájmu nad zákonem stanovený rámec je přesvědčivé odůvodnění, ze kterého je zřejmé, v čem spočívá ojedinělost podmínek v daném území.
Aktivitu směřující k ochraně určitého zájmu mohou vykonávat různé subjekty a neznamená to, že by tím navzájem nahrazovaly svoji činnost, případně, že by pouze z tohoto důvodu byly v rozporu se zákonem. Regulace výstavby VVE zvolená obcí či krajem při územním plánování nenahrazuje činnost orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. V tomto případě každý z nich sice činí opatření ohledně umísťování VVE za účelem ochrany životního prostředí, avšak kraj tak činí též s přihlédnutím k ochraně vlastního území a svých hodnot, správní orgán chrání životní prostředí jako veřejný zájem.
Kraj je tedy za výše uvedených podmínek oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit na jeho území, a to i nad rámec zákona, který chrání stejné hodnoty na základě veřejného zájmu. Jedná se o výsledek poměřování zájmů kraje a jeho obyvatel či právnických osob zde sídlících. Pokud kraj uvede závažné důvody svědčící pro upřednostnění určitého zájmu, úměrně dle této závažnosti může být omezen jiný zájem.“

Podatel připomínky uvádí, že nelze souhlasit s textem v odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, že cílem regulace je zamezit překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren, neboť výstavba VVE v posledních letech v Ústeckém kraji překotná rozhodně není. K tomu je nezbytné uvést, že před vydáním ZÚR Ústeckého kraje, které nabyly účinnosti 20.10.2011, bylo realizováno značné množství VVE. V této době byly povolovány VVE pouze se souhlasem dotčeného orgánu, který posuzoval jednotlivé záměry umístění VVE v rámci EIA, tj. pouze s ohledem na životní prostředí. Nebyly posuzovány vlivy působení kumulace a synergie jednotlivě povolovaných záměrů na udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak lze shrnout, že připomínky podatele k věcné nesprávnosti zvolené regulace umisťování ploch a koridorů pro VVE a stavby související, jsou neopodstatněné. Ani jednotlivé zákonem stanovené limity, ani dílčí posuzování konkrétních projektů výstavby VVE dotčenými orgány a stavebními úřady, nemohou samy o sobě a bez dalšího nahradit posouzení příslušející orgánům územního plánování. Krajský úřad Ústeckého kraje předmětnou regulací výstavby VVE nezasahuje do pravomocí dotčených orgánů, jak se podatel mylně domnívá, ale toliko uplatňuje své

zákonem dané pravomoci k regulaci využití území Ústeckého kraje. Jeho úloha orgánu územního plánování je v tomto ohledu nezastupitelná.

Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením podatele, že vzhledem k tomu, že na území Ústeckého kraje jsou vhodné podmínky z hlediska větrného potencionálu pro umisťování větrných elektráren, by tato skutečnost měla odůvodňovat podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv implicitní zákaz na celém území kraje.
Jak již je výše uvedeno, ZÚR jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterými kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. ZÚR regulují území v různé míře podrobnosti, a to od stanovení priorit územního plánování kraje k upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje hodnot území kraje přes vymezení oblastí a os až k vymezení ploch a koridorů. Pro celé území kraje ZÚR stanovují urbanistické zásady ochrany a rozvoje území podstatné pro tvorbu následných územně plánovacích podkladů a územně plánovacích dokumentací a to stanovením priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území, územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje a stanovují úkoly pro územní plánování a využívání území včetně úkolů pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území. Pořizovatel jako orgán územního plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona koordinuje veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizuje ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů s cílem zajistit předpoklady pro udržitelný rozvoj území.
Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. K dosažení cílů územního plánování slouží úkoly územního plánování, stanovené v § 19 stavebního zákona, které se naplňují v rámci zpracování příslušné územně plánovací dokumentace a jejím uplatňováním při následném rozhodování v území.

K odůvodnění připomínky III. - 3. *„Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR“* nutno uvést:
PÚR je celostátním strategickým nástrojem v oblasti územního plánování, který řeší území celého státu v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech. PÚR stanovuje od obecných cílů ke konkrétním záměrům a úkolům územního plánování celostátní strategii územního rozvoje. PÚR promítá a současně koordinuje záměry územního rozvoje z politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, do společného dokumentu, kterým současně koordinuje ZÚR jednotlivých krajů.
Svojí povahou je PÚR subordinačním nástrojem veřejné správy v oblasti územního plánování. PÚR je koncepčním (nikoli realizačním) nástrojem územního plánování a představuje tak základní referenční rámec, který je závazný do té míry, že je třeba se v tomto rámci pohybovat a vycházet z něho při pořizování a vydávání ZÚR, územních plánů, regulačních plánů a při rozhodování v území. Neznamená to však, že PÚR vytýčený úkol bude nutně naplněn. Jedná se o určité (strategicky jistě velmi důležité) vodítko, jakým směrem soustředit další fáze územního plánování z hlediska budoucího využití území České republiky.
PÚR stanovila v souladu s § 32 odst. 1 písm. a) stavebního zákona republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Republikové priority územního plánování jsou stanovovány za účelem zajištění udržitelného rozvoje území, tedy za účelem dosažení vyváženého vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Republikové priority

územního plánování určují požadavky na konkretizaci obecně formulovaných cílů a úkolů územního plánování a určují strategii a základní podmínky pro jejich naplňování v územně plánovací činnosti krajů a obcí a při tvorbě resortních koncepcí s důsledky do území.

Podatel uvádí, že návrh 2aZÚR ÚK je v rozporu s platnou PÚR a to s čl. [31] a [176].
V čl. [31] aPÚR ČR stanovuje republikovou prioritu územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje ve znění, cit.: „*Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi".* Obnovitelnými zdroji ve smyslu zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v platném znění, se rozumí obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu. Stanovenou regulací ploch a koridorů pro umísťování VVE a staveb souvisejících, tzn. regulací jednoho druhu zdroje s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví není mařena státem podporovaná ekonomická aktivita, tak i návrh 2aZÚR ÚK není ani v rozporu s citovaným článkem aPÚR, jak uvádí podatel.

Při té příležitosti nutno upozornit rovněž na skutečnost, že Nejvyšší správní soud a Ústavní soud ve svých rozsudcích rozebraly PÚR následovně: Předmětem PÚR není regulace určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat rozvojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu, a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování. Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií. Míra podrobnosti regulace u PÚR je - ve srovnání např. se zásadami územního rozvoje - tak nízká, že již je namístě hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti" předmětu regulace).

Závaznost záměrů vyjádřených v PÚR pro pořizování a vydávání ZÚR, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území přitom neznamená a ani znamenat nemůže, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů realizaci v politice obsažených záměrů, a to bez dalšího hodnocení jejich dopadů. Takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy jako je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí nebo zákon o ochraně přírody a krajiny, případně zmíněná SEA. Závaznost obecně formulovaných záměrů politiky pro územně plánovací dokumentaci je nutno vyložit jako závaznost příslušných územních orgánů převzít do územně plánovací dokumentace vládou České republiky schválený koncepční záměr územního rozvoje na celostátní či mezinárodní úrovni, nikoli faktickou realizaci tohoto záměru. Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR, samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování ZÚR, územního plánu či regulačního plánu, smysl.

Rovněž se nezakládá na pravdě tvrzení podatele, že návrh 2aZÚR ÚK nezohlednil podklad, který mělo dle čl. [176] zpracovat MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji.
Jak již bylo výše uvedeno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností

umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento dokument však nenahrazuje odborný podklad dle čl. [176], který by mohl zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK použít pro vymezení ploch vhodných pro umístění obnovitelných zdrojů energie, jak je uloženo v čl. [199] aPÚR a byl proto zvolen obdobný způsob regulace VVE, jako je v uvedeném metodickém pokynu MŽP.

Požadavku spočívajícím ve vypuštění části textu z výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK z článku [174] navrženého úkolu pro územní plánování (2), kterým je stanovena regulace pro umisťování ploch a koridorů pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, se nevyhovuje, neboť argumenty, které podatel uvádí, jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti, neopodstatněné.

Nelze vyhovět ani požadavku podatele, aby území obce Mikulášovice bylo v návrhu 2aZÚR ÚK vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.
Požadované vymezení lokality vhodné pro umístění VVE by bylo v rozporu s navrženou celkovou koncepcí dané územně plánovací dokumentace (návrhu 2aZÚR ÚK), která byla posouzena v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona (VV URÚ).
Vymezení lokalit vhodných pro výstavbu VVE je nezbytné provést v rámci územního plánu příslušné obce při dodržení čl. [174] 2aZÚR ÚK.

Připomínce se z výše uvedených důvodů nevyhovuje.

4. **GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem**
(JID 168610/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

Obdrželi jsme Vaše oznámení o konání veřejného projednání 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje, a vyhodnocení vlivů 2. aktualizace na udržitelný rozvoj území.

Uvedené koridory, veřejně prospěšné stavby a biokoridory se přímo dotýkají zařízení ve vlastnictví GasNet s.r.o.

K předložené 2. aktualizaci ZUR ÚK nemáme námitek.

Pro řešení koridorů, veřejně prospěšných staveb, biokoridorů a ostatních požadujeme respektovat ochranná a bezpečnostní pásma plynárenského zařízení, a to v souladu se zákonem č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (energetický zákon) a tím i zajištění možnosti údržby a obnovy plynárenského zařízení.

Před zahájením přípravných a projektových prací na jednotlivých případech uvedených v ZUR (stavbách, opatřeních apod.) zajistit si u GasNet s.r.o. vyjádření o sítích a stanovisko ke konkrétním řešením míst kolizí těchto případů se všemi plynárenskými zařízeními. Projektová dokumentace, která bude obsahovat detailní řešení těchto kolizních míst bude odsouhlasena GasNet s.r.o..

Aktuální podklady a podmínky k poskytnutí všeobecných dat o plynárenském zařízení ve správě GasNet, s.r.o., jsou Vám k dispozici na e-mailové příp. internetové adrese: http://www.gasnet.cz/cs/distribuce-plynu-online/, nebo http://www.gasnet.cz/cs/zadost-o-vektorova-data/

Pro zajištění detailních podkladů a dat o plynárenském zařízení je nutné podat žádost o vydání stanoviska k výstavbě plynárenského zařízení, nebo existenci plynárenských

zařízení, nebo činností v jejich ochranném a bezpečnostním pásmu. Žádost je dostupná na internetové adrese: http://www.gasnet.cz/cs/zadost-o-stanovisko/

Uvedené platí pro ZUR celkově.

Pozn. Stanovisko vychází ze znalostí současného a budoucího stavu plynárenských sítí Gasnet, s.r.o„ platných k datu vydání tohoto stanoviska.

Vyhodnocení připomínky:
Pořizovatel obsah připomínky bere na vědomí.

Odůvodnění:
Požadavky uplatněné společností GasNet s.r.o. se týkají ochrany stávajících plynárenských zařízení, jejich obnovy (popř. jejich budoucího rozvoje) při vlastní realizaci jednotlivých záměrů navržených v 2aZÚR ÚK. Dané požadavky budou následně řešeny v rámci přípravných prací na jednotlivých záměrech, tzn. např. v rámci projektové dokumentace, územního a stavebního povolení, popřípadě při vlastní realizaci jednotlivých záměrů. S ohledem na § 36 odst. 3 stavebního zákona nelze uplatněné požadavky zahrnout do 2aZÚR ÚK, neboť zásady územního rozvoje nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím.

5. **Jindrová Hana [redacted] Křešice**
(JID 169564/2019/KUUK ze dne 16.10.2019 a JID 17727/2019 ze dne 31.10.2019)

Text připomínky:

jako vlastníci, spoluvlastníci, uživatelé pozemků (vše v KÚ Křešice) podáváme připomínku nesouhlas k návrhu 2aZUR UK. Připomínky se týkají k.ú. Křešice.

Pozemky jsou užívány trvale společně s bydlením, slouží k zabezpečení obživy a soběstačnosti celé rodiny, k ovocnářství, k zelinářství, k trvalému chovu, a rozchovu zdravých včelstev - jejich vývoj, zdravotní stav podléhá dennímu monitoringu. Denní monitoring zajišťuje ochranu včelstev, předcházení a zabránění negativních účinků, jevů - nemocem. (zejména parazit varroa destruktor). Včela je jediný evidovaný opylovač. Historická tradice chovu včel rodiny sahá až do 18. století), odpočinku. Pozemky neohrožují lidské zdraví, neohrožují ani neznečišťují přírodu, nenarušují krajinný ráz. Slouží k ovocnářství, zelinářství. Pozemky byly řádně nabyty, nebyly zcizeny, nebyly ukradnuty, jsou řádně udržované, užívané, neleží ladem, nejsou opuštěné, jsou oplocené.

Z Koncepce směrů rozvoje zemědělství a venkovských oblastí kraje (Analytická část 73) patří včelařství do jedné ze stěžejních oblastí zemědělství. Chov včel je významným odvětvím zemědělství. Včela je nenahraditelným článkem přírody. V současné době je již stav včelstev 30 % pod kritickou hranicí, přičemž v rámci Ústeckého kraje je situace vzhledem k nižší míře zavčelení ještě horší situace v porovnání se zbytkem ČR (v rámci kraje je pak situace nejhorší na Mostecku).

Včela je jediný evidovaný opylovač.

Program rozvoje Ústeckého kraje pro období 2014 - 2020 i deklaruje v návrhové části opatření 3.4. kvalita životního prostředí aktivity Ústeckého kraje v podpoře chovu včel.

1) Zvýše uvedeného nesouhlasíme se změnou využití pozemků jako park, okrasná zahrada. Nesouhlasíme se zřízením potoka, koryta vodního toku, řeky, rybníka (přítok, odtok) a to z důvodu, že v minulosti před rokem 2002 bylo na vlastní náklady vybudováno jednoduché zemědělské zařízení s výdajem velkých finančních prostředků (i o tom obec dostala informaci). Stěžejním důvodem bylo pomoci pozemkům s odvodněním, provedení rekultivace pozemků, zajistit možnost jejich obdělávání, užívání, předcházení zdravotních a hygienických problémů, záchyt a užívání dešťové vody, zabezpečení zdroje vody pro chovaná včelstva a reagování na první předpovědi na budoucí změnu klimatu. Stanoviště včelstev podléhají dennímu monitoringu, monitoringu jejich zdravotního stavu, vývoje a rozvoje. Je nutné upozornit i na skutečnost, že v minulosti došlo k jednání na Povodí Labe a několikrát na odboru MěÚ Životního prostředí v Litoměřicích. Žádná republiková priorita neuvádí, že tyto plochy, budou předmětem následného vyvlastňování či si je obec přivlastní. V tomto směru musíme i odmítnout nepřípustný a nepřijatelný nátlak správního orgánu, či nátlak směřující ke škodám na majetku. Pozemky nemají rozdílný způsob využití, jsou buď ornou půdou (spíše zahradou) nebo trvalým travním porostem a jsou vysoce migrační, a to pro včely.

Příloha č. 8 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Vyhodnocení připomínek uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

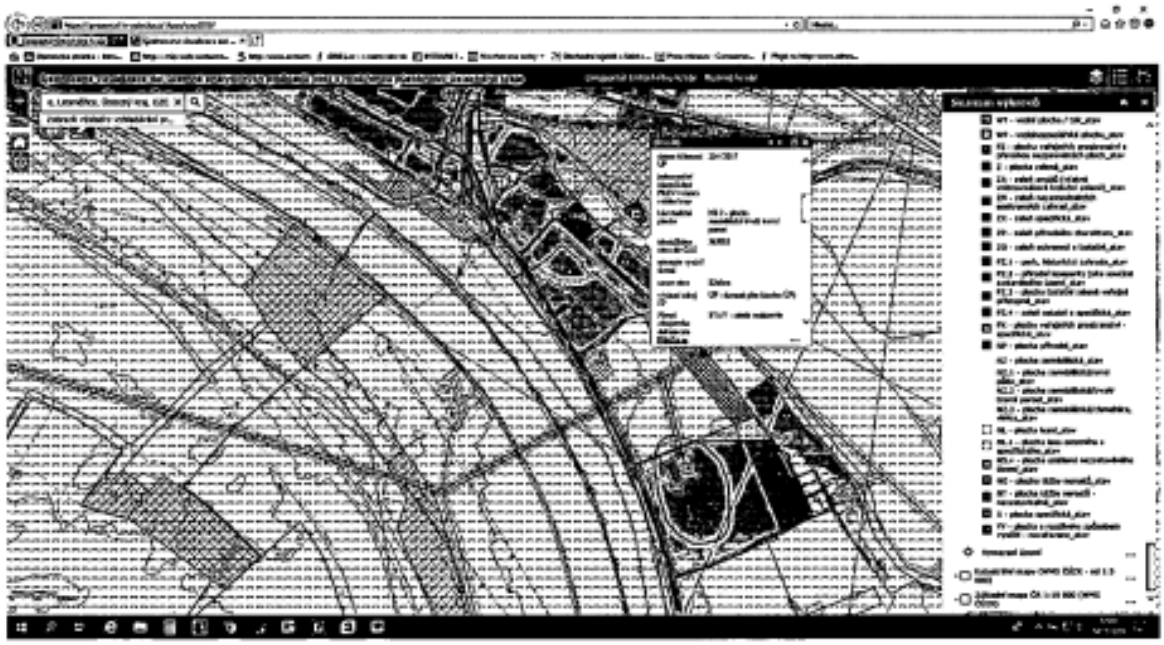

Plochy s rozdílným způsobem využití - návrh:NZ.2 - plocha zemědělská/trvalý travní porost

identifikátor objektu	107520
časový horizont	1 - stav
identifikátor grafického prvku	10752013
IČ (identifikační číslo) poskytovatele	00263958
číslo pasportu údaje o území	
datum účinnosti ÚP	25/4/2017
jednoznačný identifikátor PRZV v rámci celého kraje	
kód funkční plochy	NZ.2 - plocha zemědělská/trvalý travní porost
identifikátor obce dle ČSÚ	565083

intenzita využití území	
název obce	Křešice
výchozí zdroj FP	UP - územní plán (změna ÚP)
Původ zdrojového dokumentu záměru	STAV - záměr realizován
datum poslední aktualizace dat	10/4/2017
popis jevu, který bude využit při tvorbě a tisku výkresů	
název jevu	NZ.2 - plocha zemědělská/trvalý travní porost
číslo jevu dle vyhlášky č.500/2006	119
jedinečný identifikátor PRZV v rámci územního plánu obce	
Identifikační číslo pořizovatele	00263958
doplňující poznámka	4205\2017\MEU_LTM_OUR\0410_491\2017_01_Kresice.pdf
poskytovatel údaje o území	UUP
původní znění funkčního využití zapracovaného ÚP, který nebyl vytvořen v rámci DM	
popis zdroje	Územní plán Křešice
propojovací atribut na rozvojové plochy (zastavitelná plocha, plocha přestavby, plocha asanace, apod.)	
posouzení funkční plochy, zda je nebo není v souladu s platnou ÚPD	S - soulad s ÚPD
popis nesouladu s ÚPD	
označení návrhu, zda jde o veřejně prospěšnou stavbu, veřejně prospěšné opatření	X - není VPS/VPO

Tyto plochy nemají rozdílný způsob využití. Jsou trvalým travním porostem a jsou vysoce migrační, a to pro včely.

2) Z povodňového plánu ORP Litoměřice

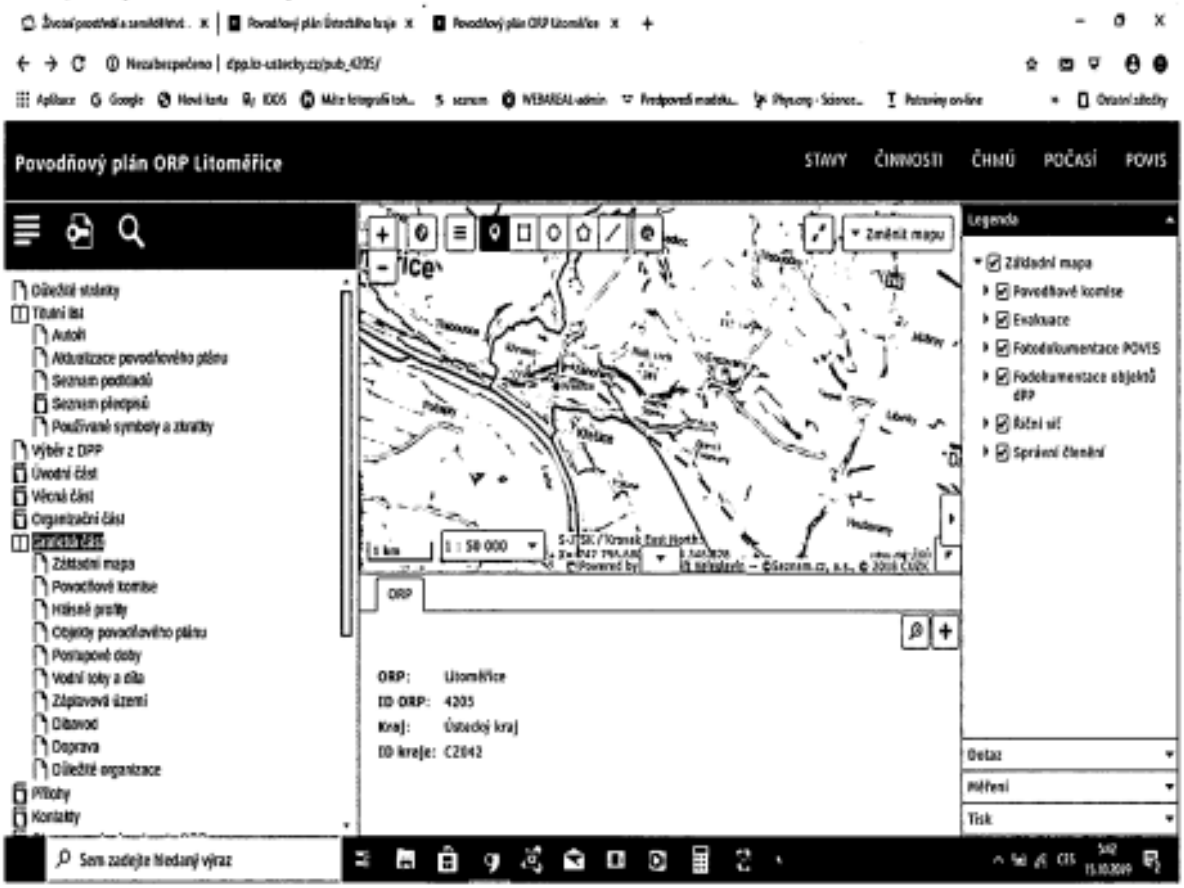

Nesouhlasíme s povodňovým plánem ORP Litoměřice. Pokud by se tato teze přijala, tak je nutné (Úštěcký potok) obnovit mlýn Křešicích a náhon a nechat zbourat veškerá obydlí, budovy, stavby, příslušenství k nim stojící v trase a Křešice, Bezručovu ulici a kolonii nechat vysídlit. Nejde o odvodňovací kanál v případě povodní ale přivaděč povodňové vody do zastavěného území. Odvodnění Křešice - kolonie probíhalo i mimo jiné opatření i přes společnost Scholler.

K tomuto se dokládá i mapa + výřez z této mapy:

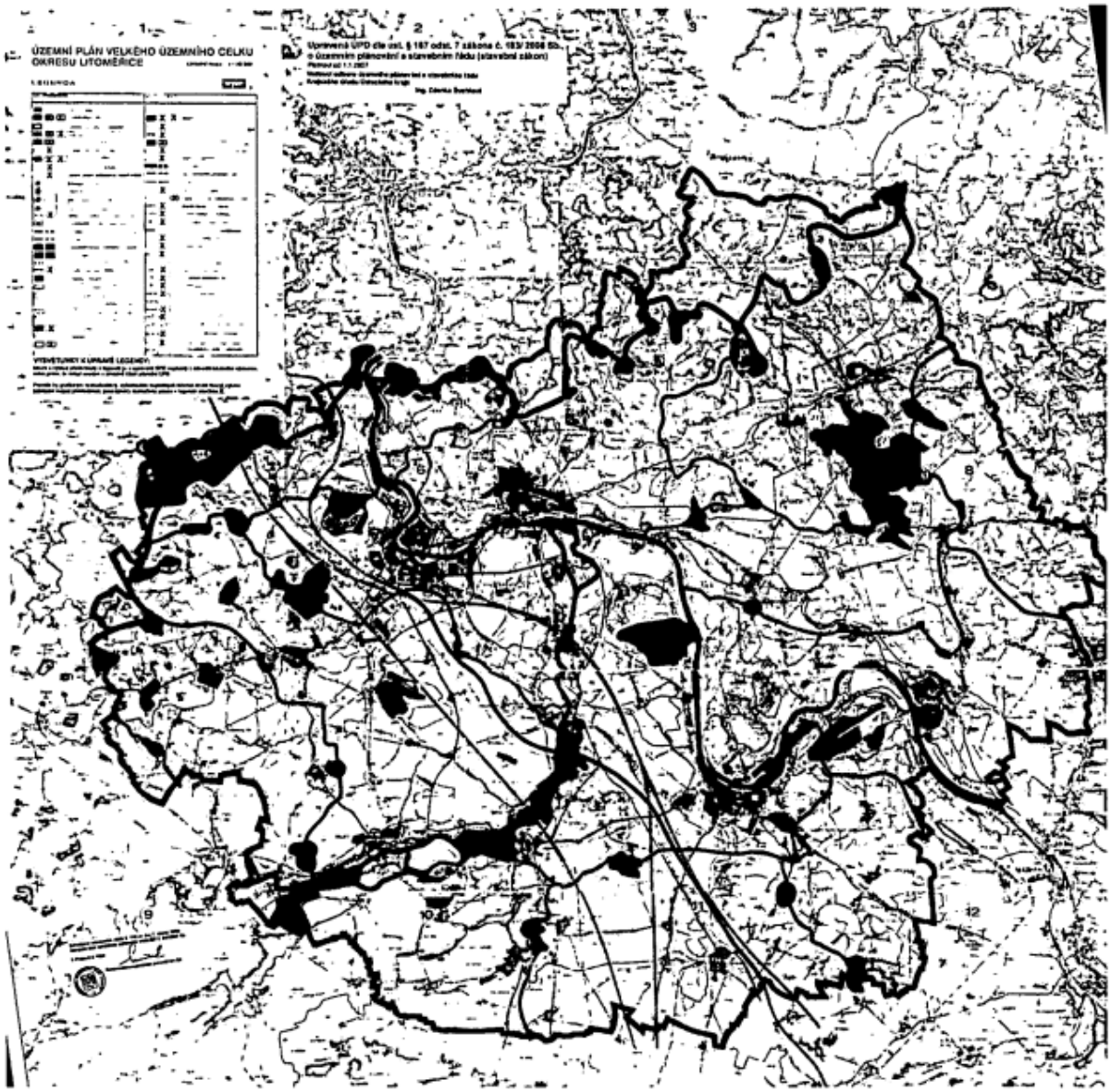

Výřez

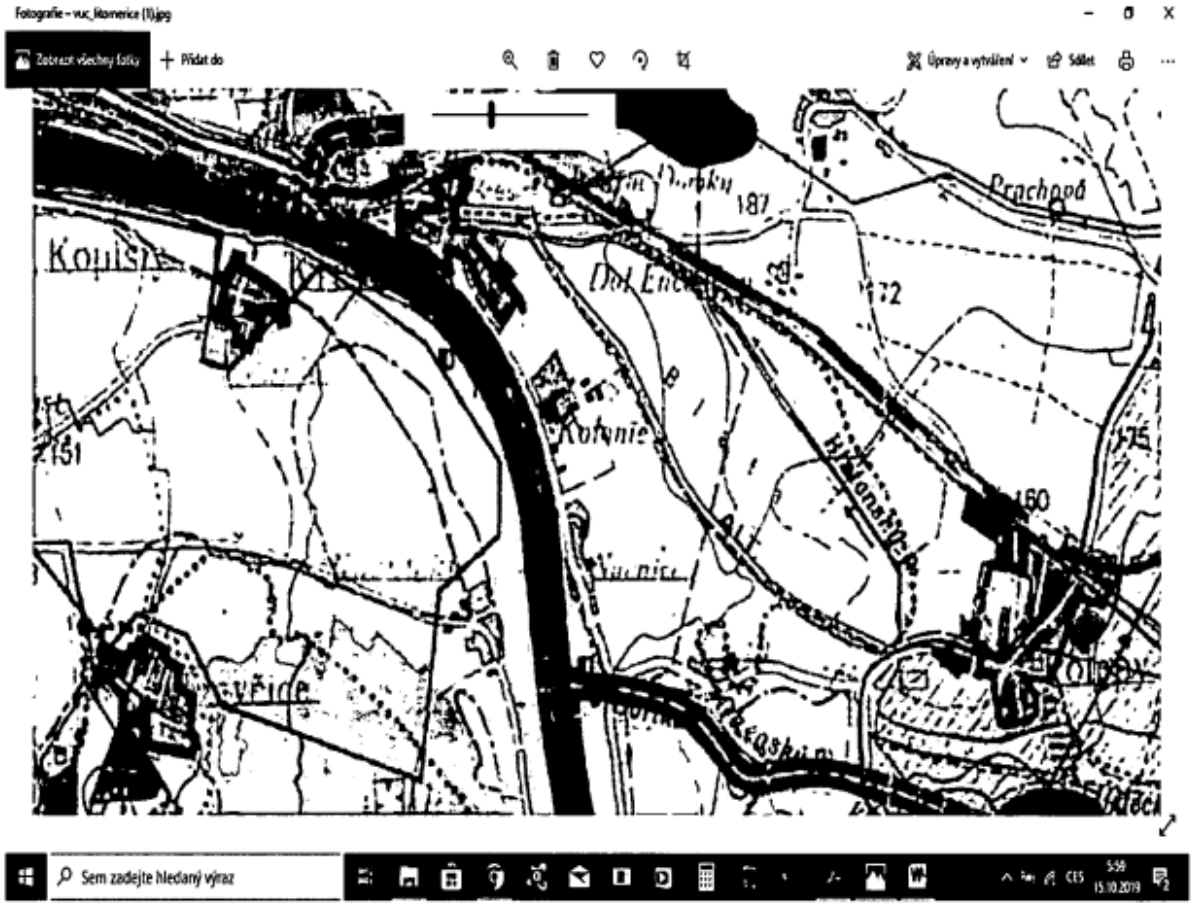

Z výše uvedené mapy je zcela zřetelné, jak, kde a kam vede část Úštěckého potoka do Blatenského. Tato trasa je zcela vedena mimo zastavěné území kolonie, Křešic Bezručovy ulice a tato území jsou ochráněna. Jsme si plně vědomi, že tato dokumentace byla v r. 2011 prohlášena za neplatnou, ale je logická, velmi zmírňuje dopady škod z povodní, chrání zastavěné území a v minulosti i povodňové vody z území bez problému odcházely. Kromě toho s tímto řešením souhlasila v minulosti i obec Křešice.

Máme za to, že povodňový plán ORP Litoměřice s uvedenými plochami vodního koryta přes zastavěné území je mimo jiné v rozporu s republikovými prioritami územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje 14, 14a, 16, 20, 25.

Ze sjednocené vizualizace dat územně analytických podkladů obcí s rozšířenou působností Ústeckého kraje jsou pozemky č. 1069/xx včetně dalších jiných majitelů označeny jako plocha veřejného prostranství. Toto považujeme za hrubou nepravdu.

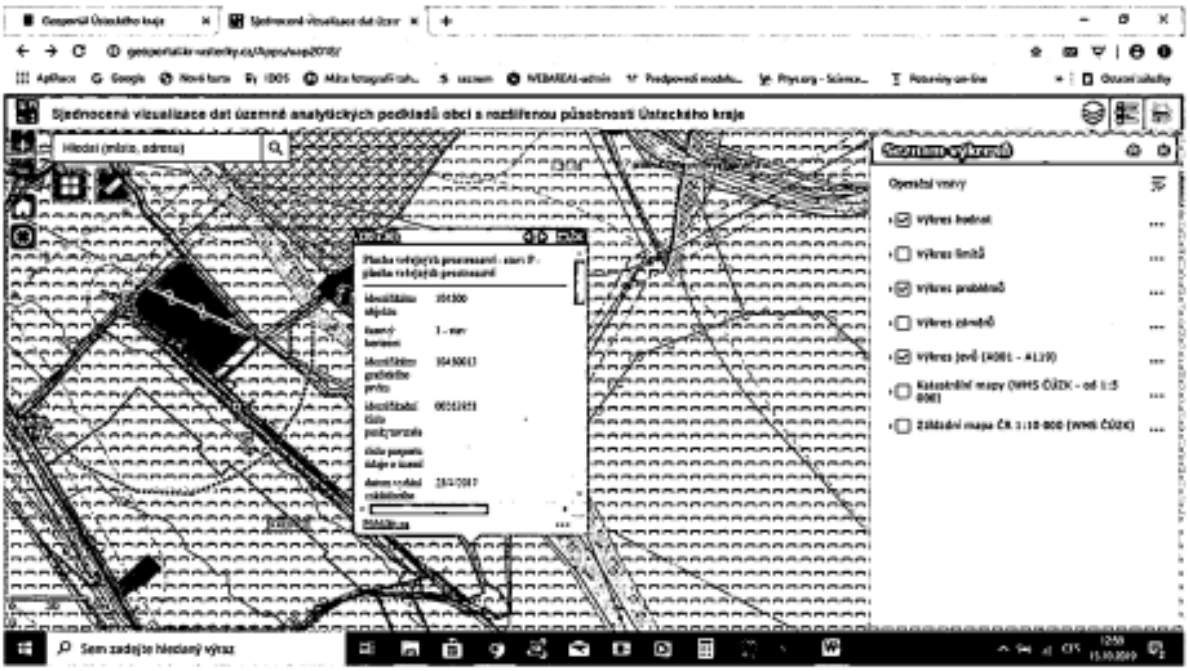

Plocha veřejných prostranství - stav: P - plocha veřejných prostranství

identifikátor objektu	104500
časový horizont	1 - stav
identifikátor grafického prvku	10450013
identifikační číslo poskytovatele	00263958
číslo pasportu údaje o území	
datum vydání zakládacího dokumentu	25/4/2017
jednoznačný identifikátor PRZV v rámci celého kraje (složen z ICOB+CISLO)	
kód funkční plochy	P - plocha veřejných prostranství
identifikační číslo obce	565083
intenzita využití území	
název obce	Křešice
výchozí zdroj FP	UP - územní plán (změna ÚP)
původ zdrojového dokumentu záměru	STAV - záměr realizován
datum poslední aktualizace dat	10/4/2017
popis jevu, který bude využit při tvorbě a tisku výkresů	
název jevu	P - plocha veřejných prostranství
číslo jevu dle vyhlášky	115
jedinečný identifikátor PRZV v rámci územního plánu obce	
identifikační číslo pořizovatele	00263958
doplňující poznámka	4205\2017\MEU_LTM_OUR\0410_491\2017_01_Kresice.pdf
poskytovatel údaje o území	UUP

původní znění funkčního využití zapracovaného ÚP, který nebyl vytvořen v rámci DM	
popis zdroje	Územní plán Křešice
propojovací atribut na rozvojové plochy (zastavitelná plocha, plocha přestavby, plocha asanace, apod.)	
posouzení funkční plochy, zda je nebo není v souladu s platnou ÚPD	S - soulad s ÚPD
popis nesouladu s ÚPD	
označení návrhu, zda jde o VPS, VPO	X - není VPS/VPO

Obecně závazná vyhláška obce č. 15/1998 o územním uspořádání obce Křešice, která byla na ÚD obce Křešice nově zveřejněna ke konci roku 2017, potom stažena a následně v roce 2019 zase zveřejněna a opět rychle stažena není možné akceptovat, z důvodu.

Tyto plochy byly v minulosti obcí prodány pro jejich nepoužitelnost, jsou zastavěny a používány příslušnými vlastníky spolu s dalšími pozemky, s budovami a stavbami k bydlení. Jako absurdní je nutné zmínit i fakt, kdy zastupitelstvo obce Křešice rozhodlo na svém veřejném zasedání dne 9. 8. 2017 (usnesení č. 290/2017) o prodeji dalších částí. Vzhledem k absolutnímu selhání obce Křešice se v minulosti narovnaly právní vztahy s Římskokatolickou církví a j., aby bez problémů byl zajištěn přístup k pozemkům, umožněno obdělávání zemědělských pozemků, i zajištěna bezproblémová mobilita včelstev pro farmáře a v době povodní, a pro přemístění sochy p. Marie.

3) Skládky na území k.ú. Křešice

Citace z dokumentu 12/95 OÚ Litoměřice (výňatek)

„Velkou černou skládkou na k.ú. Křešice je prostor……. (p.č. 873) a menší skládka je…….“ „Všechny tyto černé skládky je třeba zlikvidovat a zrekultivovat a zabránit případnému přivážení odpadů.“ „Všechny tyto černé skládky představují velké nebezpečí pro možnou kontaminaci vodních toků a Blatenského potoka a možné ohrožení kvality podzemních vod.“ „Dalšími negativními jevy jsou hygienické estetické a krajinářské dopady na okolní území.“

Z přípisu ČIŽP/44/OOH/1411212.003/14/UVH ze dne 26.8.2014 se uvádí k parc. č. 872 k.ú. Křešice u Litoměřic: Inspekce za stav na předmětném pozemku několikráte v minulosti ukládala pokuty za porušení zákona č. 185/2001 Sb. Současný stav řeší stavební úřad Litoměřice. Ze sjednocené vizualizace dat územně analytických podkladů obcí s rozšířenou působností Ústeckého kraje prakticky dochází k legalizaci, a to tím, že tyto plochy jsou navrženy jako plochy výroby a skladování, čímž je zastírán skutečný stav ploch.

S plochou nelze souhlasit, neboť tyto plochy brání i kromě výše uvedených negativních vlivů přirozenému rozlivu v době povodní. Záměr je však deklarován jako veřejně prospěšný zájem.

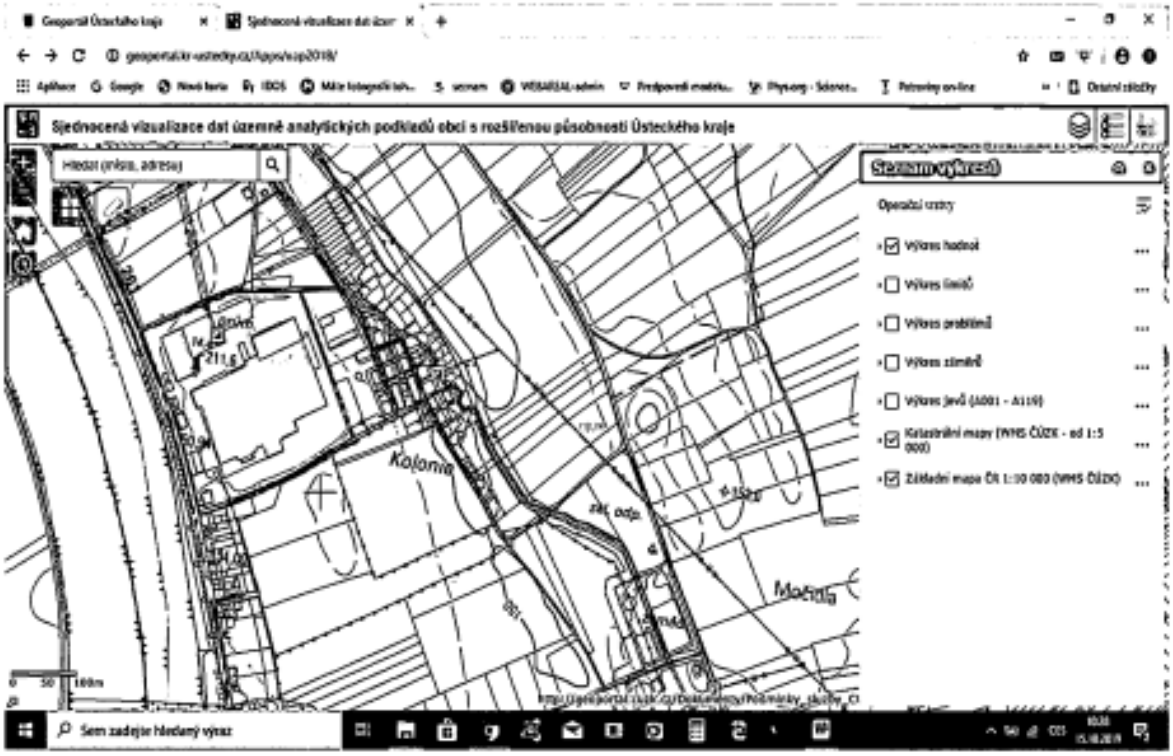

Plochy výroby - návrh	
identifikátor objektu	105700
časový horizont	2 - návrh
identifikátor grafického prvku	10570023
identifikační číslo poskytovatele	00263958
číslo pasportu údaje o území	
datum vydání zakládacího dokumentu	25/4/2017
jednoznačný identifikátor PRZV v rámci celého kraje (složen z ICOB+CISLO)	
kód funkční plochy	V - plocha výroby a skladování
identifikační číslo obce	565083
intenzita využití území	
název obce	Křešice
výchozí zdroj FP	UP - územní plán (změna ÚP)
původ zdrojového dokumentu záměru	UP_VPZ - veřejně prospěšné zájmy dle územního plánu
datum poslední aktualizace dat	10/4/2017
popis jevu, který bude využit při tvorbě a tisku výkresů	
název jevu	V - plocha výroby a skladování
číslo jevu dle vyhlášky	2
jedinečný identifikátor PRZV v rámci územního plánu obce	
identifikační číslo pořizovatele	00263958
doplňující poznámka	4205\2017\MEU_LTM_OUR\0410_491\2017_01_Kresice.pdf
poskytovatel údaje o území	UUP
původní znění funkčního využití zapracovaného ÚP, který nebyl vytvořen v rámci DM	
popis zdroje	Územní plán Křešice
propojovací atribut na rozvojové plochy (zastavitelná plocha, plocha přestavby, plocha asanace, apod.)	

posouzení funkční plochy, zda je nebo není v souladu s platnou ÚPD	S - soulad s ÚPD
popis nesouladu s ÚPD	
označení návrhu, zda jde o VPS, VPO	X - není VPS/VPO

Tato plocha je v rozporu s republikovými prioritami územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje 14, 14a, 16, 20, 25.

Hana Jindrová, Ing. Bezručova 139,411 48 Křešice
Jiří Jindra, Ing., Průjezdná 1787/5, 418 01 Teplice
Kubů Vladimír, Bezručova 118, 411 48 Křešice
Kubů Hana, Bezručova 139, 411 48 Křešice

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Obsah připomínky se týká Povodňového plánu ORP Litoměřice a Územně analytických podkladů ORP Litoměřice, ve kterých jsou zapracovány údaje o funkčním využití pozemků z Územního plánu Křešice.
Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) na správním území obce Křešice nenavrhuje žádné záměry ani změnu funkčního využití pozemků. Připomínka je s ohledem na § 42 odst. 9 stavebního zákona (dle kterého se aktualizace zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí), bezpředmětná.

6. INTERBAU CZ s.r.o., se sídlem Školní 20, Teplice, IČ: 26506238
(JID 168306/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

I.

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil dne veřejnou vyhlášku ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „Aktualizace"), včetně návrhu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a konání veřejného projednání.

Podatel tímto v zákonem stanovené lhůtě 7 dnů ode dne konání veřejného projednání, které se uskutečnilo dne 8. 10. 2019, podává v souladu s § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon"), následující připomínky.

II. Obsah připomínky

Podatel zásadně nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren (dále také jen „VVE") a souvisejících staveb, a proto požaduje jeho vypuštění z návrhu Aktualizace. Podatel také požaduje, aby území obce Petrovice bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Podatel již v rámci společného jednání o návrhu Aktualizace uplatnil připomínky, v nichž vyslovil svůj nesouhlas s navrhovanou regulací. Jelikož tyto připomínky nebyly pořizovatelem vůbec zohledněny, je podatel nucen podat připomínky v rámci veřejného projednání, v nichž

opětovně uvádí, že s navrženou regulací pro umísťování ploch pro výstavbu VVE nesouhlasí, a to z níže uvedených důvodů.

III. Odůvodnění připomínky

1. Nezákonnost a neproporcionalita navržené regulace

Zveřejněný návrh Aktualizace navrhuje v textové části v bodu 162. novou regulaci ploch a koridorů pro umísťování velkých větrných elektráren. Konkrétně se navrhuje doplnit do článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „ZÚR ÚK“) následující text:

„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);
- přírodní parky;
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);
- významné krajinné prvky;
- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;
- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;
- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;
- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch."

Pořizovatel na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace v kap. „Rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE" uvádí, že „Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE není v rámci 2aZÚR ÚK zpracováno. S ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR nelze grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE zpracovat a je potřeba ho řešit v rámci podrobnější ÚPD dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území."

Celkové území, na němž nelze stavby větrných elektráren vůbec umísťovat, je proto sice jen ilustrativně, avšak dostatečně přehledně a srozumitelně, znázorněno na obrázku č. 25 na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace (viz níže). Toto území pokrývá prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem.

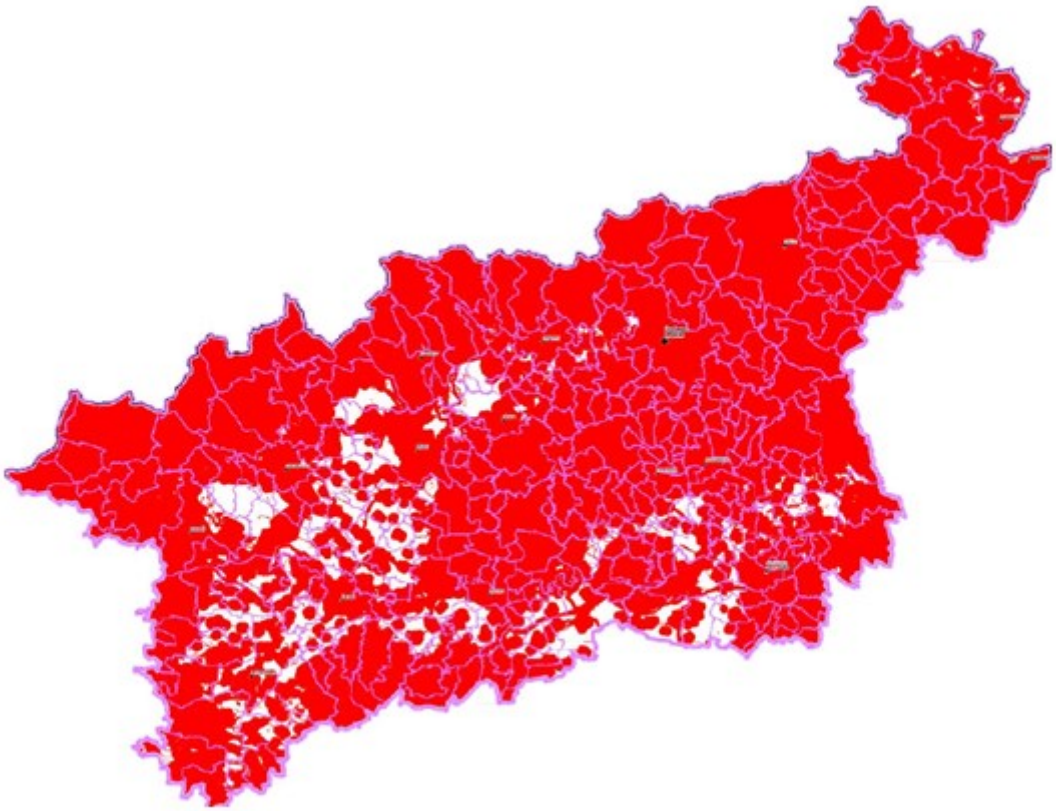

Obrázek 25: Schématické rozdělení kraje dle možnosti umisťování VE (dle dat ÚAP, ÚK 2017);

Podatel s takovou regulací nesouhlasí a považuje ji za zcela nezákonnou z důvodu její neproporcionality a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS") a Ústavního soudu, a pro rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31,176 a 199.

Podatel připomíná, že nyní zveřejněný návrh Aktualizace reaguje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 9 Ao 6/2011-261, jímž byla jako nezákonná zrušena část ZÚR ÚK obsahující předchozí regulaci ploch pro umísťování VVE. Uvedený rozsudek navazoval na nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12, v němž Ústavní soud vytkl NSS, že se odchýlil od své předchozí judikatury, z níž vyplývala neproporcionalita absolutního zákazu umísťování větrných elektráren v rámci zásad územního rozvoje (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127, ve věci ZÚR Moravskoslezského kraje). Ústavní soud konkrétně regulaci obsažené přímo v ZÚR ÚK vytknul, že „Ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Ao 2/2011 je tak možné stěžovatelce přisvědčit, že z odůvodnění ústavní stížností napadeného rozhodnutí nevyplývá žádný legitimní (legální) důvod, pro který by bylo eventuálně možno na celém území kraje znemožnit určitou ekonomickou aktivitu. Kritéria stanovená na str. 47 a 48 textové části ZÚR ÚK v případě ploch pro VVE jsou přitom nejen ve faktickém rozporu s obecnými - a vůči velkým větrným elektrárnám vstřícnými - zásadami formulovanými v bodě 29 na str. 10 textové části ZÚR ÚK, ale potenciálně taktéž s výše uvedenou premisou, že prostřednictvím opatření obecné povahy nelze znemožnit na celém území kraje státem podporovanou ekonomickou aktivitu (viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, resp. s účinností od 1. 1. 2013 též zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie), jež má pomoci naplnit národní cíl v podobě pokrytí 13 %

konečné spotřeby elektrické energie v roce 2020 z obnovitelných zdrojů (srov. webové stránky Ministerstva životního prostředí http://www.mzp.cz/cz/vetrne_elektrarny)."

Následně po nálezu Ústavního soudu došlo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ke zrušení ZÚR ÚK v části stanovující následující regulaci:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny - velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo, - maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma, - území přírodních parků (PPk) - území s vymezeným ÚSES, - pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), - území NATURA 2000 - evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO), - území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče - území jader městských zón a příměstských oblastí, - území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí, - území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, - území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní, - území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem

- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN."

Důvodem zrušení byla skutečnost, že „regulativ postihuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že pokud by byl stanoven bez přiměřeného důvodu a ve vyšší než nutné míře, zasáhl by nepřípustně do práv na samosprávu zdejších obcí či práv (zejména vlastnických) jednotlivých občanů." Nejvyšší správní soud současně dospěl také k závěru, že zvolená regulace nebyla v ZÚR ÚK „dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu nelze ověřit, zda není zjevně nepřiměřená a neodpovídající hodnotám, které mají být regulací chráněny." (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ao 6/2011 -261).

Ačkoli v návrhu Aktualizace byla regulace ploch pro větrné elektrárny oproti předchozí regulaci obsažené v ZÚR ÚK upravena, podatel má za to, že její důsledky jsou prakticky totožné, jako v případě předchozí nezákonné regulace, jelikož fakticky znamenají ústavně nepřípustný absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území kraje stanovený v rámci ZÚR ÚK. Území vymezené v rámci Aktualizace jako území, v němž nesmí být větrné elektrárny vůbec umísťovány, je totiž natolik rozsáhlé, že nepochybně zahrnuje veškeré území kraje, v němž by bylo možné s ohledem na větrný potenciál větrné elektrárny umístit. Plochy označené bíle jsou mimo jiné blokovány ještě dalšími limity, zejména vymezením chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a pro investory ve větrné energetice jsou tyto plochy zjevně bezvýznamné a také nedostupné.

Zákaz jejich umísťování v rozsahu navrženém Aktualizací tedy ve svých důsledcích opětovně povede k znemožnění umísťování větrných elektráren jako legální ekonomické aktivity na celém území kraje. Takový důsledek však označil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 1472/12 za ústavně nepřípustný, přičemž jeho závěry musí pořizovatel respektovat i v případě nyní pořizované Aktualizace, jelikož dle čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.

K tomu podatel doplňuje, že nepovažuje za správné východisko pořizovatele uvedené na str. 418 odůvodnění textové části Aktualizace, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou vysoké větrné elektrárny výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje.

Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je totiž plochou nadmístního významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí. Podle § 5 odst. 3 stavebního zákona platí, že „Orgány obce zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území obce, pokud nejsou svěřeny působnosti v záležitostech nadmístního významu orgánům kraje nebo na základě zvláštních právních předpisů dotčeným orgánům." Ust. § 5 odst. 4 stavebního zákona pak stanovuje, že „Orgány kraje zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území kraje, přitom mohou zasahovat do činnosti orgánů obcí jen v zákonem stanovených případech, a to pouze v záležitostech nadmístního významu; postupují přitom v součinnosti s orgány obcí." Podle § 36 odst. 1 stavebního zákona platí, že „Zásady územního rozvoje vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití." Podle § 36 odst. 3 stavebního zákona „Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí."

Podatel si je vědom toho, že v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. V již zmiňovaném rozsudku č. j. 7 Ao 2/2011 - 127, který se týkal právě zrušení regulace VVE v Ústeckém kraji, NSS dovodil nadmístní význam větrných elektráren z toho, že se jedná o „několik desítek metrů vysoké stožáry s velkoprůměrovými vrtulemi většinou o menším počtu listů (obvykle tří), které již pro své rozměry, a také často proto, že jsou umisťovány na větrně exponovaných, tedy většinou vyvýšených místech, jsou vidět z větší dálky. Pro tuto jejich vlastnost - vliv na pohledový charakter krajiny, tj. na její estetickou stránku, projevující se ve velkém (často vícekilometrovém) okruhu okolo nich - je třeba takové stavby zásadně považovat za stavby nadmístního významu, a tedy způsobilé předměty regulace v zásadách územního rozvoje. Vliv větrných elektráren na krajinu je nepochybně takový, že posilují její technický a „moderní" a naopak oslabují její přírodní a „původní" charakter."

V dalším rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č. j. 8 Ao 7/2011 - 138, NSS uvedl, že nad rámec vlivu VVE na krajinu dovozuje jejich nadmístní charakter ze skutečnosti, že umístění větrné elektrárny souvisí s výrobou elektrické energie pro celostátní elektrizační soustavu, nikoliv pouze pro obec, na jejímž území je elektrárna umístěna. S umísťováním větrných elektráren tedy může souviset řešení kapacity distribučních sítí, které bezpochyby ovlivňuje území více obcí. Odůvodnění textové části Aktualizace na tyto rozsudky odkazuje.

V minulosti tedy bylo dovozeno, že VVE jsou záměry nadmístního významu z důvodu (1) jejich vlivu na krajinu a (2) jejich vlivu na kapacitu navazující distribuční soustavy pro elektřinu. Současně však v citovaných rozsudcích nebyl nadmístní charakter VVE stanoven kategoricky, ale v obou se uvádí, že VE budou mít „zpravidla" nadmístní význam: „větrné elektrárny jsou zpravidla stavbami nadmístního významu" (rozsudek č. j. 7 Ao 2/2011 - 127); „zpravidla podstatně, skutečně a významně ovlivňuje území přesahující území obce, na němž je elektrárna umístěna." (rozsudek č. j. 8 Ao 7/2011 - 138). Posledně citovaný rozsudek dále uvádí „Z judikatury soudu lze dovodit, že existuje souvislost mezi nadmístním významem takto označené plochy a využitím, k němuž je taková plocha určena. Jinými slovy, ne vždy musí mít plocha označená jako plocha nadmístního významu takový význam sama o sobě, ale může jej získávat i nadmístním významem svého plánovaného využití.

Závěr, že nadmístní význam plochy ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona může být dán nejen charakterem plochy samotné, ale zejména jejím využitím, které se odvíjí od jejího funkčního určení, můžeme nalézt např. v rozsudku NSS čj. 1 Ao 1/2009 - 185."

Byť z citované judikatury plyne, že zde může být dán vztah mezi charakterem plochy a jejím funkčním využitím, podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro větrnou elektrárnu za všech okolností a vždy nadmístní význam a že by z tohoto důvodu mohla být vždy automaticky řešena na úrovni ZÚR. Výše uvedené potenciální nadmístní vlivy, které větrné elektrárny mohou mít, je potřeba posuzovat na základě konkrétních okolností případu, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro větrnou elektrárnu umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Je tedy zcela myslitelná situace, že určitá plocha pro vysokou větrnou elektrárnu svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní toliko území obce, na které se nachází, a proto se nebude jednat o plochu nadmístního významu dle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Obdobná logika by vedla k absurdnímu závěru, že stavba VVE by měla republikový význam, pokud by vizuálně zasahovala do sousedního kraje. Stavby VVE jsou přitom svým dopadem na krajinný ráz a svou viditelností podobné stavbám výškových domů, vysílačů, komínů či velkým průmyslovým objektům, tyto stavby a plochy pro ně ovšem v praxi podléhají výlučné regulaci v rámci územního plánu obce jako záměry lokální.

Pokud jde o vliv na distribuční soustavu, realitou je, že u drtivé většina záměru VVE je přípojka elektrického vedení řešena jako podzemní kabelová trasa, a to s využitím bezvýkopové pokládky kabelů. Takový způsob realizace související infrastruktury může jenom obtížně ovlivnit území jiných obcí, v důsledku čehož by mohl být založen nadmístní význam této VVE. Dle stejné logiky by musel být za záměr nadmístního významu považována každá plocha, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu (ať již z hlediska přívodu elektřiny, plynu, vody, odkanalizování apod.), a z toho důvodu by bylo možné uvažovat i nad teoretickým ovlivněním jiných obcí. Za plochy nadmístního významu by tak musely být vždy považovány např. i jednotlivé velkoplošné prodejny potravin, rozsáhlejší sportoviště, kulturní či zdravotnická zařízení, která pravidelně navštěvují i občané sousedních obcí (či krajů), přičemž imise z dopravních prostředků, které se používají k cestě do nich zcela jistě a negativně zasahují území více obcí. Dále by za plochy nadmístního významu bylo nutno považovat např. plochy pro lokální kotelny, teplárny či výrobny elektrické energie, jejichž imise znečišťujících látek do ovzduší zcela jistě mohou negativně zatěžovat území soudních obcí (či krajů).

Druhým potenciálním nadmístním vlivem byly problémy spočívající s nedostatečnou kapacitou distribuční sítě, která může vyvolat potřebu realizace dalších záměrů (např. realizaci nového vedení), které ovlivní území více obcí. Ani tyto vlivy však v případě VVE potenciálně umístěných na území obce nelze nutně považovat nadmístní, neboť uvedená kapacita je v daném případě dostačující.

V případě VVE plánovaných k umístění na území obce Petrovice tedy nelze předpokládat takové vlivy, které by svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivnily území více obcí, proto se nejedná o plochy nadmístního významu, které by měly být řešeny na úrovni Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

V důsledku nesprávné a zcela mechanické aplikace závěru, že větrné elektrárny, resp. plochy pro ně, jsou vždy záležitostmi (nebo plochami) nadmístního významu, tedy fakticky dochází k nepřípustnému znemožnění tohoto typu legální ekonomické aktivity na celém území kraje.

Z výše uvedených důvodů tedy považuje podatel regulaci navrženou v bodě 162. Aktualizace za nezákonnou a neproporcionální, jelikož nepřiměřeně omezuje práva dotčených osob, mezi něž patří také podatel jako investor v oblasti větrných elektráren, který má s obcí Petrovice uzavřenu smlouvu o spolupráci a který v obci připravuje záměr větrných elektráren.

2. Nesprávné odůvodnění navržené regulace

Podatel si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 9 Ao 6/2011-261 také uvedl, že předchozí regulace v ZÚR ÚK nebyla dostatečně odůvodněna, a proto nebylo možné posoudit, zda je přiměřená či nikoliv. Podatel je však v daném případě důvodně přesvědčen, že regulace navržená v rámci návrhu Aktualizace zasahuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že neexistují důvody, které by ji mohly ospravedlnit jako přiměřenou.

Pořizovatel uvádí důvody, které ho vedly ke zvolení regulace ploch pro větrné elektrárny především na str. 413-434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace. Podatel tyto důvody považuje za věcně nesprávné a neodůvodňující přísnost regulace, která ve svém důsledku znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

2.1. Odůvodnění návrhu Aktualizace nejprve podrobně popisuje „základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti." V této části se podrobně popisují přírodní dispozice Ústeckého kraje, které náleží k nejhodnotnějším přírodním fenoménům. Zpracovatel pak odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Z toho zpracovatel dovozuje povinnost stanovit v rámci ZÚR ÚK pro lokalizaci VVE účinná regulační opatření. Dále se zde uvádí, že navržená regulace se soustřeďuje na území s preferencí ochrany přírody a krajiny a na území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče, ve kterých nelze s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví VVE umísťovat.

Podatel s uvedeným odůvodněním zásadně nesouhlasí a považuje ho za snahu o cílené zabránění možnosti umísťování VVE, které bude mít za důsledek fakticky plošný zákaz této legální ekonomické aktivity na území celého Ústeckého kraje. Ačkoli totiž zpracovatel na jednu stranu vykresluje charakteristiku krajiny Ústeckého kraje jako nesmírně hodnotnou, sám připouští, že je tato charakteristika již nyní značně narušena celou řadou činností, které však nesouvisí s výrobou elektřiny z VVE.

Na str. 415 odůvodnění se konstatuje, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a že Severní část Mostecké pánve (Podkrušnohoří) je postižena přítomností průmyslových provozů, které negativně ovlivňují prostorové vztahy v území. Dále se na str. 417 uvádí, že významný rys kulturně-historické charakteristiky území tvoří dobývání nerostného bohatství a že oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena, reprezentuje industrializované území, kde je koncentrováno širší spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství atd.). Na str. 418 se shrnuje, že vedle přírodních či přírodně blízkých i krajin se v rámci Ústeckého kraje vyskytuje rozsáhlé antropicky zatížené území s negativními dopady především velkoplošného dobývání (rozlehlé umělé deprese, novotvary výsypek), vysokým podílem urbanizovaných ploch se sídlištní zástavbou a přítomností rozsáhlých průmyslových provozů se značným vizuálním dosahem (tepelné elektrárny).

Podatel proto považuje odůvodnění Aktualizace za vnitřně rozporné, neboť na jednu stranu je zdůrazňováno, že se jedná z hlediska ochrany krajinného rázu o natolik cenné území, že

je potřeba plošně vyloučit výstavbu VVE, na druhou stranu se zde ovšem připouští, že hodnota území je již v současnosti významně narušena v důsledku průmyslových provozů a těžební činnosti. V rozporu s tímto konstatováním ovšem Aktualizace nijak neřeší tyto činnosti negativně ovlivňující krajinný ráz, ale zaměřuje se diskriminačně pouze proti výstavbě VVE, a to způsobem zcela nepřiměřeným.

Jak bylo uvedeno výše, stanovená regulace zahrnuje prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem. Takto přísnou regulaci nelze odůvodnit ani odkazem na § 18 odst. 4 stavebního zákona. Ačkoli je pravdou, že podle tohoto ustanovení je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel, tento cíl nelze vnímat izolovaně, ale je potřeba ho interpretovat ve vzájemné souvislosti s dalšími cíli a úkoly územního plánování.

V této souvislosti nelze přehlédnout zejména cíle územního plánování dle § 18 odst. 1 až 3, tedy mj. povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Tyto tři pilíře územního plánování by měly být ve vyváženém vztahu, což ovšem návrh Aktualizace nečiní, neboť bezdůvodně zcela vylučuje určitou ekonomickou aktivitu, která navíc ve svém důsledku přispívá k ochraně životního prostředí formou výroby elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Využívání výroby energie z VVE je přitom potřeba označit za veřejný zájem, jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016: „Je samozřejmostí, že stavby sloužící k výrobě větrné energie s sebou nesou nejrůznější negativní důsledky jako každý jiný způsob výroby energie, což uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí, to však nic nemění na skutečnosti, že využívání výroby energie z obnovitelných zdrojů lze za současného stavu politického a odborného diskursu označit za zájem veřejný."

Dále má územní plánování zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, přičemž má za tím účelem sledovat společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Tyto cíle nicméně návrh Aktualizace nenaplňuje, neboť jednostranně znemožňuje výstavbu určitého typu staveb, které ve svém důsledku přispívají k ochraně životního prostředí.

Podatel považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, které byly identifikovány jako narušující krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území Ústeckého kraje. Jedná se například o již zmiňovanou těžbu nerostných surovin nebo průmyslovou činnost, které rovněž mohou negativně ovlivňovat krajinný ráz, veřejné zdraví a další chránění hodnoty, a to v mnohem větším rozsahu a často trvale, přičemž ZÚR ÚK ani Aktualizace je, na rozdíl od z povahy věci dočasných staveb VVE, žádným způsobem nereguluje či plošně nezakazuje a ani tento úkol neukládá obcím v rámci jejich územních plánů.

2.2. Co se týče argumentace ohledně toho, že na území Ústeckého kraje se v současnosti vyrobí 29,5 % z celkové republikové výroby elektřiny a 35 % z celkové republikové výroby elektřiny z větrné energie, tak takové odůvodnění nemůže být podle podatele důvodem, proč fakticky zakázat jakoukoliv další výstavbu větrných elektráren. Naopak samotný zpracovatel uvádí, že značná část objemu elektřiny je vyrobena z hnědého uhlí, jehož těžba i zpracování jsou pro životní prostředí a hodnoty, jejichž ochranu pořizovatel deklaruje, nepochybně mnohem více zatěžující, než výroba elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Skutečnost, že Ústecký kraj je v současnosti na prvním místě v České republice ve výrobě elektřiny z větrné energie, pak dokládá, že jsou na území

tohoto kraje pro umísťování větrných elektráren vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu, který byl i využit, byť zatím zdaleka nedošlo k jeho plnému využití). Tato skutečnost by tedy měla spíše odůvodňovat další podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv její implicitní zákaz na celém území kraje.

Tvrzení, že s ohledem na prolomení těžebních limitů na lomu Bílina, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu vytížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny, je zcela neaktuální a nepravdivé. Naopak s ohledem na ochranu klimatu se Česká republika zavázala k postupnému útlumu těžby a výroby energie z uhlí, přičemž do roku do roku 2040 by se mělo jednat o 10-15 % celkové produkce, jak s tím počítá Státní energetická koncepce a jak např. plyne z tiskové zprávy k ustavení Uhelné komise jakožto poradního orgánu vlády ČR.

Rovněž nelze přisvědčit ani tvrzení pořizovatele opakovaně uváděnému v odůvodnění návrhu Aktualizace, že cílem regulace je zamezit „překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren." V posledních letech totiž rozhodně nelze tvrdit, že by byla výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji překotná, a to i v důsledku činnosti samotného Krajského úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad totiž ani po zrušení předchozí regulace Nejvyšším správním soudem jednotlivým obcím neumožňuje, aby plochy pro větrné elektrárny vymezily ve svých územních plánech v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona, ale tomuto postupu brání například svými stanovisky vydávanými dle § 50 odst. 7 stavebního zákona. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji tedy naopak v poslední dekádě stagnuje a byla prakticky zastavena, když poslední 2 ks větrných elektráren byly v Ústeckém kraji v Habarticích u Krupky uvedeny do provozu v roce 2010. Proto je uvedené odůvodnění návrhu Aktualizace zcela nepravdivé.

2.3. Pořizovatel v návrhu Aktualizace stanovil zákaz umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren v jednotlivých územích definovaných v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen „ZOPK"), konkrétně velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky a chráněné krajinné oblasti) a navazující pásmo 3 km, maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky), přírodní parky, území NATURA 2000, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky.

V odůvodnění návrhu Aktualizace pak pořizovatel odkazuje na jednotlivá ustanovení ZOPK s tím, že případná výstavba VVE v jednotlivých chráněných územích je s těmito ustanoveními ve zřejmém rozporu. Citovaná ustanovení ZOPK však dle přesvědčení podatele nemohou odůvodňovat přísnost zvolené regulace a absolutní zákaz umísťování určitého typu staveb. Naopak příslušná ustanovení ZOPK předpokládají, že po zvážení konkrétních okolností je možné na základě souhlasu k tomu příslušného dotčeného orgánu určitý záměr umístit i na těchto vymezených územích.

Podatel poukazuje např. na ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) ZOPK, podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí zakázáno umisťovat, povolovat nebo provádět stavby (mimo vyjmenovaných staveb). ZOPK tedy v tomto případě předpokládá, že na plochách vymezených příslušnou územně plánovací dokumentací jako zastavitelné lze za splnění dalších podmínek v některých případech stavby umísťovat. Návrh Aktualizace nicméně a priori zcela vylučuje, aby bylo toto území vymezeno v územním plánu obce jako zastavitelné pro účely výstavby větrných elektráren.

V případě chráněných krajinných oblastí pak § 26 odst. 2 písm. a) ZOPK zakazuje absolutně umísťování a povolování nových staveb pouze na území první zóny, pro další zóny

chráněných krajinných oblastí tedy rovněž platí, že za splnění dalších podmínek lze za určitých okolností připustit.

Za zcela nepřiměřené považuje podatel i absolutní zákaz umísťování větrných elektráren v navazujícím 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu od národních parků a chráněných krajinných oblastí. Pokud není a priori vyloučeno umístění větrných elektráren uvnitř zvláště chráněných území, tím méně může být vyloučeno jejich umístění vně těchto zvláště chráněných území, u nichž zákon žádné ochranné pásmo takového rozsahu nestanovuje.

Co se týče přírodních parků, ustanovení § 12 odst. 3 ZOPK pouze stanovuje, že orgán ochrany přírody může k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. ZOPK však naprostý zákaz umísťování staveb v tomto území nestanovuje. Je přitom realitou, že většina investorů se územím přírodním parkům spíše vyhýbá s ohledem na to, že zde není příliš pravděpodobné získání souhlasu orgánu ochrany přírody k umisťování a povolování staveb VVE podle § 12 ZOKP pro navazující povolovací procesy.

ZOPK pak nestanovuje naprostý zákaz umísťování staveb pro územní systém ekologické stability. Pořizovatel ostatně sám v odůvodnění uvádí, že „Problémem není v zásadě ani tak samotná existence VVE, neboť ve skladebných částech ÚSES jsou za podmínky, že nedojde k narušení celistvosti a funkčnosti ÚSES, přípustné stavby dopravní a technické infrastruktury." Jako problém však vnímá ničím nespecifikované rušivé vlivy větrných elektráren, které by dle jeho názoru mohly ohrozit biologickou diverzitu skladebných částí ÚSES a tím funkčnost systému jako celku. Takové tvrzení je zavádějící a nepravdivé, větrné elektrárny nemusí nijak zásadně svým provozem narušovat funkčnost ÚSES.

Za zcela neodůvodněné považuje podatel úplné vyloučení významných krajinných prvků z možnosti umístění VVE. Pojem „významný krajinný prvek" je totiž v § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK definován velice široce a zahrnuje jakýkoliv ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Pořizovatel přitom zcela přehlíží, že dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK je umísťování staveb, které by mohly ohrozit významný krajinný prvek, možné, k takovému zásahu je však potřeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Rovněž v případě významných krajinných prvků tedy není vyloučeno, aby bylo takové souhlasné stanovisko, v závislosti na konkrétních okolnostech, případu vydáno i pro stavbu větrné elektrárny.

Tvrzení uvedené v odůvodnění návrhu Aktualizace, že lesní zákon prakticky neumožňuje na pozemcích určených k plnění funkce lesa využití nesouvisející s lesním hospodařením, je pak zcela zavádějící a rovněž nemůže odůvodňovat navrženou regulaci. V souladu s § 15 odst. 1 totiž může na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesa dojít k odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa, a tím i k jejich uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Posouzení toho, zda má v daném případě dojít k odnětí lesních pozemků pro jiné účely, či nikoliv, však rovněž závisí až od konkrétní podoby záměru v rámci navazujících povolovacích procesů.

Za nesprávné považuje podatel i odůvodnění plošného zákazu umísťování větrných elektráren na území NATURA 2000, jelikož je dle pořizovatele jejich umístění v rozporu s hlavním důvodem vymezování EVL a ptačích oblastí. Podatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 45h odst. 1 ZOPK, podle něhož jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Až v případě, že bude stanovisko k záměru vydané příslušným orgánem souhlasné,

bude možné záměr umístit a povolit. Jelikož ochrana území NATURA 2000 je na základě uvedeného ustanovení zajištěna v rámci navazujících řízení, není důvodu, aby bylo umísťování určitého typu staveb předem plošně vyloučeno na úrovni územně plánovací dokumentace kraje.

Podatel tedy shrnuje, že ve všech případech by jednotlivé záměry větrných elektráren podléhaly dalším povolovacím procesům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna prostřednictví k tomu příslušných dotčených orgánů (orgány ochrany přírody a krajiny, orgány státní správy lesů apod.). Současně lze podotknout, že v případě vysokých větrných elektráren přesahujících 50 m se jedná o záměry podléhající zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. V případě, že by k tomu příslušný orgán nevyloučil významné negativní vlivy záměru, bylo by potřeba provést plné posuzování vlivů záměru na životní prostředí a záměr by bylo možné umístit pouze na základě souhlasného závazného stanoviska EIA. Lze tedy shrnout, že není důvodu pro to, aby došlo k naprostému vyloučení možnosti umísťování větrných elektráren, jelikož tím pořizovatel touto regulací v podstatě překračuje svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, kterým jediným náleží na základě konkrétních parametrů a lokace posouzení vlivů konkrétních záměrů z hlediska zvláštních právních předpisů ve vztahu k veřejným zájmům, k jejichž ochraně jsou tyto orgány pověřeny.

Podatel dále uvádí, že na území Ústeckého kraje je v současnosti v provozu mnoho vysokých větrných elektráren i na území, které je nyní v návrhu Aktualizace vymezeno jako území, na němž nelze stavby větrných elektráren umístit. Nelze přitom tvrdit, že v minulosti došlo k umístění a povolení těchto záměrů v rozporu se zákonem - naopak bylo ve všech případech provedeno příslušné posouzení jejich vlivů na životní prostředí, včetně zásahu do krajinného rázu, přičemž k tomu příslušnými orgány bylo vyhodnoceno, že se jednalo o záměry přípustné.

2.4. Návrh Aktualizace dále vyučuje umísťování staveb pro větrné elektrárny v památkově chráněných územích a nemovitých kulturních památkách, včetně navazujícího 1 km ochranného pásma vizuálního vlivu.

Podatel si je vědom toho, že účelem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, na který odkazuje pořizovatel v odůvodnění návrhu, je ochrana kulturních památek. Jednotlivá ustanovení však převážně směřují k ochraně samotných památkově chráněných objektů, do nichž je možné zásahy nebo stavební úpravy činit vždy na základě závazného stanoviska orgánu ochrany státní památkové péče. Je zřejmé, že větrné elektrárny v praxi nebudou umísťovány přímo v národních kulturních památkách nebo v městských památkových rezervacích.

Pořizovatel nicméně kromě těchto památkově chráněných objektů a území vymezuje dále „ochranné pásmo vizuálního vlivu", a to ve vzdálenosti 1 km od předmětu památkové ochrany. Pořizovatel přitom uvádí, že na území Ústeckého je Národním památkovým ústavem evidováno více než 3500 nemovitých kulturních památek. Podatel v této souvislosti odkazuje na § 17 zákona č. 20/1987 Sb., který stanovuje, že pokud to vyžaduje ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, může obecní úřad obce s rozšířenou působností vydat územní rozhodnutí o ochranném pásmu a určit v něm, u kterých nemovitostí v ochranném pásmu, nejsou-li kulturní památkou, nebo u jakých druhů prací na nich, včetně úpravy dřevin, je vyloučena povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko, nebo může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu. Pásmo vymezené pořizovatelem v návrhu Aktualizace se tak z hlediska svého účelu překrývá s institutem ochranného pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. Pokud tedy pořizovatel navrhuje vymezit

kolem památkově chráněných objektů uvedené pásmo vizuálního vlivu, tak tím zasahuje do kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností, to navíc aniž by došlo k splnění zákonem stanovených podmínek (vyjádření odborné organizace státní památkové péče, územní řízení o vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu, možnost poskytnutí náhrady majetkové újmy dle § 17 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. apod.). Velikost pásma vizuálního vlivu 1 km navíc podatel považuje za zcela nepřiměřenou vůči sledovanému účelu ochrany objektů památkové péče, jelikož ochranná pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. se vymezují obvykle v řádech desítek či stovek metrů od památky, tedy zjevně v menším dosahu, než jak ho vymezil pořizovatel.

Tvrzení zpracovatele, že v těchto územích je výstavba VVE a priori vyloučena, je tedy nepravdivé, neboť přípustnost konkrétního záměru z hlediska památkové ochrany podléhá vždy individuálnímu posouzení k tomu příslušný správním orgánem, který má k tomu také odbornou kompetenci, a toto posouzení nelze suplovat na úrovni zásad územního rozvoje.

2.5. Návrh Aktualizace dále stanovuje úplný zákaz umísťování větrných elektráren v zastavěném území a do vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. Jako důvod tohoto zákazu se v odůvodnění textové části návrhu uvádí jednak hluk, který by větrné elektrárny mohly způsobovat, jednak další vlivy, jako jsou například nízkofrekvenční zvuk nebo stroboskopický efekt.

Co se týče hluku, podatel nezpochybňuje, že větrné elektrárny mohou být zdrojem hluku, tyto vlivy však budou u konkrétních záměrů vzhledem k jejich přesnému umístění posouzeny k tomu příslušnými správními orgány, v daném případě krajskou hygienickou stanicí, jak ostatně uvádí i samotný zpracovatel. Podle § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. ostatně platí, že v případě, že je-li v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi.

Není proto legálního důvodu, aby byly větrné elektrárny z důvodu možného hluku absolutně vyloučeny z umísťování v zastavěném území obce či dokonce v pásmu 500 m od něj. Podatel v tomto směru dále poukazuje na to, že pořizovatel dokonce současně vymezuje v rámci ZÚR ÚK nebo v rámci Aktualizace nové, mnohem významnější, zdroje hluku v podobě koridorů dopravní infrastruktury, u nichž vzdálenost 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch zjevně nedodržuje, což svědčí o účelovém a diskriminačním postupu pořizovatele vůči stavbám VVE.

Zpracovatel dále v odůvodnění argumentuje hygienickými limity hluku, nicméně jeho přístup ve vztahu k ochraně území před potenciálním hlukem zcela nesprávný.

Podle § 12 nařízení č. 272/2011 Sb. jsou základní hygienické limity hluku 50 dB v denní době a 40 dB v noční době stanoveny pro chráněné venkovní prostory staveb. Podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Uvedené limity hluku, jakož i ochrana obyvatelstva před hlukem, je tedy primárně stanovena pro stavby sloužící pro bydlení, školství, zdravotní a sociální účely.

Naopak návrh Aktualizace však vztahuje jakési „ochranné pásmo" před hlukem k zastavěnému území, což je mnohem širší pojem. Zastavěné území je definováno v § 2 odst.

1 písm. d) a § 58 stavebního zákona a zahrnuje veškeré pozemky v intravilánu, jakož i všechny zastavěné stavební pozemky a další zde vyjmenované plochy. Zastavěné území tedy zahrnuje například i plochy výroby a skladování, plochy dopravní infrastruktury nebo plochy pro komerční vybavení, tedy takové plochy, u nichž právní úprava ochranu před hlukem nepředpokládá, a které případně naopak mohou být samy o sobě zdrojem hluku. Zákaz umísťování ploch pro větrné elektrárny do 500 m od zastavěného území je tedy stanoven zjevně nelogicky a nepřiměřeně.

Podatel je dále přesvědčen, že ani navržený zákaz umísťování větrných elektráren do vzdálenosti 500 m od zastavitelných ploch není stanoven v souladu se zákonem. Podle § 2 odst. 1 písm. j) stavebního zákona se zastavitelnou plochou rozumí plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje. Jedná se tedy o plochu, která je pouze určená k zastavění, avšak na které se v současnosti zatím zástavba nenachází. Z tohoto důvodu se také na ně nevztahuje ochrana před hlukem dle zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení č. 272/2011 Sb., neboť tato se vztahuje pouze k těm pozemků, na nichž se již zá-stavba nachází. Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl odpovědnost za ochranu před hlukem na stavebníka, který vstupuje do území zatíženého zdrojem hluku, který dle § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. musí k žádosti o umístění stavby předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání závazného stanoviska měření hluku a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Regulace navržená pořizovatelem z důvodu ochrany před hlukem je tak v rozporu s výše uvedenými právními předpisy, a také zasahuje do kompetenci příslušných orgánů, v daném případě krajských hygienických stanic.

Co se týče dalších vlivů, u nichž pořizovatel uvádí, že tyto nemohou být vyhodnoceny v rámci posuzování konkrétních záměrů krajskými hygienickými stanicemi (např. stroboskopický efekt), tak k tomu podatel uvádí, že pokud by samotná existence těchto vlivů měla být důvodem pro zákaz umísťování větrných elektráren, tak by tyto stavby nebylo možné umístit nikde a na žádném místě, což by bylo ve smyslu výše uvedené judikatury nepřípustné. Navíc sám zpracovatel uvádí, že negativní vlivy infrazvuku a nízkofrekvenčního zvuku na lidské jsou pouze předpokládány, avšak dosud nebyly relevantním způsobem zkoumány a přesně změřeny. Tím spíše se nemůže jednat o legitimní důvod pro plošné vyloučení VVE v území s větrným potenciálem.

Podatel je přesvědčen, že posouzení míry závažnosti ovlivnění obyvatel těmito vlivy bude vždy záviset od konkrétního umístění záměru a jeho parametrů, k čemuž musí dojít vždy až v rámci navazujících povolovacích procesů, důkazem čehož je také odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 67/2008-111 uvedený v odůvodnění. Rovněž z tohoto rozsudku vyplývá, že osoby potenciálně dotčené negativními vlivy větrných elektráren, se mohou účastnit a hájit svá práva v rámci navazujících řízení, proto není potřeba předem vylučovat všechny stavby tohoto typu již na úrovni krajské územně plánovací dokumentace.

3. Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR

Návrh Aktualizace je podle podatele také v rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176. Podle nich je republikovou prioritou vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, resp. je úkolem příslušných ministerstev a krajů navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

Na bod č. 176 navazuje bod č. 199 PÚR, podle něhož je úkolem krajů „Na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověří možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění."

MŽP vydalo tento podklad pod názvem „Vymezení zón vychází z aktualizace metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny v roce 2018". Podatel se důvodně domnívá, že v situaci, je úkolem krajů podle bodu č. 199 PÚR tento podklad v rámci aktualizace ZÚR prověřit, i v rámci této Aktualizace bude třeba tento odborný podklad zohlednit, jinak by se Aktualizace dostala do zjevného rozporu s požadavky PÚR. Jak plyne z odůvodnění návrhu Aktualizace, tento odborný podklad byl použit pouze při odůvodnění zákazu umisťovat VVE v městských památkových zónách atd. a navazující 1 km ochranném pásmu vizuálního vlivu, kde v textu na str. 428 byl oproti verzi návrhu pro společné projednání na str. 386 pouze zaměněn letopočet nové verze z 2009 na 2018. Takové použití odborného podkladu ve smyslu bodů č. 176 a č. 199 PÚR, není naplněním požadavků stanovených v PÚR.

Podatel je přesvědčen, že území Krušných hor obecně, a zejména obce Petrovice patří mezi lokality vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

IV. Závěr

Z výše uvedených důvodů podatel nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, a žádá jeho vypuštění z návrhu Aktualizace.

Podatel zároveň důvodně požaduje, aby Aktualizace byla uvedena do souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176 a 199 a aby území obce Petrovice bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce společnost INTERBAU CZ s.r.o. Teplice, zastoupená advokátem Mgr. Nezhybou (dále jen podatel) žádá, aby byl z návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen 2aZÚR ÚK) vypuštěn z čl. [174] úkol (2), který stanoví regulaci pro umisťování ploch pro velké větrné elektrárny (VVE) a stavby související. Dále podatel požaduje, aby území obce Petrovice bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. Svůj požadavek následně odůvodňuje v odstavci III. - 1 až 3.

K odůvodnění připomínky III. - 1. *„Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace“* je nutné uvést následující skutečnosti:
Zásady územního rozvoje (ZÚR) jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterým kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Významná při jejich tvorbě je skutečnost, že se zpracovávají pro celé administrativní území.
Koncepce vytvářené na úseku územního plánování představují zejména s ohledem na svoje dopady do území, a tím i života jeho obyvatel, specifickou kategorii plánovacích nástrojů.
Územní plánování ve smyslu § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (stavební zákon) ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a

rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Prováděcí vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně plánovacích podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění, stanoví v příloze č. 4 obsah ZÚR. Dle oddílu I. odst. (1) písmene e) této přílohy textová část ZÚR obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou v upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. V rámci Evropské úmluvy o krajině (sdělení č. 12/2017 Sb. m.s., které mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m.s.) se Česká republika zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, zavést a provádět krajinné politiky, zaměřené na ochranu, správu a plánování krajiny a zohledňovat charakter krajiny při formování politik územního rozvoje a urbánního plánování. „Krajinná politika“ znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a orientací kompetentními veřejnými orgány, která umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny. Úkolem vyplývajícím z této úmluvy je dále aktivní péče o krajinu v souladu s principy jejího udržitelného využívání a koordinace plánování činností v krajině. Krajina přitom zahrnuje jak pevninu, tak vodní plochy a toky, přírodní venkovské i městské oblasti, území jak esteticky, kulturně a historicky pozoruhodné, tak běžná území, a nebo narušené krajinné celky.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci ZÚR regulaci rozvoje území, cit.:

„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci (shodně viz Stavební zákon – Komentář, Roztočil A., Hrůšová K., Lachman M., Potěšil L., C. H.Beck, 2013).

Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.

Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

Návrh 2aZÚR ÚK byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: *„Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.“*

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky

územního rozvoje ČR (dále jen aPÚR), která byla schválená usnesením Vlády České republiky č. 276, ze dne 15. dubna 2015. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (dále jen MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (dále jen MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (dále jen MPO) a kraji, cit.: *„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek* pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Návrh 2aZÚR ÚK proto nenavrhuje plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, ale zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK dle požadavku obsaženým ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK (kromě dalších dále uvedených podkladů) z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena níže citovaná část ZÚK ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011 (usnesení ZÚK č. 23/25Z/2011), cit. :

„V textové části odůvodnění, bod 4.4.1. „Plochy a koridory pro lokalizaci velkých větrných elektráren, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35 m“ se zrušují následující věty:
„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:
2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:
a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny
- velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo,
- maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma,
- území přírodních parků (PPk)
- území s vymezeným ÚSES,
- pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL),
- území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO),
- území významných krajinných prvků (VKP)
b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče
- území jader městských zón a příměstských oblastí,
- území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí,
- území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů,
- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní,
- území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem,
- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

V návrhu 2aZÚR ÚK v čl. [174] úkolu (2) jsou níže uvedená nově navržená území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících značně zredukována oproti původním územím uvedeným v bodě 4.4.1. v úkolu pro územní plánování (2), který zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014 se závěrem, že zvolená regulace umisťování VVE nebyla v napadených ZÚR ÚK dostatečně odůvodněna.

Navržený úkol pro územní plánování (2) ve výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK v kapitole 4.4.1. v čl. [174] zní, cit.:

„Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- *velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;*
- *maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);*
- *přírodní parky;*
- *lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);*
- *ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);*
- *významné krajinné prvky;*
- *památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- *nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- *nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- *zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“*

V textové části Odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK pak zpracovatel odůvodňuje stanovení nového úkolu (2). Uvádí nejen obecné souvislosti, jak VVE, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35m, ovlivňují ráz krajiny, přičemž popisuje základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti, ale uvádí rovněž údaje o výrobě elektrické energie na území Ústeckého kraje, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se v Ústeckém kraji vyrobilo nejvíce elektřiny v republikovém měřítku a tak se Ústecký kraj řadí jednoznačně na první místo a to i v samotné výrobě elektřiny z větrné energie. Z uvedených údajů vyplývá, že území Ústeckého kraje je v oblasti výroby elektrické energie, která se zde s ohledem na přítomnost ložisek hnědého uhlí vyrábí právě z tohoto paliva, kapacitně silně zatíženo. S ohledem na prolomení územně ekologických limitů na lomu Bílina (usnesení vlády ČR č. 827/2015), které znamená pokračování hornické činnosti spočívající v těžbě povrchovým způsobem na výhradním ložisku hnědého uhlí, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu snížení zatížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny. Převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví nad výstavbou nových VVE je vyvolán především výrazným zatížením území Ústeckého kraje, kde zdejší krajina je silně narušena až přeměněna antropogenní činností. Zejména oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena nejvíce, reprezentuje silně industrializované území, kde je koncentrováno široké spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství ad.). Právě těmto antropogenním činnostem a rozvoji průmyslových oborů v průběhu minulých let ustupoval veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví a umožnil tak jejich značnou exploataci. Právě z těchto skutečností vyvstala nutnost nastavení jednoznačných pravidel pro ochranu nejcennějších území Ústeckého kraje, která jsou nositeli jedinečných přírodních, kulturně-historických a krajinářsky cenných hodnot. Výroba elektřiny z větrné energie je v odborné literatuře označována jako tzv. „zelená energie“, která je v obecné rovině šetrná k životnímu prostředí. Nicméně je potřeba si uvědomit, že zejména nekoordinovaná výstavba VVE v územích s vysokou koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných hodnot může působit opačným způsobem a navíc k redukci stávajících hnědouhelných elektráren jejich výstavbou nedojde. I toto je jeden ze základních aspektů, které se území Ústeckého kraje bezprostředně týkají. S ohledem na statistické údaje a další zmíněné skutečnosti byla v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK

vyhodnocena potřeba účinným způsobem regulovat další rozvoj VVE a vyloučit ho zejména v oblastech s koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných oblastí, které jsou pro území Ústeckého kraje specifické a jedinečné a dosud ještě ne tolik výstavbou VVE narušené. Textová část odůvodnění obsahuje přehled území s vyloučením lokalizace VVE s odborným popisem jejich charakteristiky, popřípadě výčtem unikátních prvků, jež některé nemají obdobu v České republice a některé ani v okolních státech střední Evropy (např. CHKO České středohoří, CHKO Labské pískovce s kaňonem řeky Labe). Vyloučením lokalizace VVE v daných územích tak bude zajištěna potřebná účinná ochrana, aby nepodlehly postupné industrializaci a nešetrným antropogenním zásahům, které by narušily jejich původní struktury. V neposlední řadě je potřeba značnou část daného území chránit jako území s vysokým rekreačním potenciálem, která slouží pro odpočinek obyvatel území kraje, a jejich přeměna na technicistní krajinu je nežádoucí.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK rovněž vycházel z aPÚR, která je dle § 31 odst. 4 stavebního zákona pro pořizování a vydávání ZÚR závazná.
Návrh 2aZÚR ÚK řeší regulaci lokalizace VVE formou stanovení úkolu pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území, tzn. nenavrhuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, jak je výše uvedeno, ale definuje území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou ochranou osídlení a památkové péče před výstavbou VVE. Tím je v 2aZÚR ÚK opětovně ošetřena ucelená soustava území, ve kterých je z důvodů zabránění zjevným hrozícím škodám nutno vyloučit lokalizaci VVE. Regulace tak naplňuje republikovou prioritu stanovenou v aPÚR v čl. (20), kde je uvedeno, cit.: *„Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy NATURA 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu. Vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny. V rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajiny a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.“*

Současně je stanovenou regulací naplněn čl. (74) aPÚR, ve kterém je vymezena SOB6 - specifická oblast Krušné hory. V uvedeném článku aPÚR je v odstavci Úkoly pro územní plánování pod písmenem e) stanoven úkol, za jehož splnění zodpovídá Ústecký kraj, cit.: „*účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“*

Jak již bylo výše zmíněno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento aktualizovaný dokument uvádí, že lze podle parametrů VVE do vzdálenosti 3-6 km od stavby VVE vymezit zóny silné a zřetelné viditelnosti. Jde o okruh bezprostředního uplatnění VVE v krajinném obrazu, kdy stavba bude jednoznačně působit jako dominanta krajiny. Významnou charakteristikou při umísťování VVE do krajiny je proto rozsah vizuálně ovlivněného území. Jeho rozloha se pohybuje v desítkách až stovkách km2.

Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na území krajů, obcí nebo jiných územních celků. V metodickém návodu je uvedeno, cit.: „*Přes všechny přínosy ve smyslu menší zátěže životního prostředí oproti výrobě elektrické energie z konvenčních zdrojů je výstavba VTE a FVE zásahem do krajiny, který se může svým charakterem dotýkat zájmů chráněných zákonem 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), zájmů chráněných zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zájmů chráněných zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Metodický návod proto stanovuje postup (princip) zpracování preventivního hodnocení, který identifikuje zájmy, resp. limity ochrany přírody a krajiny a limity ochrany zemědělského půdního fondu v regionálním měřítku, a formou negativního vymezení definuje území, v nichž je výstavba VTE a FVE nevhodná, spíše nevhodná a obecně za posléze jasně formulovaných podmínek vhodná.“*
Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. V těchto pásmech se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně, bude působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí (v denní i v noční době), jako dominanta krajiny a v konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou - kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VVE ještě zesiluje popsané působení. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Rovněž je nezbytné upozornit na skutečnost, že může docházet k zastiňování pohyblivým stínem. Tento jev vzniká, pokud fouká vítr, svítí slunce a rotor větrné elektrárny je natočen kolmo k dotčeným objektům. V závislosti na morfologii terénu je daný jev pozorovatelný při optimálních světelných podmínkách do stovek metrů od větrné elektrárny.
Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je eliminace nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch.
Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch se jeví jako minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví, před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňují nejen pohodu bydlení ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.
Oproti regulacím, které zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014, byl v návrhu 2aZÚR ÚK upraven (snížen) výčet území, ve kterých nelze vymezovat plochy pro VVE a stavby související. Byla vypuštěna následující území: území příměstských oblastí, území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní a území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.
Snížením rozsahu jednotlivých vymezených pásem na nezbytné minimum a vypuštěním výše uvedených území není navrženou regulací znemožněna výstavba VVE na celém území

kraje, jak je několikrát uvedeno v odůvodnění podané připomínky společností INTERBAU CZ s.r.o., Teplice.
Součástí textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK je zjednodušené grafické znázornění rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE s využitím dat Územně analytických podkladů Ústeckého kraje. Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE nelze v rámci 2aZÚR ÚK zpracovat a to s ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR. Vymezení lokalit pro umístění VVE je potřeba řešit v rámci podrobnější územně plánovací dokumentace, tzn. územních plánů jednotlivých obcí dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území. Územní plány vymezují zastavěné území (§ 58 odst. 3 stavebního zákona) a zastavitelné plochy či zpřesňují vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES a pracují s nejaktuálnějšími daty.

Podatel několikrát uvádí, že nelze veškeré plochy pro výstavbu VVE považovat za plochy nadmístního významu dle § 2 odst. 1 stavebního zákona. Považuje za nesprávné, že je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou VVE výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje, a to i přestože v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. Podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro VVE za všech okolností a vždy nadmístní význam, ale je potřeba posuzovat nadmístní vlivy VVE na základě konkrétních okolností, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro VVE umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Pořizovatel se ztotožňuje s judikaturou Nejvyššího správního soudu v otázkách nadmístního významu VVE, jak s vlivem na krajinu, obyvatelstvo, ochranu přírody, tak s vlivem na distribuční síť České republiky. Místa, kde mohou mít VVE pouze „lokální“ vliv, lze dovodit ze zjednodušeného grafického znázornění (bílá místa), které je součástí odůvodnění. 2aZÚR ÚK nezakazuje výstavbu VVE plošně, ale pracuje s nadmístními hledisky a podle nich jsou nastaveny dané limity v bodě (2) čl. [174]. Pokud v rámci pořízení územního plánu obce se prokáže, že návrh ÚP není v rozporu s těmito „nadmístními limity“, lze plochy pro VVE v rámci ÚP vymezit.

S argumentem podatele, že za plochu nadmístního významu by bylo nutné považovat každou plochu, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu se nelze ztotožnit, vzhledem k tomu, že se může jednat o mnoho různých staveb s různým funkčním využitím, které mají různý vliv na ochranu přírody, krajinu, obyvatelstvo apod., a proto je nezbytné posuzovat je individuálně. Pro tyto záměry, které nelze v měřítku ZÚR specifikovat, stanovují ZÚR ÚK jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace tak při rozhodování v území.

Jak je již výše uvedeno, návrh 2aZÚR ÚK nevymezuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, ale stanovuje území, kde nelze plochy pro VVE vymezovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tato regulace byla dohodnuta s dotčenými orgány v rámci pořizování a projednávání návrhu 2aZÚR ÚK v souladu se stavebním zákonem.

Pro úplnost nutno konstatovat, že Ústecký kraj nechal zpracovat s ohledem na specifičnost Krušných hor Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (ÚS Krušné hory - ÚK). Hlavním důvodem pro pořízení ÚS Krušné hory - ÚK byla skutečnost, že Krušné hory se vyznačují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území ve všech sledovaných pilířích – životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost obyvatel. Přitom Krušné hory jako jediné horské území v ČR nemá velkoplošnou ochranu přírody a krajiny, není vyhlášeno Chráněnou

krajinnou oblastí či Národním parkem. Krušné hory v Ústeckém kraji jsou součástí specifické oblasti Krušné hory SOB6 vymezené v aPÚR. SOB6 Krušné hory je zpřesněna v platných ZÚR ÚK. Území řešené ÚS Krušné hory - ÚK zahrnuje části území obcí s rozšířenou působností Kadaň, Chomutov, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem. Cílem ÚS Krušné hory – ÚK bylo o řešeném území shromáždit a vyhodnotit aktuální informace týkající se územního rozvoje Krušných hor v Ústeckém kraji a navrhnout územní regulaci, která by pomohla řešit slabé stránky a problémy této specifické oblasti při zachování a rozvoji jeho hodnot. Součástí ÚS bylo rovněž vytipování lokalit vhodných pro umístění VVE. ÚS Krušné hory – ÚK vytipovala celkem dvě lokality, které vychází z celkové koncepce ÚS, respektují územní regulace stanovené v návrhu 2aZÚR ÚK a současně zohledňují principy vztahující se k umístění VVE v Krušných horách obsažené v návrhu Aktualizace Územní energetické koncepce Ústeckého kraje. Příloha I. ÚS obsahuje posouzení vytipovaných lokalit pro umístění VVE.

V odůvodnění připomínky III. - 2. *„Nesprávné odůvodnění navržené regulace“*, opětovně několikrát podatel uvádí, že regulace znamená absolutní zákaz umisťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.
Podatel v připomínce uvádí, že odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK považuje za rozporuplné, protože je v něm uvedeno, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a na druhé straně se v něm uvádí, že se jedná o natolik cenné území, že je nutné regulovat výstavbu VVE a že návrh 2aZÚR ÚK neakceptuje povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, protože bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu. S tvrzením podatele se nelze ztotožnit, patně bylo ze strany podatele chybně pochopeno. Cílem popisu jednotlivých částí území Ústeckého kraje je fakt, že je území Ústeckého kraje již nyní značně poškozeno a tak je nezbytné zbylá, pro obyvatele Ústeckého kraje tak jeho návštěvníky cenná území, chránit před činnostmi, které by tato území poškodily případně až zdevastovaly. Rovněž tvrzení podatele, že považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, (např. těžba surovin, průmyslová činnost) jsou neopodstatněná. V návrhu 2aZÚR ÚK není těžba nerostných surovin navrhována, rovněž nejsou vymezovány plochy pro průmyslovou činnost. V platných ZÚR ÚK, které rovněž tyto činnosti nenavrhují, jsou ale pro tyto činnosti stanoveny jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Jak už je výše uvedeno, územní plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Stavební zákon následně v § 19 stanoví úkoly pro územní plánování a to zejména zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem, vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých

hospodářských změn, stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu, vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území. Nástrojem územního plánování je územně plánovací dokumentace, kterou jsou jednotlivé cíle a úkoly územního plánování koordinovány a naplňovány. Vliv navržené koncepce (2aZÚR ÚK) byl posouzen na udržitelný rozvoj území (viz níže ↓).

V PÚR ČR 2008, která byla schválena usnesením vlády ČR č. 929 z 20.7.2009, byla nově vymezena v čl. [74] specifická oblast Krušné hory SOB6, která vykazuje míru problémů zejména z hlediska udržitelného rozvoje. V PÚR jsou vymezeny pouze SOB, na jejichž území je možno identifikovat a jasně formulovat problém obecně vnímaný jako republikový. Tuto podmínku splnily zejména obecně přijímané problémy prokazatelné nerovnováhy územních podmínek udržitelného rozvoje území. Z celospolečenského hlediska se u SOB6 Krušné hory jedná o rozsáhlé a závažné postižení území činností člověka (postižení přírody, krajiny, životního prostředí, apod.). Hlavním důvodem pro vymezení SOB6 byla skutečnost, že ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí úkoly územního plánování v souladu s PÚR (§ 36 odst.3 stavebního zákona) včetně zpřesnění vymezení specifické oblasti SOB6 Krušné hory vymezené v PÚR (příloha č. 4 vyhl. 500/2006 Sb.). Současně s návrhem ZÚR se zpracovává vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (§ 19 a 36 stavebního zákona). PÚR stanovila pro SOB6 v čl. [74] úkol pro územní plánování pod písmenem e), tj. účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren. Tento úkol byl následně v rámci aPÚR doplněn o text na konci věty (cit. *„především v Ústeckém kraji“)* a tak přímo konkretizován na území Ústeckého kraje.
S návrhem 2aZÚR ÚK bylo v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona zpracováno vyhodnocení vlivů 2aZÚRÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), které hodnotí vlivy na hospodářské a sociální podmínky a vlivy na životní prostředí.
Ze závěru VV URÚ vyplývá, že návrh 2aZÚR ÚK naplňuje svým řešením § 18 stavebního zákona. Je v něm uvedeno, cit.:

„Vyhodnocení vlivu 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na vyváženost územních podmínek jednotlivých pilířů udržitelnosti :

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí

Souhrnně lze konstatovat, že řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje bude mít na podmínky pro příznivé životné prostředí neutrální až mírně pozitivní vliv. Navržené záměry nevytvářejí výrazně zvyšující fragmentaci krajiny a indikují případné střety s identifikovanými hodnotami území kraje. Výstavbou navržených záměrů nedojde k významnému narušení půd ZPF. Předpokládaný trvalý zábor ZPF je 28,27 ha. Vzhledem k velikosti kraje se jedná o zanedbatelný zábor. Záměry dále kladou nároky na trvalý nebo dočasný zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa. Zábor PUPFL se očekává v rozsahu 30,34 ha.

Územní podmínky pro hospodářský rozvoj

Vliv 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na hospodářský rozvoj lze hodnotit jako pozitivní. Navržené záměry přispívají k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj, zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní a technické infrastruktury a pozitivně tak působí na zvýšení hospodářského potenciálu řešeného území.

Územní podmínky pro soudržnost společenství obyvatel

Na soudržnost společenství obyvatel bude mít řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje neutrální vliv. 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje přispívá navrženými záměry k vytvoření předpokladů pro

výstavbu a udržitelný rozvoj zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní infrastruktury a přispívá tak ke zvýšení společenského potenciálu řešeného území.

2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje jako celek přispívá k udržitelnému rozvoji území kraje i k naplňování republikových priorit územního plánování vedoucích k udržitelnému rozvoji.“

Součástí VV URÚ je Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA), které obsahuje rovněž zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů územně plánovací dokumentace včetně vlivů synergických a kumulativních.

Přijatelnost návrhu 2aZÚR ÚK z hlediska životního prostředí byla ověřována posuzovatelkou SEA a hodnotitelem NATURA, a výsledkem hodnocení SEA a NATURA 2000 byl návrh úprav, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK zapracoval do výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK.

Posuzovatelka ve Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA) v kapitole 6. „*Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti“* v podkapitole 6.5 *„Ochrana přírody a krajiny – biodiverzita, ÚSES, zvláště chráněná území“ uvádí, cit. :*

„Významným fenoménem území je výstavba větrných elektráren, jejíž dopady na krajinný ráz jsou silně kontroverzní. Z tohoto důvodu 2aZÚR ÚK stanovuje území, kde není výstavba VVE umožněna mimo jiné z důvodu ochrany přírodních hodnot a krajinářsky cenných oblastí.“

V následující kapitole 7. *„Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.“* v podkapitole 7.2.9 - Kapitola 4. „Zpřesnění vymezení ploch a koridorů“ hodnotí posuzovatelka článek [174], ve kterém je v rámci návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol (2) pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, následovně, cit.:

„Hodnocení: Jedná se o obecnou silně restriktivní deklaraci (v pozitivním smyslu), která při důsledné aplikaci povede ke snížení až eliminaci rizika významného negativního ovlivnění krajinného rázu umístěním staveb tvořících nové antropogenní dominanty v přírodním území a k minimalizaci negativních vlivů těchto staveb na obyvatelstvo a veřejné zdraví. V rámci odůvodnění byl doložen ilustrativní zákres území, v němž je možno při aplikaci uvedené změny větrné elektrárny umisťovat, a také podrobné odůvodnění, s jehož závěry zpracovatelka SEA v plném rozsahu souhlasí.
Přestože je třeba mít na zřeteli požadavek naplňování požadavku na zvýšení výroby elektrické energie s využitím obnovitelných zdrojů, jsou negativní vlivy větrných elektráren natolik průkazné, že to ospravedlňuje uvedenou restrikci. Aplikace této změny povede současně ke snížení negativních vlivů na faunu a flóru, jejichž druhová biodiverzita a výskyt zvláště chráněných druhů se na území Ústeckého kraje projevuje ve zvýšené míře právě ve vrcholových a podvrcholových partiích zvláště chráněných území a oblasti Krušných hor.
Důvodem pro stanovení odstupové vzdálenosti od obytné zástavby je snaha o eliminaci nebo alespoň omezení negativních vlivů hluku, flicker efektu (resp. stroboskopického efektu), a dalších nepříznivých dopadů provozu větrných elektráren.
Změna je doporučena k realizaci bez dalších podmínek.“

Dle podatele zákony (č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění), které jsou uvedeny v textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, výstavbu VVE ve velkoplošných zvláště chráněných území, maloplošných zvláště chráněných územích, v přírodních parcích, v území NATURA 2000, v ÚSES a významných krajinných prvcích nevylučují a jednotlivé záměry VVE podléhají dalším povolovacím předpisům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna k tomu příslušnými dotčenými orgány. K tomuto nutno konstatovat:
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci zásad územního rozvoje regulaci rozvoje území, cit.:
„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci.
Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

S tvrzením podatele, že pořizovatel překročil svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, nelze souhlasit, neboť úkolem územního plánování dle § 19 odst. 1) písm. m) stavebního zákona je vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů [4), 12)], před negativními vlivy záměrů na území, v daném případě stanovením území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně – historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tím současně naplňuje cíle územního plánování stanovené v § 18 stavebního zákona.

[4)] Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

[12)] Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011-261 ze dne 28.5.2014 konstatoval, že kraj je oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit v jeho území a může tak přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria, cit.:

„V projednávané věci byla nastolena otázka, zda kraj v rámci své pravomoci regulovat území prostřednictvím vydání územně plánovací dokumentace může stanovit pro regulaci určitých aktivit přísnější podmínky, nežli stanoví zákon vydaný k ochraně stejných hodnot. Navrhovatelé poukázali například na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Tyto zákony určují míru a způsob ochrany určitých zájmů platné pro celé území České republiky. Pokud mají být naplněny cíle územního plánování zakotvené ve výše citovaném § 18 stavebního zákona, musí mít kraj při přijímání územně plánovací dokumentace možnost zohlednit specifika svého území oproti jiným částem republiky. Zvláštními zákony je určena minimální míra ochrany jednotlivých zájmů, kterou kraje v rámci územního plánování nemůže snížit. Dospěje-li však k závěru, že zvláštní podmínky jeho území vyžadují intenzivnější ochranu, může přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria. Nutnou součástí rozhodnutí kraje pro zpřísnění ochrany určitého zájmu nad zákonem stanovený rámec je přesvědčivé odůvodnění, ze kterého je zřejmé, v čem spočívá ojedinělost podmínek v daném území.
Aktivitu směřující k ochraně určitého zájmu mohou vykonávat různé subjekty a neznamená to, že by tím navzájem nahrazovaly svoji činnost, případně, že by pouze z tohoto důvodu byly v rozporu se zákonem. Regulace výstavby VVE zvolená obcí či krajem při územním plánování nenahrazuje činnost orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. V tomto případě každý z nich sice činí opatření ohledně umísťování VVE za účelem ochrany životního prostředí, avšak kraj tak činí též s přihlédnutím k ochraně vlastního území a svých hodnot, správní orgán chrání životní prostředí jako veřejný zájem.
Kraj je tedy za výše uvedených podmínek oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit na jeho území, a to i nad rámec zákona, který chrání stejné hodnoty na základě veřejného zájmu. Jedná se o výsledek poměřování zájmů kraje a jeho obyvatel či právnických osob zde sídlících. Pokud kraj uvede závažné důvody svědčící pro upřednostnění určitého zájmu, úměrně dle této závažnosti může být omezen jiný zájem.“

Podatel připomínky uvádí, že nelze souhlasit s textem v odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, že cílem regulace je zamezit překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren, neboť výstavba VVE v posledních letech v Ústeckém kraji překotná rozhodně není. K tomu je nezbytné uvést, že před vydáním ZÚR Ústeckého kraje, které nabyly účinnosti 20.10.2011, bylo realizováno značné množství VVE. V této době byly povolovány VVE pouze se souhlasem dotčeného orgánu, který posuzoval jednotlivé záměry umístění VVE v rámci EIA, tj. pouze s ohledem na životní prostředí. Nebyly posuzovány vlivy působení kumulace a synergie jednotlivě povolovaných záměrů na udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak lze shrnout, že připomínky podatele k věcné nesprávnosti zvolené regulace umisťování ploch a koridorů pro VVE a stavby související, jsou neopodstatněné. Ani jednotlivé zákonem stanovené limity, ani dílčí posuzování konkrétních projektů výstavby VVE dotčenými orgány a stavebními úřady, nemohou samy o sobě a bez dalšího nahradit posouzení příslušející orgánům územního plánování. Krajský úřad Ústeckého kraje předmětnou regulací výstavby VVE nezasahuje do pravomocí dotčených orgánů, jak se podatel mylně domnívá, ale toliko uplatňuje své

zákonem dané pravomoci k regulaci využití území Ústeckého kraje. Jeho úloha orgánu územního plánování je v tomto ohledu nezastupitelná.

Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením podatele, že vzhledem k tomu, že na území Ústeckého kraje jsou vhodné podmínky z hlediska větrného potencionálu pro umisťování větrných elektráren, by tato skutečnost měla odůvodňovat podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv implicitní zákaz na celém území kraje.
Jak již je výše uvedeno, ZÚR jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterými kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. ZÚR regulují území v různé míře podrobnosti, a to od stanovení priorit územního plánování kraje k upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje hodnot území kraje přes vymezení oblastí a os až k vymezení ploch a koridorů. Pro celé území kraje ZÚR stanovují urbanistické zásady ochrany a rozvoje území podstatné pro tvorbu následných územně plánovacích podkladů a územně plánovacích dokumentací a to stanovením priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území, územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje a stanovují úkoly pro územní plánování a využívání území včetně úkolů pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území. Pořizovatel jako orgán územního plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona koordinuje veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizuje ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů s cílem zajistit předpoklady pro udržitelný rozvoj území.
Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. K dosažení cílů územního plánování slouží úkoly územního plánování, stanovené v § 19 stavebního zákona, které se naplňují v rámci zpracování příslušné územně plánovací dokumentace a jejím uplatňováním při následném rozhodování v území.

K odůvodnění připomínky III. - 3. *„Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR“* nutno uvést:
PÚR je celostátním strategickým nástrojem v oblasti územního plánování, který řeší území celého státu v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech. PÚR stanovuje od obecných cílů ke konkrétním záměrům a úkolům územního plánování celostátní strategii územního rozvoje. PÚR promítá a současně koordinuje záměry územního rozvoje z politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, do společného dokumentu, kterým současně koordinuje ZÚR jednotlivých krajů.
Svojí povahou je PÚR subordinačním nástrojem veřejné správy v oblasti územního plánování. PÚR je koncepčním (nikoli realizačním) nástrojem územního plánování a představuje tak základní referenční rámec, který je závazný do té míry, že je třeba se v tomto rámci pohybovat a vycházet z něho při pořizování a vydávání ZÚR, územních plánů, regulačních plánů a při rozhodování v území. Neznamená to však, že PÚR vytýčený úkol bude nutně naplněn. Jedná se o určité (strategicky jistě velmi důležité) vodítko, jakým směrem soustředit další fáze územního plánování z hlediska budoucího využití území České republiky.
PÚR stanovila v souladu s § 32 odst. 1 písm. a) stavebního zákona republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Republikové priority územního plánování jsou stanovovány za účelem zajištění udržitelného rozvoje území, tedy za účelem dosažení vyváženého vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Republikové priority

územního plánování určují požadavky na konkretizaci obecně formulovaných cílů a úkolů územního plánování a určují strategii a základní podmínky pro jejich naplňování v územně plánovací činnosti krajů a obcí a při tvorbě resortních koncepcí s důsledky do území.

Podatel uvádí, že návrh 2aZÚR ÚK je v rozporu s platnou PÚR a to s čl. [31] a [176].
V čl. [31] aPÚR ČR stanovuje republikovou prioritu územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje ve znění, cit.: „*Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi".* Obnovitelnými zdroji ve smyslu zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v platném znění, se rozumí obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu. Stanovenou regulací ploch a koridorů pro umísťování VVE a staveb souvisejících, tzn. regulací jednoho druhu zdroje s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví není mařena státem podporovaná ekonomická aktivita, tak i návrh 2aZÚR ÚK není ani v rozporu s citovaným článkem aPÚR, jak uvádí podatel.

Při té příležitosti nutno upozornit rovněž na skutečnost, že Nejvyšší správní soud a Ústavní soud ve svých rozsudcích rozebraly PÚR následovně: Předmětem PÚR není regulace určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat rozvojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu, a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování. Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií. Míra podrobnosti regulace u PÚR je - ve srovnání např. se zásadami územního rozvoje - tak nízká, že již je namístě hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti" předmětu regulace).

Závaznost záměrů vyjádřených v PÚR pro pořizování a vydávání ZÚR, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území přitom neznamená a ani znamenat nemůže, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů realizaci v politice obsažených záměrů, a to bez dalšího hodnocení jejich dopadů. Takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy jako je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí nebo zákon o ochraně přírody a krajiny, případně zmíněná SEA. Závaznost obecně formulovaných záměrů politiky pro územně plánovací dokumentaci je nutno vyložit jako závaznost příslušných územních orgánů převzít do územně plánovací dokumentace vládou České republiky schválený koncepční záměr územního rozvoje na celostátní či mezinárodní úrovni, nikoli faktickou realizaci tohoto záměru. Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR, samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování ZÚR, územního plánu či regulačního plánu, smysl.

Rovněž se nezakládá na pravdě tvrzení podatele, že návrh 2aZÚR ÚK nezohlednil podklad, který mělo dle čl. [176] zpracovat MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji.
Jak již bylo výše uvedeno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností

umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento dokument však nenahrazuje odborný podklad dle čl. [176], který by mohl zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK použít pro vymezení ploch vhodných pro umístění obnovitelných zdrojů energie, jak je uloženo v čl. [199] aPÚR a byl proto zvolen obdobný způsob regulace VVE, jako je v uvedeném metodickém pokynu MŽP.

Požadavku spočívajícím ve vypuštění části textu z výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK z článku [174] navrženého úkolu pro územní plánování (2), kterým je stanovena regulace pro umisťování ploch a koridorů pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, se nevyhovuje, neboť argumenty, které podatel uvádí, jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti, neopodstatněné.

Nelze vyhovět ani požadavku podatele, aby území obce Petrovice bylo v návrhu 2aZÚR ÚK vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.
Požadované vymezení lokality vhodné pro umístění VVE by bylo v rozporu s navrženou celkovou koncepcí dané územně plánovací dokumentace (návrhu 2aZÚR ÚK), která byla posouzena v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona (VV URÚ).
Vymezení lokalit vhodných pro výstavbu VVE je nezbytné provést v rámci územního plánu příslušné obce při dodržení čl. [174] 2aZÚR ÚK.

Připomínce se z výše uvedených důvodů nevyhovuje.

7. **Ježková Ivana, [redacted] Praha 8, Ježková Ivana, předseda Spolek Přátel zeleného údolí Muldy, Moldava 19**
   (JID 169278/2019/KUUK ze dne 15.10.2019, JID 169279/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil dne 19. 8. 2019 veřejnou vyhláškou č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále ZÚR ÚK).

Ve stanovené lhůtě podávám tyto připomínky.

1) Zásadně nesouhlasím s námitkami obce Moldava (Námitky dotčené obce k návrhu 2a ZÚR ÚK ze dne 15. 10. 2019), kde se požaduje vyškrtnutí bodu 162 návrhu aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku 174 ZÚR ÚK, který stanovuje regulaci pro umisťování ploch a koridorů pro výstavbu větrných elektráren (dále jen VTE). Požaduji tento bod ponechat v plném rozsahu.
2) Nesouhlasím s požadavkem obce Moldava vymezit území obce Moldava, jako lokality vhodné pro umístění VTE. Požaduji vymezit území obce Moldavy, jako nevhodné pro realizaci výstavby VTE.
3) **Požaduji zachování regulativu umísťování VTE tak, jak je v návrhu 2. aktualizace ZÚR ÚK.**

Odůvodnění

Námitky obce Moldava ze dne 15. 10 2019, jakožto materiál pro projednání v zastupitelstvu obce, nebyl pro občany před zasedáním zastupitelstva zveřejněn, tedy zastupitelstvo o tomto materiálu jednalo v rozporu s jednacím řádem obce.

Regulativ (v bodě 162, kterým se navrhuje doplnění článku 174 ZÚR ÚK) jako takový je potřebný k ochraně území a občanů proti překotné výstavbě velkých parků, které zásadně ovlivňují krajinný ráz, významně narušují prostředí zvláště chráněných živočichů a především i nás lidí. Regulativ byl již v minulosti výrazně omezen rozhodnutím soudu a tím byl dán prostor pro intenzivní nátlak investora, který se domáhá naplněním smlouvy uzavřené s obcí (Smlouva o spolupráci, 10. 4. 2008, příloha č. 1), realizace svého záměru právě na území obce Moldava. Smlouva obce s investorem mimo jiné zavazuje obec, aby v žádném případě nečinila kroky proti výstavbě větrného parku. Smlouva je navíc pro obec jednostranně nevýhodná. Obec byla, je a nejspíš bude stále rozpolcena názorově. Tento stav by dozajista konečně vyřešil jasný neoddiskutovatelný regulativ.

Preferuji podporu turistického potenciálu obce. Obec Moldava leží na samé hranici s Německou spolkovou republikou. Turisticky je zajímavá pro české i německé občany. Přes území vymezené pro výstavbu vede běžecká trasa do Holzhau, která dále navazuje na Krušnohorskou magistrálu. V okolních obcích jsou provozovány restaurační a ubytovací zařízení, závislá na turistickém ruchu.

Sama obec se zasazuje o znovupropojení Moldavské dráhy s německým lázeňským městem Holzhau, jehož představitelé se jasně záporně vyjádřili k výstavbě VTE již v povolovacím procesu EIA. Železniční dráha, o které se mluví na úrovni obou vlád, vede v těsné blízkosti pozemků, které obec kdysi vymezila pro výstavbu VTE. Podáním ruky stvrzuje zájem o propojení dráhy a zároveň německým sousedům přímo u hranice větrný park.

Do obce se v posledních letech přistěhovali noví občané. Výstavba by jistě negativně ovlivnila další případné zájemce o bydlení. Nebyla by již tak atraktivní pro lidi, kteří vyhledávají krásu přírody.

Obec Moldava je dozajista specifickou obcí, na jejímž území je postavena i jedna z největších fotovoltaických elektráren v České republice, která do dnešního dne nemá platné stavební povolení. V opakovaném stavebním řízení vedené Městským úřadem v Duchcově již 3 roky, nebylo dosud rozhodnuto. Nedovolte postavit na území obce další stavbu podobného typu.

Dle Vyhodnocení vlivu koncepce na životní prostředí (Ing. Pavla Žídková, leden 2018, aktualizace červenec 2019) je 2aZÚR ÚK v souladu se Státní energetickou koncepcí České republiky (2015). Stavby větrných parků jsou již dávno přežité. Pro republiku je třeba podporovat malé fotovoltaické elektrárny na střechách hospodářských budov, staveb občanské vybavenosti, staveb k bydlení, tak abychom byli soběstační v době výpadku, nebo velkého odběru elektrické energie. Česká republika je stále v první desítce vývozců elektrické energie. Další výroba elektrické energie není žádoucí.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se vyhovuje.

Odůvodnění:
Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) stanovuje v čl. [174] pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren úkol (2) ve znění, cit:

„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;

- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);

- přírodní parky;

- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);

- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);

- významné krajinné prvky;

- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;

- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;

- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;

- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“

Nesouhlas a jeho odůvodnění podatelky s námitkami uplatněnými Obcí Moldava v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK je vzato na vědomí.

8. Nedbal Jiří, [redacted] Žatec
(JID 169549/2019/KUUK ze dne 16.10.2019)

Text připomínky:

jméno a příjmení: Jiří Nedbal

datum narození:

adresa trvalého pobytu: [redacted] Žatec

údaje podle katastru nemovitostí dokládající dotčená práva - číslo parcely: Parcelní číslo: 430/20, Obec: Žiželice (567019), Katastrální území: Stroupeč (757012)

číslo listu vlastnictví a název katastrálního území podle katastru nemovitostí: Číslo LV: 104

vymezení území dotčeného námitkou (může být v samostatné grafické příloze): Připojeno na listu číslo 2. text námitky - jakým způsobem budu dotčen/a (lze pokračovat samostatnou přílohou):

Vznáším námitku proti výše uvedenému návrhu, po prostudování mapek, kudy má procházet koridor vysokého napětí. Krom toho, že tento koridor je vytyčen přesně vedle pozemku naší rodiny, číslo parcely 430 /20, je také dotčena celá hustě osídlena chatová oblast u řeky Ohře v obci Stroupeč. Považujeme to za hrubý zásah do soukromého vlastnictví. Vynaložili jsme a vynakládáme nemalé finanční prostředky na koupi pozemků, na výstavbu chat, a jakákoliv eventuální náhrada nám nemůže vynahradit ani desítky let, které jsme zde strávili a trávíme s rodinou.

Je tu ráj pro spoustu fauny žijící jak v řece Ohři, tak v přilehlých stráních, které jsou EVL a v kmenech stromů. Uvádíme např. ledňáčky, strakapoudy, dudky, volavky, žluvy, hřivnáče, a soustu dalších. Výstavba koridoru vysokého napětí v lokalitě označené na mapkách je škodlivá pro lidi i přírodu. V NRBC 1 - „Stroupeč“ se vyskytují velmi vzácné stepní rostliny, mnoho druhů vzácných a chráněních brouků, ptáků a netopýrů. Žije zde také Váleček český drobný brouk, který patří ke kriticky ohroženým druhům na Červeném seznamu ČR. Jeho výskyt je celosvětově doložen pouze na několika lokalitách na Žatecku, především na slunných stráních ve Stroupči, na těch, kudy má vést trasa VVN a kde mají být postaveny stožáry VVN 110 kV.

Nesouhlasíme s vedení koridoru VVN 110 kV označovaném E7 pro výstavbu vedení VVN 110 kV Merkur - Triangle přes katastrální území obce Stroupeč.

V případě, že nenajdete jinou možnost, kudy koridor vést, požadujeme tento umístit do země, tedy nevyužít stožáry a vrchní vedení VVN, ale zakopat celé vedení do země. Dále pokud budete muset trasu vést KÚ Stroupeč, změňte trasu o přibližně 400 bm směrem na Žatec, kde je asi 350 bm volný pruh bez chat a chalup a v tomto umístěte tento koridor do země.

Jiřina Nedbalová

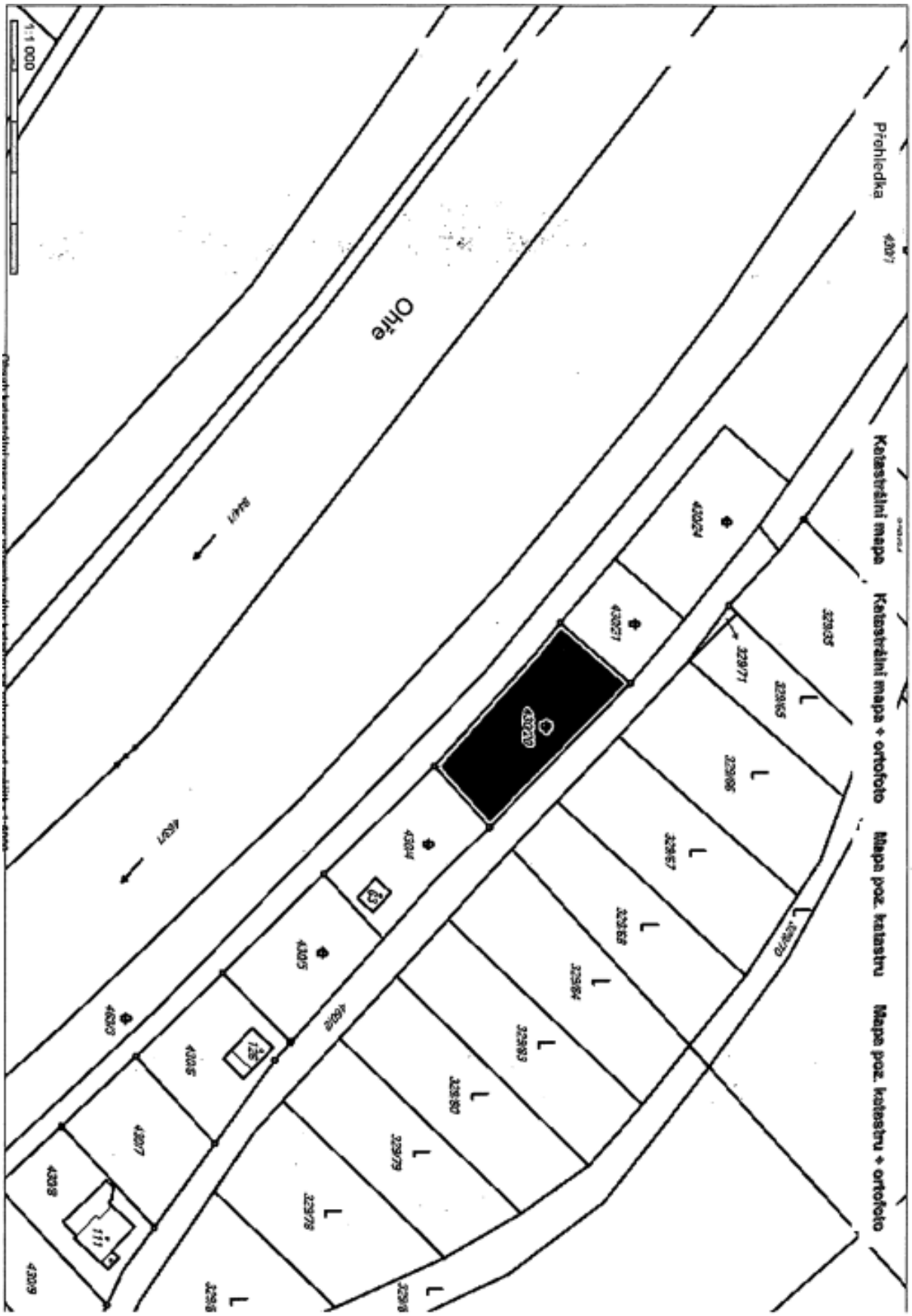
1:1 000
Ohře
Prohledka
Katastrální mapa
Katastrální mapa + ortofoto
Mapa poz. katastru
Mapa poz. katastru + ortofoto

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V souladu s § 36 odst. 3) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, nesmí zásady územního rozvoje ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím. Z tohoto důvodu nelze akceptovat podanou námitku v rozsahu vztahujícím se k provedení stavby a jejímu technickému řešení. Odůvodnění vyhodnocení připomínky se nicméně pro její komplexní posouzení věnuje i této otázce možného budoucího řešení stavby.
Z hlediska trasování koridoru přes EVL Stroupeč byl vliv na tuto lokalitu vyhodnocen v rámci posouzení vlivu na lokalit soustavy NATURA 2000, které je součástí vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území, hodnocen jako nulový až mírně negativní vliv s následujícím zdůvodněním:

„Vedení VVN nad prostorem EVL negeneruje riziko negativního vlivu na celistvost či předměty ochrany EVL Stroupeč. Negativní vliv na EVL by mohlo mít umístění podpěrných bodů (stožárů) do prostoru EVL, zejména do svažité severní části EVL nad cestou, kde se vyskytuje přírodní stanoviště 6210. S ohledem na fakt, že aktuálně není upřesněna lokalizace podpěrných bodů VVN, bylo s ohledem na princip předběžné opatrnosti stanoveno rozmezí nulového až mírně negativního vlivu na přírodní stanoviště 6210.“

Pro toto hodnocení bylo uvažováno použití neizolovaného vedení VVN 110 kV s potřebnou šířkou průseku cca 35 m (12 m od krajního vodiče na obě strany), což je nejširší možné řešení. V případě použití izolovaných vodičů se šířka průseku snižuje.

Na základě tohoto hodnocení bylo navrženo zmírňujících opatření „*Výše uvedený možný negativní vliv lze účinně eliminovat umístěním podpěrných bodů VVN mimo prostor EVL, případně pokud to nebude technicky možné, umístit je mimo místa výskytu předmětu ochrany této EVL (přírodního stanoviště 6210)“*, které se promítlo do návrhu 2aZÚR ÚK v podobě úkolu pro územní plánování „*Při zpřesňování koridoru E7 minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, EVL, PO, ÚSES, území archeologického zájmu, dobývacích prostorů a výhradních bilancovaných ložisek, vhodným upřesněním trasy koridoru a vhodným technickým řešením stavby v koridoru minimalizovat vliv na krajinný ráz*“.

K uvedenému je nutno podotknout, že trasa koridoru byla zvolena právě takto, že je potřeba pokud možno co nejméně konfliktně, z hlediska vlivu na jednotlivé typy stanovišť, překonat nadregionální biocentrum (NRBC) 1 „Stroupeč“, které koridor E7 křižuje. Minimální rozloha NRBC Stroupeč je v platných Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje stanovena na 1000 ha. V 2aZÚR ÚK se plošně biocentrum upravuje, nicméně rozloha ve výsledku zůstává stejných 1000 ha. Biocentrum NRBC Stroupeč je souvisle vymezeno prakticky od vodní nádrže Nechranice až k zastavěným částem města Žatec. NRBC Stroupeč představuje širokou nivu Ohře nad Žatcem, zčásti zorněnou, zčásti se zachovanými lužními břehovými porosty, mokřady slepých říčních ramen a tůní a zbytky úvalových luk a přilehlé vysoké svahy s partiemi xerotermních křovinobylinných lad. Z hlediska minimalizace vlivu budoucího vedení 110 kV na uvedená stanoviště byla trasa koridoru volena v maximální míře po obhospodařovaných zorněných plochách a plochách travních porostů, kde nebude třeba tvořit průseky v cenných stromových porostech v prudkých jižně orientovaných svazích po levém břehu řeky Ohře. V tomto úseku se právě nachází i EVL Stroupeč, neboť se jedná o jediné místo ve svazích po levém břehu řeky Ohře, které ještě zcela nezarostly náletovými dřevinami a panují zde stále podmínky xerotermních křovinobylinných lad. Při posunutí koridoru, ať po směru toku řeky Ohře nebo proti němu by muselo nezbytně dojít ke kácení

stromových porostů, což by představovalo daleko větší zásah do stanovišť a ekosystémů zde vyskytujících se druhů živočichů, než zvolená trasa nezalesněnou částí svahů levého břehu Ohře.

Předmětem ochrany EVL Stroupeč je biotop 6210 *„Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (Festuco-Brometalia)“.* Předmětem ochrany nejsou žádné druhy živočichů ani rostlin. Délka křížení koridoru s EVL Stroupeč je přibližně 215 metrů, běžný rozestup sloupů nadzemního vedení je 200 – 300 metrů při výšce sloupu 27 – 35 metrů. Vzdálenost a výška podpěrných bodů je vždy ovlivněna počtem lomových bodů a reliéfem krajiny. Z uvedeného vyplývá, že vhodným technickým řešením podpěrných bodů lze EVL Stroupeč překonat prakticky bez zásahu do předmětu ochrany.

Stejný princip se uplatní i v případě namítaného překonání řeky Ohře se zahrádkářskou kolonií nacházející se na jejím levém břehu. Šíře koridoru v místě křížení činí 100 metrů, což umožní vést vedení přes nezastavěné části pozemků ve výšce řádově několika metrů prakticky bez vlivu na využití pozemků. K tomuto uvádíme, že v platném územním plánu obce Žiželice není uváděná zahrádkářská kolonie vymezena jako souvislé zastavěné nebo zastavitelné území. V koridoru E7 se nachází pouze jediný pozemek vymezený jako zastavěné území o rozloze přibližně 500 m^2. Jak je uvedeno, při šířce koridoru 100 metrů je možné se při jeho zpřesňování v územním plánu obce tomuto zastavěnému území vyhnout. Ostatní území lokality dotčené koridorem jsou v územním plánu vedeny jako plochy nestavěného území s využitím NP – plochy přírodní.

Ve vztahu k této lokalitě podél řeky Ohře, při uvažování jednoho podpěrného bodu budoucího vedení, v lomovém místě koridoru na pravém břehu řeky Ohře, při využití maximálního rozestupu podpěrných bodů 300 metrů, bude následující podpěrný bod umístěn na levém břehu ve vzdálenosti přibližně 80 metrů od hranic chatařské lokality. Jak je uvedeno výše, parametry vedení a podpěrných bodů se mohou lišit a být upraveny dle konkrétních terénních podmínek. Technické řešení stavby bude předmětem navazujících řízení, a z důvodu podrobnosti nepříslušící zásadám územního rozvoje, nemůže být jejich součástí. Uvedené platí i pro další požadavek uvedený v připomínce na technické řešení vedení podzemním kabelem. Zásady územního rozvoje jako koncepční dokument nemohou předjímat technická řešení staveb, pro něž jsou stanovovány plochy a koridory. Z hlediska omezení stávajících činností provozovaných v trase budoucího vedení se bude jednat z 99% pouze o omezení plynoucí z podmínek platících v ochranném pásmu elektrického vedení, které jsou stanoveny v § 46 odst. (8) a (9) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Všechny činnosti doteď v lokalitě provozované bude možné provozovat i nadále prakticky bez omezení, ať už jde o zahrádkaření, rekreaci, cykloturistiku, rybolov, zemědělství apod.

K uvedenému požadavku na technické řešení elektrického vedení kabelem sdělujeme, že takovéto řešení by bylo z hlediska vlivu na předmět ochrany významně negativnější, neboť by znamenalo nevratný zásah do chráněných stanovišť v celé délce vedení, které by muselo být realizováno výkopem v šířce 06 – 1,2 metru s ochranným pásmem 1 metr na každou stranu od osy vedení, v němž nesmí růst žádné porosty. Podzemní vedení by výrazněji zasáhlo do celistvosti půdních vrstev v území a nelze jej vést v přímé linii. V kopcovitém terénu je nutné kabelové vedení speciálně kotvit a nevést v přímé trase, aby se zabránilo jeho deformaci a mechanickému přetížení (přetržení) způsobené zemskou přitažlivostí. Kabelové vedení může způsobit vedení tepla skrz půdu (teplota kabelu dosahuje až 90°C), to může způsobit vysušování půdního pokryvu a erozi půdy. Zároveň hrozí díky výkopovým pracím (hloubka výkopu min. 1,3 m, šířka až 1,2 m) a změně podloží (pískové lože) narušení

či ovlivnění spodních vod a pramenišť. V některých případech může pískové lože pro uložení kabelu působit jako drenáž, která může odvádět spodní vodu nebo ovlivní místní hydrogeologické poměry. Na základě uvedeného nelze souhlasit s tvrzením, že by kabelové vedení bylo z hlediska vlivu na chráněná stanoviště vhodnější a to nejen ve vztahu k EVL Stroupeč, ale i ve vztahu k NRBC Stroupeč. Naopak právě kabelové vedení by mohlo být pro řadu stanovišť či pramenišť likvidační.

9. Karlovarský kraj, Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary
(JID 168908/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor regionálního rozvoje, obdržel dne 19. 8. 2019 oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „2. aktualizace ZÚR ÚK“) a Vyhodnocení vlivů 2. aktualizace ZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území (dále jen „Vyhodnocení vlivů na URÚ“) a konání veřejného projednání, které se konalo dne 8. 10. 2019.

Oznámení zaslal Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako příslušný orgán územního plánování dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).

V návaznosti na území Karlovarského kraje návrh 2. aktualizace ZÚR ÚK řeší:

- vypuštění části koridoru b3 - koridor kapacitní silnice R6, úsek Lubenec přeložka - Bošov přeložka, ve kterém realizace dálnice D6 již proběhla,
- vypuštění koridoru C204 - cyklostezka Pooherská - koridor cyklostezky nahrazen úkolem pro územní plánování a využívání území vymezit koridor v ÚPD dotčených obcí Kadaň, Klášterec nad Ohří a Pernštejn, které sousedí s Karlovarským krajem,
- zpřesnění nadregionálního biocentra NRBC 15 - Úhošť,
- zpřesnění rozvojové oblasti nadmístního významu NOB5 Chomutovsko, Kadaňsko,
- zpřesnění specifické oblasti nadmístního významu NSOB4 Pětipesko,
- zpřesnění specifické oblasti nadmístního významu NSOB6 Podbořansko.

Pro území Karlovarského kraje jsou platné Zásady územního rozvoje Karlovarského kraje, ve znění Aktualizace č. 1.

K návrhu 2. aktualizace ZÚR ÚK a Vyhodnocení vlivů na URÚ nemáme z hlediska koordinace s územím Karlovarského kraje připomínky.

V**yhodnocení připomínky:**
Pořizovatel bere na vědomí.

Odůvodnění:
Karlovarský kraj nemá k návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) a Vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území z hlediska koordinace s územím Karlovarského kraje připomínky.

10. Komora obnovitelných zdrojů energie, z.s., Sněmovní 174/7, 118 00 Praha 1
(JID 169350/2019/KUUK ze dne 16.10.2019)

Text připomínky:

I.

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil veřejnou vyhlášku ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „**Aktualizace**"), včetně návrhu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a konání veřejného projednání.

Komora obnovitelných zdrojů energie, z.s. (dále také jen „**Komora OZE**") sdružuje profesní asociace jednotlivých obnovitelných zdrojů včetně průmyslových výrobců technologií a vědeckých institucí. Podporuje využívání obnovitelných zdrojů energie, trvalé zvyšování jejich podílu na spotřebě energie v Česku a jejich udržitelný rozvoj. Sjednocuje a obhajuje zájmy členů a šíří odborné informace a osvětu o využívání obnovitelných zdrojů energie.

Komora OZE tímto v zákonem stanovené lhůtě podává v souladu s § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**stavební zákon**"), následující připomínky.

II. Obsah připomínky

Komora OZE **nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace**, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren (dále také jen „**VVE**") a souvisejících staveb, a proto požaduje jeho vypuštění z návrhu Aktualizace z důvodu nepřiměřenosti a nezákonnosti jejich regulace.

III. Odůvodnění připomínky

1. Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace

Zveřejněný návrh Aktualizace navrhuje v textové části v bodu 162. novou regulaci ploch a koridorů pro umísťování velkých větrných elektráren. Konkrétně se navrhuje doplnit do článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „**ZÚR ÚK**") následující text:

„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- *velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;*
- *maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);*
- *přírodní parky;*
- *lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);*
- *ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);*

- *významné krajinné prvky;*
- *památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- *nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- *nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- *zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“*

Pořizovatel na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace v kap. „Rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE“ uvádí, že *„Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE není v rámci 2aZÚR ÚK zpracováno. S ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR nelze grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE zpracovat a je potřeba ho řešit v rámci podrobnější ÚPD dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území.“* Celkové území, na němž nelze stavby VVE vůbec umísťovat, je proto sice jen ilustrativně, avšak **dostatečně přehledně a srozumitelně**, znázorněno na obrázku č. 25 na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace (viz níže). Toto území pokrývá prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem (k větrnému potenciálu viz níže).

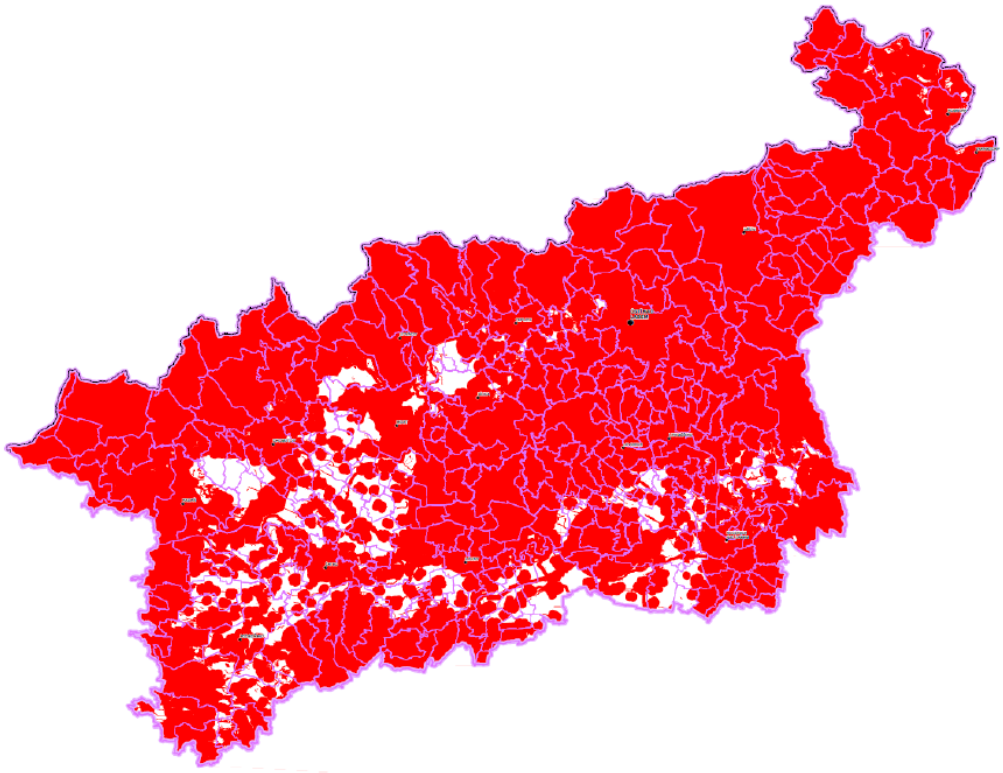

Obrázek 25: Schématické rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE (dle dat ÚAP ÚK 2017);

Podatel s takovou regulací nesouhlasí a považuje ji za **nezákonnou** z důvodu její neproporcionality a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také jen „**NSS**“) a Ústavního soudu, a pro rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31, 176 a 199.

Podatel připomíná, že nyní zveřejněný návrh Aktualizace reaguje na rozsudek NSS soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 9 Ao 6/2011–261, jímž byla jako nezákonná zrušena část ZÚR ÚK obsahující předchozí regulaci ploch pro umísťování VVE. Uvedený rozsudek navazoval na nález Ústavního soudu **ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12,** v němž Ústavní soud vytkl NSS, že se odchýlil od své předchozí judikatury, z níž vyplývala **neproporcionalita absolutního zákazu umísťování větrných elektráren v rámci zásad územního rozvoje** (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011–127, ve věci ZÚR Moravskoslezského kraje). Ústavní soud konkrétně regulaci obsažené přímo v ZÚR ÚK vytknul, že „*Ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Ao 2/2011 je tak možné stěžovatelce přisvědčit, že z odůvodnění ústavní stížností napadeného rozhodnutí nevyplývá* ***žádný legitimní (legální) důvod, pro který by bylo eventuálně možno na celém území kraje znemožnit určitou ekonomickou aktivitu****… Kritéria stanovená na str. 47 a 48 textové části ZÚR ÚK v případě ploch pro VVE jsou přitom nejen ve faktickém rozporu s obecnými - a vůči velkým větrným elektrárnám vstřícnými - zásadami formulovanými v bodě 29 na str. 10 textové části ZÚR ÚK,* ***ale potenciálně taktéž s výše uvedenou premisou, že prostřednictvím opatření obecné povahy nelze znemožnit na celém území kraje státem podporovanou ekonomickou aktivitu*** *(viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, resp. s účinností od 1. 1. 2013 též zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie), jež má pomoci naplnit národní cíl v podobě pokrytí 13 % konečné spotřeby elektrické energie v roce 2020 z obnovitelných zdrojů (srov. webové stránky Ministerstva životního prostředí http://www.mzp.cz/cz/vetrne_elektrarny*).“

Následně po nálezu Ústavního soudu došlo rozsudkem NSS ke zrušení ZÚR ÚK v části stanovující následující regulaci:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny – velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo, - maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) a jejich ochranná pásma, - území přírodních parků (PPk) - území s vymezeným ÚSES, - pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), - území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO), - území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče – území jader městských zón a příměstských oblastí, - území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí, - území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, - území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní, - území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem

- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic, - území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

Důvodem zrušení byla skutečnost, že „***regulativ postihuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že pokud by byl stanoven bez přiměřeného důvodu a ve vyšší než***

nutné míře, zasáhl by nepřípustně do práv na samosprávu zdejších obcí či práv (zejména vlastnických) jednotlivých občanů." NSS současně dospěl také k závěru, že zvolená regulace nebyla v ZÚR ÚK „*dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu nelze ověřit, zda není zjevně nepřiměřená a neodpovídající hodnotám, které mají být regulací chráněny*." (rozsudek NSS č. j. 9 Ao 6/2011–261).

Ačkoli v návrhu Aktualizace byla regulace ploch pro větrné elektrárny oproti předchozí regulaci obsažené v ZÚR ÚK upravena, podatel má za to, že **její důsledky jsou prakticky totožné, jako v případě předchozí nezákonné regulace,** jelikož fakticky znamenají **ústavně nepřípustný absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území kraje stanovený v rámci ZÚR ÚK**. Území vymezené v rámci Aktualizace jako území, v němž nesmí být větrné elektrárny vůbec umísťovány, je totiž natolik rozsáhlé, že nepochybně **zahrnuje veškeré území kraje, v němž by bylo možné s ohledem na větrný potenciál větrné elektrárny umístit**. Plochy označené bíle jsou mimo jiné blokovány ještě dalšími limity, zejména vymezením chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a pro větrnou energetiku jsou zjevně bezvýznamné.

Zákaz jejich umísťování v rozsahu navrženém Aktualizací tedy ve svých důsledcích opětovně povede k znemožnění umísťování větrných elektráren jako legitimní a legální ekonomické aktivity na celém území kraje. Takový důsledek však označil **Ústavní soud** ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 1472/12 za ústavně **nepřípustný**, přičemž jeho **závěry musí pořizovatel respektovat** i v případě nyní pořizované Aktualizace, jelikož dle čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu **závazná pro všechny orgány i osoby**.

1.1 Plochy pro větrné elektrárny nelze vždy automaticky považovat za plochy nadmístního významu

Podatel doplňuje, že nepovažuje za správné východisko pořizovatele uvedené na str. 418 odůvodnění textové části Aktualizace, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou vysoké větrné elektrárny **výrobní zařízení nadmístního významu** a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje.

Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je totiž plochou nadmístního významu **plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí**. Podatel si je vědom toho, že v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. V již zmiňovaném rozsudku č. j. 7 Ao 2/2011–127, který se týkal právě zrušení regulace VVE v Ústeckém kraji, NSS dovodil nadmístní význam větrných elektráren z toho, že se jedná o „*několik desítek metrů vysoké stožáry s velkoprůměrovými vrtulemi většinou o menším počtu listů (obvykle tří), které již pro své rozměry, a také často proto, že jsou umisťovány na větrně exponovaných, tedy většinou vyvýšených místech, jsou vidět z větší dálky. Pro tuto jejich vlastnost – **vliv na pohledový charakter krajiny, tj. na její estetickou stránku,** projevující se ve velkém (často vícekilometrovém) okruhu okolo nich – je třeba takové stavby zásadně považovat za stavby nadmístního významu, a tedy způsobilé předměty regulace v zásadách územního rozvoje. Vliv větrných elektráren na krajinu je nepochybně takový, že **posilují její technický a „moderní" a naopak oslabují její přírodní a „původní" charakter.**"*

V dalším rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č. j. 8 Ao 7/2011–138, NSS uvedl, že nad rámec vlivu VVE na krajinu dovozuje jejich nadmístní charakter ze skutečnosti, že umístění větrné elektrárny souvisí s výrobou elektrické energie pro celostátní elektrizační soustavu, nikoliv pouze pro obec, na jejímž území je elektrárna umístěna. S umísťováním větrných elektráren

tedy může souviset **řešení kapacity distribučních sítí**, které bezpochyby ovlivňuje území více obcí. Odůvodnění textové části Aktualizace na tyto rozsudky odkazuje.

V minulosti tedy bylo dovozeno, že VVE jsou záměry nadmístního významu z důvodu **(1)** jejich vlivu na krajinu a **(2)** jejich vlivu na kapacitu navazující distribuční soustavy pro elektřinu. Současně však v citovaných rozsudcích **nebyl nadmístní charakter VVE** stanoven kategoricky, ale v obou se uvádí, že VVE budou mít „zpravidla" nadmístní význam: „*větrné elektrárny jsou **zpravidla** stavbami nadmístního významu*" (rozsudek č. j. 7 Ao 2/2011–127); *„**zpravidla** podstatně, skutečně a významně ovlivňuje území přesahující území obce, na němž je elektrárna umístěna."* (rozsudek č. j. 8 Ao 7/2011–138). Posledně citovaný rozsudek dále uvádí *„Z judikatury soudu lze dovodit, že existuje souvislost mezi nadmístním významem takto označené plochy a využitím, k němuž je taková plocha určena. Jinými slovy, **ne vždy musí mít plocha označená jako plocha nadmístního významu takový význam sama o sobě, ale může jej získávat i nadmístním významem svého plánovaného využití.** Závěr, že nadmístní význam plochy ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona může být dán nejen **charakterem plochy samotné, ale zejména jejím využitím**, které se odvíjí od jejího funkčního určení, můžeme nalézt např. v rozsudku NSS čj. 1 Ao 1/2009–185."*

Podle podatele tedy **nelze dovodit, že by měla každá plocha pro větrnou elektrárnu za všech okolností a vždy nadmístní význam.** Výše uvedené potenciální nadmístní vlivy, které větrné elektrárny mohou mít, je potřeba posuzovat na základě konkrétních okolností případu, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro větrnou elektrárnu umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Je tedy myslitelná situace, kdy určitá plocha pro větrnou elektrárnu svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní toliko území obce, na které se nachází, a proto se **nebude jednat o plochu nadmístního významu** dle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Stavby VVE jsou přitom svým dopadem na krajinný ráz a svou viditelností podobné stavbám stožárů VVN, výškových domů, vysílačů, komínů či velkým průmyslovým objektům, tyto stavby a plochy pro ně ovšem v praxi podléhají výlučné regulaci v rámci územního plánu obce jako záměry lokální.

Pokud jde o vliv na **distribuční soustavu**, realitou je, že u drtivé většina záměrů VVE je přípojka elektrického vedení řešena jako podzemní kabelová trasa, a to s využitím bezvýkopové pokládky kabelů. Takový způsob realizace související infrastruktury může jenom obtížně ovlivnit území jiných obcí, v důsledku čehož by mohl být založen nadmístní význam této VVE. **Dle stejné logiky by musel být za záměr nadmístního významu považována každá plocha, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu (ať již z hlediska přívodu elektřiny, plynu, vody, odkanalizování apod.), a z toho důvodu by bylo možné uvažovat i nad teoretickým ovlivněním jiných obcí.** Za plochy nadmístního významu by tak musely být vždy považovány např. i jednotlivé velkoplošné prodejny potravin, rozsáhlejší sportoviště, kulturní či zdravotnická zařízení, která pravidelně navštěvují i občané sousedních obcí (či krajů), přičemž imise z dopravních prostředků, které se používají k cestě do nich zcela jistě a negativně zasahují území více obcí. Dále by za plochy nadmístního významu bylo nutno považovat např. plochy pro lokální kotelny, teplárny či výrobny elektrické energie, jejichž imise znečišťujících látek do ovzduší zcela jistě mohou negativně zatěžovat území soudních obcí (či krajů).

V důsledku nesprávné a zcela mechanické aplikace závěru, že větrné elektrárny, resp. plochy pro ně, jsou vždy záležitostmi (nebo plochami) **nadmístního významu**, tedy fakticky

dochází k **nepřípustnému znemožnění tohoto typu legální ekonomické aktivity na celém území kraje, což je nutno považovat za nezákonné.**

Z výše uvedených důvodů tedy Komora OZE považuje regulaci navrženou v bodě 162. Aktualizace za nepřiměřenou a nezákonnou, jelikož stanovuje **nové povinnosti nad rámec zákona** a omezuje práva obcí, vlastníků pozemků a investorů ve větrné energetice nacházejících se v Ústeckém kraji, a to zvláště v těch lokalitách, které patří mezi území vhodná pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajin ve smyslu bodu č. 176 a 199 PÚR, neboť na jejich pozemcích nebo na území obcí jsou v provozu větrné elektrárny a jejich parky, přičemž plánované záměry VVE obdržely od příslušných úřadů kladná stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí, případně záměry VVE byly ukončeny ve zjišťovacím řízení, čímž po podrobném posouzení byly dané lokality vyhodnoceny jako vhodné pro větrné elektrárny.

2. Nesprávné odůvodnění navržené regulace

Podatel si je vědom toho, že NSS ve svém rozsudku č. j. 9 Ao 6/2011–261 také uvedl, že předchozí regulace v ZÚR ÚK nebyla dostatečně odůvodněna, a proto nebylo možné posoudit, zda je přiměřená či nikoliv. Podatel je však v daném případě důvodně přesvědčen, že regulace navržená v rámci návrhu Aktualizace zasahuje **natolik velkou část území Ústeckého kraje, že neexistují důvody, které by ji mohly ospravedlnit jako přiměřenou**.

Pořizovatel uvádí důvody, které ho vedly ke zvolení regulace ploch pro větrné elektrárny především na str. 413–434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace. Podatel tyto důvody považuje za **věcně nesprávné** a neodůvodňující přísnost regulace, která ve svém důsledku znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

2.1. Odůvodnění návrhu Aktualizace nejprve podrobně popisuje „*základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti.*“ V této části se podrobně popisují přírodní dispozice Ústeckého kraje, které náleží k nejhodnotnějším přírodním fenoménům. Zpracovatel pak odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Z toho zpracovatel dovozuje povinnost stanovit v rámci ZÚR ÚK pro lokalizaci VVE účinná regulační opatření. Dále se zde uvádí, že navržená regulace se soustřeďuje na území s preferencí ochrany přírody a krajiny a na území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče, ve kterých nelze s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví VVE umísťovat.

Podatel s uvedeným odůvodněním zásadně nesouhlasí a považuje ho za snahu o **cílené zabránění možnosti umísťování VVE**, které bude mít za důsledek fakticky **plošný zákaz této legální ekonomické aktivity na území celého Ústeckého kraje.** Ačkoli totiž zpracovatel na jednu stranu vykresluje charakteristiku krajiny Ústeckého kraje jako nesmírně hodnotnou, sám připouští, že je tato charakteristika již nyní značně narušena celou řadou činností, které však nesouvisí s výrobou elektřiny z VVE.

Na str. 415 odůvodnění se konstatuje, že značná část území Ústeckého kraje je **silně narušena až přeměněna antropogenní činností** a že severní část Mostecké pánve (Podkrušnohoří) je **postižena přítomností průmyslových provozů**, které negativně ovlivňují prostorové vztahy v území. Dále se na str. 417 uvádí, že významný rys kulturně-

historické charakteristiky území tvoří **dobývání nerostného bohatství** a že oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena, reprezentuje **industrializované území**, kde je koncentrováno širší spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství atd.). Na str. 418 se shrnuje, že vedle přírodních či přírodně blízkých krajin se v rámci Ústeckého kraje vyskytuje rozsáhlé antropicky zatížené území **s negativními dopady především velkoplošného dobývání** (rozlehlé umělé deprese, novotvary výsypek), vysokým podílem urbanizovaných ploch se sídlištní zástavbou a přítomností rozsáhlých průmyslových provozů se značným vizuálním dosahem (tepelné elektrárny).

Podatel proto považuje odůvodnění Aktualizace za **vnitřně rozporné**, neboť na jednu stranu je zdůrazňováno, že se jedná z hlediska ochrany krajinného rázu o natolik cenné území, že je potřeba plošně vyloučit výstavbu VVE, na druhou stranu se zde ovšem připouští, že hodnota území je již v současnosti významně narušena v důsledku průmyslových provozů a těžební činnosti. V rozporu s tímto konstatováním ovšem Aktualizace nijak neřeší tyto činnosti negativně ovlivňující krajinný ráz, ale zaměřuje se **diskriminačně** pouze proti výstavbě VVE, a to způsobem zcela **nepřiměřeným**.

Jak bylo uvedeno výše, stanovená regulace zahrnuje prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem. Takto přísnou regulaci nelze odůvodnit ani odkazem na § 18 odst. 4 stavebního zákona. Ačkoli je pravdou, že podle tohoto ustanovení je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel, tento cíl nelze vnímat izolovaně, ale je potřeba ho **interpretovat ve vzájemné souvislosti s dalšími cíli a úkoly územního plánování.**

V této souvislosti nelze přehlédnout zejména cíle územního plánování dle § 18 odst. 1 až 3, tedy mj. povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, **pro hospodářský rozvoj** a pro soudržnost společenství obyvatel území. Tyto tři pilíře územního plánování by měly být ve **vyváženém vztahu**, což ovšem návrh Aktualizace nečiní, neboť bezdůvodně zcela vylučuje určitou **legální ekonomickou aktivitu**, která navíc ve svém důsledku přispívá k ochraně životního prostředí formou výroby elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Využívání výroby energie z VVE je přitom potřeba **označit za veřejný zájem**, jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016: „*Je samozřejmostí, že stavby sloužící k výrobě větrné energie s sebou nesou nejrůznější negativní důsledky jako každý jiný způsob výroby energie, což uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí, to však nic nemění na skutečnosti, že* ***využívání výroby energie z obnovitelných zdrojů lze za současného stavu politického a odborného diskursu označit za zájem veřejný.“***

Dále má územní plánování zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území s cílem dosažení obecně prospěšného **souladu veřejných a soukromých zájmů** na rozvoji území, přičemž má za tím účelem sledovat **společenský a hospodářský potenciál rozvoje**. Tyto cíle nicméně návrh Aktualizace nenaplňuje, neboť jednostranně znemožňuje výstavbu určitého typu staveb, které ve svém důsledku přispívají k ochraně životního prostředí.

Podatel považuje navrženou regulaci za **nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, které byly identifikovány jako narušující krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území Ústeckého kraje**. Jedná se například o již zmiňovanou těžbu nerostných surovin nebo průmyslovou činnost, které rovněž mohou negativně ovlivňovat krajinný ráz, veřejné zdraví a další chránění hodnoty, a to v mnohem **větším rozsahu a**

často trvale, přičemž ZÚR ÚK ani Aktualizace je, na rozdíl od z povahy věci **dočasných staveb VVE**, plošně nezakazuje a ani tento úkol neukládá obcím v rámci jejich územních plánů.

2.2. Co se týče argumentace ohledně toho, že na území Ústeckého kraje se v současnosti vyrobí 29,5 % z celkové republikové výroby elektřiny a 35 % z celkové republikové výroby elektřiny z větrné energie, tak takové odůvodnění nemůže být podle podatele důvodem, proč fakticky zakázat jakoukoliv další výstavbu větrných elektráren. Naopak samotný zpracovatel uvádí, že značná část objemu elektřiny je vyrobena z hnědého uhlí, jehož těžba i zpracování jsou pro životní prostředí a hodnoty, jejichž ochranu pořizovatel deklaruje, nepochybně mnohem více zatěžující, než výroba elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Skutečnost, že Ústecký kraj je v současnosti na prvním místě v České republice ve výrobě elektřiny z větrné energie, pak dokládá, že jsou na území tohoto kraje pro umísťování větrných elektráren **vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu,** byť zatím zdaleka nedošlo k jeho plnému využití. Tato skutečnost by tedy měla spíše odůvodňovat další podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv její implicitní zákaz na celém území kraje.

Tvrzení, že s ohledem na prolomení těžebních limitů na lomu Bílina nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu vytížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny, je neaktuální a nepravdivé. Naopak s ohledem na ochranu klimatu se Česká republika zavázala **k postupnému útlumu těžby a výroby energie z uhlí**, přičemž do roku 2040 by se mělo jednat o 10–15 % celkové produkce, jak s tím počítá Státní energetická koncepce.

Rovněž nelze přisvědčit ani tvrzení pořizovatele opakovaně uváděnému v odůvodnění návrhu Aktualizace, že cílem regulace je zamezit „*překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren.“* V posledních letech totiž rozhodně nelze tvrdit, že by byla výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji překotná, a to i v důsledku činnosti samotného Krajského úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad totiž ani po zrušení předchozí regulace Nejvyšším správním soudem jednotlivým obcím neumožňuje, aby plochy pro větrné elektrárny vymezily ve svých územních plánech v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona, ale tomuto postupu brání například svými stanovisky vydávanými dle § 50 odst. 7 stavebního zákona. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji tedy naopak **v poslední dekádě stagnuje a byla prakticky zastavena**. **Proto je uvedené odůvodnění návrhu Aktualizace zcela nepravdivé**.

2.3. Pořizovatel v návrhu Aktualizace stanovil zákaz umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren v jednotlivých územích definovaných v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen „**ZOPK**“). Konkrétně se jedná o velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky a chráněné krajinné oblasti) a navazující pásmo 3 km, maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky), přírodní parky, území NATURA 2000, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky.

K tomu podatel odkazuje také na Metodický pokyn Ministerstva životního prostředí (dále jen „**MŽP**“) k vybraným aspektům postupu orgánů ochrany přírody při vydávání souhlasu podle § 12 a případných dalších rozhodnutí dle zákona č. 114/1992 Sb., které souvisí s umísťováním staveb větrných elektráren (Věstník MŽP, červen 2005, ročník XV, částka 6 –

dále jen „**Metodický pokyn MŽP 2005**“),[1] který v příloze č. 2 „**Území vhodná pro umístění větrných elektráren – rozbor střetů se zájmy ochrany přírody a krajiny**“ v tabulce pro každý kraj a specifické lokalizace v rámci každého kraje vymezuje „Území vhodná celkem“, „z toho plochy chráněné“ a „z toho plochy nechráněné“. Ústecký kraj má rozlohu 5 335 km^2. V Ústeckém kraji je podle tabulek v Metodickém pokyn MŽP 2005 v 10 specifických lokalitách vhodných území o celkové rozloze 1761,1 km^2 vymezeno celkově 581,9 km^2 vhodných ploch nechráněných. Z uvedeného vyplývá, že zhruba cca **33 % území Ústeckého kraje je z hlediska větrného potenciálu vhodných pro umístění VVE**, nicméně na základě **vyhodnocení střetů se zákonnými zájmy ochrany přírody a krajiny** bylo v Metodickém pokynu MŽP 2005 vyhodnoceno, že **ploch vhodných a zároveň nechráněných je zhruba 11 %**. **Právě (a nejen) na těchto zhruba 11 % území Ústeckého kraje však podmínky obsažené v ZÚR ÚK v rozporu se zákonem vylučují umisťování VVE.**

Podatel dále odkazuje na analýzu **Ústavu fyziky atmosféry Akademie věd ČR**, v.v.i. (dále jen „**ÚFA**“) z roku 2012 „**Aktualizovaný odhad realizovatelného potenciálu větrné energie z perspektivy roku 2012**“[2]. Analýza obsahuje mapu **„Pole průměrné rychlosti větru ve výšce 100 metrů nad povrchem“**, která zřetelně ukazuje, že **rychlost větru nad 6 m/s ve výšce 100 metrů** nad povrchem **zasahuje poměrně rozsáhlé území Ústeckého kraje** (viz mapa níže).

[1] Dostupné z https://www.mzp.cz/cz/vestnik_mzp
[2] Dostupné z https://www.csve.cz/img/wysiwyg/file/VtE_potencial2012.pdf

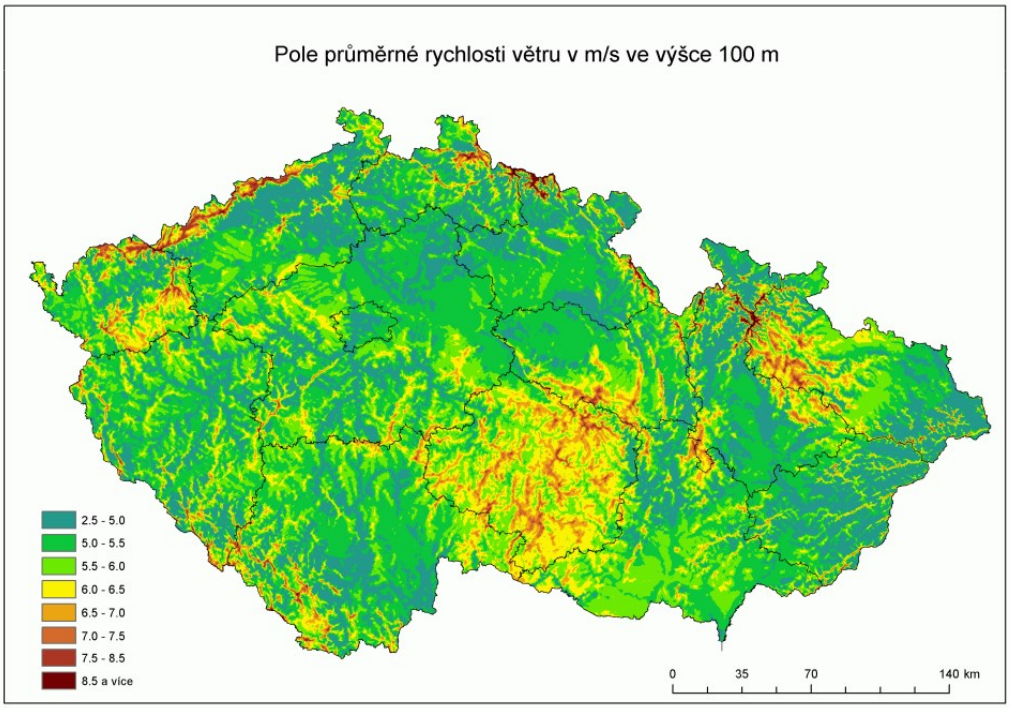

Obr. 1: *Větrná mapa České republiky ve výšce 100 m*

K tomu podotýkáme, že roční průměrná rychlost větru v lokalitě výstavby VVE ve výšce osy rotoru ≥ 6 m/s je požadovaná pro rentabilitu výstavby VVE v souladu s přílohou vyhlášky Energetického regulačního úřadu č. 347/2012 Sb., kterou se stanoví technicko-ekonomické parametry obnovitelných zdrojů pro výrobu elektřiny a doba životnosti výroben elektřiny z podporovaných zdrojů.

ÚFA v původní studii realizovatelného potenciálu z roku 2009[3] provedl analýzu, kterou **z území s dostatečným větrným potenciálem vyloučil plochy, kde s ohledem na platnou legislativu a technické důvody nelze výstavbu VVE předpokládat.** ÚFA tedy v rámci této analýzy vymezil nejen území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou funkcí osídlení a památková péče, které vymezuje pořizovatel v ZÚR ÚK, ale i území další, kde z technického hlediska není možné umístění VVE předpokládat (zdůrazňujeme slovo „předpokládat“). Graficky je výsledek analýzy ÚFA znázorněn na její str. 9 na obr. 2: „**Území s dostatečným větrným potenciálem vs. velkoplošná chráněná území**“.

V rámci aktualizace odhadovaného potenciálu z roku 2012 ÚFA ve třetím kroku na území, které bylo vymezeno jako možné pro výstavbu větrných elektráren, rozmístil jednotlivé teoretické pozice VVE. Ve čtvrtém kroku došlo iterativní metodou k vyřazení těch VVE, které se po započtení vlivu vzájemného „stínění“ s okolními elektrárnami dostaly pod úroveň minimální požadované průměrné rychlosti větru, jak byla definována v prvním kroku. Z původního počtu bylo vyřazeno cca 40 % VVE. Pro Ústecký kraj ÚFA nakonec vypočetl, že v Ústeckém kraji lze umístit **985 ks VVE o instalovaném výkonu 2632 MW** (viz Tab. 1 na str. 10: Technický potenciál větrné energie dle studie).

V rámci kap. 3.2 Realizovatelný potenciál větrné energie pak ÚFA vymezil jednotlivé scénáře, kdy byla odhadována redukce potenciálně možných pozic VVE z důvodu různých dalších faktorů, které mohou jejich realizaci znemožnit. Odvozené hodnoty pro jednotlivé scénáře jsou pro Ústecký kraj následující: **nízký scénář: 14 ks VVE o instalovaném výkonu 34 MW, střední scénář 77 ks VVE o instalovaném výkonu 192 MW a vysoký scénář 196 VVE o instalovaném výkonu 494 MW** (viz Tab. 4: Odhad realizovatelného

[3] Dostupné z http://www.ufa.cas.cz/files/OMET/potencial_ufa.pdf

potenciálu větrné energie na území ČR metodou založenou na zhodnocení faktorů limitujících realizaci technického potenciálu). **I při nízkém scénáři,** který odpovídá variantě nízké podpory pro větrnou energetiku, pokud by byla brána pouze jako "nutné zlo", **se počítá s možností umisťování VVE na území kraje v rozsahu zásadně větším, než který je navržen v Aktualizaci a navýšení instalovaného výkonu o cca 1/3 oproti dnešku, kdy jsou na území kraje instalovány VVE o výkonu 86,8 MW.**[4]

2.4 V odůvodnění návrhu Aktualizace pak pořizovatel odkazuje na jednotlivá ustanovení ZOPK s tím, že případná výstavba VVE v jednotlivých chráněných územích je s těmito ustanoveními ve zřejmém rozporu. Citovaná ustanovení ZOPK však dle přesvědčení podatele nemohou odůvodňovat přísnost zvolené regulace a absolutní zákaz umísťování určitého typu staveb. Naopak příslušná ustanovení ZOPK předpokládají, že po zvážení konkrétních okolností **je možné na základě souhlasu k tomu příslušného dotčeného orgánu určitý záměr umístit** i na těchto vymezených územích.

Podatel poukazuje např. na ustanovení **§ 16 odst. 2 písm. b) ZOPK**, podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí zakázáno umisťovat, povolovat nebo provádět stavby (mimo vyjmenovaných staveb). ZOPK tedy v tomto případě předpokládá, že na plochách vymezených příslušnou územně plánovací dokumentací jako **zastavitelné** lze za splnění dalších podmínek v některých případech stavby umísťovat. Návrh Aktualizace nicméně a priori zcela vylučuje, aby bylo toto území vymezeno v územním plánu obce jako zastavitelné pro účely výstavby větrných elektráren.

V případě chráněných krajinných oblastí pak **§ 26 odst. 2 písm. a) ZOPK** zakazuje absolutně umísťování a povolování nových staveb pouze na území první zóny, pro další zóny chráněných krajinných oblastí tedy rovněž platí, že za splnění dalších podmínek lze za určitých okolností umisťování nových staveb připustit.

Za zcela nepřiměřené považuje podatel i absolutní zákaz umísťování větrných elektráren v **navazujícím 3 km ochranném pásmu vizuálního vlivu od národních parků a chráněných krajinných oblastí**. Pokud není a priori vyloučeno umístění větrných elektráren uvnitř zvláště chráněných území, tím méně může být vyloučeno jejich umístění vně těchto zvláště chráněných území, u nichž zákon žádné ochranné pásmo takového rozsahu nestanovuje.

Co se týče přírodních parků, ustanovení § 12 odst. 3 ZOPK pouze stanovuje, že orgán ochrany přírody může k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. ZOPK však naprostý zákaz umísťování staveb v tomto území nestanovuje. Je přitom realitou, že většina investorů se územím přírodním parkům spíše vyhýbá s ohledem na to, že zde není příliš pravděpodobné získání souhlasu orgánu ochrany přírody k umisťování a povolování staveb VVE podle § 12 ZOKP pro navazující povolovací procesy.

ZOPK pak nestanovuje naprostý zákaz umísťování staveb pro **územní systém ekologické stability**. Pořizovatel ostatně sám v odůvodnění uvádí, že „*Problémem není v zásadě ani tak samotná existence VVE, neboť ve skladebných částech ÚSES jsou za podmínky, že nedojde k narušení celistvosti a funkčnosti ÚSES, přípustné stavby dopravní a technické infrastruktury*.“ Jako problém však vnímá ničím nespecifikované rušivé vlivy větrných elektráren, které by dle jeho názoru mohly ohrozit biologickou diverzitu skladebných částí

[4] Dostupné z http://csve.cz/clanky/aktualni-instalace-vte-cr/120

ÚSES a tím funkčnost systému jako celku. Takové tvrzení je **zavádějící a nepravdivé**, větrné elektrárny nemusí nijak zásadně svým provozem narušovat funkčnost ÚSES.

Za zcela neodůvodněné považuje podatel úplné vyloučení významných krajinných prvků z možnosti umístění VVE. Pojem „**významný krajinný prvek**“ je totiž v § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK definován velice široce: „významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability“. Pořizovatel přitom zcela přehlíží, že dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK je umísťování staveb, které by **mohly** ohrozit významný krajinný prvek, možné, k takovému zásahu je však potřeba **závazné stanovisko orgánu ochrany přírody**. Rovněž v případě významných krajinných prvků tedy není vyloučeno, aby bylo takové souhlasné stanovisko, v závislosti na konkrétních okolnostech, případně vydáno i pro stavbu větrné elektrárny.

Tvrzení uvedené v odůvodnění návrhu Aktualizace, že lesní zákon prakticky neumožňuje na pozemcích určených k plnění funkce lesa využití nesouvisející s lesním hospodařením, je pak zcela zavádějící a rovněž nemůže odůvodňovat navrženou regulaci. V souladu s § 15 odst. 1 totiž může na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesa dojít k **odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa**, a tím i k uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Posouzení toho, zda má v daném případě dojít k odnětí lesních pozemků pro jiné účely, či nikoliv, však rovněž závisí až od konkrétní podoby záměru v rámci navazujících povolovacích procesů.

Za nesprávné považuje podatel i odůvodnění plošného zákazu umísťování větrných elektráren na území NATURA 2000, jelikož je dle pořizovatele jejich umístění v rozporu s hlavním důvodem vymezování EVL a ptačích oblastí. Podatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 45h odst. 1 ZOPK, podle něhož jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, **podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany**. Až v případě, že bude stanovisko k záměru vydané příslušným orgánem souhlasné, bude možné záměr umístit a povolit. Jelikož ochrana území NATURA 2000 je na základě uvedeného ustanovení zajištěna v rámci navazujících řízení, není důvodu, aby bylo umísťování určitého typu staveb předem plošně vyloučeno na úrovni územně plánovací dokumentace kraje.

Podatel tedy shrnuje, že ve všech případech by jednotlivé záměry větrných elektráren podléhaly **dalším povolovacím procesům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna prostřednictvím k tomu příslušných dotčených orgánů** (orgány ochrany přírody a krajiny, orgány státní správy lesů apod.). Současně lze podotknout, že v případě větrných elektráren s výškou přesahující 50 m se jedná o záměry podléhající **zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb.** V případě, že by k tomu příslušný orgán nevyloučil významné negativní vlivy záměru, bylo by potřeba provést plné posuzování vlivů záměru na životní prostředí a záměr by bylo možné umístit pouze na základě souhlasného stanoviska EIA. Lze tedy shrnout, že není důvodu pro to, aby došlo k naprostému vyloučení možnosti umísťování větrných elektráren, jelikož tím pořizovatel touto regulací v podstatě **překračuje svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů**, kterým jediným náleží na základě konkrétních parametrů a lokace posouzení vlivů konkrétních záměrů z hlediska zvláštních právních předpisů ve vztahu k veřejným zájmům, k jejichž ochraně jsou tyto orgány pověřeny.

Podatel dále uvádí, že **na území Ústeckého kraje je v současnosti v provozu mnoho větrných elektráren** i na území, které je nyní v návrhu Aktualizace vymezeno jako území, na němž **nelze stavby větrných elektráren umístit**. Nelze přitom tvrdit, že v minulosti došlo

k umístění a povolení těchto záměrů v rozporu se zákonem – naopak bylo ve všech případech provedeno příslušné posouzení jejich vlivů na životní prostředí, včetně zásahu do krajinného rázu, přičemž k tomu příslušnými orgány bylo vyhodnoceno, že se jedná o záměry přípustné.

2.5. Návrh Aktualizace dále vyučuje umísťování staveb pro větrné elektrárny v **památkově chráněných územích a nemovitých kulturních památkách**, včetně **navazujícího 1 km ochranného pásma vizuálního vlivu**.

Podatel si je vědom toho, že účelem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, na který odkazuje pořizovatel v odůvodnění návrhu, je ochrana kulturních památek. Jednotlivá ustanovení však převážně směřují k ochraně **samotných památkově chráněných objektů**, do nichž je možné zásahy nebo stavební úpravy činit vždy na základě závazného stanoviska orgánu ochrany státní památkové péče. Je zřejmé, že větrné elektrárny v praxi nebudou umísťovány přímo v národních kulturních památkách nebo v městských památkových rezervacích.

Pořizovatel nicméně kromě těchto památkově chráněných objektů a území vymezuje dále „*ochranné pásmo vizuálního vlivu*“, a to ve vzdálenosti 1 km od předmětu památkové ochrany. Pořizovatel přitom uvádí, že na území Ústeckého je Národním památkovým ústavem evidováno více než **3500 nemovitých kulturních památek**. Podatel v této souvislosti odkazuje na § 17 zákona č. 20/1987 Sb., který stanovuje, že pokud to vyžaduje ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, může obecní úřad obce s rozšířenou působností vydat územní rozhodnutí o ochranném pásmu a určit v něm, u kterých nemovitostí v ochranném pásmu, nejsou-li kulturní památkou, nebo u jakých druhů prací na nich, včetně úpravy dřevin, je vyloučena povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko, nebo může v ochranném pásmu **omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu**. Pásmo vymezené pořizovatelem v návrhu Aktualizace se tak z hlediska svého účelu překrývá s institutem ochranného pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. Pokud tedy pořizovatel navrhuje vymezit kolem památkově chráněných objektů uvedené pásmo vizuálního vlivu, **zasahuje tím do kompetence** obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a to navíc, **aniž by došlo ke splnění zákonem stanovených podmínek (**vyjádření odborné organizace státní památkové péče, územní řízení o vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu, možnost poskytnutí náhrady majetkové újmy dle § 17 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. apod.). Velikost pásma vizuálního vlivu 1 km navíc podatel považuje za zcela **nepřiměřenou** vůči sledovanému účelu ochrany objektů památkové péče, jelikož ochranná pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. se vymezují obvykle v řádech desítek či stovek metrů od památky, tedy zjevně v menším dosahu, než jak ho vymezil pořizovatel.

Tvrzení zpracovatele, že v těchto územích je výstavba VVE *a priori* vyloučena, je tedy nepravdivé, neboť přípustnost konkrétního záměru z hlediska památkové ochrany podléhá vždy individuálnímu posouzení k tomu příslušným správním orgánem, který má k tomu také odbornou kompetenci, a toto posouzení nelze suplovat na úrovni zásad územního rozvoje.

2.6. Návrh Aktualizace dále stanovuje úplný zákaz umísťování větrných elektráren v zastavěném území a do vzdálenosti **500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch**. Jako důvod tohoto zákazu se v odůvodnění textové části návrhu uvádí jednak hluk, který by větrné elektrárny mohly způsobovat, jednak další vlivy, jako jsou například nízkofrekvenční zvuk nebo stroboskopický efekt.

Co se týče hluku, podatel nezpochybňuje, že větrné elektrárny mohou být zdrojem hluku, tyto vlivy však budou u konkrétních záměrů vzhledem k jejich přesnému umístění posouzeny k tomu příslušnými správními orgány, v daném případě krajskou hygienickou stanicí, jak ostatně uvádí i samotný zpracovatel. Podle § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. ostatně platí, že v případě, že je-li v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata **opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi**.

Není proto legálního důvodu, aby byly větrné elektrárny z důvodu možného hluku absolutně vyloučeny z umísťování v zastavěném území obce či dokonce v pásmu 500 m od něj. Podatel v tomto směru dále poukazuje na to, že pořizovatel dokonce současně vymezuje v rámci ZÚR ÚK nebo v rámci Aktualizace **nové, mnohem významnější, zdroje hluku** v podobě koridorů dopravní infrastruktury, u nichž vzdálenost 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch zjevně nedodržuje, což svědčí o **účelovém a diskriminačním** postupu pořizovatele vůči stavbám VVE.

Zpracovatel dále v odůvodnění argumentuje hygienickými limity hluku, nicméně jeho přístup ve vztahu k ochraně území před potenciálním hlukem je zcela nesprávný.

Podle § 12 nařízení č. 272/2011 Sb. jsou základní hygienické limity hluku 50 dB v denní době a 40 dB v noční době stanoveny pro **chráněné venkovní prostory staveb**. Podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru **bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb.** Uvedené limity hluku, jakož i ochrana obyvatelstva před hlukem, je tedy primárně stanovena pro stavby sloužící pro bydlení, školství, zdravotní a sociální účely.

Naopak návrh Aktualizace vztahuje jakési „ochranné pásmo“ před hlukem **k zastavěnému území**, což je mnohem širší pojem. Zastavěné území je definováno v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 stavebního zákona a zahrnuje veškeré pozemky v intravilánu, jakož i všechny zastavěné stavební pozemky a další zde vyjmenované plochy. Zastavěné území tedy zahrnuje například i plochy výroby a skladování, plochy dopravní infrastruktury nebo plochy pro komerční vybavení, tedy takové plochy, u nichž právní úprava ochranu před hlukem nepředpokládá, a které případně naopak mohou být samy o sobě zdrojem hluku. Zákaz umísťování ploch pro větrné elektrárny do 500 m od zastavěného území je tedy stanoven **zjevně nelogicky a nepřiměřeně**.

Podatel je dále přesvědčen, že ani navržený zákaz umísťování větrných elektráren do vzdálenosti 500 m od **zastavitelných ploch** není stanoven v souladu se zákonem. Podle § 2 odst. 1 písm. j) stavebního zákona se zastavitelnou plochou rozumí plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje. Jedná se tedy o plochu, která je pouze určená k zastavění, avšak na které se v současnosti zatím zástavba nenachází. Z tohoto důvodu se také na ně **nevztahuje ochrana před hlukem** dle zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení č. 272/2011 Sb., neboť tato se vztahuje pouze k těm pozemků, na nichž se již zástavba nachází. Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl odpovědnost za ochranu před hlukem na stavebníka, který vstupuje do území zatíženého zdrojem hluku, který dle § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. musí k žádosti o umístění stavby předložit

příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání závazného stanoviska výsledek měření hluku a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Regulace navržená pořizovatelem z důvodu ochrany před hlukem je tak v rozporu s výše uvedenými právními předpisy, a také zasahuje do kompetenci příslušných orgánů, v daném případě krajských hygienických stanic.

Co se týče dalších vlivů, u nichž pořizovatel uvádí, že tyto nemohou být vyhodnoceny v rámci posuzování konkrétních záměrů krajskými hygienickými stanicemi (např. **stroboskopický efekt**), k tomu podatel uvádí, že pokud by samotná existence těchto vlivů měla být důvodem pro zákaz umísťování větrných elektráren, tak by tyto stavby nebylo možné umístit nikde a na žádném místě, což by bylo ve smyslu výše uvedené judikatury nepřípustné. Navíc sám zpracovatel uvádí, že negativní vlivy infrazvuku a nízkofrekvenčního zvuku na lidské zdraví jsou pouze předpokládány, avšak dosud nebyly relevantním způsobem zkoumány a přesně vyhodnoceny. Tím spíše se nemůže jednat o legitimní důvod pro plošné vyloučení VVE v území s větrným potenciálem.

Podatel je přesvědčen, že posouzení míry závažnosti ovlivnění obyvatel těmito vlivy bude vždy záviset od konkrétního umístění záměru a jeho parametrů, k čemuž musí dojít vždy až **v rámci navazujících povolovacích procesů,** důkazem čehož je také odkaz na rozsudek NSS soudu č. j. 5 As 67/2008 - 111 uvedený v odůvodnění. Rovněž z tohoto rozsudku vyplývá, že osoby potenciálně dotčené negativními vlivy větrných elektráren se mohou účastnit a hájit svá práva v rámci navazujících řízení, proto není potřeba předem vylučovat všechny stavby tohoto typu již na úrovni krajské územně plánovací dokumentace.

3. Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR

Návrh Aktualizace je podle podatele také v **rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR** a jejími body č. 31 a 176. Podle nich je **republikovou prioritou** vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, resp. je úkolem příslušných ministerstev a krajů navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

Na bod č. 176 navazuje bod č. 199 PÚR, podle něhož je kraje *„Na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověří možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění.“*

MŽP vydalo tento podklad pod názvem „Vymezení zón vycházejících z aktualizace metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny v roce 2018“. Podatel se důvodně domnívá, že v situaci, kdy je úkolem krajů podle bodu č. 199 PÚR tento podklad v rámci aktualizace ZÚR prověřit, bude třeba tento odborný podklad i v rámci této Aktualizace zohlednit, jinak by se Aktualizace dostala do zjevného rozporu s požadavky PÚR. Jak plyne z odůvodnění návrhu Aktualizace, tento odborný podklad byl použit pouze při odůvodnění zákazu umisťovat VVE v městských památkových zónách atd. a navazující 1 km ochranném pásmu vizuálního vlivu, kde v textu na str. 428 byl oproti verzi návrhu pro společné projednání na str. 386 pouze zaměněn letopočet nové verze z 2009 na 2018. Takové použití odborného podkladu ve smyslu bodů č. 176 a č. 199 PÚR není naplněním požadavků stanovených v PÚR. Podatel

proto důvodně požaduje, aby Aktualizace byla uvedena do souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176 a 199. Podatel je přesvědčen, že území Ústeckého kraje a mnohé lokality Krušných hor patří mezi oblasti vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

IV. Závěr

Ze všech výše uvedených důvodů Komora OZE důvodně nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu větrných elektráren a souvisejících staveb, a žádá jeho vypuštění z návrhu Aktualizace.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce Komora obnovitelných zdrojů energie, Praha (dále jen podatel) žádá, aby byl z návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen 2aZÚR ÚK) vypuštěn z čl. [174] úkol (2), který stanoví regulaci pro umisťování ploch pro velké větrné elektrárny (VVE) a stavby související. Svůj požadavek následně odůvodňuje v odstavci III. - 1 až 3.

K odůvodnění připomínky III. - 1. *„Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace“* je nutné uvést následující skutečnosti:
Zásady územního rozvoje (ZÚR) jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterým kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Významná při jejich tvorbě je skutečnost, že se zpracovávají pro celé administrativní území.
Koncepce vytvářené na úseku územního plánování představují zejména s ohledem na svoje dopady do území, a tím i života jeho obyvatel, specifickou kategorii plánovacích nástrojů.
Územní plánování ve smyslu § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Prováděcí vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně plánovacích podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění, stanoví v příloze č. 4 obsah ZÚR. Dle oddílu I. odst. (1) písmene e) této přílohy textová část ZÚR obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou v upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. V rámci Evropské úmluvy o krajině (sdělení č. 12/2017 Sb. m.s., které mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m.s.) se Česká republika zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, zavést a provádět krajinné politiky, zaměřené na ochranu, správu a plánování krajiny a zohledňovat charakter krajiny při formování politik územního rozvoje a urbánního plánování. „Krajinná politika“ znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a orientací kompetentními veřejnými orgány, která umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny. Úkolem vyplývajícím z této úmluvy je dále aktivní péče o krajinu v souladu s principy jejího udržitelného využívání a koordinace

plánování činností v krajině. Krajina přitom zahrnuje jak pevninu, tak vodní plochy a toky, přírodní venkovské i městské oblasti, území jak esteticky, kulturně a historicky pozoruhodné, tak běžná území, a nebo narušené krajinné celky.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci ZÚR regulaci rozvoje území, cit.:

„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci (shodně viz Stavební zákon – Komentář, Roztočil A., Hrůšová K., Lachman M., Potěšil L., C. H.Beck, 2013).

Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.

Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

Návrh 2aZÚR ÚK byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: *„Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.“*

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (dále jen aPÚR), která byla schválená usnesením Vlády České republiky č. 276, ze dne 15. dubna 2015. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (dále jen MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (dále jen MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (dále jen MPO) a kraji, cit.: *„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek* pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Návrh 2aZÚR ÚK proto nenavrhuje plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, ale zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK dle požadavku obsaženým ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK (kromě dalších dále uvedených podkladů) z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne

28.5.2014, kterým byla zrušena níže citovaná část ZÚK ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011 (usnesení ZÚK č. 23/25Z/2011), cit. :

„V textové části odůvodnění, bod 4.4.1. „Plochy a koridory pro lokalizaci velkých větrných elektráren, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35 m“ se zrušují následující věty:
„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:
2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:
a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny
- velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo,
- maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma,
- území přírodních parků (PPk)
- území s vymezeným ÚSES,
- pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL),
- území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO),
- území významných krajinných prvků (VKP)
b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče
- území jader městských zón a příměstských oblastí,
- území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí,
- území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů,
- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní,
- území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem,
- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

V návrhu 2aZÚR ÚK v čl. [174] úkolu (2) jsou níže uvedená nově navržená území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících značně zredukována oproti původním územím uvedeným v bodě 4.4.1. v úkolu pro územní plánování (2), který zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014 se závěrem, že zvolená regulace umisťování VVE nebyla v napadených ZÚR ÚK dostatečně odůvodněna.

Navržený úkol pro územní plánování (2) ve výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK v kapitole 4.4.1. v čl. [174] zní, cit.:

„Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);
- přírodní parky;
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);
- významné krajinné prvky;
- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;
- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;
- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;
- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“

V textové části Odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK pak zpracovatel odůvodňuje stanovení nového úkolu (2). Uvádí nejen obecné souvislosti, jak VVE, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35m, ovlivňují ráz krajiny, přičemž popisuje základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti, ale uvádí rovněž údaje o výrobě elektrické energie na území Ústeckého kraje, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se v Ústeckém kraji vyrobilo nejvíce elektřiny v republikovém měřítku a tak se Ústecký kraj řadí jednoznačně na první místo a to i v samotné výrobě elektřiny z větrné energie. Z uvedených údajů vyplývá, že území Ústeckého kraje je v oblasti výroby elektrické energie, která se zde s ohledem na přítomnost ložisek hnědého uhlí vyrábí právě z tohoto paliva, kapacitně silně zatíženo. S ohledem na prolomení územně ekologických limitů na lomu Bílina (usnesení vlády ČR č. 827/2015), které znamená pokračování hornické činnosti spočívající v těžbě povrchovým způsobem na výhradním ložisku hnědého uhlí, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu snížení zatížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny. Převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví nad výstavbou nových VVE je vyvolán především výrazným zatížením území Ústeckého kraje, kde zdejší krajina je silně narušena až přeměněna antropogenní činností. Zejména oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena nejvíce, reprezentuje silně industrializované území, kde je koncentrováno široké spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství ad.). Právě těmto antropogenním činnostem a rozvoji průmyslových oborů v průběhu minulých let ustupoval veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví a umožnil tak jejich značnou exploataci. Právě z těchto skutečností vyvstala nutnost nastavení jednoznačných pravidel pro ochranu nejcennějších území Ústeckého kraje, která jsou nositeli jedinečných přírodních, kulturně-historických a krajinářsky cenných hodnot. Výroba elektřiny z větrné energie je v odborné literatuře označována jako tzv. „zelená energie“, která je v obecné rovině šetrná k životnímu prostředí. Nicméně je potřeba si uvědomit, že zejména nekoordinovaná výstavba VVE v územích s vysokou koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných hodnot může působit opačným způsobem a navíc k redukci stávajících hnědouhelných elektráren jejich výstavbou nedojde. I toto je jeden ze základních aspektů, které se území Ústeckého kraje bezprostředně týkají. S ohledem na statistické údaje a další zmíněné skutečnosti byla v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK vyhodnocena potřeba účinným způsobem regulovat další rozvoj VVE a vyloučit ho zejména v oblastech s koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných oblastí, které jsou pro území Ústeckého kraje specifické a jedinečné a dosud ještě ne tolik výstavbou VVE narušené. Textová část odůvodnění obsahuje přehled území s vyloučením lokalizace VVE s odborným popisem jejich charakteristiky, popřípadě výčtem unikátních prvků, jež některé nemají obdobu v České republice a některé ani v okolních státech střední Evropy (např. CHKO České středohoří, CHKO Labské pískovce s kaňonem řeky Labe). Vyloučením lokalizace VVE v daných územích tak bude zajištěna potřebná účinná ochrana, aby nepodlehly postupné industrializaci a nešetrným antropogenním zásahům, které by narušily jejich původní struktury. V neposlední řadě je potřeba značnou část daného území chránit jako území s vysokým rekreačním potenciálem, která slouží pro odpočinek obyvatel území kraje, a jejich přeměna na technicistní krajinu je nežádoucí.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK rovněž vycházel z aPÚR, která je dle § 31 odst. 4 stavebního zákona pro pořizování a vydávání ZÚR závazná.
Návrh 2aZÚR ÚK řeší regulaci lokalizace VVE formou stanovení úkolu pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území, tzn. nenavrhuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, jak je výše uvedeno, ale definuje území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou ochranou osídlení a památkové péče před výstavbou VVE. Tím je v 2aZÚR ÚK opětovně ošetřena ucelená soustava území, ve kterých je z důvodů zabránění zjevným hrozícím škodám nutno vyloučit lokalizaci VVE. Regulace tak naplňuje

republikovou prioritu stanovenou v aPÚR v čl. (20), kde je uvedeno, cit.: *„Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy NATURA 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu. Vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny. V rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajiny a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.“*

Současně je stanovenou regulací naplněn čl. (74) aPÚR, ve kterém je vymezena SOB6 - specifická oblast Krušné hory. V uvedeném článku aPÚR je v odstavci Úkoly pro územní plánování pod písmenem e) stanoven úkol, za jehož splnění zodpovídá Ústecký kraj, cit.: „*účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“*

Jak již bylo výše zmíněno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento aktualizovaný dokument uvádí, že lze podle parametrů VVE do vzdálenosti 3-6 km od stavby VVE vymezit zóny silné a zřetelné viditelnosti. Jde o okruh bezprostředního uplatnění VVE v krajinném obrazu, kdy stavba bude jednoznačně působit jako dominanta krajiny. Významnou charakteristikou při umísťování VVE do krajiny je proto rozsah vizuálně ovlivněného území. Jeho rozloha se pohybuje v desítkách až stovkách km2.
Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na území krajů, obcí nebo jiných územních celků. V metodickém návodu je uvedeno, cit.: „*Přes všechny přínosy ve smyslu menší zátěže životního prostředí oproti výrobě elektrické energie z konvenčních zdrojů je výstavba VTE a FVE zásahem do krajiny, který se může svým charakterem dotýkat zájmů chráněných zákonem 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), zájmů chráněných zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zájmů chráněných zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Metodický návod proto stanovuje postup (princip) zpracování preventivního hodnocení, který identifikuje zájmy, resp. limity ochrany přírody a krajiny a limity ochrany zemědělského půdního fondu v regionálním měřítku, a formou negativního vymezení definuje území, v nichž je výstavba VTE a FVE nevhodná, spíše nevhodná a obecně za posléze jasně formulovaných podmínek vhodná.“*
Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. V těchto pásmech se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně, bude působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí (v denní i v noční době), jako dominanta krajiny a v konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou - kulturní, civilizační) dochází pak

zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VVE ještě zesiluje popsané působení. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Rovněž je nezbytné upozornit na skutečnost, že může docházet k zastiňování pohyblivým stínem. Tento jev vzniká, pokud fouká vítr, svítí slunce a rotor větrné elektrárny je natočen kolmo k dotčeným objektům. V závislosti na morfologii terénu je daný jev pozorovatelný při optimálních světelných podmínkách do stovek metrů od větrné elektrárny.
Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je eliminace nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch.
Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch se jeví jako minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví, před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňují nejen pohodu bydlení ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.
Oproti regulacím, které zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014, byl v návrhu 2aZÚR ÚK upraven (snížen) výčet území, ve kterých nelze vymezovat plochy pro VVE a stavby související. Byla vypuštěna následující území: území příměstských oblastí, území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní a území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.
Snížením rozsahu jednotlivých vymezených pásem na nezbytné minimum a vypuštěním výše uvedených území není navrženou regulací znemožněna výstavba VVE na celém území kraje, jak je několikrát uvedeno v odůvodnění podané připomínky.
Součástí textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK je zjednodušené grafické znázornění rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE s využitím dat Územně analytických podkladů Ústeckého kraje. Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE nelze v rámci 2aZÚR ÚK zpracovat a to s ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR. Vymezení lokalit pro umístění VVE je potřeba řešit v rámci podrobnější územně plánovací dokumentace, tzn. územních plánů jednotlivých obcí dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území. Územní plány vymezují zastavěné území (§ 58 odst. 3 stavebního zákona) a zastavitelné plochy či zpřesňují vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES a pracují s nejaktuálnějšími daty.

Podatel několikrát uvádí, že nelze veškeré plochy pro výstavbu VVE považovat za plochy nadmístního významu dle § 2 odst. 1 stavebního zákona. Považuje za nesprávné, že je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou VVE výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje, a to i přestože v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. Podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro VVE za všech okolností a vždy nadmístní význam, ale je potřeba posuzovat nadmístní vlivy VVE na základě konkrétních okolností, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro VVE umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Pořizovatel se ztotožňuje s judikaturou Nejvyššího správního soudu v otázkách nadmístního významu VVE, jak s vlivem na krajinu, obyvatelstvo, ochranu

přírody, tak s vlivem na distribuční síť České republiky. Místa, kde mohou mít VVE pouze „lokální“ vliv, lze dovodit ze zjednodušeného grafického znázornění (bílá místa), které je součástí odůvodnění. 2aZÚR ÚK nezakazuje výstavbu VVE plošně, ale pracuje s nadmístními hledisky a podle nich jsou nastaveny dané limity v bodě (2) čl. [174]. Pokud v rámci pořízení územního plánu obce se prokáže, že návrh ÚP není v rozporu s těmito „nadmístními limity“, lze plochy pro VVE vymezit v rámci ÚP.

S argumentem podatele, že za plochu nadmístního významu by bylo nutné považovat každou plochu, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu se nelze ztotožnit, vzhledem k tomu, že se může jednat o mnoho různých staveb s různým funkčním využitím, které mají různý vliv na ochranu přírody, krajinu, obyvatelstvo apod., a proto je nezbytné posuzovat je individuálně. Pro tyto záměry, které nelze v měřítku ZÚR specifikovat, stanovují ZÚR ÚK jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace tak při rozhodování v území.

Jak je již výše uvedeno, návrh 2aZÚR ÚK nevymezuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, ale stanovuje území, kde nelze plochy pro VVE vymezovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tato regulace byla dohodnuta s dotčenými orgány v rámci pořizování a projednávání návrhu 2aZÚR ÚK v souladu se stavebním zákonem.

Pro úplnost nutno konstatovat, že Ústecký kraj nechal zpracovat s ohledem na specifičnost Krušných hor Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (ÚS Krušné hory - ÚK). Hlavním důvodem pro pořízení ÚS Krušné hory - ÚK byla skutečnost, že Krušné hory se vyznačují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území ve všech sledovaných pilířích – životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost obyvatel. Přitom Krušné hory jako jediné horské území v ČR nemá velkoplošnou ochranu přírody a krajiny, není vyhlášeno Chráněnou krajinnou oblastí či Národním parkem. Krušné hory v Ústeckém kraji jsou součástí specifické oblasti Krušné hory SOB6 vymezené v aPÚR. SOB6 Krušné hory je zpřesněna v platných ZÚR ÚK. Území řešené ÚS Krušné hory - ÚK zahrnuje části území obcí s rozšířenou působností Kadaň, Chomutov, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem. Cílem ÚS Krušné hory – ÚK bylo o řešeném území shromáždit a vyhodnotit aktuální informace týkající se územního rozvoje Krušných hor v Ústeckém kraji a navrhnout územní regulaci, která by pomohla řešit slabé stránky a problémy této specifické oblasti při zachování a rozvoji jeho hodnot. Součástí ÚS bylo rovněž vytipování lokalit vhodných pro umístění VVE. ÚS Krušné hory – ÚK vytipovala celkem dvě lokality, které vychází z celkové koncepce ÚS, respektují územní regulace stanovené v návrhu 2aZÚR ÚK a současně zohledňují principy vztahující se k umístění VVE v Krušných horách obsažené v návrhu Aktualizace Územní energetické koncepce Ústeckého kraje. Příloha I. ÚS obsahuje posouzení vytipovaných lokalit pro umístění VVE.

V odůvodnění připomínky III. - 2. *„Nesprávné odůvodnění navržené regulace“*, opětovně několikrát podatel uvádí, že regulace znamená absolutní zákaz umisťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.
Podatel v připomínce uvádí, že odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK považuje za rozporuplné, protože je v něm uvedeno, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a na druhé straně se v něm uvádí, že se jedná o natolik cenné území, že je nutné regulovat výstavbu VVE a že návrh 2aZÚR ÚK neakceptuje povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, protože bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální

ekonomickou aktivitu. S tvrzením podatele se nelze ztotožnit, patně bylo ze strany podatele chybně pochopeno. Cílem popisu jednotlivých částí území Ústeckého kraje je fakt, že je území Ústeckého kraje již nyní značně poškozeno a tak je nezbytné zbylá, pro obyvatele Ústeckého kraje tak jeho návštěvníky cenná území, chránit před činnostmi, které by tato území poškodily případně až zdevastovaly. Rovněž tvrzení podatele, že považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, (např. těžba surovin, průmyslová činnost) jsou neopodstatněná. V návrhu 2aZÚR ÚK není těžba nerostných surovin navrhována, rovněž nejsou vymezovány plochy pro průmyslovou činnost. V platných ZÚR ÚK, které rovněž tyto činnosti nenavrhují, jsou ale pro tyto činnosti stanoveny jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Jak už je výše uvedeno, územní plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Stavební zákon následně v § 19 stanoví úkoly pro územní plánování a to zejména zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem, vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn, stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu, vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území. Nástrojem územního plánování je územně plánovací dokumentace, kterou jsou jednotlivé cíle a úkoly územního plánování koordinovány a naplňovány. Vliv navržené koncepce (2aZÚR ÚK) byl posouzen na udržitelný rozvoj území (viz níže ↓).

V PÚR ČR 2008, která byla schválena usnesením vlády ČR č. 929 z 20.7.2009, byla nově vymezena v čl. [74] specifická oblast Krušné hory SOB6, která vykazuje míru problémů zejména z hlediska udržitelného rozvoje. V PÚR jsou vymezeny pouze SOB, na jejichž území je možno identifikovat a jasně formulovat problém obecně vnímaný jako republikový. Tuto podmínku splnily zejména obecně přijímané problémy prokazatelné nerovnováhy územních podmínek udržitelného rozvoje území. Z celospolečenského hlediska se u SOB6 Krušné hory jedná o rozsáhlé a závažné postižení území činností člověka (postižení přírody, krajiny, životního prostředí, apod.). Hlavním důvodem pro vymezení SOB6 byla skutečnost, že ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí úkoly územního plánování v souladu s PÚR (§ 36 odst.3 stavebního zákona) včetně zpřesnění vymezení specifické oblasti SOB6 Krušné hory vymezené v PÚR (příloha č. 4 vyhl. 500/2006 Sb.). Současně s návrhem ZÚR se zpracovává vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (§ 19 a 36 stavebního zákona). PÚR stanovila pro SOB6 v čl. [74] úkol pro územní plánování pod písmenem e), tj. účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren. Tento úkol byl následně v rámci aPÚR doplněn o text na konci věty (cit. *„především v Ústeckém kraji“)* a tak přímo konkretizován na území Ústeckého kraje.

S návrhem 2aZÚR ÚK bylo v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona zpracováno vyhodnocení vlivů 2aZÚRÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), které hodnotí vlivy na hospodářské a sociální podmínky a vlivy na životní prostředí.
Ze závěru VV URÚ vyplývá, že návrh 2aZÚR ÚK naplňuje svým řešením § 18 stavebního zákona. Je v něm uvedeno, cit.:

„Vyhodnocení vlivu 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na vyváženost územních podmínek jednotlivých pilířů udržitelnosti:

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí
Souhrnně lze konstatovat, že řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje bude mít na podmínky pro příznivé životné prostředí neutrální až mírně pozitivní vliv. Navržené záměry nevytvářejí výrazně zvyšující fragmentaci krajiny a indikují případné střety s identifikovanými hodnotami území kraje. Výstavbou navržených záměrů nedojde k významnému narušení půd ZPF. Předpokládaný trvalý zábor ZPF je 28,27 ha. Vzhledem k velikosti kraje se jedná o zanedbatelný zábor. Záměry dále kladou nároky na trvalý nebo dočasný zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa. Zábor PUPFL se očekává v rozsahu 30,34 ha.

Územní podmínky pro hospodářský rozvoj

Vliv 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na hospodářský rozvoj lze hodnotit jako pozitivní. Navržené záměry přispívají k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj, zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní a technické infrastruktury a pozitivně tak působí na zvýšení hospodářského potenciálu řešeného území.

Územní podmínky pro soudržnost společenství obyvatel

Na soudržnost společenství obyvatel bude mít řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje neutrální vliv. 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje přispívá navrženými záměry k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní infrastruktury a přispívá tak ke zvýšení společenského potenciálu řešeného území.

2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje jako celek přispívá k udržitelnému rozvoji území kraje i k naplňování republikových priorit územního plánování vedoucích k udržitelnému rozvoji.“

Součástí VV URÚ je Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA), které obsahuje rovněž zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů územně plánovací dokumentace včetně vlivů synergických a kumulativních.

Přijatelnost návrhu 2aZÚR ÚK z hlediska životního prostředí byla ověřována posuzovatelkou SEA a hodnotitelem NATURA, a výsledkem hodnocení SEA a NATURA 2000 byl návrh úprav, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK zapracoval do výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK.

Posuzovatelka ve Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA) v kapitole 6. „*Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti“* v podkapitole 6.5 *„Ochrana přírody a krajiny – biodiverzita, ÚSES, zvláště chráněná území“ uvádí, cit. :*

„Významným fenoménem území je výstavba větrných elektráren, jejíž dopady na krajinný ráz jsou silně kontroverzní. Z tohoto důvodu 2aZÚR ÚK stanovuje území, kde není výstavba VVE umožněna mimo jiné z důvodu ochrany přírodních hodnot a krajinářsky cenných oblastí.“

V následující kapitole 7. *„Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.“* v podkapitole 7.2.9 - Kapitola 4. „Zpřesnění vymezení ploch a koridorů“ hodnotí posuzovatelka článek [174], ve kterém je v rámci návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol (2) pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, následovně, cit.:

„Hodnocení: Jedná se o obecnou silně restriktivní deklaraci (v pozitivním smyslu), která při důsledné aplikaci povede ke snížení až eliminaci rizika významného negativního ovlivnění krajinného rázu umístěním staveb tvořících nové antropogenní dominanty v přírodním území a k minimalizaci negativních vlivů těchto staveb na obyvatelstvo a veřejné zdraví. V rámci odůvodnění byl doložen ilustrativní zákres území, v němž je možno při aplikaci uvedené změny větrné elektrárny umisťovat, a také podrobné odůvodnění, s jehož závěry zpracovatelka SEA v plném rozsahu souhlasí.
Přestože je třeba mít na zřeteli požadavek naplňování požadavku na zvýšení výroby elektrické energie s využitím obnovitelných zdrojů, jsou negativní vlivy větrných elektráren natolik průkazné, že to ospravedlňuje uvedenou restrikci. Aplikace této změny povede současně ke snížení negativních vlivů na faunu a flóru, jejichž druhová biodiverzita a výskyt zvláště chráněných druhů se na území Ústeckého kraje projevuje ve zvýšené míře právě ve vrcholových a podvrcholových partiích zvláště chráněných území a oblasti Krušných hor.
Důvodem pro stanovení odstupové vzdálenosti od obytné zástavby je snaha o eliminaci nebo alespoň omezení negativních vlivů hluku, flicker efektu (resp. stroboskopického efektu), a dalších nepříznivých dopadů provozu větrných elektráren.
Změna je doporučena k realizaci bez dalších podmínek.“

Dle podatele zákony (č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění), které jsou uvedeny v textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, výstavbu VVE ve velkoplošných zvláště chráněných území, maloplošných zvláště chráněných územích, v přírodních parcích, v území NATURA 2000, v ÚSES a významných krajinných prvcích nevylučují a jednotlivé záměry VVE podléhají dalším povolovacím předpisům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna k tomu příslušnými dotčenými orgány. K tomuto nutno konstatovat:
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci zásad územního rozvoje regulaci rozvoje území, cit.:
„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci.
Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území

bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území."

S tvrzením podatele, že pořizovatel překročil svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, nelze souhlasit, neboť úkolem územního plánování dle § 19 odst. 1) písm. m) stavebního zákona je vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů [4), 12)], před negativními vlivy záměrů na území, v daném případě stanovením území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně – historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tím současně naplňuje cíle územního plánování stanovené v § 18 stavebního zákona.

[4)] Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

[12)] Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 - 261 ze dne 28.5.2014 konstatoval, že kraj je oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit v jeho území a může tak přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria, cit.:

„V projednávané věci byla nastolena otázka, zda kraj v rámci své pravomoci regulovat území prostřednictvím vydání územně plánovací dokumentace může stanovit pro regulaci určitých aktivit přísnější podmínky, nežli stanoví zákon vydaný k ochraně stejných hodnot. Navrhovatelé poukázali například na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Tyto zákony určují míru a způsob ochrany určitých zájmů platné pro celé území České republiky. Pokud mají být naplněny cíle územního plánování zakotvené ve výše citovaném § 18 stavebního zákona, musí mít kraj při přijímání územně plánovací dokumentace možnost zohlednit specifika svého území oproti jiným částem republiky. Zvláštními zákony je určena minimální míra ochrany jednotlivých zájmů, kterou kraje v rámci územního plánování nemůže snížit. Dospěje-li však k závěru, že zvláštní podmínky jeho území vyžadují intenzivnější ochranu, může přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria. Nutnou součástí rozhodnutí kraje pro zpřísnění ochrany určitého zájmu nad zákonem stanovený rámec je přesvědčivé odůvodnění, ze kterého je zřejmé, v čem spočívá ojedinělost podmínek v daném území.
Aktivitu směřující k ochraně určitého zájmu mohou vykonávat různé subjekty a neznamená to, že by tím navzájem nahrazovaly svoji činnost, případně, že by pouze z tohoto důvodu byly v rozporu se zákonem. Regulace výstavby VVE zvolená obcí či krajem při územním plánování nenahrazuje činnost orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. V tomto případě každý z nich sice činí opatření ohledně umísťování VVE za účelem ochrany životního prostředí, avšak kraj tak činí též s

přihlédnutím k ochraně vlastního území a svých hodnot, správní orgán chrání životní prostředí jako veřejný zájem.
Kraj je tedy za výše uvedených podmínek oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit na jeho území, a to i nad rámec zákona, který chrání stejné hodnoty na základě veřejného zájmu. Jedná se o výsledek poměřování zájmů kraje a jeho obyvatel či právnických osob zde sídlících. Pokud kraj uvede závažné důvody svědčící pro upřednostnění určitého zájmu, úměrně dle této závažnosti může být omezen jiný zájem.“

Podatel připomínky uvádí, že nelze souhlasit s textem v odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, že cílem regulace je zamezit překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren, neboť výstavba VVE v posledních letech v Ústeckém kraji překotná rozhodně není. K tomu je nezbytné uvést, že před vydáním ZÚR Ústeckého kraje, které nabyly účinnosti 20.10.2011, bylo realizováno značné množství VVE. V této době byly povolovány VVE pouze se souhlasem dotčeného orgánu, který posuzoval jednotlivé záměry umístění VVE v rámci EIA, tj. pouze s ohledem na životní prostředí. Nebyly posuzovány vlivy působení kumulace a synergie jednotlivě povolovaných záměrů na udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak lze shrnout, že připomínky podatele k věcné nesprávnosti zvolené regulace umisťování ploch a koridorů pro VVE a stavby související, jsou neopodstatněné. Ani jednotlivé zákonem stanovené limity, ani dílčí posuzování konkrétních projektů výstavby VVE dotčenými orgány a stavebními úřady, nemohou samy o sobě a bez dalšího nahradit posouzení příslušející orgánům územního plánování. Krajský úřad Ústeckého kraje předmětnou regulací výstavby VVE nezasahuje do pravomocí dotčených orgánů, jak se podatel mylně domnívá, ale toliko uplatňuje své zákonem dané pravomoci k regulaci využití území Ústeckého kraje. Jeho úloha orgánu územního plánování je v tomto ohledu nezastupitelná.

Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením podatele, že vzhledem k tomu, že na území Ústeckého kraje jsou vhodné podmínky z hlediska větrného potencionálu pro umisťování větrných elektráren, by tato skutečnost měla odůvodňovat podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv implicitní zákaz na celém území kraje. Dále se odvolává na již neaktuální „Metodický pokyn MŽP 2005, ve kterém jsou uvedeny v Ústeckém kraji vhodné lokality pro výstavbu VVE a na analýzu Ústavu fyziky atmosféry Akademie věd ČR (ÚFA) z roku 2012, která mapuje větrný potenciál na území České republiky včetně Ústeckého kraje.
Jak je výše uvedeno, zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na území krajů, obcí nebo jiných územních celků. Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem, jak je již výše podrobně uvedeno. Pořizovatel nepopírá, že na území Ústeckého kraje je dostatečný větrný potenciál pro umístění VVE, ale analýza ÚFA je pouze jedním z podkladů pro investory VVE, kam zaměřit pozornost na vyhledávání lokalit pro budoucí realizaci VVE z hlediska vhodných větrných podmínek,
Jak již je výše uvedeno, ZÚR jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterými kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. ZÚR regulují území v různé míře podrobnosti, a to od stanovení priorit územního plánování kraje k upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje hodnot území kraje přes vymezení oblastí a os až k vymezení ploch a koridorů. Pro celé území kraje ZÚR stanovují urbanistické zásady ochrany a rozvoje území

podstatné pro tvorbu následných územně plánovacích podkladů a územně plánovacích dokumentací a to stanovením priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území, územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje a stanovují úkoly pro územní plánování a využívání území včetně úkolů pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území. Pořizovatel jako orgán územního plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona koordinuje veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizuje ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů s cílem zajistit předpoklady pro udržitelný rozvoj území.
Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. K dosažení cílů územního plánování slouží úkoly územního plánování, stanovené v § 19 stavebního zákona, které se naplňují v rámci zpracování příslušné územně plánovací dokumentace a jejím uplatňováním při následném rozhodování v území.

K odůvodnění připomínky III. - 3. *„Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR“* nutno uvést:
PÚR je celostátním strategickým nástrojem v oblasti územního plánování, který řeší území celého státu v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech. PÚR stanovuje od obecných cílů ke konkrétním záměrům a úkolům územního plánování celostátní strategii územního rozvoje. PÚR promítá a současně koordinuje záměry územního rozvoje z politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, do společného dokumentu, kterým současně koordinuje ZÚR jednotlivých krajů.
Svojí povahou je PÚR subordinačním nástrojem veřejné správy v oblasti územního plánování. PÚR je koncepčním (nikoli realizačním) nástrojem územního plánování a představuje tak základní referenční rámec, který je závazný do té míry, že je třeba se v tomto rámci pohybovat a vycházet z něho při pořizování a vydávání ZÚR, územních plánů, regulačních plánů a při rozhodování v území. Neznamená to však, že PÚR vytýčený úkol bude nutně naplněn. Jedná se o určité (strategicky jistě velmi důležité) vodítko, jakým směrem soustředit další fáze územního plánování z hlediska budoucího využití území České republiky.
PÚR stanovila v souladu s § 32 odst. 1 písm. a) stavebního zákona republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Republikové priority územního plánování jsou stanovovány za účelem zajištění udržitelného rozvoje území, tedy za účelem dosažení vyváženého vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Republikové priority územního plánování určují požadavky na konkretizaci obecně formulovaných cílů a úkolů územního plánování a určují strategii a základní podmínky pro jejich naplňování v územně plánovací činnosti krajů a obcí a při tvorbě resortních koncepcí s důsledky do území.

Podatel uvádí, že návrh 2aZÚR ÚK je v rozporu s platnou PÚR a to s čl. [31] a [176].
V čl. [31] aPÚR ČR stanovuje republikovou prioritu územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje ve znění, cit.: „*Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi“.* Obnovitelnými zdroji ve smyslu zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v platném znění, se rozumí obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie

bioplynu. Stanovenou regulací ploch a koridorů pro umísťování VVE a staveb souvisejících, tzn. regulací jednoho druhu zdroje s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví není mařena státem podporovaná ekonomická aktivita, tak i návrh 2aZÚR ÚK není ani v rozporu s citovaným článkem aPÚR, jak uvádí podatel.

Při té příležitosti nutno upozornit rovněž na skutečnost, že Nejvyšší správní soud a Ústavní soud ve svých rozsudcích rozebraly PÚR následovně: Předmětem PÚR není regulace určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat rozvojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu, a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování. Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií. Míra podrobnosti regulace u PÚR je - ve srovnání např. se zásadami územního rozvoje - tak nízká, že již je namístě hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti" předmětu regulace).

Závaznost záměrů vyjádřených v PÚR pro pořizování a vydávání ZÚR, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území přitom neznamená a ani znamenat nemůže, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů realizaci v politice obsažených záměrů, a to bez dalšího hodnocení jejich dopadů. Takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy jako je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí nebo zákon o ochraně přírody a krajiny, případně zmíněná SEA. Závaznost obecně formulovaných záměrů politiky pro územně plánovací dokumentaci je nutno vyložit jako závaznost příslušných územních orgánů převzít do územně plánovací dokumentace vládou České republiky schválený koncepční záměr územního rozvoje na celostátní či mezinárodní úrovni, nikoli faktickou realizaci tohoto záměru. Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR, samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování ZÚR, územního plánu či regulačního plánu, smysl.

Rovněž se nezakládá na pravdě tvrzení podatele, že návrh 2aZÚR ÚK nezohlednil podklad, který mělo dle čl. [176] zpracovat MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji.
Jak již bylo výše uvedeno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento dokument však nenahrazuje odborný podklad dle čl. [176], který by mohl zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK použít pro vymezení ploch vhodných pro umístění obnovitelných zdrojů energie, jak je uloženo v čl. [199] aPÚR a byl proto zvolen obdobný způsob regulace VVE, jako je v uvedeném metodickém pokynu MŽP.

Požadavku spočívajícím ve vypuštění části textu z výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK z článku [174] navrženého úkolu pro územní plánování (2), kterým je stanovena regulace pro umisťování ploch a koridorů pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, se nevyhovuje, neboť argumenty, které podatel uvádí, jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti, neopodstatněné.

Připomínce se z výše uvedených důvodů nevyhovuje.

11. Kozlová Anna, [redacted] Uhříněves
(JID 160294/2019/KUUK ze dne 3.10.2019)

Text připomínky:

jméno a příjmení: Anna Kozlová

datum narození:

adresa trvalého pobytu: [redacted] Uhříněves 104 00

údaje podle katastru nemovitostí dokládající dotčená práva - číslo parcely: Parcelní číslo: 430/5 & 430/4, Obec: Žiželice [567019], Katastrální území: Stroupeč [757012]

číslo listu vlastnictví a název katastrálního území podle katastru nemovitostí: Číslo LV: 73

vymezení území dotčeného námitkou (může být v samostatné grafické příloze): Připojeno na listu číslo 2.

text námitky - jakým způsobem budu dotčen/a (lze pokračovat samostatnou přílohou):

Vznášíme námitku proti výše uvedenému návrhu po prostudování mapek, kudy má procházet koridor vysokého napětí. Krom toho, že tento koridor je vytyčen přesně na pozemky naší rodiny, č. parcel 430/4 a 430/5, je také dotčena celá hustě osídlená chatová oblast u řeky Ohře v obci Stroupeč. Je to hrubý zásah do soukromého vlastnictví. My i ostatní chataři jsme vynaložili nemalé finanční prostředky na výstavbu chat a jakákoliv eventuální náhrada nám nemůže vynahradit ani desítky let, které jsme zde strávili s rodinou, učili své děti chránit přírodu a znát např. vzácné ptactvo, které zde hnízdí v dutinách stromů a na poměrně krátkém úseku se jich zde hojně vyskytuje. Uvedeme ty nejvzácnější, např. jsou to dudkové, ledňáčci, strakapoudi, žluvy, hřivnáči a také i užovky, které dnes už nejsou všude k vidění. Tato lokalita je také rybářský ráj, kromě chatařů rybářů sem jezdí rybáři i z ostatních krajů, pro hojnost ryb a krásné přírodní scenérie. Tyto jsou také dobrým námětem pro fotografy nejednoho časopisu. Výstavba koridoru vysokého napětí v lokalitě označené na mapkách je škodlivá pro lidi i přírodu. Víme, že rozvoj území je důležitý, ale určitě se najde v okolí lokalita bez lidských příbytků, např. dnes bývají tzv. průmyslové zóny a inženýrské sítě bývají pohromadě, aby nezasahovaly hrubě do života lidí a přírody. Věříme ve vaše správné rozhodnutí s ohledem na obyvatele v dotčené lokalitě i na téměř nedotknutou přírodu.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) vymezuje koridor E7 pro výstavbu vedení VVN 110 kV Merkur - Triangle. Šířka koridoru je stanovena 100 m. Dle platného územního plánu obce Žiželice se v koridoru E7 nachází jeden pozemek vymezený jako zastavěné území o rozloze přibližně 500 m2 s využitím „individuální rekreace“. Díky šířce koridoru 100 metrů je možné se při jeho zpřesňování v územním plánu obce tomuto zastavěnému území vyhnout. Ostatní území lokality dotčené koridorem jsou v územním plánu vedeny jako plochy nestavěného území s využitím NP – plochy přírodní. Navržené řešení tak umožňuje realizaci vedení mimo zastavěné části dotčených pozemků.
Dále lze konstatovat, že vhodným technickým řešením budoucího vedení lze vliv na lokalitu a její stávající využití významně minimalizovat. Typická konstrukce elektrického vedení 110 kV se prování jako nadzemní vedení s podpěrnými body tvořenými sloupy, jejichž běžný rozestup činí 200 – 300 metrů při výšce sloupu 27 – 35 metrů. To ve vztahu k této lokalitě

podél řeky Ohře znamená, že při uvažování jednoho podpěrného bodu budoucího vedení, v lomovém místě koridoru na pravém břehu řeky Ohře, při využití maximálního rozestupu podpěrných bodů 300 metrů, bude následující podpěrný bod umístěn na levém břehu ve vzdálenosti přibližně 80 metrů od hranic chatařské lokality. Parametry vedení a podpěrných bodů se mohou lišit a být upraveny dle konkrétních terénních podmínek. Technické řešení stavby bude předmětem navazujících řízení, a z důvodu podrobnosti nepříslušící zásadám územního rozvoje, nemůže být jejich součástí. Z hlediska omezení stávajících činností provozovaných v trase budoucího vedení se bude jednat z 99% pouze o omezení plynoucí z podmínek platících v ochranném pásmu elektrického vedení, které jsou stanoveny v § 46 odst. (8) a (9) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Všechny činnosti doteď v lokalitě provozované bude možné provozovat i nadále prakticky bez omezení, ať už jde o zahrádkaření, rekreaci, cykloturistiku, rybolov, zemědělství apod. Šíře ochranného pásma je 12 metrů od krajního vodiče na obě strany vedení. Při použití neizolovaných vodičů činí celková šíře ochranného pásma 35 metrů. Použitím izolovaných vodičů lze ochranné pásmo zmenšit.

Z hlediska vlivu koridoru na přírodu a krajinu konstatujeme, že návrh 2aZÚR ÚK včetně koridoru E7 byl posouzen z hlediska vlivů na udržitelný rozvoj území, jehož součástí je i hodnocení územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. v rozsahu přílohy č. 1 zákona č. 183/2006 Sb.. Součástí dokumentace je i hodnocení vlivu na lokality soustavy NATURA 2000. V rámci tohoto hodnocení bylo zjištěno, že koridor lze realizovat při splnění následujících podmínek.

„*Při zpřesňování koridoru minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, EVL, PO a ÚSES“.*

„Při realizaci koridoru respektovat zásady pro územní a stavební činnost v území archeologického zájmu“.

„Vhodným upřesněním trasy koridoru a vhodným technickým řešením stavby v koridoru minimalizovat vliv na krajinný ráz“.

Uvedené podmínky byly zahrnuty do návrhu 2aZÚR ÚK, jako úkoly pro územní plánování pro zpřesňování koridoru v územně plánovací dokumentaci obcí.

Příslušné orgány ochrany přírody a krajiny na úseku ochrany maloplošných zvláště chráněných území, tak na úseku ochrany lokalit soustavy NATURA 2000, kterými jsou Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství a Ministerstvo životního prostředí ČR vydaly k návrhu 2aZÚR ÚK včetně vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území kladná stanoviska.

Samozřejmostí je před realizací záměru zpracování posouzení vlivu stavby na životní prostředí, v němž bude podrobněji hodnocen vliv vedení na životní prostředí, a budou stanovena konkrétní opatření pro minimalizaci tohoto vlivu.

12. Krušno z. s., Výsluní 147, 431 83 Výsluní
(JID 164407/2019/KUUK ze dne 9.10.2019)

Text připomínky:

Úvodem

Spolek Krušno vznikl v říjnu roku 2010 ještě ve formě občanského sdružení jako reakce na snahy spekulativních investorů, vrátit stav Krušných hor do doby devastujícího rozmachu důlní činnosti a imisní katastrofy minulého století, kdy jedinečná příroda byla v honbě za ziskem na pokraji zničení, a trvalo celých 20 let, než se škody alespoň z části napravily. Problematice výstavby velkých větrných elektráren a větrných parků se věnujeme více jak 9 let, absolvovali jsme více jak 117 správních řízení o umístění stavby, stavebních řízení, řízení o výjimkách z ochrany druhů, ochranných pásem atd., ve kterých jsme ve většině případů svými námitkami uspěli, což nás dostatečně kvalifikuje k tomu, aby naše připomínky k ZUR ÚK byly zřetele hodné a ne smeteny v zájmu "větrné lobby" ze stolu.

Zatímco původní ZÚR ÚK z r. 2011, zčásti zrušené z nepochopitelných důvodů NSS, byly ve vztahu k regulaci živelné výstavby VTE poměrně kvalitní a neměli jsme k nim podstatné námitky, 1. aktualizace živelnost výstavby VTE prakticky neregulovala, což svědčí o tom, že byla vytvořena pod tlakem investorů, kteří pro své zájmy zneužili jako bílého koně malou obec Petrovice. Jak k první tak i druhé aktualizaci jsme se vyjadřovali.

Po prostudování návrhu 2. aktualizace ZÚR ÚK, především pak článku 173 a 174 je možno konstatovat, že současná navrhovaná úprava doznala přesnější specifikaci umísťování těchto staveb, než návrh předešlý, přesto však bychom navrhovali následující úpravy:

V článku 174 odstavec 1 navrhujeme doplnit „odpovědně posuzovat ve vztahu k ochraně přírody, krajiny, životního prostředí, krajinnému rázu a ochraně veřejného zdraví“.

Není tajemstvím, že větrné elektrárny jsou nejen zdrojem elektřiny, ale jsou i zdrojem nežádoucích emisí, které mají velmi negativní vliv na zdraví člověka, jako je nadměrná hlučnost, produkce infrazvuku, flickeru a světelného smogu. Mění krajinný ráz z přírodního na industriální, což má v důsledku negativní vliv na psychiku a pohodu poblíž žijících obyvatel.

S výše uvedeným pak souvisí i navrhovaný odstup 500m od zastavěného území a zastavitelných ploch. Tuto vzdálenost považujeme za naprosto nedostatečnou. Jsme si vědomi toho, co se v minulosti dělo okolo ochranných pásem, kdy vzdálenost od zastavěného území byla 3 km. Proto navrhujeme kompromisní řešení, které je uplatňováno v řadě zemí a například v Polsku dokonce uzákoněno. Jako kompromisní řešení vidíme uplatnění pravidla, aby VVE byly umísťovány dle rovnice, kdy vzdálenost od zastavěného území a zastavitelných ploch by se rovnala desetinásobku výšky VE měřené včetně rotorového listu v horní úvrati. V tomto pravidlu je logika v tom, že čím vyšší a výkonnější VVE je, tím se negativní emise šíří na větší vzdálenost. Toto řešení by zároveň sebralo vítr z plachet investorům a nebylo by tak snadno napadnutelné u soudů, neboť je v Evropě uplatňováno i státy, které jsou nám dávány jako enviromentální příklad, (například Bavorsko, Polsko aj.)

Umísťování VVE takto za humny by pak v důsledku mohlo mít velmi negativní vliv na osídlování dotčených lokalit, nebo dokonce by mohlo vést k jejich vysídlování. Člověk a jeho domov by měl požívat minimálně rovnocennou úroveň ochrany, jako v dokumentu uváděné chráněné oblasti.

V článku 174 odstavec 2 navrhujeme doplnit:

- ochranu pozemků určených k plnění funkce lesa (PUPFL) a to ve smyslu zákona 289/1995 Sb., jakož i jejich ochranných pásem daných §14 odst. 2 tohoto zákona. ZÚR nemohou být v rozporu se zákonnými normami.

- území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče

- území jader městských zón a příměstských oblastí

- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní.

Umístěním VTE až do vzdálenosti 500m jak umožňuje navrhovaná úprava by území snížila rekreační a léčebný potenciál.

- u památkových objektů a krajinných památkových zón navýšit vzdálenost na 3 km od jejích ochranných pásem. V těchto případech by vizuální vliv VTE dehonestoval tyto objekty a zóny, pokud vy vzdálenost byla menší. 1 km považujeme za nedostatečný.

Za jako naprosto schizofrenní považujeme to, že ZUR na jedné stranu v souladu s PÚR a zákonem 114/1992 Sb. preferuje ochranu přírody, což je ve veřejném zájmu, ale na druhé straně navrhuje ve vztahu k VTE ochranu nedostatečnou a v rozporu s § 56 zákona 114/1992 Sb. Chráněné druhy flory a fauny se nevyskytují pouze v chráněných územích, NP, CHKO, NPR, NPP, PR PP apod. a ZÚR ÚK by měl specifikovat i ochranu těchto.

Například tak, že by v ZUR ÚK bylo uvedeno:

- neumísťovat VTE do oblastí, kde byl biologickým průzkumem zjištěn chráněný druh živočicha či rostliny, který by mohl být výstavbou a provozem VTE negativně dotčen. Investorům by tak bylo sděleno, ve kterých územích není možno žádat o výjimku z ochrany druhů.

Na závěr žádáme, aby v souladu se správním řádem byly naše připomínky písemně vypořádány.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Návrh uplatněný v připomínce na doplnění textu v úkolu pro územní plánování (1) v čl. [174] nelze akceptovat s ohledem na § 42 odst. 9 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, ve kterém je jednoznačně uvedeno, že aktualizace zásad územního rozvoje se zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí, neboť návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) žádnou změnu úkolu (1) v čl. [174] nenavrhuje.
K požadavku na doplnění čl. [174] v odst. (2) o další území, ve kterých neumisťovat plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a zvýšení navrhovaného 500m odstupu ploch pro výstavbu velkých větrných elektráren (VVE) včetně zvýšení navrhovaného pásma 1km na 3 km od krajinných památkových zón nutno konstatovat následující skutečnosti:

Návrh 2aZÚR ÚK byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: *„Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.“*
V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se

možnosti umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (aPÚR), která byla schválená usnesením Vlády České republiky ze dne 15. dubna 2015 č. 276. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (dále jen MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (MPO) a kraji, cit.: *„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek* pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto dle požadavku obsaženým ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to v čl. [174] úkol (2).
Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena část ZÚR ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011, metodického návodu „Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny“ (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP.
Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z jmenované metodiky MŽP a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je zajistit eliminaci nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch. Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví, před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňují nejen pohodu bydlení ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.
Daná regulace v jednotlivých územích stanovená v úkolu pro územní plánování (2) v čl. [174], která je závazná pro celé území Ústeckého kraje, byla dohodnuta se všemi dotčenými orgány v rámci společného jednání o návrhu 2aZÚR ÚK. Pořizovatel zvážil mimo jiné i podatelem předestřenou možnost zapracovat do návrhu 2aZÚR ÚK další podatelem navrhovaná území, kde neumisťovat plochy a koridory pro VVE včetně navýšení odstupové vzdálenosti od sídel (zastavěného území a zastavitelných ploch) v návaznosti na výšku VVE a zvýšení navrhovaného pásma 1km na 3 km od památkových zón. Ale na základě výše zmiňovaných odborných podkladů a s ohledem na rozsudek NSS, kterým byla zrušena část ZÚR ÚK, setrval na obsahu návrhu 2aZÚR ÚK.
Dle konkrétních podmínek v území však lze v rámci územních plánů jednotlivých obcí stanovit podrobnější regulaci pro vymezení ploch pro VVE včetně navýšení stanovené minimální vzdálenosti 500m od zastavěného území a zastavitelných ploch a navýšení 1 km

vzdálenosti od krajinných památkových zón za předpokladu, že bude jejich navýšení řádně odůvodněno a dohodnuto s dotčenými orgány.
Rovněž s ohledem na § 36 odst. 3 stavebního zákona, ve kterém je striktně uvedeno, že ZÚR nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím, nelze akceptovat požadavek, aby byl v návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol neumísťovat VVE do oblastí, kde byl biologickým průzkumem zjištěn chráněný druh živočicha či rostliny, který by mohl být výstavbou a provozem VVE negativně dotčen.

Požadavek, aby připomínky Spolku Krušno byly písemně vypořádány je splněn, neboť 2aZÚR ÚK se v souladu s § 36 odst. 4) stavebního zákona vydává formou opatření obecné povahy (OOP) podle zák. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění. Dle § 172 odst. 4) správního řádu je povinen pořizovatel se s připomínkami vypořádat v odůvodnění OOP, což učinil.

13. Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec
(JID 161793/2019/KUUK ze dne 4.10.2019)

Text připomínky:

Krajský úřad Libereckého kraje odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen KÚ LK OÚPSŘ) obdržel dne 19. srpna 2019 jako orgán územního plánování sousedícího kraje k připomínkám návrh Aktualizace č. 2 Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje pro veřejné projednání (dále jen AZÚR ÚK č. 2) a Vyhodnocení jejích vlivů na udržitelný rozvoj území (dále jen VURÚ).

KÚ LK OÚPSŘ jako podklad pro uplatnění připomínek obdržel vyjádření odboru dopravy, odboru životního prostředí a zemědělství, odboru zdravotnictví a odboru kultury památkové péče a cestovního ruchu, v rámci kterých neuplatnily žádné zásadní připomínky.

1. KÚ LK, odbor dopravy (dále jen KÚ LK OD) po prostudování návrhu AZÚR ÚK č. 2 upozorňuje z hlediska dopravy na následující skutečnost.

KÚ LK OD se domnívá, že v předloženém dokumentu chybí rozvojové záměry, a to mezinárodní železniční propojení se SRN mezi Rumburkem a Seifhennersdorfem (návaznost na linku Liberec - Zittau - Varnsdorf- Seifhennersdorf) a dále mezi Moldavou a Holzhau.

Pokud jsou k výše uvedeným železničním záměrům zpracovány již dostatečné podklady, tak by měly být do Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v probíhající či následující aktualizaci zapracovány.

2. KÚ LK odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen KÚ LK OZPZ) jako orgán státní správy k návrhu AZÚR ÚK č. 2 a VURÚ k dokumentaci vypracované pro veřejné projednání uvádí následující:

Z hlediska státní správy lesů:

Příslušným orgánem k uplatnění stanoviska k AZÚR ÚK č. 2 a VURÚ, dokumentaci určené pro veřejné projednání, je dle § 49 odst. 3 písm. c) lesního zákona Ministerstvo zemědělství.

Z hlediska ochrany přírody a krajiny:

KÚ LK OZPZ, jako příslušný orgán ochrany přírody dle § 77a odst. 4 písm. x) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, věznění pozdějších předpisů (dále jen ,,zákon“), k vydání stanoviska z hlediska dotčených zájmů ochrany přírody a krajiny v kompetenci

krajského úřadu, nemá k návrhu AZÚR ÚK č. 2 a VURÚ, dokumentaci určené pro veřejné projednání, žádné připomínky.

Odůvodnění:

Návrh AZÚR ÚK č. 2 a VURÚ, dokumentace určená pro veřejné projednání, není v rozporu se zájmy ochrany přírody a krajiny, které podléhají kompetenci krajského úřadu dle zákona.

Toto vyjádření se vztahuje pouze k hodnocení území v kompetenci KÚ LK, k vyjádření na území chráněných krajinných oblastí je příslušná Agentura ochrany přírody a krajiny ČR.

Z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu:

KÚ LK OŽPZ, jako orgán ochrany zemědělského půdního fondu (ochrany ZPF) podle § 13 odst. 1 zákona písm. b) č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ZPF“), k předložené dokumentaci návrhu AZÚR ÚK č. 2 a VURÚ nemá z hlediska svých kompetencí připomínky.

Příslušným orgánem ochrany zemědělského půdního fondu k uplatnění stanoviska k předložené dokumentaci je podle § 17 písm. a) zákona o ochraně ZPF Ministerstvo životního prostředí.

Z hlediska zájmů chráněných vodním zákonem:

KÚ LK OŽPZ, jako vodoprávní úřad příslušný podle § 107 odst. 1 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, z hlediska kompetencí krajského úřadu na úseku vodního hospodářství k návrhu AZÚR ÚK č. 2 a VURÚ, dokumentace určené pro veřejné projednání, nemá připomínky a neuplatňuje žádné požadavky.

Odůvodnění:

Návrh AZÚR ÚK č. 2 a VURÚ, dokumentace určená pro veřejné projednání, není v rozporu se zájmy chráněnými vodním zákonem, které jsou v kompetenci krajského úřadu podle vodního zákona.

Z hlediska prevence závažných havárií:

Ve smyslu § 49 odst. 2 zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon), se návrh AZÚR ÚK č. 2 a VURÚ, dokumentace určená pro veřejné projednání, nedotýká zájmů chráněných tímto zákonem.

Odůvodnění:

Předložený návrh nenavrhuje žádné funkční využití podléhající posouzení podle tohoto zákona.

Z hlediska ochrany ovzduší:

Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, vydává stanoviska k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování Ministerstvo životního prostředí.

Z hlediska posouzení vlivu na životní prostředí:

Příslušným správním orgánem k uplatnění stanoviska je dle § 21 písm. k) zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvo životního prostředí ČR.

3. KÚ LK, odbor zdravotnictví neuplatňuje k návrhu AZÚR ÚK č. 2 a Vyhodnocení URÚ pro veřejné projednání žádné připomínky.

4. KÚ LK, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu (dále jen KÚ LK OKPPCR) sdělil z pohledu památkové péče následující:

KÚ LK podle § 28 odst. 2 písm. c) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „památkový zákon“) uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, ve kterém je památková zóna nebo nemovitá národní kulturní památka.

Dle ustanovení § 26 odst. 2 písm. c) památkového zákona uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje a k zásadám územního rozvoje, a dále stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, ve kterém je památková rezervace, nebo nemovitá věc nebo soubor nemovitých věcí zapsané na Seznamu světového dědictví, a ve vztahu k tomuto území uplatňuje stanovisko k vymezení zastavěného území, Ministerstvo kultury.

Z výše uvedeného vyplývá, že KU LK OKPPCR není dotčeným orgánem. Dotčeným orgánem je Ministerstvo kultury.

5. KÚ LK OÚPSŘ nemá k návrhu AZÚR ÚK č. 2 a Vyhodnocení URÚ pro veřejné projednání zásadní připomínky.

Odůvodnění:

KÚ LK OÚPSŘ pořizuje podle § 7 odst. 1 stavebního zákona krajskou územně plánovací dokumentaci „Zásady územního rozvoje Libereckého kraje“ (dále jen ZÚR LK) a krajský územně plánovací podklad „Územně analytické podklady Libereckého kraje“ (dále jen ÚAP LK).

V současné době jsou platné ÚAP LK kompletně aktualizované k 30. červnu 2017 k dispozici na webu Libereckého kraje viz https://oupsr.krai-lbc.cz/page2416/Uzemne-planovaci-dokumenty- kraie/Uzemne-analvticke-podkladv-Libereckeho-kraie/dokumentace-uap-lk-2017.

ZÚR LK byly vydány 21. prosince 2011 a jsou k dispozici na webu Libereckého kraje viz https://oupsr.krai-lbc.cz/page2416/Uzemne-planovaci-dokumentv-kraie/Zasadv-uzemniho-rozvoie-Libereckeho-krai e/zasady-uzemniho-rozvoje-libereckeho-kraje-platne-vydane-2011.

KÚ LK OÚPSŘ upozorňuje, že byl zahájen proces aktualizace ZÚR LK č. 1. Zastupitelstvo Libereckého kraje dne 25. února 2014 schválilo Zprávu o uplatňování ZÚR LK v uplynulém období. Dne 29. srpna 2017 byly schváleny Pokyny pro zpracování Nového návrhu aktualizace Zásad územního rozvoje Libereckého kraje č. 1 (dále jen AZÚR LK č. 1).

Na webové stránce https://oupsr.krai-lbc.cz/page2416/Uzemne-planovaci-dokumentv-kraje/Zasady-uzemniho-rozvoi e-Libereckeho-kraje/aktualizace-c-1-zasad-uzemniho-rozvoje-libereckeho-kraje-rozpracovana/4-novy-navrh-aktualizace-c-1-zur-lk-pro-spolecne-jednani-2018 je k dispozici Nový návrh AZÚR LK č. 1 a Vyhodnocení jejího vlivu na URÚ, které byly projed-nány na společném jednání s dotčenými orgány, Ministerstvem pro místní rozvoj a sousedními kraji dne 9. srpna 2018.

Z hlediska uspořádání území:

Navržené rozšíření vymezení rozvojové oblasti nadmístního významu NOB3 Rumbursko, Varnsdorfsko, sousedící s územím LK, nemají vliv na území LK.

Vypuštění rozvojové osy nadmístního významu NOS4 Jiřetín pod Jedlovou - Varnsdorf - Rumburk - hranice CR/SRN je v souladu s návrhem AZÚR LK č. 1, kde je navrhováno vypuštění navazující rozvojové osy ROS5 na území LK.

Navržené zmenšení vymezení rozvojové osy nadmístního významu NOS2 Ústí nad Labem - Děčín - Česká Kamenice (Velká Bukovina), sousedící s územím LK, nemají vliv na území LK, protože změny ve vymezení nejsou navrhovány na území sousedícím s LK.

Z hlediska koridorů a ploch dopravní infrastruktury, technické infrastruktury a ÚSES:

KÚ LK OÚPSŘ souhlasí s úpravami vymezení koridoru PK4 pro silnici 1/13 v úseku Děčín - Benešov nad Ploučnicí - hranice ÚK/LK podle aktuálních poznatků, které vzešly z nové technické studie „Přeložka silnice I/13 Děčín - Manušice, Valbek 2019“. Výstupy z této studie jsou promítnuty i do drobné úpravy vymezení koridoru D03 (SI 1D03/1) pro silnici I/13 v úseku Svor - Nový Bor - Manušice - hranice LK/ÚK v navazujícím území LK v AZÚR LK č. 1. KÚ LK OÚPSŘ však upozorňuje, že grafika úpravy vymezení koridoru PK4 pro silnici I/13 úsek Děčín - Benešov nad Ploučnicí - hranice ÚK/LK je na hranicích LK a ÚK nedostatečně viditelná, protože je patrně překryta jinými grafickými prvky. Z tohoto důvodu je třeba nevhodnou vizualizaci PK4 upravit.

KÚ LK OÚPSŘ akceptuje vypuštění plochy ÚP9 pro silnici I/15 v Úštěku z čl. 129 ZÚR ÚK. V ZÚR LK je sice vymezen navazující koridor D47 pro veřejně prospěšnou stavbu přeložku silnice I/15 Kravaře - Úštěk, ale na základě aktuálních informací od ŘSD, který je nositelem záměrů na silnicích I. třídy, a stanoviska MD se s touto stavbou již nepočítá a ze ZÚR LK bude vypuštěna.

KÚ LK OÚPSŘ souhlasí s vypuštěním územní rezervy ER8 v čl. 171 ZÚR ÚK a jejím nahrazením (návrhovým) koridorem E25 v souladu s Politikou územního rozvoje ČR, ve znění Aktualizace č. 1, č. 2 a č. 3. Obdobně je v rámci AZÚR LK č. 1 pro navazující část vedení Nový Bor - Nová Huť - Varnsdorf rušena územní rezerva E8B a vymezován návrhový koridor E25_E8E.

KÚ LK OÚPSŘ souhlasí se změnou pojetí cyklistické dopravy, kdy místo konkrétních cyklokoridů ve výkrese ploch a koridorů a ve výkrese pro VPS, jsou vzhledem k měřítku ZÚR cyklokoridory zobrazeny pouze ve schématu cyklistická doprava. Dále KÚ LK OÚPSŘ bere na vědomí, že v tomto schématu byly zobrazeny pouze vybrané cyklokoridory a tím byly ze ZÚR ÚK vypuštěny všechny cyklokoridory spojující území Ústeckého a Libereckého kraje. Konkrétně se jedná o „Jetřichovskou“ cyklostezku, trasu č. 21, dosavadní koridor C21 a cyklostezku Chemnitz - Most - Doksy, trasa č. 25, dosavadní koridor C25. KÚ LK OÚPSŘ zároveň sděluje, že vzhledem k měřítku nejsou v ZÚR LK cyklokoridory vymezovány. ZÚR LK pracuje pouze s tzv. multifunkčními turistickými koridory a tyto jsou v rámci AZÚR LK č. 1 přesunovány z výkresu ploch a koridorů do schématu cestovního ruchu.

Aktualizovaný koridor E6 pro vedení VVN 110 kV TR Želenice - TR Babylon se mění dle odůvodnění výhradně na území obce Merboltice v Ústeckém kraji a napojovací body (území) koridoru s okolními obcemi zůstaly zachovány. Návaznost na ZÚR LK a vymezený koridor E4 na území LK se tedy nemění.

Navrhované změny prvků ÚSES na hranicích Ústeckého a Libereckého kraje nejsou z hlediska zachování návazností v měřítku ZÚR podstatné. Jedná se o několik dílčích úprav nadregionálního biocentra 82 Studený vrch.

KÚ LK OÚPSŘ konstatuje, že návrh AZÚR ÚK č. 2 pro veřejné projednání není v rozporu s vydanými ZÚR LK ani Novým návrhem AZÚR LK č. 1 pro společné jednání.

Závěr:

KÚ LK zkoordinoval dílčí požadavky dle jednotlivých úseků veřejné správy, v nichž chrání dotčené veřejné zájmy, a k návrhu AZÚR ÚK č. 2 a VURÚ pro veřejné projednání neuplatňuje žádné zásadní připomínky.

Vyhodnocení připomínky č.1):
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce upozorňuje odbor dopravy KÚ LK, že KÚ LK OD, že v předloženém dokumentu pravděpodobně chybí rozvojové záměry, a to mezinárodní železniční propojení se SRN mezi Rumburkem a Seifhennersdorfem (návaznost na linku Liberec - Zittau - Varnsdorf-Seifhennersdorf) a dále mezi Moldavou a Holzhau a pokud jsou k výše uvedeným železničním záměrům zpracovány již dostatečné podklady, tak by měly být do Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v probíhající či následující aktualizaci zapracovány. Pořizovatel 2aZÚR ÚK v současné době žádné podklady k uvedeným záměrům nemá k dispozici, proto nemůžou být součástí návrhu 2aZÚR ÚK.

Vyhodnocení připomínky č.2) až č.4):
Připomínky vzaty na vědomí.

Odůvodnění:
V připomínkách č.2) až 4) nejsou obsaženy žádné požadavky.

Vyhodnocení připomínky č.2) až č.4):
Připomínce se vyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce upozornil LK OÚPSŘ pořizovatele, že grafika úpravy vymezení koridoru PK4 pro silnici I/13 úsek Děčín - Benešov nad Ploučnicí - hranice ÚK/LK je na hranicích Libereckého a Ústeckého kraje nedostatečně viditelná, protože je překryta jinými grafickými prvky. Na základě tohoto podnětu byla vizualizace koridoru PK4 v daném úseku upravena tak, aby byl vymezený koridor PK4 na hranici mezi Ústeckým a Libereckým krajem v grafice jasně čitelný.

14. Brčák Martin, [redacted] Praha 2
(JID 167206/2019/KUUK ze dne 11.10.2019)

Text připomínky:

jméno a příjmení: Martin Brčák

datum narození:

adresa trvalého pobytu: [redacted] Praha 2

údaje podle katastru nemovitostí dokládající dotčená práva - číslo parcely: p.č. 132, 430/14, 430/15, 430/16

číslo listu vlastnictví a název katastrálního území podle katastru nemovitostí: LV: 67, k.ú. Stroupeč

vymezení území dotčeného námitkou (může být v samostatné grafické příloze): Nová trasa koridoru E7 VVN 110kV Merkur-Triangle v údolí řeky Ohře.

text námitky - jakým způsobem budu dotčen/a (lze pokračovat samostatnou přílohou):

Nevěřím, že jako majitel nemovitostí, které se snaží návrh znehodnotit, nemám právo se proti tomu bránit námitkou…

Vznáším námitku proti nově navrženému koridoru E7 vedení VVN 110kV Merkur-Triangle v návrhu aktualizace 2a ZÚR ÚK, který je necitlivě navržen přes rekreační oblast Stroupeč, v které jsem vlastníkem nemovitostí. A to i přes to, že v okolí je mnoho neosídlených území, kterými by byla možnost trasu vést, jako např. nad obcí Přívlaky, kde je již údolí Ohře zatíženo vedením plynovodu.

Vznáším rovněž námitku proti navrženému způsobu tohoto vedení VVN a to vzduchem na sloupech, přes údolní nivu pstruhové řeky Ohře, které značně narušuje její jedinečný krajinný ráz, ojedinělý v naší republice a proto tak vzácný v již značně industrializované krajině severních Čech. Přitom ještě VVN 110kV je možné vést v zemi, což preferuji.

odůvodnění uplatněné námitky (lze pokračovat samostatnou přílohou):

Nový návrh popírá vlastnická práva, znehodnocuje soukromý majetek a značně hyzdí jedinečný krajinný ráz. A to i přes to, že na veřejném projednání při představování změny deklarovali její tvůrci i pořizovatelé zachovávání právě těchto hodnot.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Dle § 39 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (stavební zákon), v platném znění, mohou proti návrhu zásad územního rozvoje podat námitky pouze dotčené obce, oprávněný investor a zástupce veřejnosti a každý může uplatnit připomínky. Proto pořizovatel podání pana Brčáka vyhodnocuje jako připomínku.
V souladu s § 36 odst. 3) nesmí zásady územního rozvoje ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím. Z tohoto důvodu nelze akceptovat podanou připomínku v rozsahu vztahujícím se k provedení stavby a jejímu technickému řešení. Odůvodnění vyhodnocení připomínky se nicméně pro její komplexní posouzení věnuje i této otázce možného budoucího řešení stavby.
Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) vymezuje koridor E7 pro výstavbu vedení VVN 110 kV Merkur - Triangle. Šířka koridoru je stanovena 100 m. Dle platného územního plánu obce Žiželice se v koridoru E7 nachází jeden pozemek vymezený jako zastavěné území o rozloze přibližně 500 m2 s využitím „individuální rekreace“. Díky šířce koridoru 100 metrů je možné se při jeho zpřesňování v územním plánu obce tomuto zastavěnému území vyhnout. Ostatní území lokality dotčené koridorem jsou v územním plánu vedeny jako plochy nestavěného území s využitím NP – plochy přírodní. Navržené řešení tak umožňuje realizaci vedení mimo zastavěné části dotčených pozemků.

Dále lze konstatovat, že vhodným technickým řešením budoucího vedení lze vliv na lokalitu a její stávající využití významně minimalizovat. Typická konstrukce elektrického vedení 110 kV se prování jako nadzemní vedení s podpěrnými body tvořenými sloupy, jejichž běžný rozestup činí 200 – 300 metrů při výšce sloupu 27 – 35 metrů. To ve vztahu k této lokalitě podél řeky Ohře znamená, že při uvažování jednoho podpěrného bodu budoucího vedení, v lomovém místě koridoru na pravém břehu řeky Ohře, při využití maximálního rozestupu

podpěrných bodů 300 metrů, bude následující podpěrný bod umístěn na levém břehu ve vzdálenosti přibližně 80 metrů od hranic chatařské lokality. Parametry vedení a podpěrných bodů se mohou lišit a být upraveny dle konkrétních terénních podmínek. Technické řešení stavby bude předmětem navazujících řízení, a z důvodu podrobnosti nepřísluší zásadám územního rozvoje, nemůže být jejich součástí. Z hlediska omezení stávajících činností provozovaných v trase budoucího vedení se bude jednat z 99% pouze o omezení plynoucí z podmínek platících v ochranném pásmu elektrického vedení, které jsou stanoveny v § 46 odst. (8) a (9) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Všechny činnosti doteď v lokalitě provozované bude možné provozovat i nadále prakticky bez omezení, ať už jde o zahrádkaření, rekreaci, cykloturistiku, rybolov, zemědělství apod.

Z hlediska vlivu koridoru na přírodu a krajinu konstatujeme, že návrh 2aZÚR ÚK včetně koridoru E7 byl posouzen z hlediska vlivů na udržitelný rozvoj území, jehož součástí je i hodnocení územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. v rozsahu přílohy č. 1 zákona č. 183/2006 Sb. Součástí dokumentace je i hodnocení vlivu na lokality soustavy NATURA 2000. V rámci tohoto hodnocení bylo zjištěno, že koridor lze realizovat při splnění následujících podmínek.

„*Při zpřesňování koridoru minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, EVL, PO a ÚSES“.*

„Při realizaci koridoru respektovat zásady pro územní a stavební činnost v území archeologického zájmu“.

„Vhodným upřesněním trasy koridoru a vhodným technickým řešením stavby v koridoru minimalizovat vliv na krajinný ráz“.

Uvedené podmínky byly zahrnuty do návrhu 2aZÚR ÚK, jako úkoly pro územní plánování pro zpřesňování koridoru v územně plánovací dokumentaci obcí.

Příslušné orgány ochrany přírody a krajiny na úseku ochrany maloplošných zvláště chráněných území, tak na úseku ochrany lokalit soustavy NATURA 2000, kterými jsou Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství a Ministerstvo životního prostředí ČR vydaly k návrhu 2aZÚR ÚK včetně vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území kladná stanoviska.

Samozřejmostí je před realizací záměru zpracování posouzení vlivu stavby na životní prostředí, v němž bude podrobněji hodnocen vliv vedení na životní prostředí, a budou stanovena konkrétní opatření pro minimalizaci tohoto vlivu.

K uvedenému je nutno podotknout, že trasa koridoru byla zvolena právě takto, že je potřeba pokud možno co nejméně konfliktně, z hlediska vlivu na jednotlivé typy stanovišť, nadregionálního biocentra (NRBC) 1 „Stroupeč“, které koridor E7 musí překonat. Minimální rozloha NRBC Stroupeč je v platných Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje stanovena na 1000 ha. V 2aZÚR ÚK se plošně biocentrum upravuje, nicméně rozloha ve výsledku zůstává stejných 1000 ha. Biocentrum NRBC Stroupeč je souvisle vymezeno prakticky od vodní nádrže Nechranice až k zastavěným částem města Žatec. NRBC Stroupeč představuje širokou nivu Ohře nad Žatcem, zčásti zorněnou, zčásti se zachovanými lužními břehovými porosty, mokřady slepých říčních ramen a tůní a zbytky úvalových luk a přilehlé vysoké svahy s partiemi xerotermních křovinobylinných lad. Z hlediska minimalizace vlivu budoucího vedení 110 kV na uvedená stanoviště byla trasa koridoru volena v maximální míře po obhospodařovaných zorněných plochách a plochách travních porostů, kde nebude třeba tvořit průseky v cenných stromových porostech v prudkých jižně orientovaných svazích po levém břehu řeky Ohře. V tomto úseku se právě nachází i EVL Stroupeč, neboť se jedná o jediné místo ve svazích po levém břehu řeky

Ohře, které ještě zcela nezarostly náletovými dřevinami a panují zde stále podmínky xerotermních křovinobylinných lad. Při posunutí koridoru, ať po směru toku řeky Ohře nebo proti němu by muselo nezbytně dojít ke kácení stromových porostů, což by představovalo daleko větší zásah do stanovišť a ekosystémů zde vyskytujících se druhů živočichů, než zvolená trasa nezalesněnou částí svahů levého břehu Ohře.

Uvažovaná trasa elektrického vedení proběhla v minulosti vývojem. Jak je vidno z platného územního plánu obce Žiželice, dříve zvažovaná trasa vedla nad sídelním útvarem Přívlaky po vrcholcích levobřežních svahů řeky Ohře. Tato trasa je podchycena například také v 4. úplné aktualizaci Územně analytických podkladů Ústeckého kraje z roku 2017. Od této dříve zvažované trasy bylo upuštěno z několika důvodů. Jedním z důvodů je, že výstavba elektrického vedení na vrcholcích levobřežních svahů řeky Ohře v nadmořské výšce přibližně 300 – 320 metrů, kde by vrcholky sloupů dosahovaly výšky až 350 metrů nad mořem, by představovalo závažné riziko ovlivnění funkce radiolokátoru Hrušovany a tím riziko ohrožení bezpečnosti leteckého provozu. Zároveň u této trasy docházelo k nežádoucímu souběhu s vedením tranzitního plynovodu VTL s tlakem nad 40 barů (Gazela, Capacity4gas), v místě kde kříží řeku Ohře, což představuje z hlediska provozu plynovodů riziko narušení protikorozní ochrany a předčasné degradace materiálu plynovodních trubek. Trasa byla dále vedena přes hráz a vodní plochu nádrže Nechranice v délce přibližně jednoho kilometru, což bylo řešení technicky nerealizovatelné. Trasa zároveň procházela středem zastavěných území sídel Vadkovice, Vikletice a Malé Krhovice.

K nesouhlasu navrženému vrchnímu vedení uvádíme, že v případě jiného technického řešení tj. elektrického vedení kabelem, by takovéto řešení bylo z hlediska vlivu na předmět ochrany NRBC 1 a EVL Stroupeč významně negativnější, neboť by znamenalo nevratný zásah do chráněných stanovišť v celé délce vedení, které by muselo být realizováno výkopem v šířce 06 – 1,2 metru s ochranným pásmem 1 metr na každou stranu od osy vedení, v němž nesmí růst žádné porosty. Podzemní vedení by výrazněji zasáhlo do celistvosti půdních vrstev v území a nelze jej vést v přímé linii. V kopcovitém terénu je nutné kabelové vedení speciálně kotvit a nevést v přímé trase, aby se zabránilo jeho deformaci a mechanickému přetížení (přetržení) způsobené zemskou přitažlivostí. Kabelové vedení může způsobit vedení tepla skrz půdu (teplota kabelu dosahuje až 90°C), to může způsobit vysušování půdního pokryvu a erozi půdy. Zároveň hrozí díky výkopovým pracím (hloubka výkopu min. 1,3 m, šířka až 1,2 m) a změně podloží (pískové lože) narušení či ovlivnění spodních vod a pramenišť. V některých případech může pískové lože pro uložení kabelu působit jako drenáž, která může odvádět spodní vodu nebo ovlivní místní hydrogeologické poměry.

15. Statutární město Děčín, Mírové nám. 1175/5, 405 02 Děčín
(JID 167760/2019/KUUK ze dne 14.10.2019)

Text připomínky:

Úřad územního plánování odboru stavební úřad Magistrátu města Děčín obdržel dne 19. 8. 2019 pod č.j. KUUK/111042/2019/UPS oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2a ZÚR ÚK) a vyhodnocení vlivů 2a ZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), ke kterým jako pořizovatel územně plánovací dokumentace obcí ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Děčín, příslušný podle § 6 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, uplatňuje následující připomínky:

1. Respektování koridorů a ploch ze ZÚR ÚK, zpřesněných v územních plánech, vydaných po nabytí účinnosti ZÚR ÚK

Návrh 2a ZÚR ÚK v textové ani grafické části nerespektuje koridory a plochy, zpřesněné v územních plánech, vydaných po nabytí účinnosti ZÚR ÚK v následujících případech:

8. změna Územního plánu města Děčín - E6, RBC 021, RBC 1367, RBC 1370, RBC 1371, RBK 550, NRBKK8

ÚP Dobkovice - NRBK K4

ÚP Heřmanov - RBK 551

ÚP Kunratice - NRBC 82, NRBK K6, RBC 1363, RBK 554

ÚP Malšovice - E6, VD1 - NOB2

ÚP Těchlovice - NRBK K8

ÚP Velká Bukovina - NRBK K5, RBC 1357, RBC 555

ÚP Verneřice - E6, NRBK K5, RBC 1305

Vzhledem k tomu, že zpřesněné koridory a plochy v mnoha případech v územních plánech umožnily vymezení návrhových ploch (záměrů na provedení změn v území), bude v závazných stanoviskách při zachování současné podoby návrhu 2a ZÚR ÚK po jejím vydání nemožné vyhodnotit soulad záměrů se ZÚR ÚK v úplném znění.

Z tohoto důvodu Úřad územního plánování požaduje koridory a plochy v návrhu 2a ZÚR ÚK upravit ve smyslu jejich zpřesnění ve výše uvedených územně plánovacích dokumentacích.

2. Doplnění podmínek pro využití u koridorů a ploch veřejné infrastruktury

V rozpracovaných územních plánech jsou koridory a plochy veřejné infrastruktury, vymezené v ZÚR ÚK zpřesňovány. Do doby vydání těchto územních plánů však při posuzování záměrů podle původní dosud platné územně plánovací dokumentace dochází s koridory ZÚR ÚK k velkým střetům, které mnohdy i jednoduché záměry, např. průchody inženýrských sítí pod koridorem činí neřešitelnými.

Vzhledem k činnostem nevyhnutelným pro udržení stability území proto Úřad územního plánování požaduje doplnění podmínek pro využití u koridorů a ploch veřejné infrastruktury.

Vyhodnocení připomínky č. 1:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Připomínka respektování koridorů a ploch ze ZÚR ÚK, zpřesněných v územních plánech, vydaných po nabytí účinnosti ZÚR ÚK je z níže uvedených důvodů irelevantní.
ZÚR ÚK ve výrokové části stanovily pro územní plánování a využívání ploch a koridorů pro biocentra a pro biokoridory nadregionálního a regionálního územního systému ekologické stability (ÚSES) v čl. [193] úkol (1) ve znění, cit.: *„V ÚPD obcí zpřesňovat vymezení skladebných částí (biocenter, biokoridorů) nadregionálního a regionálního ÚSES. K tomu využívat zejména oborové podklady ochrany přírody (Plány ÚSES, Projekty ÚSES, mapování biotopů aj.), lesní plány (Oblastní plány rozvoje lesů, Lesní hospodářské plány, Lesní hospodářské osnovy), plány pozemkových úprav (Komplexní pozemkové úpravy), vodohospodářské plány, Katastr nemovitostí, ortofotomapy, vlastní terénní průzkum aj.“*
Vymezení biokoridorů v grafické části ZÚR ÚK je provedeno „osou“, která určuje směr propojení a oboustranným pásem podél této „osy“ o šířce 200m na každou stranu. Šíře

koridorů 400 m byla v ZÚR ÚK stanovena jako desetinásobek obvyklé požadované minimální šířky biokoridoru (40 m). V rámci tohoto 400 m širokého koridoru se při zpracování územně plánovací dokumentace (ÚPD) obcí zpřesňuje vymezení koridoru dle výše citovaného úkolu (1).
Pro koridor DV1 Labské vodní cesty mezinárodního významu v úseku hranice okresu Děčín – státní hranice ČR/SRN byl v čl. [74] stanoven úkol (1) ve znění, cit.: *„V součinnosti s dotčenými orgány, při zajištění územní koordinace, zpřesnit v ÚPD dotčených obcí vymezení koridoru VD1 pro zabezpečení splavnosti Labe jako vodní cesty mezinárodního významu“.*
Pro koridor E6 pro výstavbu vedení VVN 110 kV TR Želenice – (TR Babylon) byl v čl. [169] stanoven úkol, cit.: *„V součinnosti s dotčenými orgány, při zajištění územní koordinace zpřesnit a vymezit v ÚPD dotčených obcí plochy a koridory E6. Při zpřesňování vymezení koridoru v ÚPD dotčených obcí respektovat zájmy ochrany přírody a krajiny.“*

Zpřesnění biokoridorů a koridorů dopravní a technické infrastruktury v rámci ÚPD obcí se zpětně do ZÚR nezohledňuje. Pro rozhodování v území je závazné vymezení biokoridorů a koridorů dopravní a technické infrastruktury v ÚPD obcí, které byly zpřesněny na základě podrobnějšího mapového podkladu a odsouhlaseny v rámci projednání ÚPD dotčenými orgány.
Požadavek na úpravu uvedených biokoridorů a koridoru E6 a VD1 v návrhu 2aZÚR ÚK dle platných ÚP je s ohledem na výše uvedené skutečnosti bezpředmětný, proto se připomínce nevyhovuje.

Vyhodnocení připomínky č. 2:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Dle § 54 odst. 6 stavebního zákona je obec povinna bez zbytečného odkladu uvést do souladu územní plán s územně plánovací dokumentací vydanou krajem. Do té doby nelze rozhodovat
podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem; tzn. do té doby dokud nejsou koridory vymezené v platných ZÚR zpřesněny (zúženy) v územně plánovací dokumentaci dotčených obcí, tj. zpřesněny na základě podrobnějších mapových podkladů a odsouhlaseny v rámci projednání ÚPD dotčenými orgány, je závazná celá šíře koridorů popř. celá plocha pro příslušnou dopravní a technickou infrastrukturu. vymezená v platných ZÚR.

16. Statutární město Chomutov, Zborovská 4602, 430 01 Chomutov
(JID 169311/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

Magistrát města Chomutova, odbor rozvoje, investic a majetku města, jako úřad územního plánování a pořizovatel územních plánů ORP Chomutov dle § 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů Vás v souladu s ustanovením § 39 a § 42 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v platném znění podává tyto připomínky:

1) VPS e9 - přeložka silnice 1/13 v úseku Chomutov, Černovice, Zelená Málkov - upřesnit trasu zkapacitnění silnice 1/13.

Odůvodnění: Ve stávající trase v ZÚR nejsou zohledněny trasy přeložky silnice řešené v územních plánech obcí Málkov a Černovice, které vycházejí z variant již dříve projednávaných s ŘSD a které byly ŘSD nově projednávány v roce 2017 s dotčenými obcemi. Je nutné tuto problematiku řešit již v této aktualizaci.

2) NOS1 - Rozvojová osa nadmístního významu - Louny - Chomutov - hranice ČR/SRN - Upřesnit úkoly pro horské obce Křimov, Hora Sv. Šebestiána. Nevypouštět územní rezervu PKR1.

Odůvodnění:

Nejsou jasně stanoveny úkoly pro horské obce Křimov, Hora Sv. Šebestiána. V rámci úkolu - podporovat zkapacitnění silnice 1/7 na dálnici D7 v úseku hranice kraje - Chomutov - se jedná pouze o zkapacitnění na území ORP Louny a Žatec nebo lze do toho úkolu zahrnout i území obcí Křimov, Hory Sv. Šebestiána, i když rezerva pro zkapacitnění silnice byla z textu vyjmuta? Těchto obcí se týká pouze úkol č. 5?

V současné době je veškerá doprava vedena středem obce Hora Svatého Šebestiána a z důvodu zajištění bezpečnosti jak na zdraví, tak na majetku je prioritou uvedenou dopravní část odklonit ze středu obce. Již nyní mají výše uvedené obce také problém s parkováním nákladních vozů v obcích mimo k tomu určená parkoviště, a v zimě je i problém se zajištěním průjezdnosti na úzké stávající komunikaci mezi Křimovem a hranicemi se SRN.

Navržené řešení nenavrhuje žádné opatření ve prospěch ochrany obcí před průjezdnou dopravou, nenavrhuje žádná opatření na zajištění bezproblémového provozu během zimních měsíců, kdy je stávající komunikace nedostatečně široká a uvízlá nákladní auta neumožňují průjezd údržbě a záchrankám. Tyto problémy se ještě navýší se zvýšeným průjezdem dalších nákladních aut, vzhledem k rozvoji průmyslových ploch v Podkrušnohoří u firem jako je Benteler, Nexen Tire, Elkoplast CZ a dalším nárůstem výstavby skladovacích hal. Tím vznikne zvýšený tlak na nákladní dopravu a zajištění logistiky směr hranice.

Vzhledem k tomu, že se jedná o nadregionální a mezinárodní dopravu, jedná se tedy o nadregionální problém, který je nutné řešit v zásadách územního rozvoje kraje.

Vypuštění koridoru povede k problémovému zastavění území, které následně případné rozšíření již neumožní a také dojde ke zhoršení bezpečnosti dopravy v tomto úseku silnice 1/7 a ke stále zhoršující se kvalitě bydlení v obcích Křimov a Hora Sv. Šebestiána v důsledku průjezdu obcemi a nevhodnému parkování nákladních aut v uvedených obcích.

Toto řešení spočívající v pouhém vypuštění rezervy je v rozporu s úkolem pro územní plánování č. 194 Politiky územního rozvoje ČR ve znění 2. a 3. Aktualizace a s navrhovanou prioritou č. 19a ZÚR ÚK, kde je prioritou vytvářet územní podmínky pro zmírnění negativních účinků tranzitní silniční dopravy na obyvatelstvo kraje vymezováním vhodného plošného a prostorového uspořádání území, zejména návrhem obchvatů a přeložek mimo intenzivně obydlená území anebo návrhem dalších vhodných stavebně technických, provozních či organizačních opatření. Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje by neměly tento záměr ochrany území pro zkapacitnění silnice vypustit, ale prověřit možnost jeho vypuštění (viz Přehled o stavu plnění úkolů pro územní plánování vyplývajících z Politiky územního rozvoje ČR, ve znění Aktualizace č. 1. Zdůvodnění, že územní koridor je omezen časově, je neakceptovatelný a bohužel nepodložen legislativně.

Žádáme o zachování tohoto úkolu a tím ponechání koridoru PKR 1 v návrhu Zásad územního rozvoje v rámci Aktualizace č. 2. Tímto by mělo být zajištěno, aby stát pomohl obcím s řešením vzniklého problému, který sama obec vyřešit neumí - je nutné co nejdříve prověřit možnosti rozšíření silnice 1/7 a zajistit navýšení kapacitních odstavných parkovišť podél silice 1/7 a dálnice D7 s pokud možno přímým napojením na tuto silnici a dálnici. Silnice 1/7 je v úseku Chomutov-Křimov je ve čtyřpruhovém uspořádání, kde zajišťuje dopravu ve stoupání. Bohužel doprava u Křimova nekončí a pokračuje směr hranice ČR/SRN.

3) Koridor železniční tratě ŽD 3 - Přesunout tento koridor do kapitoly F.

Odůvodnění: Koridor by měl být součástí kapitoly F. týkající se koridorů nadmístního významu, které Politika územního rozvoje neřeší, neboť tento koridor byl z politiky vyjmut.

4) Koridor VTL plynovodu DN 1400 – P1 - Zdůvodnit, proč je koridor veden jako veřejně prospěšná stavba.

Odůvodnění: Není zdůvodněno, proč je koridor veden jako VPS, když se jedná o stavbu veřejně prospěšnou již na základě energetického zákona.

5) Vedení ÚSES přes zastavěné území - opravit trasy koridorů vedených přes zastavěná území Odůvodnění: aktualizace ZÚR ponechává vedení NRBK K3 Studenec - Jezeří přes zastavěné území zahrádek v Bezručově údolí, dále je trasa neodůvodněně zvlněna v lokalitě Březenec, kde zasahuje do zastavěného území vedení RBK 573 Údlické doubí - Stráně nad Chomutovkou přes zastavěné území zahrádek v ulici Dukelská.

Pokud koridor zúžíme v územním plánu na 40 m, stále platí omezení pro stávající stavby a stávající využití území.

6) Veřejně prospěšná stavba V7 - revitalizace toku Bíliny - nutno opravit umístění stavby a barvu záměru dle legendy výkresu.

Odůvodnění: ve výkrese je trasa stavby mimo současný zatrubněný tok Bíliny a i mimo plánované řešení revitalizace. Odstín barvy tohoto záměru odpovídá barvě pro ochranný protipovodňový val.

7) Veřejně prospěšná stavba V7 - revitalizace toku Bíliny - nutno opravit umístění stavby a barvu záměru dle legendy výkresu.

Odůvodnění: ve výkrese je trasa stavby mimo současný zatrubněný tok Bíliny a i mimo plánované řešení revitalizace. Odstín barvy tohoto záměru odpovídá barvě pro ochranný protipovodňový val

8) Výstavba větrných elektráren - upozorňujeme na umisťování větrných elektráren ve velmi krátké vzdálenosti 500 m od zastavěného území.

Odůvodnění: Zejména v horských oblastech, kde jsou větrné elektrárny vzhledem k povětrnostním podmínkám zpravidla umisťovány, hrozí, že budou umístěny blízko lokalit s bydlením. Lokality s bydlením jsou obvykle umístěny právě na hranici zastavěného území. Domníváme se, že vzdálenost od zastavěného území by měla být větší především v oblastech zasažených již např. hlukem z dopravy. V současně zpracovávané územní studii Krušné hory byla výstavba omezena pouze na dvě lokality. Územní studie nebyla využita?

Žádáme o zapracování výše uvedených připomínek do Zásad územního rozvoje v rámci Aktualizace č. 2.

Vyhodnocení připomínky 1):
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) byl pořízen v souladu s § 42 odst. 4 stavebního zákona a to na základě Zprávy o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období (Zpráva), kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje dne 14.12.2015 usnesením č. 85/26Z/2015.
V projednávaném návrhu Zprávy v kapitole e) byl uveden požadavek vyplývající z Územně analytických podkladů Ústeckého kraje na řešení přeložky silnice I/13 v prostoru obce Černovice a Málkov s tím, že uplatní-li Ministerstvo dopravy (MD) v rámci projednání návrhu

Zprávy požadavek na změnu trasy v uvedeném úseku, oproti již vymezenému koridoru v platných ZÚR ÚK, a doloží-li jej relevantními podklady, bude změna trasy v rámci návrhu 2aZÚR ÚK prověřena. MD však tento požadavek v rámci projednání návrhu Zprávy neuplatnilo, proto pořizovatel vstoupil v jednání s MD za účasti Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD). Z jednání vyplynulo, že MD ve spolupráci s ŘSD se problematikou nového vymezení trasy I/13 v úseku Chomutov – Klášterec nad Ohří zabývá, ale o konečné variantě řešení v době zpracování a projednání návrhu 2aZÚR ÚK nerozhodlo. Požadavek Statutárního města Chomutov zohlednit v 2aZÚR ÚK trasy přeložky silnice I/13 řešené v územních plánech obcí Málkov a Černovice je s ohledem na výše uvedené skutečnosti irelevantní.
Návrh 2aZÚR ÚK proto neobsahuje návrh změny trasy koridoru silnice I/13 vymezeného v platných ZÚR ÚK.
Připomínka podaná Statutárním městem Chomutov je s ohledem na § 42 odst. 9 stavebního zákona (dle kterého se aktualizace zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí), bezpředmětná.

Vyhodnocení připomínky 2):
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V návrhu 2aZÚR ÚK je vypuštěna územní rezerva vymezená v platných ZÚR ÚK jako koridor PKR1 silnice I/7, úsek Chomutov – hranice ČR/SRN s východním obchvatem Hory Sv. Šebestiána. Souhlas s vypuštěním koridoru územní rezervy PKR1 byl v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK dohodnut s Ministerstvem dopravy ČR (MD) a provozovatelem infrastruktury (ŘSD ČR). V textové části odůvodnění je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že zkapacitnění silnice I/7 v úseku Křimov – hranice ČR/SRN do budoucna MD nepředpokládá. Hlavním důvodem jsou nízké intenzity dopravy. V budoucnu lze předpokládat pouze zlepšení parametrů stávající silnice I/7 např. realizací stoupacích či klesacích pruhů, budou-li třeba.

Obce Křimov a Hora Sv. Šebestiána uplatnily v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK námitky, ve kterých, rovněž jako Magistrát města Chomutova, nesouhlasily s vypuštěním územní rezervy PKR1 z důvodu navýšení intenzity dopravy na silnici I/7 v daném území (obec Hora Sv. Šebestiána přiložila k námitce dopravní průzkum firmy EKOLA ze dne 19.-20.6.2019) a neexistence odpočívek pro nákladní auta, která v současné době parkují na stávajících komunikacích a brání průjezdu obcemi.

Dne 20.11.2019 proběhlo z podnětu pořizovatele návrhu 2aZÚR ÚK (v souladu s čl. [194] aPÚR) jednání na MD za účasti zástupců Krajského úřadu Ústeckého kraje (KÚ ÚK), MD a ŘSD, kde byla problematika navrženého vypuštění koridoru územní rezervy PKR1 s ohledem na uplatněné námitky obcí Hora Sv. Šebestiána a Křimov opětovně projednána se závěrem, že MD zašle písemné vyjádření. Dne 3.12.2019 obdržel pořizovatel vyjádření MD, ve kterém uvádí, cit.:

„Problematika odstavných ploch pro kamiony, která obce Hora Svatého Šebestiána a Křimov tíží, je ze strany resortu dopravy momentálně řešena návrhem oboustranné odpočívky na stávající silnici 1/7. Záměr odpočívky je aktuálně ve stavu zpracování technické studie (TS), která by měla mimo jiné sloužit jako podklad pro změnu územních plánů obcí. Vypuštění koridoru v ZÚR ÚK pro zkapacitnění silnice 1/7 má vliv na přípravu odpočívky, která probíhá v samostatném projektu, a pro kterou budou požadované plochy vymezeny v rámci změn územních plánů. Část odpočívky je vymezena mimo koridor a druhá část do koridoru zasahuje. Proto je pro resort potřebné uvedenou územní rezervu vypustit.

Dne 19.- 20.6.2019 proběhl dopravní průzkum firmou EKOLA v rámci zakázky „Měření hluku v okolí komunikace 1/7 Nová Ves, Hora Svatého Šebestián“ (EKOLA group, spol. s r.o. Praha, 09/2019) na sčítacím úseku 4-0527 (RPDI z CSD2016 = 3887 voz/24h) přímo v obci Hora Sv. Šebestiána. Výsledky dopravního průzkumu v době měření hluku nelze přímo porovnávat s hodnotami intenzit dopravy z celostátního sčítání. Proto byly provedeny přepočty dle TP 189 a TP 220, kde RPDI celkem vozidel [voz/24h] z CSD2016 na SÚ 4-0527 byl přepočten na RPDI2019 a u dopravního průzkumu

EKOLA group, spol. s.r.o. byl proveden přepočet na RPDI2019. Výsledkem byl zjištěn rozdíl cca 1000 vozidel tedy cca 1/4 nárůst.

Tento výsledek není důvodem pro zkapacitnění či výstavbu obchvatu a zároveň byl ovlivněn faktem, že v době průzkumu, 20. 6., je v některých zemích SRN (mimo jiné i v Sasku) svátek Boží tělo, což mohlo mít na zvýšenou intenzitu dopravy jistý vliv. U Celostátního sčítání dopravy se postupuje dle technických podmínek TP 189, stejně jako při zjišťování intenzit dopravy pro potřeby měření hluku. Výsledky celostátního sčítání dopravy jsou udávány v RPDI a reprezentují tedy průměrný stav v průběhu celého roku. Intenzity dopravy zjištěné v době měření hluku odráží provoz v konkrétních časech měření. Tato intenzita dopravy ale může být ovlivněna aktuálními okolnostmi na komunikační síti (právě svátek v SRN), a tedy i přepočet těchto intenzit dopravy na RPDI může vykazovat vyšší hodnoty než dlouhodobý roční průměr.

Ředitelství silnic a dálnic ČR (ŘSD ČR) se při tvorbě koncepce silniční a dálniční sítě a prověřování kapacity stávajících silnic I. třídy a dálnic řídí platnými normami a dalšími směrodatnými dokumenty. Jedním z nich je ČSN 73 6101, která v tabulce 5 uvádí doporučené kategorie silnic adekvátní k intenzitám dopravy. Ani dle zjištěných denních intenzit dopravy uvedených ve výše uvedené hlukové studii, které jsou vyšší než přepočítané intenzity vyplývající z Celostátního sčítání dopravy, není uvedenou normou zkapacitnění silnice 1/7 na 4-pruhovou komunikaci doporučeno. Z uvedených důvodů, tedy ani po naplnění průmyslové zóny Triangl nevyplývá, že by došlo k takovému nárůstu dopravy, který by zakládal důvod trvat na potřebě ponechání územní rezervy přeložky silnice 1/7 v ZÚR ÚK. Pro silnici 1/7 nevyplývá požadavek na 4-pruhové uspořádání ani ze schválené „Kategorizace dálnic a silnic I. třídy do roku 2040".

Koridor pro obchvat Hory Sv. Šebestiána lze ponechat v územním plánu obce Hora Svatého Šebestiána. Z důvodu předpokládaného umístění obchvatu pouze na území jedné obce lze koridor pro tuto stavbu vymezit jen v územním plánu, resp. záměr není nadmistního významu a nemusí tedy být zanesen v ZÚR ÚK. V současné době obchvat obce Hora Svatého Šebestiána není prioritní akcí resortu dopravy, nicméně územní ochranu pro tento záměr vítáme a v rámci projednávání územně plánovací dokumentace na úrovni obce nebudeme koridor pro umístění přeložky silnice 1/7 rozporovat."

Na základě výše uvedených skutečností je v rámci 2aZÚR ÚK koridor územní rezervy PKR1 silnice I/7, úsek Chomutov – hranice ČR/SRN s východním obchvatem Hory Sv. Šebestiána ze ZÚR ÚK vypuštěn.

Vzhledem k tomu, že bude v územním plánu obce Hora Sv. Šebestiána ponechán koridor pro obchvat Hory Sv. Šebestiána je tím naplněna priorita č. 19a 2aZÚR ÚK.

Úkoly pro územní plánování a usměrňování územního rozvoje stanovené v ZÚR ÚK pro NOS1 rozvojovou osu nadmístního významu Louny – Chomutov – hranice ČR/SRN (-Chemnitz) nutno aplikovat pro jednotlivé obce zvlášť, tzn. v rámci pořizování územních plánů jednotlivých obcí se budou uplatňovat pouze úkoly, které se týkají daného území obce. V daném případě pro obce Křimov a Hora Sv. Šebestiána budou aplikovány úkoly (1) a (5).

Vyhodnocení připomínky 3):
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
ZÚR ÚK účinné od 20.11.2011 zpřesnily koridor konvenční železniční dopravy ŽD3, Koridor Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Most – Ústí nad Labem vymezený v Politice územního rozvoje ČR 2008 (PÚR ČR 2008) v čl. (91). V ZÚR ÚK je koridor vymezen jako VPS – i koridor železniční tratě č. 140 a č. 130 Klášterec nad Ohří – Ústí nad Labem.
V rámci Aktualizace č. 1 PÚR ČR (aPÚR) došlo v čl. (91) k redukci vymezení koridoru konvenční železniční dopravy ŽD3 z původního vymezení v úseku Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Most – Ústí nad Labem na nové vymezení v úseku Karlovy Vary – Ostrov. V kapitole 7.3 „Úkoly pro ministerstva a jiné ústřední správní úřady" aPÚR byl stanoven úkol, za který zodpovídá MD ve spolupráci s Karlovarským a Ústeckým krajem a to v článku (178), cit.: *„Prověřit územní nároky potřebné na modernizaci železničního spojení Ostrov – Chomutov – Most – Ústí nad Labem. V čl. (189) aPÚR je následně stanoven úkol pro Karlovarský a Ústecký kraj ve*

spolupráci s MD upřesnit nebo vymezit koridory pro železniční spojení Ostrov – Chomutov – Most – Ústí nad Labem [po splnění čl. (178)].“
Koridor železniční tratě č. 140 a č. 130 Klášterec nad Ohří - Ústí nad Labem, vymezený v ZÚR ÚK jako VPS i, je na základě prověření dle článku (178) aPÚR a po dohodě s MD a SŽDC s.o. ve vztahu k článku (189) aPÚR ponechán v ZÚR ÚK beze změny a není předmětem řešení 2aZÚR ÚK. Jedná se stále o záměr republikového významu sledovaný v aPÚR, nikoliv záměr nadmístního významu, jak uvádí Statutární město Chomutov ve své připomínce.

Vyhodnocení připomínky 4):
Připomínka je bezpředmětná, neboť koridor pro umístění VTL plynovodu DN 1 400 v úseku hranice ČR/SRN – hranice krajů Ústecký/Plzeňský (Přimda) není předmětem 2aZÚR ÚK.

Odůvodnění:
Dne 25.4.2018 společnost NET4GAS, s.r.o. Praha jako oprávněný investor ve smyslu § 23a stavebního zákona podala podle § 42a odst. 2 stavebního zákona návrh na pořízení aktualizace ZÚR Ústeckého kraje zkráceným postupem, jejímž obsahem mělo být vymezení koridoru pro umístění VTL plynovodu DN 1 400 v úseku hranice ČR/SRN – hranice krajů Ústecký/Plzeňský (Přimda) z důvodu rozvoje veřejné technické infrastruktury [§ 2 odst. 1 písm. k) bod 2 stavebního zákona].

Pořízení 3aZÚR ÚK na základě návrhu oprávněného investora (NET4GAS, s.r.o.) schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 018/13Z/2018 ze dne 25. 6. 2018. Zastupitelstvo Ústeckého kraje prostřednictvím uvedeného usnesení rozhodlo o obsahu 3aZÚR ÚK dle návrhu oprávněného investora a dále v souladu s § 42b odst. 1 stavebního zákona rozhodlo, že 3aZÚR ÚK bude pořízena zkráceným postupem podle § 42a stavebního zákona.

Veřejné projednání návrhu 3aZÚR ÚK se konalo dne 20. 9. 2018. Na základě provedeného řízení o návrhu 3aZÚR ÚK (§ 39 ve spojení s § 42b stavebního zákona) a po přezkoumání souladu návrhu 3aZÚR ÚK (§ 40 ve spojení s § 42b odst. 8 stavebního zákona) připravil pořizovatel návrh 3aZÚR ÚK s jeho odůvodněním včetně návrhu rozhodnutí o námitce a návrhu vyhodnocení připomínek Zastupitelstvu Ústeckého kraje k ověření (§ 41 odst. 2 ve spojení s § 42b odst. 8 stavebního zákona) a k následnému vydání 3aZÚR ÚK (§ 41 odst. 1 ve spojení s § 42b odst. 8 stavebního zákona) formou opatření obecné povahy (§ 36 odst. 4 stavebního zákona).

Dne 17.2.2019 nabyla účinnosti 3aZÚR ÚK, která byla vydána na základě usnesení Zastupitelstva ÚK č. 008/17Z/2019 ze dne 28.1.2019.

Na základě výše uvedených skutečností byl koridor pro umístění VTL plynovodu DN 1 400 v úseku hranice ČR/SRN – hranice krajů Ústecký/Plzeňský (Přimda) z návrhu 2aZÚR ÚK pro veřejné projednání vypuštěn.

Vyhodnocení připomínky 5):
Připomínce týkající se úprav prvků ÚSES se nevyhovuje.

Odůvodnění:
NRBK K3 Studenec – Jezeří (přes Bezručovo údolí a lokalitu Březenec) je vymezen v platných ZÚR ÚK v šíři 400m. Při zpracování územně plánovací dokumentace (dále jen ÚPD) obcí se biokoridor zpřesňuje na základě podrobnějšího měřítka v souladu s právními předpisy platnými na úseku ochrany přírody a krajiny a metodikami pro vymezování územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES). Projektant návrhu 2aZÚR ÚK na základě uplatněné připomínky Statutárním městem Chomutov prověřil požadovanou úpravu NRBK K3 s výsledkem, že v rámci 2aZÚR ÚK nebude prováděna úprava vymezeného

biokoridoru NRBK K3, který je nadále ponechán v původních hranicích dle platných ZÚR ÚK. Pro úplnost nutno konstatovat, že NRBK je zpřesňován v pořizované Změně č. 12 ÚPNSÚ Jirkov (návrh pro veřejné projednání 04/2019) takovým způsobem, aby nebyl ve střetu se zastavěným územím a zároveň byl v souladu se ZÚR ÚK.

Rovněž RBK 573 Údlické doubí – Stráně nad Chomutovkou je vymezen v platných ZÚR ÚK v šíři 400m. Projektant návrhu 2aZÚR ÚK na základě uplatněné připomínky Statutárním městem Chomutov prověřil požadovanou úpravu RBK 573 s výsledkem, že v rámci 2aZÚR ÚK nebude prováděna úprava vymezeného biokoridoru RBK 573 který je nadále ponechán v původních hranicích dle platných ZÚR ÚK. Trasování koridoru vedeného podél řeky Chomutovky nelze s ohledem na hustotu zástavby v ulici Dukelská upravit v měřítku ZÚR takovým způsobem, aby nedocházelo ke střetu se zastavěným územím. Zpřesnění koridoru a minimalizaci střetu se zastavěným územím je potřeba provést v podrobnějším měřítku v nižších stupních ÚPD.

Vyhodnocení připomínky 6):
Připomínka je bezpředmětná, neboť revitalizace toku Bíliny není předmětem návrhu 2aZÚR ÚK.

Odůvodnění:
ZÚR ÚK účinné od 20.11.2011 vymezily koridor o šíři 200 m pro revitalizaci vodního toku Bíliny na území tzv. Ervěnického koridoru pro veřejně prospěšnou stavbu V7. Na základě požadavku ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období byl ze strany projektanta prověřen stav realizace dané stavby ve vymezeném koridoru VPS V7 a po dohodě s Povodím Ohře s.p. byl ponechán koridor beze změny a není předmětem řešení 2aZÚR ÚK. Pořizovatel v průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK neobdržel od Povodí Ohře s.p. žádný požadavek ani nezbytné podklady od poskytovatele údajů do Územně analytických podkladů Ústeckého kraje na úpravu koridoru VPS V7.

Upozornění na odstín barvy koridoru se rovněž netýká návrhu 2aZÚR ÚK, neboť v grafice návrhu 2aZÚR ÚK jsou barevně vyznačeny pouze navrhované záměry.
Pořizovatel bere upozornění na vědomí a v úplném znění ZÚR ÚK po vydání 2aZÚR ÚK bude grafické znázornění koridoru VPS V7 ve výkresové části barevně sjednoceno s legendou.

Vyhodnocení připomínky 7):
Obsah připomínky je shodný s připomínkou č.6. Připomínka je bezpředmětná, neboť revitalizace toku Bíliny není předmětem návrhu 2aZÚR ÚK.

Odůvodnění:
Obsah připomínky je shodný s připomínkou č.6. Upozornění na odstín barvy koridoru se rovněž netýká návrhu 2aZÚR ÚK, neboť v grafice návrhu 2aZÚR ÚK jsou barevně vyznačeny pouze navrhované záměry.
Pořizovatel bere upozornění na vědomí a v úplném znění ZÚR ÚK po vydání 2aZÚR ÚK bude grafické znázornění koridoru VPS V7 ve výkresové části barevně sjednoceno s legendou.

Vyhodnocení připomínky 8):
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce Magistrát města Chomutova upozorňuje, že navrhovaný 500m odstup ploch pro výstavbu velkých větrných elektráren (VVE) je malý a domnívá se, že navržená vzdálenost od zastavěného území by měla být v horských oblastech větší. K dané problematice nutno konstatovat následující skutečnosti:

Příloha č. 8 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Vyhodnocení připomínek uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: *„Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.“*
V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (aPÚR), která byla schválená usnesením Vlády České republiky ze dne 15. dubna 2015 č. 276. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (MPO) a kraji, cit.: *„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek* pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto dle požadavku obsaženým ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to v čl. [174] úkol (2).
Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena část ZÚR ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011, metodického návodu „Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny“ (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP.
Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z jmenované metodiky MŽP a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je zajistit eliminaci nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch. Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví, před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňují nejen pohodu bydlení ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.

Daná regulace v jednotlivých územích stanovená v úkolu pro územní plánování (2) v čl. [174], která byla dohodnuta se všemi dotčenými orgány v rámci společného jednání o návrhu 2aZÚR ÚK, je závazná pro celé území Ústeckého kraje. Pořizovatel zvážil mimo jiné i podatelem předestřenou možnost zapracovat do návrhu 2aZÚR ÚK navýšení odstupové vzdálenosti od sídel (zastavěného území a zastavitelných ploch), ale na základě výše zmiňovaných odborných podkladů a s ohledem na rozsudek NSS, kterým byla zrušena část ZÚR ÚK, setrval na obsahu návrhu 2aZÚR ÚK.
Dle konkrétních podmínek v území však lze v rámci územních plánů jednotlivých obcí stanovenou minimální vzdálenost 500m od zastavěného území a zastavitelných ploch navýšit za předpokladu, že bude její navýšení řádně odůvodněno a dohodnuto s dotčenými orgány.
Územní studie Krušné hory bude jedním z podkladů pro pořizování územních plánů v daném území.

17. Město Žatec, náměstí Svobody 1, 438 01 Žatec
(JID 170557/2019/KUUK ze dne 17.10.2019)

Text připomínky:

Město Žatec, zastoupené odborem rozvoje města, předkládá k Aktualizaci zásad územního rozvoje následující připomínky:

1) NOB4 - Využití rezerv ve stávající průmyslové zóně Triangle

Nedoporučujeme další rozvoj průmyslové zóny Triangle. Jedná se o velkou koncentraci pracovních míst v dané lokalitě. Pracovních sil je nedostatek a firmy tento problém řeší pomocí zaměstnanců z ciziny. S každou další průmyslovou halou se problém s nedostatkem pracovních sil zvětšuje. Přibývá pracovníků z ciziny, které není kde ubytovat, kteří jsou zdrojem problémů s kriminalitou.

2) Natura 2000 Evropsky významná lokalita - Nadregionální biokoridor - teplomilný doubravní - mezi Staňkovicemi a Žíželicemi u Žatce

Umístění transformovny a elektrického vedení VVN 110 kV (posílení vedení do zóny Triangle) do nadregionálního biokoridoru považujeme za naprosto nevhodné. Toto vedení velmi významně ovlivní tuto významnou lokalitu s řadou ohrožených živočichů. Na projednání Aktualizaci zásad územního rozvoje Ústeckého kraje dne 8. 10. 2019 bylo zpracovatelem SEA zmíněno, že žádná z chráněných lokalit nebude významně dotčena. Domníváme se, že tato lokalita bude nenávratně zničena.

Vyhodnocení připomínky č.1:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) nenavrhuje v NOB4 rozvoj průmyslové zóny Triangle.

Vyhodnocení připomínky č.2:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Stávající trafostanice, ze které je navrženo napojení koridoru E7 pro výstavbu vedení VV 110 kV Merkur – Triangle se nenachází v nadregionálním biokoridoru. Navržený koridor E7 pouze kříží stávající nadregionální biokoridor K42 u obce Chbany. V dokumentaci SEA je uvedeno, že koridor E7 je v kolizi s nadregionálním biokoridorem, kde může mít až středně

negativní vliv na jeho prostupnost, časově omezený na dobu výstavby. Proto byl v návrhu 2aZÚR ÚK stanoven v čl. [170] úkol (3) pro územní plánování a využívání vymezených ploch a koridorů, cit.:

„Při zpřesňování koridoru E7 minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, EVL, PO, ÚSES, území archeologického zájmu, dobývacích prostorů a výhradních bilancovaných ložisek, vhodným upřesněním trasy koridoru a vhodným technickým řešením stavby v koridoru minimalizovat vliv na krajinný ráz.“

Tento úkol je závazný pro zpřesňování koridoru v územně plánovací dokumentaci obcí.

Příslušné orgány ochrany přírody a krajiny, kterými jsou Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství a Ministerstvo životního prostředí ČR vydaly k návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje včetně vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území kladná stanoviska.

Samozřejmostí je, že před realizací záměru zpracování posouzení vlivu stavby na životní prostředí, v němž bude podrobněji hodnocen vliv vedení na životní prostředí, tzn. i na nadregionální biokoridor K42, který budoucí vedení VVN kříží, budou stanovena konkrétní opatření pro minimalizaci tohoto vlivu.

18. Město Roudnice nad Labem, Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice nad Labem

(JID 168994/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

Úřad územního plánování, Městského úřadu v Roudnici nad Labem, v souladu s ustanovením § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon) uplatňuje k Návrhu 2. aktualizace zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen 2aZÚR ÚK) tyto připomínky:

Kapitola 4) „Zpřesnění a vymezení plochy a koridorů vymezených v PÚR a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury a ÚSES a územních rezerv u ploch územních rezerv stanovení využití, které má být prověřeno", podkapitoly „Plochy a koridory technické infrastruktury" - Plochy pro těžbu nerostných surovin nadmístního významu" - i nadále trváme na tom, aby se 2. aktualizace ZUR ÚK zabývala problematikou těžby štěrkopísků na území Roudnicka, Litoměřicka a Lovosicka. Požadujeme uvést způsob řešení a posouzení problematiky těžby, která z hlediska širších vztahů přesahu-je hranice správního obvodu naší obce s rozšířenou působností (ORP), a která se dotýká ORP Litoměřice a ORP Lovosice.

Celý okres Litoměřice je významný z hlediska nalezišť štěrkopísků. Štěrkopísky samotné nejsou v2aZÚR ÚK blíže specifikovány pouze v obecné rovině v jednotlivých kapitolách domníváme se, že jde o záležitost nadmístního významu, která by měla mít odpovídající návrh řešení 2aZÚR ÚK např. tím, že bude vymezena specifická oblast obdobně, jako tomu je u nalezišť jiného nerostného bohatství, kde budou stanoveny základní podmínky pro těžbu v této oblasti a dopad těžby na územní rozvoj.

Na tento problém jsme upozorňovali opakovaně a i přesto, že chápeme, že problematika těžby štěrkopísku, je v kraji, který řeší především těžbu hnědého uhlí marginální záležitostí, přesto se domníváme, že by 2aZUR ÚK měla určovat mantinely pro otvírku jednotlivých ložisek a limitovat otvírku několika ložisek najednou a to ať se jedná o chráněná ložisková území (viz. např. rozšíření těžby Straškov - Vodochody a na ně navazující ložisko Loucká) nebo o nevýhradní ložiska (zvýšený zájem o otvírku nevýhradních ložisek štěrkopísků v obcích Kyškovice, Černěves, Chodouny a Vrbice).

Domníváme se, že by bylo vhodné komplexně posoudit účinky vyvolané těžbou, jejím technickým zajištěním a zejména pak následnou rekultivací. Dále se domníváme, že plochy nadmístního významu určené k těžbě je nutné jednoznačně rozlišovat od ploch vymezených příslušným orgánem státní správy na základě předpisů horního práva (zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a to zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území. O závažnosti celé problematiky svědčí i skutečnost, že již v průběhu prací na předchozí územně plánovací dokumentaci kraje - územním plánu Velkého územního celku (ÚP VÚC) Ústeckého kraje byla této problematice věnována značná pozornost, která vedla ke zpracování samostatné studie „Stanovení limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku". Těžba štěrkopísků zde byla zařazena mezi limity využití území nadmístního významu a vyplývaly z ní mimo jiné i tyto závěry, citujeme: „Za zvláště exponovanou oblast pro těžbu štěrkopísku lze pokládat Litoměřicko, kde s ohledem na četnost ložisek a těžebních záměrů ve vztahu ke stávajícím územním limitům a územnímu rozvoji hrozí potenciální územní střety. Až do zpracování studie limitů těžby štěrkopísků v oblasti Litoměřicka a zohlednění jejich výsledků v ÚP VÚC Ústeckého kraje se další těžba nenavrhuje." Proto se dalo očekávat, že i v dokumentaci zpracovávané dle nového stavebního zákona se bude kraj touto problematikou intenzivně zabývat.

Proto i nadále požadujeme, aby ZÚR ÚK určila strategii a základní podmínky pro těžbu v této oblasti. Na základě výsledku zpracování pak požadujeme zvážit případné vyhlášení „Litoměřicka“ za specifickou oblast, vymezenou správními obvody ORP Roudnice nad Labem, Litoměřice a Lovosice.

Kapitola e) bod 4 „Zpřesnění a vymezení plochy a koridorů vymezených v PÚR a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury a ÚSES a územních rezerv u ploch územních rezerv stanovení využití, které má být prověřeno", podkapitoly „Plochy a koridory územního systému ekologické stability"

Velmi oceňujeme úpravu některých prvků ÚSES, ale i nadále trváme na prověření plochy regionálního biocentra RBC 016.

Požadujeme prověřit funkčnost a umístění tohoto biocentra, které je vymezeno účelově na zemědělské půdě. Nevelkou ekologicky cennou opukovou stráň nad železniční tratí lze ochránit jiným věrohodnějším způsobem než návrhem mnohonásobně většího izolovaného regionálního biocentra bez průkazného ekologického zdůvodnění. Vymezení tohoto biocentra přináší do území značné problémy a při jeho zpřesňování v rámci územního plánu, jsme byli nuceni řešit nesouhlas Ministerstva dopravy. Důvodem bylo, že při zpřesnění v rámci měřítka územního plánu a na předmět ochrany, kterým jsou opukové stráně nad tratí jsme zasáhli i na pozemky dráhy (včetně obvodu dráhy). Přitom posunutí mimo tyto pozemky by znamenalo, že předmět ochrany tedy opukové stráně nad tratí by chráněn vůbec nebyl.

Vyhodnocení připomínky týkající se těžby štěrkopísků a vymezení specifické oblasti s ohledem na těžbu štěrkopísků
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) nenavrhuje plochy pro těžbu nerostných surovin, proto ani nenavrhuje požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu. Z tohoto důvodu proto nelze požadavek uplatněný v připomínce akceptovat.

K objasnění dané problematiky nutno konstatovat následující skutečnosti:
Ve Zprávě o uplatňování Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje v uplynulém období", kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015 byl stanoven požadavek, cit.: *„Budou-li v průběhu pořizování návrhu 2. Aktualizace ZÚR ÚK zpracovateli aktualizace ZÚR ÚK k dispozici závěry aktualizované „Studie" případně jiný odborný podklad řešící problematiku štěrkopísků, bude na základě jejich výsledků zpracovatelem prověřeno vymezení specifické oblasti Litoměřicko ve vztahu k problematice těžby štěrkopísků."* Žádné takové nové odborné podklady však zpracovatel v době pořizování návrhu 2aZÚR ÚK k dispozici neměl.

Krajský úřad Ústeckého kraje (KÚ ÚK) si je plně vědom nutnosti zpracování takového odborného podkladu, který by řešil těžbu štěrkopísků komplexně v celém území, kde se ložiska štěrkopísků nachází, tzn. nejen na území Ústeckého ale i sousedního Středočeského kraje. V rámci projednávání Zprávy o uplatňování Politiky územního rozvoje v uplynulém období uplatnil proto požadavek, cit.:
„V rámci Aktualizace č. 2 PÚR ČR navrhuje Ústecký kraj uložit v kapitole 7 „Další úkoly pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování" následující úkol pro příslušná ministerstva a ústřední správní úřady:
„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad (např. Územní studii) pro budoucí těžbu štěrkopísků na území Ústeckého a Středočeského kraje, který stanoví základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území".
Výše uvedený návrh na zapracování úkolu pro ministerstva, jiné ústřední správní úřady a pro územní plánování do aktualizace PÚR ČR vyplynul ze 4. aktualizací ÚAP ORP, např. ORP Roudnice nad Labem, ORP Žatec a ORP Litoměřice. V daných oblastech je velké množství ložisek nerostných surovin, převážně štěrkopísků a značným rizikem je masivní rozvoj exploatace tohoto přírodního bohatství s následně velkou zátěží pro životní prostředí (např. přímým ničením lokalit výskytu ohrožených a zvláště chráněných organizmů, negativním ovlivňováním krajiny morfologicky cizorodými útvary výsypek neupotřebitelných zemin a hornin, vysokou prašností, hlučností, vibracemi, seismicitou, úbytkem lesních ploch, jakož i dalšími problémy spojenými s přepravou vytěžené suroviny). Tento problém na území Ústeckého kraje potvrdila rovněž 4. aktualizace ÚAP ÚK, a proto byl stanoven úkol pro územně plánovací činnost, cit.: *„Vhodnými nástroji chránit území kraje před otvírkou nových ložisek v území s jejich koncentrovaným výskytem."* Pro úplnost uvádíme, že z ÚAP ORP Mělník vyplynul rovněž daný problém, jelikož se velké zásoby štěrkopísků nachází v obcích při hranici s Ústeckým krajem.
Vzhledem k tomu, že ložiska štěrkopísků se vykytují při hranici Ústeckého kraje a Středočeského kraje, KÚ ÚK požadoval danou problematiku řešit ve všech výše uvedených souvislostech na území obou krajů a to odborným podkladem, který by stanovil základní podmínky pro těžbu v daných oblastech včetně dopadu těžby na územní rozvoj a životní prostředí tak, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi 3 pilíři udržitelného rozvoje území a aby byl k dispozici podklad pro řešení problematiky v územně plánovací dokumentaci a to jak kraje tak dotčených obcí. Požadavek však nebyl ze strany pořizovatele aktualizace PÚR (MMR) přijat.

Vzhledem k tomu, že do dnešního dne nemá pořizovatel k dispozici žádné výše uvedené podklady, nebylo možné do návrhu 2aZÚR ÚK zapracovat případné návrhové plochy těžby a určit požadovanou strategii a základní podmínky pro těžbu v oblasti Litoměřicka.
V platných ZÚR ÚK je těžba štěrkopísků regulována formou zohledňující relevantní podklady a prostředky odpovídajícími tomuto nástroji územního plánování. Jednotlivé úkoly stanovené ZÚR ÚK pro územní plánování je nezbytné využívat - naplňovat v souvislostech.
Převážná část obcí Litoměřicka je součástí vymezené rozvojové osy OS2, která byla v rámci ZÚR ÚK zpřesněna z Politiky územního rozvoje ČR, a část leží i v rozvojové oblasti nadmístního významu NOB1, pro které jsou stanoveny úkoly pro územní plánování, které se

zabývají konkrétní problematikou daného území. V tomto případě i problematikou těžby a stanovují úkoly týkající se regulace těžby štěrkopísků: např. úkol 6, 7 a 9 pro OS2 a úkol 5 a 6 pro NOB1. Vyšší ochrana daného území se nedosáhne pouze vymezením specifické oblasti, ale je nezbytné do doby zajištění podrobnějších podkladů k problematice těžby štěrkopísků, např. aktualizace „Studie limitů těžby štěrkopísků na Litoměřicku“, jejichž podstatou by mělo být stanovení prostorových limitů i časového harmonogramu pro dobývání štěrkopísků, preference hospodárného využívání štěrkopísků i únosnosti území. Úkoly stanovené v ZÚR ÚK v jednotlivých kapitolách pro těžbu nutno provázaně naplňovat, aby byly zajištěny předpoklady pro vyvážený vztah mezi třemi pilíři udržitelného rozvoje území.

Vyhodnocení připomínky týkající se prvků ÚSES:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
K požadavku na prověření funkčnosti a umístění RBC 016 pořizovatel návrhu 2aZÚR ÚK konstatuje, že funkčnost i umístění RBC bylo již opětovně prověřeno. V prvém případě při pořizování ZÚR ÚK, kdy bylo z RBC (vymezeného v ÚP VÚC okresu Litoměřice pod označením 41. Opukové stráně) v jihovýchodní části vyjmuto zastavěné území. Dále bylo jeho umístění včetně funkčnosti prověřeno v rámci zpracování Plánu ÚSES Ústeckého kraje (Ing. Fridrichem v roce 2008), dle kterého se jedná o svah skalního masívu nad levým břehem řeky Labe. Dále je v Plánu ÚSES ÚK uvedeno, cit.: *„Biotop je zčásti narušen procházející železniční tratí i bezprostřední návazností komplexu orné půdy; přes zvýšenou rudaralizaci ve fragmentech zachována přirozená teplomilná společenstva skal. Opatření: Založení pravidelně koseného travnatého pásu v plošině nad skalním svahem“.* V ZÚR ÚK je proto RBC 016 v grafické části vymezeno i na části orné půdy, aby mohlo být naplněno výše citované opatření. ZÚR ÚK v textové části ukládají úkoly pro územní plánování, tj. zpřesnit v rámci ÚPD jednotlivých obcí vymezení NR a R prvků ÚSES (v daném případě ÚP Roudnice nad Labem a ÚP Židovice) při zachování min. výměry stanovené v ZÚR ÚK. Zábor zemědělské půdy lze proto v rámci zpřesnění RBC v ÚPD uvedených obcí minimalizovat.

19. Provazník Miroslav, [redacted] Roudnice nad Labem - Podlusky
(JID 169552/2019/KUUK ze dne 16.10.2019)

Text připomínky:

jméno a příjmení: Miroslav Provazník

datum narození:

adresa trvalého pobytu: [redacted]Roudnice nad Labem

údaje podle katastru nemovitostí dokládající dotčená práva-číslo parcely: Parcelní číslo: 430/6

Obec: Žiželice (567019), Katastrální území: Stroupeč (757012)

číslo listu vlastnictví a název katastrálního území podle katastru nemovitostí: Číslo LV: 71

vymezení území dotčeného námitkou (může být v samostatné grafické příloze): Připojeno na listu číslo 2.

text námitky - jakým způsobem budu dotčen/a (lze pokračovat samostatnou přílohou):

Vznáším námitku proti výše uvedenému návrhu, po prostudování mapek, kudy má procházet koridor vysokého napětí. Krom toho, že tento koridor je vytyčen přesně na pozemky naší

rodiny, číslo parcely 430 /6, je také dotčena celá hustě osídlena chatová oblast u řeky Ohře v obci Stroupeč. Považujeme to za hrubý zásah do soukromého vlastnictví. Vynaložili jsme nemalé finanční prostředky na koupi pozemků, na výstavbu chat, a jakákoliv eventuální náhrada nám nemůže vynahradit ani desítky let, které jsme zde strávili a trávíme s rodinou.

Do Stroupče jsem s rodiči a sourozenci jezdil k příbuzným již jako dítě a tuto oblast jsem si zamiloval. Proto jsem se také rozhodl před lety koupit zde s manželkou Evou parcelu a postavili jsme si a zkolaudovali chatu na břehu řeky Ohře. Pravidelně sem jezdíme, ve svém zaslouženém důchodovém věku tu prožíváme nádherné dny i s vnoučaty, která si tento nádherný kus země a panenské přírody také zamilovali. Je tu ráj pro spoustu fauny žijící jak v řece Ohři, tak v přilehlých stráních, které jsou EVL a v kmenech stromů. Uvádíme např. ledňáčky, strakapoudy, dudky, volavky, žluvy, hřivnáče, a soustu dalších. Výstavba koridoru vysokého napětí v lokalitě označené na mapkách je škodlivá pro lidi i přírodu. V NRBC 1 - „Stroupeč“ se vyskytují velmi vzácné stepní rostliny, mnoho druhů vzácných a chráněních brouků, ptáků a netopýrů. Žije zde také Váleček český drobný brouk, který patří ke kriticky ohroženým druhům na Červeném seznamu ČR. Jeho výskyt je celosvětově doložen pouze na několika lokalitách na Žatecku, především na slunných stráních ve Stroupči, na těch, kudy má vést trasa VVN a kde mají být postaveny stožáry VVN 110kV.

Nesouhlasíme s vedení koridoru VVN 110 kV označovaném E7 pro výstavbu vedení VVN 110 kV Merkur - Triangle přes katastrální území obce Stroupeč.

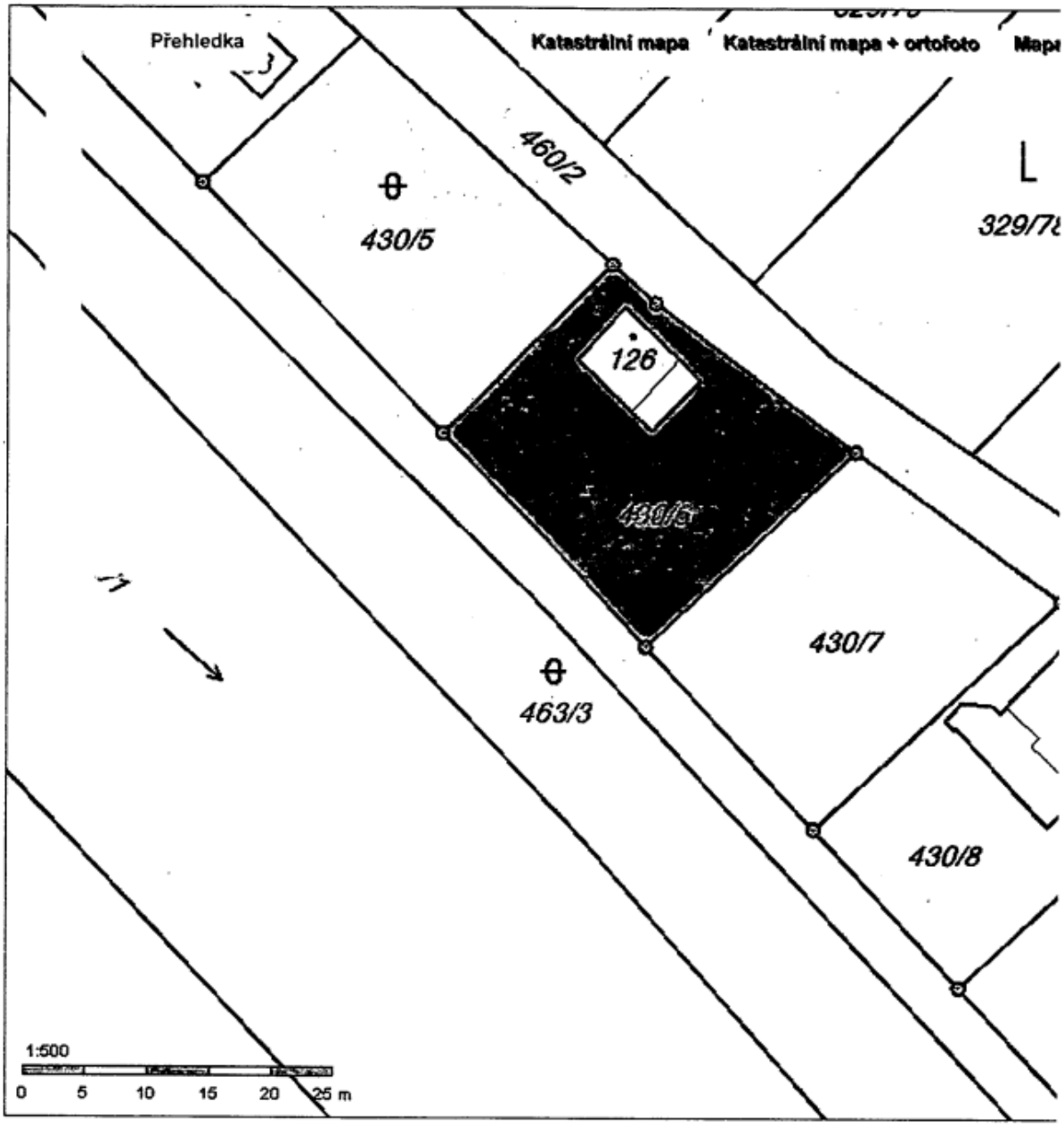

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Dle § 39 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (stavební zákon), v platném znění, mohou proti návrhu zásad územního rozvoje podat námitky pouze dotčené obce, oprávněný investor a zástupce veřejnosti a každý může uplatnit připomínky. Proto pořizovatel podání pana Provazníka vyhodnocuje jako připomínku.

Z hlediska trasování koridoru přes EVL Stroupeč byl vliv na tuto lokalitu vyhodnocen v rámci posouzení vlivu na lokalit soustavy NATURA 2000, které je součástí vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území, hodnocen jako nulový až mírně negativní vliv s následujícím zdůvodněním:
„Vedení VVN nad prostorem EVL negeneruje riziko negativního vlivu na celistvost či předměty ochrany EVL Stroupeč. Negativní vliv na EVL by mohlo mít umístění podpěrných bodů (stožárů) do

prostoru EVL, zejména do svažité severní části EVL nad cestou, kde se vyskytuje přírodní stanoviště 6210. S ohledem na fakt, že aktuálně není upřesněna lokalizace podpěrných bodů VVN, bylo s ohledem na princip předběžné opatrnosti stanoveno rozmezí nulového až mírně negativního vlivu na přírodní stanoviště 6210.“

Pro toto hodnocení bylo uvažováno použití neizolovaného vedení VVN 110 kV s potřebnou šířkou průseku cca 35 m (12 m od krajního vodiče na obě strany), což je nejširší možné řešení. V případě použití izolovaných vodičů se šířka průseku snižuje.

Na základě tohoto hodnocení bylo navrženo zmírňujících opatření „*Výše uvedený možný negativní vliv lze účinně eliminovat umístěním podpěrných bodů VVN mimo prostor EVL, případně pokud to nebude technicky možné, umístit je mimo místa výskytu předmětu ochrany této EVL (přírodního stanoviště 6210)“*, které se promítlo do návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) v podobě úkolu pro územní plánování „*Při zpřesňování koridoru E7 minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, EVL, PO, ÚSES, území archeologického zájmu, dobývacích prostorů a výhradních bilancovaných ložisek, vhodným upřesněním trasy koridoru a vhodným technickým řešením stavby v koridoru minimalizovat vliv na krajinný ráz*“.

Dále z hlediska vlivu koridoru na přírodu a krajinu konstatujeme, že návrh 2aZÚR ÚK včetně koridoru E7 byl posouzen z hlediska vlivů na udržitelný rozvoj území, jehož součástí je i hodnocení územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. v rozsahu přílohy č. 1 zákona č. 183/2006 Sb. Součástí dokumentace je i hodnocení vlivu na lokality soustavy NATURA 2000. V rámci tohoto hodnocení bylo zjištěno, že koridor lze realizovat při splnění následujících podmínek.

„*Při zpřesňování koridoru minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, EVL, PO a ÚSES“.*

„Při realizaci koridoru respektovat zásady pro územní a stavební činnost v území archeologického zájmu“.

„Vhodným upřesněním trasy koridoru a vhodným technickým řešením stavby v koridoru minimalizovat vliv na krajinný ráz“.

Uvedené podmínky byly zahrnuty do návrhu 2aZÚR ÚK, jako úkoly pro územní plánování pro zpřesňování koridoru v územně plánovací dokumentaci obcí.

Příslušné orgány ochrany přírody a krajiny na úseku ochrany maloplošných zvláště chráněných území, tak na úseku ochrany lokalit soustavy NATURA 2000, kterými jsou Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství a Ministerstvo životního prostředí ČR vydaly k návrhu 2aZÚR ÚK včetně vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území kladná stanoviska.

Samozřejmostí je před realizací záměru zpracování posouzení vlivu stavby na životní prostředí, v němž bude podrobněji hodnocen vliv vedení na životní prostředí, a budou stanovena konkrétní opatření pro minimalizaci tohoto vlivu.

K uvedenému dále uvádíme, že trasa koridoru byla zvolena právě takto, že je potřeba pokud možno co nejméně konfliktně, z hlediska vlivu na jednotlivé typy stanovišť, překonat nadregionální biocentrum (NRBC) 1 „Stroupeč“, které koridor E7 křižuje. Minimální rozloha NRBC Stroupeč je v platných Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje stanovena na 1000 ha. V 2aZÚR ÚK se plošně biocentrum upravuje, nicméně rozloha ve výsledku zůstává stejných 1000 ha. Biocentrum NRBC Stroupeč je souvisle vymezeno prakticky od vodní nádrže Nechranice až k zastavěným částem města Žatec. NRBC Stroupeč představuje širokou nivu Ohře nad Žatcem, zčásti zorněnou, zčásti se zachovanými lužními břehovými porosty, mokřady slepých říčních ramen a tůní a zbytky úvalových luk a přilehlé vysoké svahy s partiemi xerotermních křovinobylinných lad. Z hlediska minimalizace vlivu budoucího vedení 110 kV na uvedená stanoviště byla trasa koridoru volena v maximální míře po obhospodařovaných zorněných plochách a plochách travních porostů, kde nebude třeba tvořit průseky v cenných stromových porostech v prudkých jižně orientovaných svazích po

levém břehu řeky Ohře. V tomto úseku se právě nachází i EVL Stroupeč, neboť se jedná o jediné místo ve svazích po levém břehu řeky Ohře, které ještě zcela nezarostly náletovými dřevinami a panují zde stále podmínky xerotermních křovinobylinných lad. Při posunutí koridoru, ať po směru toku řeky Ohře nebo proti němu by muselo nezbytně dojít ke kácení stromových porostů, což by představovalo daleko větší zásah do stanovišť a ekosystémů zde vyskytujících se druhů živočichů, než zvolená trasa nezalesněnou částí svahů levého břehu Ohře.

Předmětem ochrany EVL Stroupeč je biotop 6210 *„Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (Festuco-Brometalia)“.* Předmětem ochrany nejsou žádné druhy živočichů ani rostlin. Délka křížení koridoru s EVL Stroupeč je přibližně 215 metrů, běžný rozestup sloupů nadzemního vedení je 200 – 300 metrů při výšce sloupu 27 – 35 metrů. Vzdálenost a výška podpěrných bodů je vždy ovlivněna počtem lomových bodů a reliéfem krajiny. Z uvedeného vyplývá, že vhodným technickým řešením podpěrných bodů lze EVL Stroupeč překonat prakticky bez zásahu do předmětu ochrany.

Stejný princip se uplatní i v případě překonání řeky Ohře se zahrádkářskou kolonií nacházející se na jejím levém břehu. Šíře koridoru v místě křížení činí 100 metrů, což umožní vést vedení přes nezastavěné části pozemků ve výšce řádově několika metrů prakticky bez vlivu na využití pozemků. K tomuto uvádíme, že v platném územním plánu obce Žiželice není uváděná zahrádkářská kolonie vymezena jako souvislé zastavěné nebo zastavitelné území. V koridoru E7 se nachází pouze jediný pozemek vymezený jako zastavěné území o rozloze přibližně 500 m^2. Jak je uvedeno, při šířce koridoru 100 metrů je možné se při jeho zpřesňování v územním plánu obce tomuto zastavěnému území vyhnout. Ostatní území lokality dotčené koridorem jsou v územním plánu vedeny jako plochy nestavěného území s využitím NP – plochy přírodní.
Ve vztahu k této lokalitě podél řeky Ohře, při uvažování jednoho podpěrného bodu budoucího vedení, v lomovém místě koridoru na pravém břehu řeky Ohře, při využití maximálního rozestupu podpěrných bodů 300 metrů, bude následující podpěrný bod umístěn na levém břehu ve vzdálenosti přibližně 80 metrů od hranic chatařské lokality. Jak je uvedeno výše, parametry vedení a podpěrných bodů se mohou lišit a být upraveny dle konkrétních terénních podmínek. Technické řešení stavby bude předmětem navazujících řízení, a z důvodu podrobnosti nepřísluší zásadám územního rozvoje, nemůže být jejich součástí. Z hlediska omezení stávajících činností provozovaných v trase budoucího vedení se bude jednat z 99% pouze o omezení plynoucí z podmínek platících v ochranném pásmu elektrického vedení, které jsou stanoveny v § 46 odst. (8) a (9) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon).

20. MR TRUST s.r.o., Pařížská 130/26, 110 00 Praha 1
(JID 167035/2019/KUUK ze dne 11.10.2019)

Text připomínky:

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil dne veřejnou vyhlášku ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územní-ho rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „Aktualizace"), včetně návrhu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a konání veřejného projednání.

Podatel tímto v zákonem stanovené lhůtě 7 dnů ode dne konání veřejného projednání, které se uskutečnilo dne 8. 10. 2019, podává v souladu s § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon"), následující připomínky.

II. Obsah připomínky

Podatel zásadně nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren (dále také jen „VVE") a souvisejících staveb, a proto požaduje jeho vypuštění z návrhu Aktualizace. Podatel také požaduje, aby území obce Kryštofovy Hamry bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Podatel již v rámci společného jednání o návrhu Aktualizace uplatnil připomínky, v nichž vyslovil svůj nesouhlas s navrhovanou regulací. Jelikož tyto připomínky nebyly pořizovatelem vůbec zohledněny, je podatel nucen podat připomínky v rámci veřejného projednání, v nichž opětovně uvádí, že s navrženou regulací pro umísťování ploch pro výstavbu VVE nesouhlasí, a to z níže uvedených důvodů.

III. Odůvodnění připomínky

1. Nezákonnost a neproporcionalita navržené regulace

Zveřejněný návrh Aktualizace navrhuje v textové části v bodu 162. novou regulaci ploch a koridorů pro umísťování velkých větrných elektráren. Konkrétně se navrhuje doplnit do článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „ZÚR ÚK“) následující text:

„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;

- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);

- přírodní parky;

- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);

- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);

- významné krajinné prvky;

- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;

- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;

- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;

- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch."

Pořizovatel na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace v kap. „Rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE" uvádí, že „Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE není v rámci 2aZÚR ÚK zpracováno. S ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR nelze grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE zpracovat a je potřeba ho řešit v rámci podrobnější ÚPD dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území."

Celkové území, na němž nelze stavby větrných elektráren vůbec umísťovat, je proto sice jen ilustrativně, avšak dostatečně přehledně a srozumitelně, znázorněno na obrázku č. 25 na str.

434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace (viz níže). Toto území pokrývá prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem.

Podatel s takovou regulací nesouhlasí a považuje ji za zcela nezákonnou z důvodu její neproporcionality a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS") a Ústavního soudu, a pro rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31,176 a 199.

Podatel připomíná, že nyní zveřejněný návrh Aktualizace reaguje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 9 Ao 6/2011-261, jímž byla jako nezákonná zrušena část ZÚR ÚK obsahující předchozí regulaci ploch pro umísťování VVE. Uvedený rozsudek navazoval na nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12, v němž Ústavní soud vytkl NSS, že se odchýlil od své předchozí judikatury, z níž vyplývala neproporcionalita absolutního zákazu umísťování větrných elektráren v rámci zásad územního rozvoje (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127, ve věci ZÚR Moravskoslezského kraje). Ústavní soud konkrétně regulaci obsažené přímo v ZÚR ÚK vytknul, že „Ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Ao 2/2011 je tak možné stěžovatelce přisvědčit, že z odůvodnění ústavní stížností napadeného rozhodnutí nevyplývá žádný legitimní (legální) důvod, pro který by bylo eventuálně možno na celém území kraje znemožnit určitou ekonomickou aktivitu... Kritéria stanovená na str. 47 a 48 textové části ZÚR ÚK v případě ploch pro VVE jsou přitom nejen ve faktickém rozporu s obecnými - a vůči velkým větrným elektrárnám vstřícnými - zásadami formulovanými v bodě 29 na str. 10 textové části ZÚR ÚK, ale potenciálně taktéž s výše uvedenou premisou, že prostřednictvím opatření obecné povahy nelze znemožnit na celém území kraje státem podporovanou ekonomickou aktivitu (viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, resp. s účinností od 1. 1. 2013 též zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie), jež má pomoci naplnit národní cíl v podobě pokrytí 13 % konečné spotřeby elektrické energie v roce 2020 z obnovitelných zdrojů (srov. webové stránky Ministerstva životního prostředíhttp://www.mzp.cz/cz/vetrne_elektrarny)."

Následně po nálezu Ústavního soudu došlo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ke zrušení ZÚR ÚK v části stanovující následující regulaci:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny - velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo, - maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma, - území přírodních parků (PPk) - území s vymezeným ÚSES, - pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), - území NATURA 2000 - evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO), - území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče - území jader městských zón a příměstských oblastí, - území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí, - území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, - území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní, - území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem

- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN."

Důvodem zrušení byla skutečnost, že „regulativ postihuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že pokud by byl stanoven bez přiměřeného důvodu a ve vyšší než nutné míře, zasáhl by nepřípustně do práv na samosprávu zdejších obcí či práv (zejména

vlastnických) jednotlivých občanů." Nejvyšší správní soud současně dospěl také k závěru, že zvolená regulace nebyla v ZÚR ÚK „dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu nelze ověřit, zda není zjevně nepřiměřená a neodpovídající hodnotám, které mají být regulací chráněny." (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ao 6/2011 - 261).

Ačkoli v návrhu Aktualizace byla regulace ploch pro větrné elektrárny oproti předchozí regulaci obsažené v ZÚR ÚK upravena, podatel má za to, že její důsledky jsou prakticky totožné, jako v případě předchozí nezákonné regulace, jelikož fakticky znamenají ústavně nepřípustný absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území kraje stanovený v rámci ZÚR ÚK. Území vymezené v rámci Aktualizace jako území, v němž nesmí být větrné elektrárny vůbec umísťovány, je totiž natolik rozsáhlé, že nepochybně zahrnuje veškeré území kraje, v němž by bylo možné s ohledem na větrný potenciál větrné elektrárny umístit. Plochy označené bíle jsou mimo jiné blokovány ještě dalšími limity, zejména vymezením chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a pro investory ve větrné energetice jsou tyto plochy zjevně bezvýznamné a také nedostupné.

Zákaz jejich umísťování v rozsahu navrženém Aktualizací tedy ve svých důsledcích opětovně povede k znemožnění umísťování větrných elektráren jako legální ekonomické aktivity na celém území kraje. Takový důsledek však označil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 1472/12 za ústavně nepřípustný, přičemž jeho závěry musí pořizovatel respektovat i v případě nyní pořizované Aktualizace, jelikož dle čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.

K tomu podatel doplňuje, že nepovažuje za správné východisko pořizovatele uvedené na str. 418 odůvodnění textové části Aktualizace, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou vysoké větrné elektrárny výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje.

Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je totiž plochou nadmístního významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí. Podle § 5 odst. 3 stavebního zákona platí, že „Orgány obce zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území obce, pokud nejsou svěřeny působnosti v záležitostech nadmístního významu orgánům kraje nebo na základě zvláštních právních předpisů dotčeným orgánům." Ust. § 5 odst. 4 stavebního zákona pak stanovuje, že „Orgány kraje zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území kraje, přitom mohou zasahovat do činnosti orgánů obcí jen v zákonem stanovených případech, a to pouze v záležitostech nadmístního významu; postupují přitom v součinnosti s orgány obcí." Podle § 36 odst. 1 stavebního zákona platí, že „Zásady územního rozvoje ... vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití." Podle § 36 odst. 3 stavebního zákona „Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí."

Podatel si je vědom toho, že v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. V již zmiňovaném rozsudku č. j. 7 Ao 2/2011 - 127, který se týkal právě zrušení regulace VVE v Ústeckém kraji, NSS dovodil nadmístní význam větrných elektráren z toho, že se jedná o „několik desítek metrů vysoké stožáry s velkoprůměrovými vrtulemi většinou o menším počtu listů (obvykle tří), které již pro své rozměry, a také často proto, že jsou umisťovány na větrně exponovaných, tedy většinou vyvýšených místech, jsou vidět z větší dálky. Pro tuto jejich vlastnost - vliv na pohledový charakter krajiny, tj. na její estetickou stránku, projevující se ve velkém (často vícekilometrovém) okruhu okolo nich - je třeba takové stavby zásadně považovat za stavby nadmístního významu, a tedy způsobilé předměty regulace v zásadách územního rozvoje. Vliv větrných elektráren na krajinu je nepochybně takový, že posilují její technický a „moderní" a naopak oslabují její přírodní a „původní" charakter."

V dalším rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č. j. 8 Ao 7/2011 - 138, NSS uvedl, že nad rámec vlivu VVE na krajinu dovozuje jejich nadmístní charakter ze skutečnosti, že umístění větrné elektrárny souvisí s výrobou elektrické energie pro celostátní elektrizační soustavu, nikoliv pouze pro obec, na jejímž území je elektrárna umístěna. S umísťováním větrných elektráren tedy může souviset řešení kapacity distribučních sítí, které bezpochyby ovlivňuje území více obcí. Odůvodnění textové části Aktualizace na tyto rozsudky odkazuje.

V minulosti tedy bylo dovozeno, že VVE jsou záměry nadmístního významu z důvodu (1) jejich vlivu na krajinu a (2) jejich vlivu na kapacitu navazující distribuční soustavy pro elektřinu. Současně však v citovaných rozsudcích nebyl nadmístní charakter VVE stanoven kategoricky, ale v obou se uvádí, že VE budou mít „zpravidla" nadmístní význam: „větrné elektrárny jsou zpravidla stavbami nadmístního významu" (rozsudek č. j. 7 Ao 2/2011 - 127); „zpravidla podstatně, skutečně a významně ovlivňuje území přesahující území obce, na němž je elektrárna umístěna." (rozsudek č. j. 8 Ao 7/2011 - 138). Posledně citovaný rozsudek dále uvádí „Z judikatury soudu lze dovodit, že existuje souvislost mezi nadmístním významem takto označené plochy a využitím, k němuž je taková plocha určena. Jinými slovy, ne vždy musí mít plocha označená jako plocha nadmístního významu takový význam sama o sobě, ale může jej získávat i nadmístním významem svého plánovaného využití. Závěr, že nadmístní význam plochy ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona může být dán nejen charakterem plochy samotné, ale zejména jejím využitím, které se odvíjí od jejího funkčního určení, můžeme nalézt např. v rozsudku NSS čj. 1 Ao 1/2009 - 185."

Byť z citované judikatury plyne, že zde může být dán vztah mezi charakterem plochy a jejím funkčním využitím, podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro větrnou elektrárnu za všech okolností a vždy nadmístní význam a že by z tohoto důvodu mohla být vždy automaticky řešena na úrovni ZÚR. Výše uvedené potenciální nadmístní vlivy, které větrné elektrárny mohou mít, je potřeba posuzovat na základě konkrétních okolností případu, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro větrnou elektrárnu umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Je tedy zcela myslitelná situace, že určitá plocha pro vysokou větrnou elektrárnu svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní toliko území obce, na které se nachází, a proto se nebude jednat o plochu nadmístního významu dle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Obdobná logika by vedla k absurdnímu závěru, že stavba VVE by měla republikový význam, pokud by vizuálně zasahovala do sousedního kraje. Stavby VVE jsou přitom svým dopadem na krajinný ráz a svou viditelností podobné stavbám výškových domů, vysílačů, komínů či velkým průmyslovým objektům, tyto stavby a plochy pro ně ovšem v praxi podléhají výlučné regulaci v rámci územního plánu obce jako záměry lokální.

Pokud jde o vliv na distribuční soustavu, realitou je, že u drtivé většina záměru VVE je přípojka elektrického vedení řešena jako podzemní kabelová trasa, a to s využitím bezvýkopové pokládky kabelů. Takový způsob realizace související infrastruktury může jenom obtížně ovlivnit území jiných obcí, v důsledku čehož by mohl být založen nadmístní význam této VVE. Dle stejné logiky by musel být za záměr nadmístního významu považována každá plocha, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu (ať již z hlediska přívodu elektřiny, plynu, vody, odkanalizování apod.), a z toho důvodu by bylo možné uvažovat i nad teoretickým ovlivněním jiných obcí. Za plochy nadmístního významu by tak musely být vždy považovány např. i jednotlivé velkoplošné prodejny potravin, rozsáhlejší sportoviště, kulturní či zdravotnická zařízení, která pravidelně navštěvují i občané sousedních obcí (či krajů), přičemž imise z dopravních prostředků, které se používají k cestě do nich zcela jistě a negativně zasahují území více obcí. Dále by za plochy nadmístního významu bylo nutno považovat např. plochy pro lokální kotelny, teplárny či výrobny elektrické energie, jejichž imise znečišťujících látek do ovzduší zcela jistě mohou negativně zatěžovat území soudních obcí (či krajů).

Např. v případě obce Kryštofovy Hamry se přitom jedná o situaci, kdy se na jejím území již několik VVE nachází, dokonce se zde nachází největší větrný park v ČR. Zmiňovaný „původní" charakter se proto již do jisté míry proměnil do charakteru „moderního." Estetickou stránku či pohledový charakter krajiny je potřeba hodnotit i ve světle závěrů rozsudku NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 As 52/2009-227, v němž se uvádí, že „poměry určitého území nemohou být zpravidla navždy konzervovány a mohou se měnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejrůznějších stavebních aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje společnosti a jednotlivec jim a priori nemá právo bránit." Navíc elektrárny mají být vzhledem k nejbližší obytné zástavbě vzdáleny několik set metrů (i s ohledem na požadavky na ochranu veřejného zdraví před hlukem) takže nelze předpokládat takové vlivy, které by významným způsobem ovlivnily území jiných obcí z vizuálního hlediska.

Druhým potenciálním nadmístním vlivem byly problémy spočívající s nedostatečnou kapacitou distribuční sítě, která může vyvolat potřebu realizace dalších záměru (např. realizaci nového vedení), které ovlivní území více obcí. Ani tyto vlivy však v případě VVE potenciálně umístěných na území obce nelze nutně považovat nadmístní, neboť uvedená kapacita je v daném případě dostačující.

V případě VVE plánovaných k umístění na území obce Kryštofovy Hamry tedy nelze předpokládat takové vlivy, které by svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivnily území více obcí, proto se nejedná o plochy nadmístního významu, které by měly být řešeny na úrovni Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

V důsledku nesprávné a zcela mechanické aplikace závěru, že větrné elektrárny, resp. plochy pro ně, jsou vždy záležitostmi (nebo plochami) nadmístního významu, tedy fakticky dochází k nepřípustnému znemožnění tohoto typu legální ekonomické aktivity na celém území kraje.

Z výše uvedených důvodů tedy považuje podatel regulaci navrženou v bodě 162. Aktualizace za nezákonnou a neproporcionální, jelikož nepřiměřeně omezuje práva dotčených osob, mezi něž patří také podatel jako vlastník pozemků v k. ú. Přísečnice a k. ú. Dolina, na nichž by mělo dojít k umístění jeho záměru Větrný park Přísečnice, k němuž disponuje souhlasným stanoviskem EIA a které hodlá na území Ústeckého kraje realizovat.

2. Nesprávné odůvodnění navržené regulace

Podatel si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 9 Ao 6/2011-261 také uvedl, že předchozí regulace v ZÚR ÚK nebyla dostatečně odůvodněna, a proto nebylo možné posoudit, zda je přiměřená či nikoliv. Podatel je však v daném případě důvodně přesvědčen, že regulace navržená v rámci návrhu Aktualizace zasahuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že neexistují důvody, které by ji mohly ospravedlnit jako přiměřenou.

Pořizovatel uvádí důvody, které ho vedly ke zvolení regulace ploch pro větrné elektrárny především na str. 413-434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace. Podatel tyto důvody považuje za věcně nesprávné a neodůvodňující přísnost regulace, která ve svém důsledku znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

2.1. Odůvodnění návrhu Aktualizace nejprve podrobně popisuje „základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti." V této části se podrobně popisují přírodní dispozice Ústeckého kraje, které náleží k nejhodnotnějším přírodním fenoménům. Zpracovatel pak odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Z toho zpracovatel dovozuje povinnost stanovit v rámci ZÚR ÚK pro lokalizaci VVE účinná regulační opatření. Dále se zde uvádí, že navržená regulace se soustřeďuje na území s preferencí ochrany přírody a krajiny a na území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče, ve kterých nelze s ohledem na

převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví VVE umísťovat.

Podatel s uvedeným odůvodněním zásadně nesouhlasí a považuje ho za snahu o cílené zabránění možnosti umísťování VVE, které bude mít za důsledek fakticky plošný zákaz této legální ekonomické aktivity na území celého Ústeckého kraje. Ačkoli totiž zpracovatel na jednu stranu vykresluje charakteristiku krajiny Ústeckého kraje jako nesmírně hodnotnou, sám připouští, že je tato charakteristika již nyní značně narušena celou řadou činností, které však nesouvisí s výrobou elektřiny z VVE.

Na str. 415 odůvodnění se konstatuje, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a že Severní část Mostecké pánve (Podkrušnohoří) je postižena přítomností průmyslových provozů, které negativně ovlivňují prostorové vztahy v území. Dále se na str. 417 uvádí, že významný rys kulturně-historické charakteristiky území tvoří dobývání nerostného bohatství a že oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena, reprezentuje industrializované území, kde je koncentrováno širší spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství atd.). Na str. 418 se shrnuje, že vedle přírodních či přírodně blízkých i krajin se v rámci Ústeckého kraje vyskytuje rozsáhlé antropicky zatížené území s negativními dopady především velkoplošného dobývání (rozlehlé umělé deprese, novotvary výsypek), vysokým podílem urbanizovaných ploch se sídlištní zástavbou a přítomností rozsáhlých průmyslových provozů se značným vizuálním dosahem (tepelné elektrárny).

Podatel proto považuje odůvodnění Aktualizace za vnitřně rozporné, neboť na jednu stranu je zdůrazňováno, že se jedná z hlediska ochrany krajinného rázu o natolik cenné území, že je potřeba plošně vyloučit výstavbu VVE, na druhou stranu se zde ovšem připouští, že hodnota území je již v současnosti významně na-rušena v důsledku průmyslových provozů a těžební činnosti. V rozporu s tímto konstatováním ovšem Aktualizace nijak neřeší tyto činnosti negativně ovlivňující krajinný ráz, ale zaměřuje se diskriminačně pouze proti výstavbě VVE, a to způsobem zcela nepřiměřeným.

Jak bylo uvedeno výše, stanovená regulace zahrnuje prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem. Takto přísnou regulaci nelze odůvodnit ani odkazem na § 18 odst. 4 stavebního zákona. Ačkoli je pravdou, že podle tohoto ustanovení je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel, tento cíl nelze vnímat izolovaně, ale je potřeba ho interpretovat ve vzájemné souvislosti s dalšími cíli a úkoly územního plánování.

V této souvislosti nelze přehlédnout zejména cíle územního plánování dle § 18 odst. 1 až 3, tedy mj. povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Tyto tři pilíře územního plánování by měly být ve vyváženém vztahu, což ovšem návrh Aktualizace nečiní, neboť bezdůvodně zcela vylučuje určitou ekonomickou aktivitu, která navíc ve svém důsledku přispívá k ochraně životního prostředí formou výroby elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Využívání výroby energie z VVE je přitom potřeba označit za veřejný zájem, jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016: „Je samozřejmostí, že stavby sloužící k výrobě větrné energie s sebou nesou nejrůznější negativní důsledky jako každý jiný způsob výroby energie, což uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí, to však nic nemění na skutečnosti, že využívání výroby energie z obnovitelných zdrojů lze za současného stavu politického a odborného diskursu označit za zájem veřejný."

Dále má územní plánování zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, přičemž má za tím účelem sledovat společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Tyto cíle

nicméně návrh Aktualizace nenaplňuje, neboť jednostranně znemožňuje výstavbu určitého typu staveb, které ve svém důsledku přispívají k ochraně životního prostředí.

Podatel považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, které byly identifikovány jako narušující krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území Ústeckého kraje. Jedná se například o již zmiňovanou těžbu nerostných surovin nebo průmyslovou činnost, které rovněž mohou negativně ovlivňovat krajinný ráz, veřejné zdraví a další chránění hodnoty, a to v mnohem větším rozsahu a často trvale, přičemž ZÚR ÚK ani Aktualizace je, na rozdíl od z povahy věci dočasných staveb VVE, žádným způsobem nereguluje či plošně nezakazuje a ani tento úkol neukládá obcím v rámci jejich územních plánů.

2.2. Co se týče argumentace ohledně toho, že na území Ústeckého kraje se v současnosti vyrobí 29,5 % z celkové republikové výroby elektřiny a 35 % z celkové republikové výroby elektřiny z větrné energie, tak takové odůvodnění nemůže být podle podatele důvodem, proč fakticky zakázat jakoukoliv další výstavbu větrných elektráren. Naopak samotný zpracovatel uvádí, že značná část objemu elektřiny je vyrobena z hnědého uhlí, jehož těžba i zpracování jsou pro životní prostředí a hodnoty, jejichž ochranu pořizovatel deklaruje, nepochybně mnohem více zatěžující, než výroba elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Skutečnost, že Ústecký kraj je v současnosti na prvním místě v České republice ve výrobě elektřiny z větrné energie, pak dokládá, že jsou na území tohoto kraje pro umísťování větrných elektráren vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu, který byl i využit, byť zatím zdaleka nedošlo k jeho plnému využití). Tato skutečnost by tedy měla spíše odůvodňovat další podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv její implicitní zákaz na celém území kraje.

Tvrzení, že s ohledem na prolomení těžebních limitů na lomu Bílina, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu vytížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny, je zcela neaktuální a nepravdivé. Naopak s ohledem na ochranu klimatu se Česká republika zavázala k postupnému útlumu těžby a výroby energie z uhlí, přičemž do roku do roku 2040 by se mělo jednat o 10 -15 % celkové produkce, jak s tím počítá Státní energetická koncepce a jak např. plyne z tiskové zprávy k ustavení Uhelné komise jakožto poradního orgánu vlády ČR.

Rovněž nelze přisvědčit ani tvrzení pořizovatele opakovaně uváděnému v odůvodnění návrhu Aktualizace, že cílem regulace je zamezit „překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren."

V posledních letech totiž rozhodně nelze tvrdit, že by byla výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji překotná, a to i v důsledku činnosti samotného Krajského úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad totiž ani po zrušení předchozí regulace Nejvyšším správním soudem jednotlivým obcím neumožňuje, aby plochy pro větrné elektrárny vymezily ve svých územních plánech v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona, ale tomu-to postupu brání například svými stanovisky vydávanými dle § 50 odst. 7 stavebního zákona. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji tedy naopak v poslední dekádě stagnuje a byla prakticky zastavena, když poslední 2 ks větrných elektráren byly v Ústeckém kraji v Habarticích u Krupky uvedeny do provozu v roce 2010.2 Proto je uvedené odůvodnění návrhu Aktualizace zcela nepravdivé.

2.3. Pořizovatel v návrhu Aktualizace stanovil zákaz umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren v jednotlivých územích definovaných v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen „ZOPK"), konkrétně velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky a chráněné krajinné oblasti) a navazující pásmo 3 km, maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky), přírodní parky, území NATURA 2000, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky.

V odůvodnění návrhu Aktualizace pak pořizovatel odkazuje na jednotlivá ustanovení ZOPK s tím, že případná výstavba VVE v jednotlivých chráněných územích je s těmito ustanoveními ve zřejmém rozporu. Citovaná ustanovení ZOPK však dle přesvědčení podatele nemohou odůvodňovat přísnost zvolené regulace a absolutní zákaz umísťování určitého typu staveb. Naopak příslušná ustanovení

ZOPK předpokládají, že po zvážení konkrétních okolností je možné na základě souhlasu k tomu příslušného dotčeného orgánu určitý záměr umístit i na těchto vymezených územích.

Podatel poukazuje např. na ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) ZOPK, podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí zakázáno umisťovat, povolovat nebo provádět stavby (mimo vyjmenovaných staveb). ZOPK tedy v tomto případě předpokládá, že na plochách vymezených příslušnou územně plánovací dokumentací jako zastavitelné lze za splnění dalších podmínek v některých případech stavby umísťovat. Návrh Aktualizace nicméně a priori zcela vylučuje, aby bylo toto území vymezeno v územním plánu obce jako zastavitelné pro účely výstavby větrných elektráren.

V případě chráněných krajinných oblastí pak § 26 odst. 2 písm. a) ZOPK zakazuje absolutně umísťování a povolování nových staveb pouze na území první zóny, pro další zóny chráněných krajinných oblastí tedy rovněž platí, že za splnění dalších podmínek lze za určitých okolností připustit.

Za zcela nepřiměřené považuje podatel i absolutní zákaz umísťování větrných elektráren v navazujícím 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu od národních parků a chráněných krajinných oblastí. Pokud není a priori vyloučeno umístění větrných elektráren uvnitř zvláště chráněných území, tím méně může být vyloučeno jejich umístění vně těchto zvláště chráněných území, u nichž zákon žádné ochranné pásmo takového rozsahu nestanovuje.

Co se týče přírodních parků, ustanovení § 12 odst. 3 ZOPK pouze stanovuje, že orgán ochrany přírody může k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. ZOPK však naprostý zákaz umísťování staveb v tomto území nestanovuje. Je přitom realitou, že většina investorů se územím přírodním parkům spíše vyhýbá s ohledem na to, že zde není příliš pravděpodobné získání souhlasu orgánu ochrany přírody k umisťování a povolování staveb VVE podle § 12 ZOKP pro navazující povolovací procesy.

ZOPK pak nestanovuje naprostý zákaz umísťování staveb pro územní systém ekologické stability. Pořizovatel ostatně sám v odůvodnění uvádí, že „Problémem není v zásadě ani tak samotná existence VVE, neboť ve skladebných částech ÚSES jsou za podmínky, že nedojde k narušení celistvosti a funkčnosti ÚSES, přípustné stavby dopravní a technické infrastruktury." Jako problém však vnímá ničím nespecifikované rušivé vlivy větrných elektráren, které by dle jeho názoru mohly ohrozit biologickou diverzitu skladebných částí ÚSES a tím funkčnost systému jako celku. Takové tvrzení je zavádějící a nepravdivé, větrné elektrárny ne-musí nijak zásadně svým provozem narušovat funkčnost ÚSES.

Za zcela neodůvodněné považuje podatel úplné vyloučení významných krajinných prvků z možnosti umístění VVE. Pojem „významný krajinný prvek" je totiž v § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK definován velice široce a zahrnuje jakýkoliv ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Pořizovatel přitom zcela přehlíží, že dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK je umísťování staveb, které by mohly ohrozit významný krajinný prvek, možné, k takovému zásahu je však potřeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Rovněž v případě významných krajinných prvků tedy není vyloučeno, aby bylo takové souhlasné stanovisko, v závislosti na konkrétních okolnostech, případu vydáno i pro stavbu větrné elektrárny.

Tvrzení uvedené v odůvodnění návrhu Aktualizace, že lesní zákon prakticky neumožňuje na pozemcích určených k plnění funkce lesa využití nesouvisející s lesním hospodařením, je

pak zcela zavádějící a rovněž nemůže odůvodňovat navrženou regulaci. V souladu s § 15 odst. 1 totiž může na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesa dojít k odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa, a tím i k jejich uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Posouzení toho, zda má v daném případě dojít k odnětí lesních pozemků pro jiné účely, či nikoliv, však rovněž závisí až od konkrétní podoby záměru v rámci nava-zujících povolovacích procesů.

Za nesprávné považuje podatel i odůvodnění plošného zákazu umísťování větrných elektráren na území NATURA 2000, jelikož je dle pořizovatele jejich umístění v rozporu s hlavním důvodem vymezování EVL a ptačích oblastí. Podatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 45h odst. 1 ZOPK, podle něhož jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Až v případě, že bude stanovisko k záměru vydané příslušným orgánem souhlasné, bude možné záměr umístit a povolit. Jelikož ochrana území NATURA 2000 je na základě uvedeného ustanovení zajištěna v rámci navazujících řízení, není důvodu, aby bylo umísťování určitého typu staveb předem plošně vyloučeno na úrovni územně plánovací dokumentace kraje.

Podatel tedy shrnuje, že ve všech případech by jednotlivé záměry větrných elektráren podléhaly dalším povolovacím procesům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna prostřednictví k tomu příslušných dotčených orgánů (orgány ochrany přírody a krajiny, orgány státní správy lesů apod.). Současně lze podotknout, že v případě vysokých větrných elektráren přesahujících 50 m se jedná o záměry podléhající zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. V případě, že by k tomu příslušný orgán nevyloučil významné negativní vlivy záměru, bylo by potřeba provést plné posuzování vlivů záměru na životní prostředí a záměr by bylo možné umístit pouze na základě souhlasného závazného stanoviska EIA. Lze tedy shrnout, že není důvodu pro to, aby došlo k naprostému vyloučení možnosti umísťování větrných elektráren, jelikož tím pořizovatel touto regulací v podstatě překračuje svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, kterým jediným náleží na základě konkrétních parametrů a lokace posouzení vlivů konkrétních záměrů z hlediska zvláštních právních předpisů ve vztahu k veřejným zájmům, k jejichž ochraně jsou tyto orgány pověřeny.

Podatel dále uvádí, že na území Ústeckého kraje je v současnosti v provozu mnoho vysokých větrných elektráren i na území, které je nyní v návrhu Aktualizace vymezeno jako území, na němž nelze stavby větrných elektráren umístit. Nelze přitom tvrdit, že v minulosti došlo k umístění a povolení těchto záměrů v rozporu se zákonem - naopak bylo ve všech případech provedeno příslušné posouzení jejich vlivů na životní prostředí, včetně zásahu do krajinného rázu, přičemž k tomu příslušnými orgány bylo vyhodnoceno, že se jednalo o záměry přípustné.

2.4. Návrh Aktualizace dále vyučuje umísťování staveb pro větrné elektrárny v památkově chráněných územích a nemovitých kulturních památkách, včetně navazujícího 1 km ochranného pásma vizuálního vlivu.

Podatel si je vědom toho, že účelem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, na který odkazuje pořizovatel v odůvodnění návrhu, je ochrana kulturních památek. Jednotlivá ustanovení však převážně směřují k ochraně samotných památkově chráněných objektů, do nichž je možné zásahy nebo stavební úpravy činit vždy na základě závazného stanoviska orgánu ochrany státní památkové péče. Je zřejmé, že větrné elektrárny v praxi nebudou umísťovány přímo v národních kulturních památkách nebo v městských památkových rezervacích.

Pořizovatel nicméně kromě těchto památkově chráněných objektů a území vymezuje dále „ochranné pásmo vizuálního vlivu", a to ve vzdálenosti 1 km od předmětu památkové ochrany. Pořizovatel přitom uvádí, že na území Ústeckého je Národním památkovým

ústavem evidováno více než 3500 nemovitých kulturních památek. Podatel v této souvislosti odkazuje na § 17 zákona č. 20/1987 Sb., který stanovuje, že pokud to vyžaduje ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, může obecní úřad obce s rozšířenou působností vydat územní rozhodnutí o ochranném pásmu a určit v něm, u kterých nemovitostí v ochranném pásmu, nejsou-li kulturní památkou, nebo u jakých druhů prací na nich, včetně úpravy dřevin, je vyloučena povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko, nebo může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu. Pásmo vymezené pořizovatelem v návrhu Aktualizace se tak z hlediska svého účelu překrývá s institutem ochranného pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. Pokud tedy pořizovatel navrhuje vymezit kolem památkově chráněných objektů uvedené pásmo vizuálního vlivu, tak tím zasahuje do kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností, to navíc aniž by došlo k splnění zákonem stanovených podmínek (vyjádření odborné organizace státní památkové péče, územní řízení o vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu, možnost poskytnutí náhrady majetkové újmy dle § 17 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. apod.). Velikost pásma vizuálního vlivu 1 km navíc podatel považuje za zcela nepřiměřenou vůči sledovanému účelu ochrany objektů památkové péče, jelikož ochranná pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. se vymezují obvykle v řádech desítek či stovek metrů od památky, tedy zjevně v menším dosahu, než jak ho vymezil pořizovatel.

Tvrzení zpracovatele, že v těchto územích je výstavba VVE a priori vyloučena, je tedy nepravdivé, neboť přípustnost konkrétního záměru z hlediska památkové ochrany podléhá vždy individuálnímu posouzení k tomu příslušný správním orgánem, který má k tomu také odbornou kompetenci, a toto posouzení nelze suplovat na úrovni zásad územního rozvoje.

2.5. Návrh Aktualizace dále stanovuje úplný zákaz umísťování větrných elektráren v zastavěném území a do vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. Jako důvod tohoto zákazu se v odůvodnění textové části návrhu uvádí jednak hluk, který by větrné elektrárny mohly způsobovat, jednak další vlivy, jako jsou například nízkofrekvenční zvuk nebo stroboskopický efekt.

Co se týče hluku, podatel nezpochybňuje, že větrné elektrárny mohou být zdrojem hluku, tyto vlivy však budou u konkrétních záměrů vzhledem k jejich přesnému umístění posouzeny k tomu příslušnými správními orgány, v daném případě krajskou hygienickou stanicí, jak ostatně uvádí i samotný zpracovatel. Podle § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. ostatně platí, že v případě, že je-li v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi.

Není proto legálního důvodu, aby byly větrné elektrárny z důvodu možného hluku absolutně vyloučeny z umísťování v zastavěném území obce či dokonce v pásmu 500 m od něj. Podatel v tomto směru dále poukazuje na to, že pořizovatel dokonce současně vymezuje v rámci ZÚR ÚK nebo v rámci Aktualizace nové, mnohem významnější, zdroje hluku v podobě koridorů dopravní infrastruktury, u nichž vzdálenost 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch zjevně nedodržuje, což svědčí o účelovém a diskriminačním postupu pořizovatele vůči stavbám VVE.

Zpracovatel dále v odůvodnění argumentuje hygienickými limity hluku, nicméně jeho přístup ve vztahu k ochraně území před potenciálním hlukem zcela nesprávný.

Podle § 12 nařízení č. 272/2011 Sb. jsou základní hygienické limity hluku 50 dB v denní době a 40 dB v noční době stanoveny pro chráněné venkovní prostory staveb. Podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů,

staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Uvedené limity hluku, jakož i ochrana obyvatelstva před hlukem, je tedy primárně stanovena pro stavby sloužící pro bydlení, školství, zdravotní a sociální účely.

Naopak návrh Aktualizace však vztahuje jakési „ochranné pásmo" před hlukem k zastavěnému území, což je mnohem širší pojem. Zastavěné území je definováno v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 stavebního zákona a zahrnuje veškeré pozemky v intravilánu, jakož i všechny zastavěné stavební pozemky a další zde vyjmenované plochy. Zastavěné území tedy zahrnuje například i plochy výroby a skladování, plochy dopravní infrastruktury nebo plochy pro komerční vybavení, tedy takové plochy, u nichž právní úprava ochranu před hlukem nepředpokládá, a které případně naopak mohou být samy o sobě zdrojem hluku. Zákaz umísťování ploch pro větrné elektrárny do 500 m od zastavěného území je tedy stanoven zjevně nelogicky a nepřiměřeně.

Podatel je dále přesvědčen, že ani navržený zákaz umísťování větrných elektráren do vzdálenosti 500 m od zastavitelných ploch není stanoven v souladu se zákonem. Podle § 2 odst. 1 písm. j) stavebního zákona se zastavitelnou plochou rozumí plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje. Jedná se tedy o plochu, která je pouze určená k zastavění, avšak na které se v současnosti zatím zástavba nenachází. Z tohoto důvodu se také na ně nevztahuje ochrana před hlukem dle zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení č. 272/2011 Sb., neboť tato se vztahuje pouze k těm pozemků, na nichž se již zá-stavba nachází. Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl odpovědnost za ochranu před hlukem na stavebníka, který vstupuje do území zatíženého zdrojem hluku, který dle § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. musí k žádosti o umístění stavby předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání závazného stanoviska měření hluku a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Regulace navržená pořizovatelem z důvodu ochrany před hlukem je tak v rozporu s výše uvedenými právními předpisy, a také zasahuje do kompetenci příslušných orgánů, v daném případě krajských hygienických stanic.

Co se týče dalších vlivů, u nichž pořizovatel uvádí, že tyto nemohou být vyhodnoceny v rámci posuzování konkrétních záměrů krajskými hygienickými stanicemi (např. stroboskopický efekt), tak k tomu podatel uvádí, že pokud by samotná existence těchto vlivů měla být důvodem pro zákaz umísťování větrných elektráren, tak by tyto stavby nebylo možné umístit nikde a na žádném místě, což by bylo ve smyslu výše uvedené judikatury nepřípustné. Navíc sám zpracovatel uvádí, že negativní vlivy infrazvuku a nízkofrekvenčního zvuku na lidské jsou pouze předpokládány, avšak dosud nebyly relevantním způsobem zkoumány a přesně změřeny. Tím spíše se nemůže jednat o legitimní důvod pro plošné vyloučení VVE v území s větrným potenciálem.

Podatel je přesvědčen, že posouzení míry závažnosti ovlivnění obyvatel těmito vlivy bude vždy záviset od konkrétního umístění záměru a jeho parametrů, k čemuž musí dojít vždy až v rámci navazujících povolovacích procesů, důkazem čeho je také odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 67/2008-111 uvedený v odůvodnění. Rovněž z tohoto rozsudku vyplývá, že osoby potenciálně dotčené negativními vlivy větrných elektráren, se mohou účastnit a hájit svá práva v rámci navazujících řízení, proto není potřeba předem vylučovat všechny stavby tohoto typu již na úrovni krajské územně plánovací dokumentace.

3. Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR

Návrh Aktualizace je podle podatele také v rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176. Podle nich je republikovou prioritou vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, resp. je úkolem příslušných

ministerstev a krajů navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

Na bod č. 176 navazuje bod č. 199 PÚR, podle něhož je úkolem krajů „Na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověří možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění."

MŽP vydalo tento podklad pod názvem „Vymezení zón vychází z aktualizace metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny v roce 2018". Podatel se důvodně domnívá, že v situaci, je úkolem krajů podle bodu č. 199 PÚR tento podklad v rámci aktualizace ZÚR prověřit, i v rámci této Aktualizace bude třeba tento odborný podklad zohlednit, jinak by se Aktualizace dostala do zjevného rozporu s požadavky PÚR. Jak plyne z odůvodnění návrhu Aktualizace, tento odborný podklad byl použit pouze při odůvodnění zákazu umisťovat VVE v městských památkových zónách atd. a navazující 1 km ochranném pásmu vizuálního vlivu, kde v textu na str. 428 byl oproti verzi návrhu pro společné projednání na str. 386 pouze zaměněn letopočet nové verze z 2009 na 2018. Takové použití odborného podkladu ve smyslu bodů č. 176 a č. 199 PÚR, není naplněním požadavků stanovených v PÚR.

Podatel je přesvědčen, že území Krušných hor obecně, a zejména obec Kryštofovy Hamry patří mezi lokality vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny. Na území těchto obcí podatel plánuje umístit a provozovat svůj záměr Větrný park Přísečnice. Příslušné úřady jak k existujícím VVE tak k plánovaným záměrům VVE na území obce vydaly souhlasná stanoviska k posouzení jejich vlivů na životní prostředí, čímž po podrobném posouzení vyhodnotily danou lokalitu jako vhodnou.

IV. Závěr

Z výše uvedených důvodů podatel nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, a žádá jeho vypuštění z návrhu Aktualizace.

Podatel zároveň důvodně požaduje, aby Aktualizace byla uvedena do souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176 a 199 a aby území obce Kryštofovy Hamry bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce společnost MR TRUST s.r.o. Praha (podatel) žádá, aby byl z návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje 2aZÚR ÚK) vypuštěn z čl. [174] úkol (2), který stanoví regulaci pro umisťování ploch pro velké větrné elektrárny (VVE) a stavby související. Dále podatel požaduje, aby území obce Kryštofovy Hamry bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. Svůj požadavek následně odůvodňuje v odstavci III. - 1 až 3.

K odůvodnění připomínky III. - 1. *„Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace“* je nutné uvést následující skutečnosti:
Zásady územního rozvoje (ZÚR) jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterým kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Významná při jejich tvorbě je skutečnost, že se zpracovávají pro celé administrativní území.

Koncepce vytvářené na úseku územního plánování představují zejména s ohledem na svoje dopady do území, a tím i života jeho obyvatel, specifickou kategorii plánovacích nástrojů.
Územní plánování ve smyslu § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (stavební zákon) ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Prováděcí vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně plánovacích podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění, stanoví v příloze č. 4 obsah ZÚR. Dle oddílu I. odst. (1) písmene e) této přílohy textová část ZÚR obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou v upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. V rámci Evropské úmluvy o krajině (sdělení č. 12/2017 Sb. m.s., které mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m.s.) se Česká republika zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, zavést a provádět krajinné politiky, zaměřené na ochranu, správu a plánování krajiny a zohledňovat charakter krajiny při formování politik územního rozvoje a urbánního plánování. „Krajinná politika“ znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a orientací kompetentními veřejnými orgány, která umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny. Úkolem vyplývajícím z této úmluvy je dále aktivní péče o krajinu v souladu s principy jejího udržitelného využívání a koordinace plánování činností v krajině. Krajina přitom zahrnuje jak pevninu, tak vodní plochy a toky, přírodní venkovské i městské oblasti, území jak esteticky, kulturně a historicky pozoruhodné, tak běžná území, a nebo narušené krajinné celky.
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci ZÚR regulaci rozvoje území, cit.:
„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci (shodně viz Stavební zákon – Komentář, Roztočil A., Hrůšová K., Lachman M., Potěšil L., C. H.Beck, 2013).
Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: *„Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR.“*

Příloha č. 8 Opatření obecné povahy 2aZÚR ÚK

Vyhodnocení připomínek uplatněných dle § 39 odst. 2 stavebního zákona v rámci veřejného projednání návrhu 2aZÚR ÚK a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (aPÚR), která byla schválená usnesením Vlády České republiky č. 276, ze dne 15. dubna 2015. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (MPO) a kraji, cit.: *„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek* pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny“, s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Návrh 2aZÚR ÚK proto nenavrhuje plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, ale zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK dle požadavku obsaženým ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK (kromě dalších dále uvedených podkladů) z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena níže citovaná část ZÚK ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011 (usnesení ZÚK č. 23/25Z/2011), cit. :

„V textové části odůvodnění, bod 4.4.1. „Plochy a koridory pro lokalizaci velkých větrných elektráren, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35 m“ se zrušují následující věty:
„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:
2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:
a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny
- velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo,
- maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma,
- území přírodních parků (PPk)
- území s vymezeným ÚSES,
- pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL),
- území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO),
- území významných krajinných prvků (VKP)
b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče
- území jader městských zón a příměstských oblastí,
- území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí,
- území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů,
- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní,
- území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem,
- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

V návrhu 2aZÚR ÚK v čl. [174] úkolu (2) jsou níže uvedená nově navržená území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících značně zredukována oproti původním územím uvedeným v bodě 4.4.1. v úkolu pro územní plánování (2), který zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014 se závěrem, že zvolená regulace umisťování VVE nebyla v napadených ZÚR ÚK dostatečně odůvodněna.

Navržený úkol pro územní plánování (2) ve výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK v kapitole 4.4.1. v čl. [174] zní, cit.:

„Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- *velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;*
- *maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);*
- *přírodní parky;*
- *lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);*
- *ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);*
- *významné krajinné prvky;*
- *památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- *nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- *nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- *zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“*

V textové části Odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK pak zpracovatel odůvodňuje stanovení nového úkolu (2). Uvádí nejen obecné souvislosti, jak VVE, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35m, ovlivňují ráz krajiny, přičemž popisuje základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti, ale uvádí rovněž údaje o výrobě elektrické energie na území Ústeckého kraje, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se v Ústeckém kraji vyrobilo nejvíce elektřiny v republikovém měřítku a tak se Ústecký kraj řadí jednoznačně na první místo a to i v samotné výrobě elektřiny z větrné energie. Z uvedených údajů vyplývá, že území Ústeckého kraje je v oblasti výroby elektrické energie, která se zde s ohledem na přítomnost ložisek hnědého uhlí vyrábí právě z tohoto paliva, kapacitně silně zatíženo. S ohledem na prolomení územně ekologických limitů na lomu Bílina (usnesení vlády ČR č. 827/2015), které znamená pokračování hornické činnosti spočívající v těžbě povrchovým způsobem na výhradním ložisku hnědého uhlí, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu snížení zatížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny. Převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví nad výstavbou nových VVE je vyvolán především výrazným zatížením území Ústeckého kraje, kde zdejší krajina je silně narušena až přeměněna antropogenní činností. Zejména oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena nejvíce, reprezentuje silně industrializované území, kde je koncentrováno široké spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství ad.). Právě těmto antropogenním činnostem a rozvoji průmyslových oborů v průběhu minulých let ustupoval veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví a umožnil tak jejich značnou exploataci. Právě z těchto skutečností vyvstala nutnost nastavení jednoznačných pravidel pro ochranu nejcennějších území Ústeckého kraje, která jsou nositeli jedinečných přírodních, kulturně-historických a krajinářsky cenných hodnot. Výroba elektřiny z větrné energie je v odborné literatuře označována jako tzv. „zelená energie“, která je v obecné rovině šetrná k životnímu prostředí. Nicméně je potřeba si uvědomit, že zejména nekoordinovaná výstavba VVE v územích s vysokou koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných hodnot může působit opačným způsobem a navíc k redukci stávajících hnědouhelných elektráren jejich výstavbou nedojde. I toto je jeden ze základních aspektů, které se území Ústeckého kraje bezprostředně týkají. S ohledem na statistické údaje a další zmíněné skutečnosti byla v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK vyhodnocena potřeba účinným způsobem regulovat další rozvoj VVE a vyloučit ho zejména v oblastech s koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky

cenných oblastí, které jsou pro území Ústeckého kraje specifické a jedinečné a dosud ještě ne tolik výstavbou VVE narušené. Textová část odůvodnění obsahuje přehled území s vyloučením lokalizace VVE s odborným popisem jejich charakteristiky, popřípadě výčtem unikátních prvků, jež některé nemají obdobu v České republice a některé ani v okolních státech střední Evropy (např. CHKO České středohoří, CHKO Labské pískovce s kaňonem řeky Labe). Vyloučením lokalizace VVE v daných územích tak bude zajištěna potřebná účinná ochrana, aby nepodlehly postupné industrializaci a nešetrným antropogenním zásahům, které by narušily jejich původní struktury. V neposlední řadě je potřeba značnou část daného území chránit jako území s vysokým rekreačním potenciálem, která slouží pro odpočinek obyvatel území kraje, a jejich přeměna na technicistní krajinu je nežádoucí.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK rovněž vycházel z aPÚR, která je dle § 31 odst. 4 stavebního zákona pro pořizování a vydávání ZÚR závazná.
Návrh 2aZÚR ÚK řeší regulaci lokalizace VVE formou stanovení úkolu pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území, tzn. nenavrhuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, jak je výše uvedeno, ale definuje území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou ochranou osídlení a památkové péče před výstavbou VVE. Tím je v 2aZÚR ÚK opětovně ošetřena ucelená soustava území, ve kterých je z důvodů zabránění zjevným hrozícím škodám nutno vyloučit lokalizaci VVE. Regulace tak naplňuje republikovou prioritu stanovenou v aPÚR v čl. (20), kde je uvedeno, cit.: *„Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy NATURA 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu. Vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny. V rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajiny a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.“*

Současně je stanovenou regulací naplněn čl. (74) aPÚR, ve kterém je vymezena SOB6 - specifická oblast Krušné hory. V uvedeném článku aPÚR je v odstavci Úkoly pro územní plánování pod písmenem e) stanoven úkol, za jehož splnění zodpovídá Ústecký kraj, cit.: „*účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“*

Jak již bylo výše zmíněno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento aktualizovaný dokument uvádí, že lze podle parametrů VVE do vzdálenosti 3-6 km od stavby VVE vymezit zóny silné a zřetelné viditelnosti. Jde o okruh bezprostředního uplatnění VVE v krajinném obrazu, kdy stavba bude jednoznačně působit jako dominanta krajiny. Významnou charakteristikou při umísťování VVE do krajiny je proto rozsah vizuálně ovlivněného území. Jeho rozloha se pohybuje v desítkách až stovkách km2.
Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na

území krajů, obcí nebo jiných územních celků. V metodickém návodu je uvedeno, cit.: „*Přes všechny přínosy ve smyslu menší zátěže životního prostředí oproti výrobě elektrické energie z konvenčních zdrojů je výstavba VTE a FVE zásahem do krajiny, který se může svým charakterem dotýkat zájmů chráněných zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), zájmů chráněných zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zájmů chráněných zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Metodický návod proto stanovuje postup (princip) zpracování preventivního hodnocení, který identifikuje zájmy, resp. limity ochrany přírody a krajiny a limity ochrany zemědělského půdního fondu v regionálním měřítku, a formou negativního vymezení definuje území, v nichž je výstavba VTE a FVE nevhodná, spíše nevhodná a obecně za posléze jasně formulovaných podmínek vhodná.*“

Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. V těchto pásmech se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně, bude působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí (v denní i v noční době), jako dominanta krajiny a v konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou - kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VVE ještě zesiluje popsané působení. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Rovněž je nezbytné upozornit na skutečnost, že může docházet k zastiňování pohyblivým stínem. Tento jev vzniká, pokud fouká vítr, svítí slunce a rotor větrné elektrárny je natočen kolmo k dotčeným objektům. V závislosti na morfologii terénu je daný jev pozorovatelný při optimálních světelných podmínkách do stovek metrů od větrné elektrárny.

Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je eliminace nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch.

Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch se jeví jako minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví, před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňují nejen pohodu bydlení ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.

Oproti regulacím, které zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014, byl v návrhu 2aZÚR ÚK upraven (snížen) výčet území, ve kterých nelze vymezovat plochy pro VVE a stavby související. Byla vypuštěna následující území: území příměstských oblastí, území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní a území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.

Snížením rozsahu jednotlivých vymezených pásem na nezbytné minimum a vypuštěním výše uvedených území není navrženou regulací znemožněna výstavba VVE na celém území kraje, jak je několikrát uvedeno v odůvodnění podané připomínky společností MR TRUST s.r.o. Praha.

Součástí textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK je zjednodušené grafické znázornění rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE s využitím dat Územně analytických podkladů

Ústeckého kraje. Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE nelze v rámci 2aZÚR ÚK zpracovat a to s ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR. Vymezení lokalit pro umístění VVE je potřeba řešit v rámci podrobnější územně plánovací dokumentace, tzn. územních plánů jednotlivých obcí dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území. Územní plány vymezují zastavěné území (§ 58 odst. 3 stavebního zákona) a zastavitelné plochy či zpřesňují vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES a pracují s nejaktuálnějšími daty.

Podatel několikrát uvádí, že nelze veškeré plochy pro výstavbu VVE považovat za plochy nadmístního významu dle § 2 odst. 1 stavebního zákona. Považuje za nesprávné, že je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou VVE výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje, a to i přestože v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. Podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro VVE za všech okolností a vždy nadmístní význam, ale je potřeba posuzovat nadmístní vlivy VVE na základě konkrétních okolností, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro VVE umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Pořizovatel se ztotožňuje s judikaturou Nejvyššího správního soudu v otázkách nadmístního významu VVE, jak s vlivem na krajinu, obyvatelstvo, ochranu přírody, tak s vlivem na distribuční síť České republiky. Místa, kde mohou mít VVE pouze „lokální“ vliv, lze dovodit ze zjednodušeného grafického znázornění (bílá místa), které je součástí odůvodnění. 2aZÚR ÚK nezakazuje výstavbu VVE plošně, ale pracuje s nadmístními hledisky a podle nich jsou nastaveny dané limity v bodě (2) čl. [174]. Pokud v rámci pořízení územního plánu obce se prokáže, že návrh ÚP není v rozporu s těmito „nadmístními limity“, lze plochy pro VVE v rámci ÚP vymezit.

S argumentem podatele, že za plochu nadmístního významu by bylo nutné považovat každou plochu, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu se nelze ztotožnit, vzhledem k tomu, že se může jednat o mnoho různých staveb s různým funkčním využitím, které mají různý vliv na ochranu přírody, krajinu, obyvatelstvo apod., a proto je nezbytné posuzovat je individuálně. Pro tyto záměry, které nelze v měřítku ZÚR specifikovat, stanovují ZÚR ÚK jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace tak při rozhodování v území.

Jak je již výše uvedeno, návrh 2aZÚR ÚK nevymezuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, ale stanovuje území, kde nelze plochy pro VVE vymezovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tato regulace byla dohodnuta s dotčenými orgány v rámci pořizování a projednávání návrhu 2aZÚR ÚK v souladu se stavebním zákonem.

Pro úplnost nutno konstatovat, že Ústecký kraj nechal zpracovat s ohledem na specifičnost Krušných hor Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (ÚS Krušné hory - ÚK). Hlavním důvodem pro pořízení ÚS Krušné hory - ÚK byla skutečnost, že Krušné hory se vyznačují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území ve všech sledovaných pilířích – životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost obyvatel. Přitom Krušné hory jako jediné horské území v ČR nemá velkoplošnou ochranu přírody a krajiny, není vyhlášeno Chráněnou krajinnou oblastí či Národním parkem. Krušné hory v Ústeckém kraji jsou součástí specifické oblasti Krušné hory SOB6 vymezené v aPÚR. SOB6 Krušné hory je zpřesněna v platných ZÚR ÚK. Území řešené ÚS Krušné hory - ÚK zahrnuje části území obcí s rozšířenou působností Kadaň, Chomutov, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem. Cílem ÚS Krušné hory –

ÚK bylo o řešeném území shromáždit a vyhodnotit aktuální informace týkající se územního rozvoje Krušných hor v Ústeckém kraji a navrhnout územní regulaci, která by pomohla řešit slabé stránky a problémy této specifické oblasti při zachování a rozvoji jeho hodnot. Součástí ÚS bylo rovněž vytipování lokalit vhodných pro umístění VVE. ÚS Krušné hory – ÚK vytipovala celkem dvě lokality, které vychází z celkové koncepce ÚS, respektují územní regulace stanovené v návrhu 2aZÚR ÚK a současně zohledňují principy vztahující se k umístění VVE v Krušných horách obsažené v návrhu Aktualizace Územní energetické koncepce Ústeckého kraje. Příloha I. ÚS obsahuje posouzení vytipovaných lokalit pro umístění VVE.

V odůvodnění připomínky III. - 2. *„Nesprávné odůvodnění navržené regulace“*, opětovně několikrát podatel uvádí, že regulace znamená absolutní zákaz umisťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.
Podatel v připomínce uvádí, že odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK považuje za rozporuplné, protože je v něm uvedeno, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a na druhé straně se v něm uvádí, že se jedná o natolik cenné území, že je nutné regulovat výstavbu VVE a že návrh 2aZÚR ÚK neakceptuje povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, protože bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu. S tvrzením podatele se nelze ztotožnit, patně bylo ze strany podatele chybně pochopeno. Cílem popisu jednotlivých částí území Ústeckého kraje je fakt, že je území Ústeckého kraje již nyní značně poškozeno a tak je nezbytné zbylá, pro obyvatele Ústeckého kraje tak jeho návštěvníky cenná území, chránit před činnostmi, které by tato území poškodily případně až zdevastovaly. Rovněž tvrzení podatele, že považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, (např. těžba surovin, průmyslová činnost) jsou neopodstatněná. V návrhu 2aZÚR ÚK není těžba nerostných surovin navrhována, rovněž nejsou vymezovány plochy pro průmyslovou činnost. V platných ZÚR ÚK, které rovněž tyto činnosti nenavrhují, jsou ale pro tyto činnosti stanoveny jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Jak už je výše uvedeno, územní plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Stavební zákon následně v § 19 stanoví úkoly pro územní plánování a to zejména zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem, vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn, stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu, vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území. Nástrojem územního plánování je územně plánovací dokumentace, kterou jsou jednotlivé

cíle a úkoly územního plánování koordinovány a naplňovány. Vliv navržené koncepce (2aZÚR ÚK) byl posouzen na udržitelný rozvoj území (viz níže ↓).

V PÚR ČR 2008, která byla schválena usnesením vlády ČR č. 929 z 20.7.2009, byla nově vymezena v čl. [74] specifická oblast Krušné hory SOB6, která vykazuje míru problémů zejména z hlediska udržitelného rozvoje. V PÚR jsou vymezeny pouze SOB, na jejichž území je možno identifikovat a jasně formulovat problém obecně vnímaný jako republikový. Tuto podmínku splnily zejména obecně přijímané problémy prokazatelné nerovnováhy územních podmínek udržitelného rozvoje území. Z celospolečenského hlediska se u SOB6 Krušné hory jedná o rozsáhlé a závažné postižení území činností člověka (postižení přírody, krajiny, životního prostředí, apod.). Hlavním důvodem pro vymezení SOB6 byla skutečnost, že ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí úkoly územního plánování v souladu s PÚR (§ 36 odst. 3 stavebního zákona) včetně zpřesnění vymezení specifické oblasti SOB6 Krušné hory vymezené v PÚR (příloha č. 4 vyhl. 500/2006 Sb.). Současně s návrhem ZÚR se zpracovává vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (§ 19 a 36 stavebního zákona). PÚR stanovila pro SOB6 v čl. [74] úkol pro územní plánování pod písmenem e), tj. účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren. Tento úkol byl následně v rámci aPÚR doplněn o text na konci věty (cit. *„především v Ústeckém kraji“)* a tak přímo konkretizován na území Ústeckého kraje.
S návrhem 2aZÚR ÚK bylo v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona zpracováno vyhodnocení vlivů 2aZÚRÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), které hodnotí vlivy na hospodářské a sociální podmínky a vlivy na životní prostředí.
Ze závěru VV URÚ vyplývá, že návrh 2aZÚR ÚK naplňuje svým řešením § 18 stavebního zákona. Je v něm uvedeno, cit.:

„Vyhodnocení vlivu 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na vyváženost územních podmínek jednotlivých pilířů udržitelnosti:

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí

Souhrnně lze konstatovat, že řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje bude mít na podmínky pro příznivé životné prostředí neutrální až mírně pozitivní vliv. Navržené záměry nevytvářejí výrazně zvyšující fragmentaci krajiny a indikují případné střety s identifikovanými hodnotami území kraje. Výstavbou navržených záměrů nedojde k významnému narušení půd ZPF. Předpokládaný trvalý zábor ZPF je 28,27 ha. Vzhledem k velikosti kraje se jedná o zanedbatelný zábor. Záměry dále kladou nároky na trvalý nebo dočasný zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa. Zábor PUPFL se očekává v rozsahu 30,34 ha.

Územní podmínky pro hospodářský rozvoj

Vliv 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na hospodářský rozvoj lze hodnotit jako pozitivní. Navržené záměry přispívají k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj, zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní a technické infrastruktury a pozitivně tak působí na zvýšení hospodářského potenciálu řešeného území.

Územní podmínky pro soudržnost společenství obyvatel

Na soudržnost společenství obyvatel bude mít řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje neutrální vliv. 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje přispívá navrženými záměry k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní infrastruktury a přispívá tak ke zvýšení společenského potenciálu řešeného území.

2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje jako celek přispívá k udržitelnému rozvoji území kraje i k naplňování republikových priorit územního plánování vedoucích k udržitelnému rozvoji.“

Součástí VV URÚ je Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA), které obsahuje rovněž zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů územně plánovací dokumentace včetně vlivů synergických a kumulativních.

Přijatelnost návrhu 2aZÚR ÚK z hlediska životního prostředí byla ověřována posuzovatelkou SEA a hodnotitelem NATURA, a výsledkem hodnocení SEA a NATURA 2000 byl návrh úprav, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK zapracoval do výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK.

Posuzovatelka ve Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA) v kapitole 6. „*Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti“* v podkapitole 6.5 *„Ochrana přírody a krajiny – biodiverzita, ÚSES, zvláště chráněná území“ uvádí, cit. :*

„Významným fenoménem území je výstavba větrných elektráren, jejíž dopady na krajinný ráz jsou silně kontroverzní. Z tohoto důvodu 2aZÚR ÚK stanovuje území, kde není výstavba VVE umožněna mimo jiné z důvodu ochrany přírodních hodnot a krajinářsky cenných oblastí.“

V následující kapitole 7. *„Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.“* v podkapitole 7.2.9 - Kapitola 4. „Zpřesnění vymezení ploch a koridorů“ hodnotí posuzovatelka článek [174], ve kterém je v rámci návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol (2) pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, následovně, cit.:

„Hodnocení: Jedná se o obecnou silně restriktivní deklaraci (v pozitivním smyslu), která při důsledné aplikaci povede ke snížení až eliminaci rizika významného negativního ovlivnění krajinného rázu umístěním staveb tvořících nové antropogenní dominanty v přírodním území a k minimalizaci negativních vlivů těchto staveb na obyvatelstvo a veřejné zdraví. V rámci odůvodnění byl doložen ilustrativní zákres území, v němž je možno při aplikaci uvedené změny větrné elektrárny umisťovat, a také podrobné odůvodnění, s jehož závěry zpracovatelka SEA v plném rozsahu souhlasí.
Přestože je třeba mít na zřeteli požadavek naplňování požadavku na zvýšení výroby elektrické energie s využitím obnovitelných zdrojů, jsou negativní vlivy větrných elektráren natolik průkazné, že to ospravedlňuje uvedenou restrikci. Aplikace této změny povede současně ke snížení negativních vlivů na faunu a flóru, jejichž druhová biodiverzita a výskyt zvláště chráněných druhů se na území Ústeckého kraje projevuje ve zvýšené míře právě ve vrcholových a podvrcholových partiích zvláště chráněných území a oblasti Krušných hor.
Důvodem pro stanovení odstupové vzdálenosti od obytné zástavby je snaha o eliminaci nebo alespoň omezení negativních vlivů hluku, flicker efektu (resp. stroboskopického efektu), a dalších nepříznivých dopadů provozu větrných elektráren.
Změna je doporučena k realizaci bez dalších podmínek.“

Dle podatele zákony (č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění), které jsou uvedeny v textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, výstavbu VVE ve velkoplošných zvláště chráněných území, maloplošných zvláště chráněných územích, v přírodních parcích, v území NATURA 2000, v ÚSES a významných krajinných prvcích nevylučují a jednotlivé záměry VVE

podléhají dalším povolovacím předpisům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna k tomu příslušnými dotčenými orgány. K tomuto nutno konstatovat:
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci zásad územního rozvoje regulaci rozvoje území, cit.:
„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci.
Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

S tvrzením podatele, že pořizovatel překročil svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, nelze souhlasit, neboť úkolem územního plánování dle § 19 odst. 1) písm. m) stavebního zákona je vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů [4), 12)], před negativními vlivy záměrů na území, v daném případě stanovením území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně – historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tím současně naplňuje cíle územního plánování stanovené v § 18 stavebního zákona.

[4)] Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

[12)] Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011-261 ze dne 28.5.2014 konstatoval, že kraj je oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit v jeho území a může tak přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria, cit.:

„V projednávané věci byla nastolena otázka, zda kraj v rámci své pravomoci regulovat území prostřednictvím vydání územně plánovací dokumentace může stanovit pro regulaci určitých aktivit přísnější podmínky, nežli stanoví zákon vydaný k ochraně stejných hodnot. Navrhovatelé poukázali například na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Tyto zákony určují míru a způsob ochrany určitých zájmů platné pro celé území České republiky. Pokud mají být naplněny cíle územního plánování zakotvené ve výše citovaném § 18 stavebního zákona, musí mít kraj při přijímání územně plánovací dokumentace možnost zohlednit specifika svého území oproti jiným částem republiky. Zvláštními zákony je určena minimální míra ochrany jednotlivých zájmů, kterou kraje v rámci územního plánování nemůže snížit. Dospěje-li však k závěru, že zvláštní podmínky jeho území vyžadují intenzivnější ochranu, může přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria. Nutnou součástí rozhodnutí kraje pro zpřísnění ochrany určitého zájmu nad zákonem stanovený rámec je přesvědčivé odůvodnění, ze kterého je zřejmé, v čem spočívá ojedinělost podmínek v daném území.
Aktivitu směřující k ochraně určitého zájmu mohou vykonávat různé subjekty a neznamená to, že by tím navzájem nahrazovaly svoji činnost, případně, že by pouze z tohoto důvodu byly v rozporu se zákonem. Regulace výstavby VVE zvolená obcí či krajem při územním plánování nenahrazuje činnost orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. V tomto případě každý z nich sice činí opatření ohledně umísťování VVE za účelem ochrany životního prostředí, avšak kraj tak činí též s přihlédnutím k ochraně vlastního území a svých hodnot, správní orgán chrání životní prostředí jako veřejný zájem.
Kraj je tedy za výše uvedených podmínek oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit na jeho území, a to i nad rámec zákona, který chrání stejné hodnoty na základě veřejného zájmu. Jedná se o výsledek poměřování zájmů kraje a jeho obyvatel či právnických osob zde sídlících. Pokud kraj uvede závažné důvody svědčící pro upřednostnění určitého zájmu, úměrně dle této závažnosti může být omezen jiný zájem.“

Podatel připomínky uvádí, že nelze souhlasit s textem v odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, že cílem regulace je zamezit překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren, neboť výstavba VVE v posledních letech v Ústeckém kraji překotná rozhodně není. K tomu je nezbytné uvést, že před vydáním ZÚR Ústeckého kraje, které nabyly účinnosti 20.10.2011, bylo realizováno značné množství VVE. V této době byly povolovány VVE pouze se souhlasem dotčeného orgánu, který posuzoval jednotlivé záměry umístění VVE v rámci EIA, tj. pouze s ohledem na životní prostředí. Nebyly posuzovány vlivy působení kumulace a synergie jednotlivě povolovaných záměrů na udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak lze shrnout, že připomínky podatele k věcné nesprávnosti zvolené regulace umisťování ploch a koridorů pro VVE a stavby související, jsou neopodstatněné. Ani jednotlivé zákonem stanovené limity, ani dílčí posuzování konkrétních projektů výstavby VVE dotčenými orgány a stavebními úřady, nemohou samy o sobě a bez dalšího nahradit posouzení příslušející orgánům územního plánování. Krajský úřad Ústeckého kraje předmětnou regulací výstavby VVE nezasahuje do pravomocí dotčených orgánů, jak se podatel mylně domnívá, ale toliko uplatňuje své zákonem dané pravomoci k regulaci využití území Ústeckého kraje. Jeho úloha orgánu územního plánování je v tomto ohledu nezastupitelná.

Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením podatele, že vzhledem k tomu, že na území Ústeckého kraje jsou vhodné podmínky z hlediska větrného potencionálu pro umisťování větrných

elektráren, by tato skutečnost měla odůvodňovat podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv implicitní zákaz na celém území kraje.
Jak již je výše uvedeno, ZÚR jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterými kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. ZÚR regulují území v různé míře podrobnosti, a to od stanovení priorit územního plánování kraje k upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje hodnot území kraje přes vymezení oblastí a os až k vymezení ploch a koridorů. Pro celé území kraje ZÚR stanovují urbanistické zásady ochrany a rozvoje území podstatné pro tvorbu následných územně plánovacích podkladů a územně plánovacích dokumentací a to stanovením priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území, územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje a stanovují úkoly pro územní plánování a využívání území včetně úkolů pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území. Pořizovatel jako orgán územního plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona koordinuje veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizuje ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů s cílem zajistit předpoklady pro udržitelný rozvoj území.
Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. K dosažení cílů územního plánování slouží úkoly územního plánování, stanovené v § 19 stavebního zákona, které se naplňují v rámci zpracování příslušné územně plánovací dokumentace a jejím uplatňováním při následném rozhodování v území.

K odůvodnění připomínky III. - 3. *„Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR“* nutno uvést:
PÚR je celostátním strategickým nástrojem v oblasti územního plánování, který řeší území celého státu v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech. PÚR stanovuje od obecných cílů ke konkrétním záměrům a úkolům územního plánování celostátní strategii územního rozvoje. PÚR promítá a současně koordinuje záměry územního rozvoje z politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, do společného dokumentu, kterým současně koordinuje ZÚR jednotlivých krajů.
Svojí povahou je PÚR subordinačním nástrojem veřejné správy v oblasti územního plánování. PÚR je koncepčním (nikoli realizačním) nástrojem územního plánování a představuje tak základní referenční rámec, který je závazný do té míry, že je třeba se v tomto rámci pohybovat a vycházet z něho při pořizování a vydávání ZÚR, územních plánů, regulačních plánů a při rozhodování v území. Neznamená to však, že PÚR vytýčený úkol bude nutně naplněn. Jedná se o určité (strategicky jistě velmi důležité) vodítko, jakým směrem soustředit další fáze územního plánování z hlediska budoucího využití území České republiky.
PÚR stanovila v souladu s § 32 odst. 1 písm. a) stavebního zákona republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Republikové priority územního plánování jsou stanovovány za účelem zajištění udržitelného rozvoje území, tedy za účelem dosažení vyváženého vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Republikové priority územního plánování určují požadavky na konkretizaci obecně formulovaných cílů a úkolů územního plánování a určují strategii a základní podmínky pro jejich naplňování v územně plánovací činnosti krajů a obcí a při tvorbě resortních koncepcí s důsledky do území.

Podatel uvádí, že návrh 2aZÚR ÚK je v rozporu s platnou PÚR a to s čl. [31] a [176].

V čl. [31] aPÚR ČR stanovuje republikovou prioritu územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje ve znění, cit.: „*Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi“.* Obnovitelnými zdroji ve smyslu zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v platném znění, se rozumí obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu. Stanovenou regulací ploch a koridorů pro umísťování VVE a staveb souvisejících, tzn. regulací jednoho druhu zdroje s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví není mařena státem podporovaná ekonomická aktivita, tak ani návrh 2aZÚR ÚK není v rozporu s citovaným článkem aPÚR, jak uvádí podatel.

Při té příležitosti nutno upozornit rovněž na skutečnost, že Nejvyšší správní soud a Ústavní soud ve svých rozsudcích rozebraly PÚR následovně: Předmětem PÚR není regulace určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat rozvojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu, a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování. Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií. Míra podrobnosti regulace u PÚR je - ve srovnání např. se zásadami územního rozvoje - tak nízká, že již je namístě hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti" předmětu regulace).

Závaznost záměrů vyjádřených v PÚR pro pořizování a vydávání ZÚR, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území přitom neznamená a ani znamenat nemůže, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů realizaci v politice obsažených záměrů, a to bez dalšího hodnocení jejich dopadů. Takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy jako je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí nebo zákon o ochraně přírody a krajiny, případně zmíněná SEA. Závaznost obecně formulovaných záměrů politiky pro územně plánovací dokumentaci je nutno vyložit jako závaznost příslušných územních orgánů převzít do územně plánovací dokumentace vládou České republiky schválený koncepční záměr územního rozvoje na celostátní či mezinárodní úrovni, nikoli faktickou realizaci tohoto záměru. Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR, samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování ZÚR, územního plánu či regulačního plánu, smysl.

Rovněž se nezakládá na pravdě tvrzení podatele, že návrh 2aZÚR ÚK nezohlednil podklad, který mělo dle čl. [176] zpracovat MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji.
Jak již bylo výše uvedeno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento dokument však nenahrazuje odborný podklad dle čl. [176], který by mohl zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK použít pro vymezení ploch vhodných pro umístění obnovitelných zdrojů

energie, jak je uloženo v čl. [199] aPÚR a byl proto zvolen obdobný způsob regulace VVE, jako je v uvedeném metodickém pokynu MŽP.

Požadavku spočívajícím ve vypuštění části textu z výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK z článku [174] navrženého úkolu pro územní plánování (2), kterým je stanovena regulace pro umisťování ploch a koridorů pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, se nevyhovuje, neboť argumenty, které podatel uvádí, jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti, neopodstatněné.

Nelze vyhovět ani požadavku podatele, aby území obce Kryštofovy Hamry bylo v návrhu 2aZÚR ÚK vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.
Požadované vymezení lokality vhodné pro umístění VVE by bylo v rozporu s navrženou celkovou koncepcí dané územně plánovací dokumentace (návrhu 2aZÚR ÚK), která byla posouzena v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona (VV URÚ).
Vymezení lokalit vhodných pro výstavbu VVE je nezbytné provést v rámci územního plánu příslušné obce při dodržení čl. [174] 2aZÚR ÚK.

Připomínce se z výše uvedených důvodů nevyhovuje.

21. Trnka Pavel, [redacted] Děčín IV.
(JID 165648/2019/KUUK ze dne 10.10.2019)

Text připomínky:

I.

Dne 8.10.2019 se konalo veřejné projednání návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území (dále jen „2aZÚR ÚK"). V návaznosti na konání tohoto veřejného projednání tímto podatel, jakožto podílový spoluvlastník s podílem id. 35/100 na pozemcích parc. č. 588/23, parc. č. 619/3 a parc. č. 619/4 v k.ú. Malšovice, a současně jako zástupce ostatních spoluvlastníků předmětného pozemku pana Jiřího Mladého, nar. 17.6.1960, a pana Jaroslava Techlovského, nar. 29.6.1949, ve stanovené lhůtě 7 dnů od veřejného projednání návrhu podává proti 2aZÚR ÚK tyto námitky, které níže odůvodňuje.

II.

Podatel je podílovým spoluvlastníkem pozemku p.č.588/23 - orná půda, o výměře 5371 m2, dále p.č. 619/4 - ostatní plocha, o výměře 6096 m2 a p.č.619/3 - ostatní plocha, o výměře 2159 m2, vše zapsáno v katastru nemovitostí na LV č. 308, pro obec Malšovice, kat. úz. Malšovice, vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, pracoviště Děčín (dále jen „pozemky").

Přes tyto pozemky bylo bez souhlasu podatele a ostatních podílových spoluvlastníků v návrhu nového územního plánu obce Malšovice umístěno vedení technické infrastruktury, a to vedení VVN 110 kV. V ZÚR ÚK se zřejmě jedná o koridor označený jako E6. Proti tomuto návrhu byly v řádné lhůtě ze strany podatele podány námitky a to dne 25.4.2018. Obec Malšovice i přes tyto námitky územní plán s tímto vymezením vedení VVN 110 kV přes pozemky ve vlastnictví podatele schválila, a námitky podatele odmítla jako nedůvodné, v důsledku čehož se vlastníci pozemků nyní domáhají zrušení části územního plánu obce Malšovice soudní cestou. Mimo toto řízení, podatel navíc podává tyto námitky proti 2aZÚR ÚK.

III.

Podatel uvádí, že pozemek parc. č. 619/4 v k.ú. Malšovice byl původně roklí s tzv. černou skládkou, kterou vlastníci s vynaložením vysokých nákladu sanovali. Vlastníci rovněž vysokou částkou přispěli na opravu živičné komunikace od hlavní silnice Děčín - Ústí nad Labem až k výjezdu z předmětného pozemku. K tomu podatel uvádí, že již rozhodnutím Městského úřadu Děčín ze dne 7.4.2000 č.j. ORaÚP 1400/1999/Ža-UR-12-84 bylo vlastníkům povoleno zavezení rokle s následným využitím pro skladování stavebního materiálu. Vlastníci původní černou skládku v souladu s uvedeným rozhodnutím se značnými finančními náklady sanovali a vybudovali zde betonové plochy, umístili na pozemek mobilní kancelář a realizovali další investice k naplnění účelu předmětného rozhodnutí, tedy za účelem budoucího využití pozemku pro skladování stavebního materiálu. Vlastníci k tomu uvádějí, že na předmětném pozemku bylo provozováno zařízení k využití odpadů především ze stavební činnosti za účelem změny využití území - skladování stavebního materiálu. Zařízení bylo provozováno již od roku 2000. Terénní úpravy byly povoleny územním rozhodnutím vydaným Městským úřadem Děčín, odborem rozvoje a územního plánování, o využití pozemku pro zavezení rokle na pozemku parc. č. 619/4 v k.ú. Malšovice s následným využitím pro skladování stavebního materiálu, ze dne 7.4.2000 č.j. ORaÚP 1400/1999/Ža-UR-12-84. Takto je ostatně pozemek vlastníky užíván i v současné době. Toto užívání bylo povoleno i rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 17.7.2003 č.j. 4686/ZPZ/2003/PZ-340/ČŽ či rozhodnutím krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 25.3.2009 č.j. 2736/ZPZ/2008/PZ-1262.

Pozemek parc. č. 619/3 v k.ú. Malšovice byl rovněž původně roklí s tzv. černou skládkou, kterou vlastníci s vynaložením vysokých nákladů sanovali. Tento pozemek je přitom vzhledem ke své poloze funkčně související s pozemkem parc. č. 619/4 v k. ú. Malšovice. I v případě tohoto pozemku obec Malšovice vydala souhlas s vyrovnáním pozemku za využití inertních materiálů, jako je tomu v případě pozemku parc. č. 619/4 v k. ú. Malšovice, opět s následným využitím pro skládkování stavebních materiálů.

Pozemek parc. č. 588/23 v k. ú. Malšovice v současné době není dotčen činností na pozemcích parc. č. 619/3 a parc. č. 619/4 v k. ú. Malšovice nicméně s ohledem na svoji polohu jej vlastníci hodlali a nadále hodlají užívat jako navazující skladovou plochu, tedy jako pozemek funkčně související s pozemky parc. č. 619/4 a parc. č. 619/3 v k.ú. Malšovice.

Vzhledem ke shora uvedenému podatel shrnuje, že předmětné pozemky byly dlouhodobě užívány vlastníky jako zařízení k využívání odpadů za účelem změny využití území ke skladování stavebního materiálu. Shodným způsobem jsou předmětné pozemky užívány i v současné době, a to na základě souhlasů příslušných správních orgánů. K pozemku p.č. 619/4 je již od 7.4. 2000, vydáno územní rozhodnutí pro zavezení rokle a následné využití pro sklady stavebních materiálů, taktéž na pozemku 619/3 je od roku 2001 připravováno totéž využití a u pozemku 588/23 jako navazujícího a tvořícího jeden celek, předpokládáme stejné využití a tedy skladové pozemky.

IV.

Vzhledem k výše uvedenému podatel nesouhlasí s vymezením koridoru vedení elektrické energie VVN 110 kV přes pozemky parc. č. 588/23, parc. č. 619/4 a parc. č. 619/3 v k.ú. Malšovice. Podatel zdůrazňuje, že umístěním vedení elektrické energie přes předmětné pozemky nebo v jejich bezprostřední blízkosti by s ohledem na omezení stanovená v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy znamenalo zásadní omezení podatele a ostatních spoluvlastníků v jejich vlastnickém právu k předmětným pozemkům, neboť v jeho důsledku by byli podstatným způsobem omezeni v možnosti užívat předmětné pozemky. Vzhledem ke shora uvedenému by tudíž vymezením koridoru vedení elektrické energie přes předmětné pozemky byli vlastníci zkráceni na svých právech, když v důsledku umístění trasy

vedení elektrické energie přes jejich pozemky je podstatně omezeno jejich budoucí účelné hospodářské využití, včetně jejich dosavadního užívání ze strany vlastníků, ačkoliv toto užívání bylo v minulosti povoleno ze strany příslušných správních orgánů.

S ohledem na shora uvedené, je umístění tohoto elektrického vedení v přímém rozporu se záměry a oprávněnými zájmy vlastníků, neboť včetně ochranných pásem, fakticky znemožňuje další předpokládané využívání pozemků ve prospěch vlastníků. Proto podatel žádá, aby technická infastruktura VVN 110 kV byla vedena mimo pozemky ve vlastnictví podatele. Podatel má současně za to, že technickou infastrukturu VVN 110 kV je možné vést mimo předmětné pozemky. Jako ideální se jeví varianta vedení technické infrastruktury VVN 110 kV blíže k železniční trati Děčín - Ústí nad Labem a v jejím blízkém okolí, když přes uvedenou železniční trať je následně technická infrastruktura stejně vedena. Toto lepší umístění bere ohled též na sídliště rodinných domů v sousední lokalitě, kde je tato infrastruktura rovněž nevhodně umístěna přímo mezi nové rodinné domy.

V.

S ohledem na výše uvedené podatel žádá, aby byla 2aZÚR ÚK upravena tak, že technická infastruktura VVN 110 kV nebude vedena přes pozemky parc. č. parc. č. 588/23, parc. č. 619/4 a parc. č. 619/3 v k.ú. Malšovice.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Dle § 42 odst. (9) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, se aktualizace zásad územního rozvoje zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí. Součástí návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) není vymezení koridoru E6 v obci Merboltice. Koridor E6 pro výstavbu vedení VVN 110 kV TR Želenice – (TR Babylon) je vymezen v platných ZÚR ÚK, které nabyly účinnosti v roce 2011.

Koridor je v obci Merboltice v platných ZÚR ÚK vymezen v šíři 600m. Pro územní plánování a využívání vymezeného koridoru je v ZÚR ÚK stanoven úkol: *„V součinnosti s dotčenými orgány, při zajištění územní koordinace zpřesnit a vymezit koridor E6 v ÚPD dotčených obcí. Při zpřesnění vymezení koridoru v dotčených obcích respektovat zájmy ochrany přírody a krajiny.“*

22. Povodí Ohře, státní podnik, Bezručova 4219, 430 03 Chomutov
(JID 142183/2019/KUUK ze dne 6.9.2019)

Text připomínky:

K Vašemu oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), který jsme obdrželi dne 19. srpna 2019, Vám po jeho prostudování sdělujeme:

K materiálu, tak jak je zpracován, k jeho obsahu či závěrům nemáme zásadní připomínky, uvádíme několik postřehů či námětů na doplnění.

1) Jedním z koncepčních materiálů na celostátní úrovni je Národní plán povodí Labe (NPP), který byl chválen usnesením vlády České republiky č. 1083 ze dne 21. prosince 2015 a vydán opatřením obecné povahy Ministerstvem zemědělství (OOP-MZe) čj.148/2016-MZE-

15120 ze dne 12. ledna 2016. Tímto OOP-MZe byla schválena i část kapitoly IV. Cíle pro povrchové vody, podzemní vody a chráněné oblasti vázané na vodní prostředí (kapitoly IV. 1 až IV.5) a kapitola V. Souhrn programu opatření k dosažení cílů, které jsou nedílnou a závaznou částí tohoto OOP-MZe. S uvedeným NPP souvisí další koncepční materiál, konkrétně se jedná o Plán dílčího povodí Ohře, dolního Labe a ostatních přítoků/Labe (PDP), který byl v souladu s ustanovením § 24 odst. 13 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vodní zákon), schválen Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 25. dubna 2016 usnesením č. 132/292/2016.

Priorita 45a: „Vytvářet územní podmínky pro zadržování, vsakování a využívání dešťových vod." je v souladu s nadřazeným dokumentem Politika územního rozvoje. S ohledem na to, že se jedná o zásady územního rozvoje, doporučujeme zpřesnit posloupnost nakládání se srážkovými vodami v souladu splatnou legislativou, např. § 5 odst. 3 vodního zákona a dalšími předpisy (§ 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, a dle TNV 75 9010 „Hospodaření s dešťovými vodami"). A to tak, že na prvním místě bude vedeno využívání srážkových vod a až následně vsakování a retence.

2) Dalším koncepčním materiálem je „Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe“ (PpZPR) schválený usnesením vlády České republiky č. 1082 dne 21. prosince 2015 a vydaný opatřením obecné povahy Ministerstva životního prostředí (OOP-ENV) čj. 90988/ENV/15 dne 22. prosince 2015 PpZPR.

V řešeném území se nachází celkem 34 Oblastí s významným povodňovým rizikem (OsVPR) s dopadem na významnou část území. Odkazy na výstupy z vyhodnocení povodňového nebezpečí a povodňových rizik jsou uvedeny v příloze PpZPR č. 8.2 a č. 8.31.

PpZPR definuje pojem povodňové riziko. Povodňové riziko je limitem využití území (4.1.121) a má vazbu na územně analytické podklady - jedná se o údaj o území dle přílohy č. 1 část A vyhlášky č. 500/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb. Limit je vyjadřován omezováním a zákazy umisťování, příp. rozšiřování takových aktivit v ohrožených územích, kde byla vyhodnocena nepřijatelná míra povodňových rizik, nebo by mohlo docházet ke zvyšování povodňových rizik. Cílem limitu je dosáhnout trvalého odstranění nebo zmírnění nepříznivých účinků povodní na lidské zdraví, životní prostředí, kulturní dědictví a hospodářskou činnost (viz Limity využití území, Ústav územního rozvoje, stav k 1. lednu 2019). Pro snížení rozsahu ploch v nepřijatelném riziku jsou v PpZPR navržena opatření: Pořízení/změna územně plánovací dokumentace obcí (vymezení ploch s vyloučením výstavby a ploch s omezeným využitím z důvodu ohrožení povodní) pro OsVPR a Využití výstupů povodňového mapování (mapy povodňového ohrožení a povodňového rizika) v územním plánování a rozhodování pro OsVPR.

Plánování rozvoje území v souladu s PpZPR považujeme s ohledem na bezpečnost obyvatel a ochranu majetku za velmi důležitý úkol. Tuto problematiku je nezbytné zapracovat do textové i grafické části s důrazem na nutnost neumisťovat stavby do ploch s mírou povodňového ohrožení vyšší než je přípustné a naopak snižovat nebo odstraňovat stávající povodňové riziko.

3) Z podkladů (zejména z grafických příloh) nelze zcela jednoznačně posoudit, zda měl zpracovatel aktuální podklady ke všem vodárenským nádržím, které se nacházejí v Ústeckém kraji, a k jejich ochranným pásmům nebo k ochranným pásmům německých vodárenských nádrží zasahujícím na české území: Např. ochranné pásmo vodárenské nádrže Lehnmühle zcela chybí a hranice některých dalších ochranných pásem nejsou aktuální. Jsme připraveni Vám na vyžádání poskytnout aktuální data (ochranná pásma pro

VD Přísečnice, VD Křimov, VD Kamenička, VD Jirkov, VD Jezeří, VD Janov, VD Fláje, VD Rauschenbach, VD Gottleuba, VD Lehnmůhle a VD Chřibská.

4) Z podkladů (zejména z grafických příloh) také vyplývá, že stanovená záplavová území (dále jen SZÚ) vodních toků převzatá z ÚAP rovněž neodpovídají aktuálním podkladům. SZÚ Neštěmického potoka zcela chybí a některá záplavová území neodpovídají rozsahu stanovení (např. Ohře, Bořislavský p. a Milešovský p.). Podklady k aktuálním SZÚ může zpracovatel získat od příslušných vodoprávních úřadů.

5) Na str. 570 v dokumentu II. Odůvodnění jsou v příloze P.2 koridory V9 a V10 (vodovod) vedeny jako protipovodňová ochrana. Zřejmě došlo k záměně textu „Vodní hospodářství" (odvozeno z přílohy P.1).

6) V textové části je uvedeno, ve vztahu k případnému zapracování konkrétních lokalit pro umístění přečerpávacích vodních elektráren (PVE), že v současné době MPO připravuje aktualizaci studie: Vyhledávací studie vhodných lokalit pro možnou realizaci přečerpávacích vodních elektráren (2010) s tím, že vymezení ploch pro PVE není předmětem řešení 2aZÚR ÚK. V Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (Atelier T-plan s. r. o., 2019) je uvedeno, že Aktualizace územní energetické koncepce PVE upouští od záměrů v rámci Krušných hor dříve uvažovaných, jako jsou záměry Studenec, Loučná - Šumný Důl, Lesná - Vysoká Pec a Černice. V rámci studie proveditelnosti využití hydrických rekultivací na území Ústeckého kraje pro energetické účely se uvažovalo využití zatopených zbytkových jam a přilehlých vyvýšenin.

K tomuto bodu uvádíme, že při budoucím řešení této problematiky je třeba vycházet z vodohospodářského řešení zatopených zbytkových jam s důrazem na vyrovnanou vodní bilanci. Toto řešení bude zásadní mj. i pro prověřování možných způsobů využití budoucích zatopených jam a s tím souvisejících návrhů potřebných opatření, např. tedy i při případném využívání zatopených jam jako dolních nádrží PVE. Nabízí se i možnost prověření využití hydroenergetického potenciálu již ve fázi napouštění zbytkových jam vodou. V souvislosti s vodohospodářským řešením zatopených důlních jam sdělujeme, že na základě pověření Ministerstva zemědělství zajišťujeme úkoly, které Vláda ČR uložila ministrovi zemědělství ve spolupráci s místopředsedou vlády a ministrem průmyslu a obchodu usnesením vlády č. 421 ze dne 17. června 2019, tj. na základě získaných zkušeností z realizace hydrických rekultivací zpracovat do 30. června 2020 komplexní aktualizaci vodohospodářských bilancí již dokončených a plánovaných hydrických rekultivací zbytkových jam, včetně vyhodnocení dopadů do zpracovaných projektů a projektových záměrů, a zpracovat do 31. prosince 2020 posouzení realizovatelnosti vytvoření propojené vodohospodářské soustavy u již dokončených a plánovaných hydrických rekultivací zbytkových jam po úplném ukončení těžby hnědého uhlí v Ústeckém kraji.

7) K vymezení plochy lokality vhodné pro akumulaci povrchových vod Kryry uvádíme, že změna z limitu využití území na územní rezervu (LAPVR1) je v souladu se současným zněním Politiky územního rozvoje ČR. Sdělujeme Vám, že Vláda ČR svým usnesením č. 256 z 15. dubna 2019 mj. uložila ministru zemědělství zahájit neprodleně projektovou přípravu vodního díla Kryry a přivaděčů vody „Přivaděč VD Kryry - Kolešovický potok" a „Přivaděč VD Kryry - Rakovnický potok", ve spolupráci s ministryní financí zpracovat a předložit vládě návrh zásad pro vypořádání práv k nemovitým věcem dotčeným plánovanou realizací vodního díla Kryry a ve spolupráci s místopředsedou vlády a ministrem životního prostředí zpracovat komplexní návrh přírodě blízkých opatření v povodí Blšanky (vodní dílo Kryry). Zapracování VD Kryry a souvisejících staveb do územně plánovacích dokumentací všech stupňů je nezbytným předpokladem další přípravy a realizace těchto staveb. Z těchto důvodů a pro urychlení celého procesu přípravy jsou v současné době připravovány kroky vedoucí k

mimořádné aktualizaci Politiky územního rozvoje ČR, která by umožnila mimořádnou aktualizaci ZÚR Ústeckého kraje.

Vymezení všech staveb a opatření, které budou potřebné pro realizaci VD Kryry, by mělo být k dispozici na přelomu let 2019 a 2020. Následně budeme moci předat podklady pro aktualizaci ZÚR Ústeckého kraje. Z důvodu ještě většího urychlení přípravy VD Kryry doporučujeme schválit návrh na aktualizaci č. 2 Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje až po tom, kdy budou v návrhu ZÚR. Ústeckého kraje plochy pro vodní dílo Kryry včetně dalších nezbytných ploch a koridorů pro stavby a doprovodná technická a přírodě blízká opatření k omezení nedostatku vody, ke snížení povodňových rizik a optimalizaci vodního režimu území v povodí Blšanky včetně ploch a koridorů pro umístění související veřejné infrastruktury vymezeny jako návrhové plochy, resp. jako veřejně prospěšné stavby.

Vyhodnocení připomínky č. 1:
Část připomínky bere pořizovatel na vědomí, části připomínky se vyhovuje.

Odůvodnění:
Povodí Ohře v první části informuje o Národním plánu povodí Labe a Plánu dílčího povodí Ohře, dolního Labe a ostatních přítoků Labe. Tyto dokumenty byly jedny z mnoha podkladů, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK měl k dispozici.
V prioritě č. 45a) byla změněna posloupnost s nakládáním srážkových vod, aby byla v souladu s platnou legislativou.

Vyhodnocení připomínky č. 2:
Připomínka je bezpředmětná.

Odůvodnění:
Problematika týkající se povodňového rizika je zapracován v prioritě (46) 2aZÚR ÚK která ukládá, cit.:
„Zajistit územní ochranu ploch a koridorů potřebných pro umísťování protipovodňových opatření. Vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích jen ve výjimečných případech a zvlášť zdůvodněných případech. Vymezovat a chránit zastavitelné plochy pro přemístění zástavby z území s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod. Při vymezování nových zastavitelných ploch a ploch potřebných k vymístění stávající zástavby mimo záplavové území využívat mapy povodňového nebezpečí a povodňového rizika a vycházet z podmínek stanovených pro jednotlivé úrovně ohrožení.“
S ohledem na měřítko ZÚR nelze v grafické části mapy povodňových opatření zapracovat. Jsou ale součástí Územně analytických podkladů ORP i kraje, které jsou podkladem pro pořizování územně plánovacích dokumentací obcí.

Vyhodnocení připomínky č. 3 a 4:
Připomínce se vyhovuje.

Odůvodnění:
Do koordinačního výkresu byly dle aktuálních dat zakresleny vodní nádrže včetně jejich ochranných pásem a záplavová území vodních toků, které obdržel pořizovatel před vydáním 2aZÚR ÚK.

Vyhodnocení připomínky č. 5
Připomínce se vyhovuje.

Odůvodnění:

V textové části odůvodnění byly koridory V9 a V10 v Příloze P.2 zařazeny pod „Vodní hospodářství".

Vyhodnocení připomínky č. 6
Připomínku bere pořizovatel na vědomí.

Odůvodnění:
2aZÚR ÚK nenavrhuje lokality pro umístění přečerpávacích vodních elektráren (PVE). Proto upozornění, uvedené v připomínce Povodí Ohře, že při budoucím řešení této problematiky je třeba vycházet z vodohospodářského řešení zatopených zbytkových jam s důrazem na vyrovnanou vodní bilanci, bere pořizovatel pouze na vědomí.

Vyhodnocení připomínky č. 7
Část připomínky bere pořizovatel na vědomí, doporučení, aby 2aZÚR ÚK byla schválena až po zapracování plochy pro LAPV Kryry včetně dalších nezbytných ploch a koridorů pro stavbu se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce Povodí Ohře konstatuje, že návrh 2aZÚR ÚK je v souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR (aPÚR). Pořizovatel bere na vědomí, že Vláda ČR vydala usnesení č. 256 z 15.4.2019 týkající se LAPV Kryry.

Doporučení Povodí Ohře, aby byla 2aZÚR ÚK vydána až když budou v návrhu 2aZÚR ÚK plochy pro vodní dílo Kryry včetně dalších nezbytných ploch a koridorů pro stavby a doprovodná technická a přírodě blízká opatření k omezení nedostatku vody, ke snížení povodňových rizik a optimalizaci vodního režimu území v povodí Blšanky včetně ploch a koridorů pro umístění související veřejné infrastruktury vymezeny jako návrhové plochy, resp. jako veřejně prospěšné stavby, nelze vyhovět. Pro ZÚR je závazná aPÚR, kde je v čl. [167] stanoven úkol pro územní plánování, cit.:

„Kraje vymezí v ZÚR jako územní rezervy (pokud Politika územního rozvoje ČR nestanoví jinak) plochy pro vodní nádrže uvedené v Generelu území chráněných pro akumulaci povrchových vod a základních zásad využití těchto území a stanoví základní zásady využití těchto území."

V 2aZÚR ÚK v souladu s tímto úkolem čl. *[178e] a [178f] v následujícím znění, cit:*

„[178e] ZÚR ÚK vymezují plochu pro lokalitu pro akumulaci povrchových vod (LAPV) Kryry. Plocha je sledována jako územní rezerva LAPVR1.

[178f] Pro územní plánování a využívání území vymezené plochy LAPVR1 stanovují ZÚR ÚK tyto úkoly:

- ⇒ *(1) Respektovat územní rezervu LAPVR1 v ÚPD dotčených obcí a zabezpečit její nezbytnou územní ochranu.*
- ⇒ *(2) Neumožňovat záměry na umístění nových staveb technické a dopravní infrastruktury, případně změny těchto staveb, mezinárodního, republikového a jiného nadmístního významu s výjimkou staveb, u kterých bude projektovou dokumentací prokázáno, že jejich umístění, provedení či užívání neztíží budoucí využití území dotčené předmětnou stavbou pro akumulaci povrchových vod.*
- ⇒ *(3) Neumožňovat záměry na umístění staveb, zařízení a činností, které by mohly narušit geologické, morfologické a hydrologické poměry v území nebo jinak nepříznivě ovlivnit budoucí vodohospodářské využití plochy zátopy vodní nádrže."*

Aby mohly být plochy pro vodní dílo Kryry včetně dalších nezbytných ploch a koridorů pro stavby a doprovodná technická a přírodě blízká opatření k omezení nedostatku vody, ke snížení povodňových rizik a optimalizaci vodního režimu území v povodí Blšanky včetně ploch a koridorů pro umístění související veřejné infrastruktury vymezeny jako návrhové

plochy, resp. jako veřejně prospěšné stavby zapracovány do ZÚR UK, je nezbytné pořídit a vydat aktualizaci PÚR, která bude obsahovat úpravu znění úkolu pro územní plánování v čl. [167]. Předpoklad pořízení aktualizace PÚR je nejdříve ve 4.Q roku 2020. Následně by teprve pořizovatel 2aZÚR ÚK musel pořídit po získání příslušných podkladů úpravu návrhu 2aZÚR ÚK včetně vyhodnocení vlivů ZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území a opětovně provedenou úpravu veřejně projednat včetně dohodnutí s dotčenými orgány. Termín vydání 2aZÚR ÚK by se tak posunul min. o cca 1,5 roku, což je ze strany pořizovatele nepřijatelné.

Doporučujeme Povodí Ohře, aby v daném případě činit kroky v souladu se stavebním zákonem, který umožňuje pořídit aktualizaci ZÚR na základě návrhu podaného oprávněným investorem a v případě, že nebude aktualizace ZÚR obsahovat varianty, lze pořídit aktualizaci ZÚR zkráceným postupem.

23. Kozel Radim, [redacted] Praha 8
(JID 173866/2019/KUUK ze dne 23.10.2019)

Text připomínky:

Vznáším námitku proti návrhu 2aZÚR ÚK a VV URÚ Stroupeč, trasa koridoru E7-VVN 110 kV MERKUR - TRIANGLE.

Po seznámení se s výše uvedeným návrhem musím konstatovat, že koridor stavby dle návrhu vede, mimo jiné, přes pozemky naší rodiny, č. parcel 430/4 a 430/5 v hustě osídlené chatové oblasti u řeky Ohře v obci Stroupeč. Tato skutečnost je dle mého názoru zásah do soukromého vlastnictví, se kterým nemohu souhlasit.

Vedle nemalých finančních prostředků, které jsme my, chataři, rybáři a milovníci přírody vložili do výstavby chat, vložili jsme i vlastní energii, práci a um do zkrášlení a zušlechtění zahrádek výsadbou okrasných keřů, ošetřování stromů a péče o zeleň obecně. Zdejší kraj jsme si zamilovali a jakákoliv eventuální náhrada není adekvátní ke znehodnocení prostředí, ve kterém prožíváme krásné chvíle se svými blízkými. Toto znehodnocení se týká nejen krátkodobých škodlivých vlivů během stavby, ale i následných dlouhodobých, nejen na člověka a jeho zdraví, ale i na přírodu a její fyzický a estetický přínos.

V korunách stromů zdejší chatové oblasti se hojně vyskytují vzácné druhy ptactva, např.: dudci, ledňáčci, strakapoudi, žluvy a hřivnáči. Tato lokalita je také navštěvována rybáři, kteří ji neváhají hojně navštěvovat i ze sousedních krajů.

Chápu, že pro ekonomický rozvoj regionu je stavba zmíněného vysokého napětí důležitá, avšak pro zachování kondice, zdraví a estetiky přírody, nemluvě o ztrátě hodnoty pozemků, je vhodné najít prostor, který je výstavbou inženýrských sítí již zasažen.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) vymezuje koridor E7 pro výstavbu vedení VVN 110 kV Merkur - Triangle. Šířka koridoru je stanovena 100 m. Dle platného územního plánu obce Žiželice se v koridoru E7 nachází jeden pozemek vymezený jako zastavěné území o rozloze přibližně 500 m2 s využitím „individuální rekreace“. Jak je uvedeno, díky šířce koridoru 100 metrů je možné se při jeho zpřesňování v územním plánu obce tomuto zastavěnému území vyhnout. Ostatní území lokality dotčené koridorem jsou v územním plánu vedeny jako plochy nestavěného území s využitím NP – plochy přírodní. Navržené řešení tak umožňuje realizaci vedení mimo zastavěné části dotčených pozemků.

Dále lze konstatovat, že vhodným technickým řešením budoucího vedení lze vliv na lokalitu a její stávající využití významně minimalizovat. Typická konstrukce elektrického vedení 110 kV se prování jako nadzemní vedení s podpěrnými body tvořenými sloupy, jejichž běžný rozestup činí 200 – 300 metrů při výšce sloupu 27 – 35 metrů. To ve vztahu k této lokalitě podél řeky Ohře znamená, že při uvažování jednoho podpěrného bodu budoucího vedení, v lomovém místě koridoru na pravém břehu řeky Ohře, při využití maximálního rozestupu podpěrných bodů 300 metrů, bude následující podpěrný bod umístěn na levém břehu ve vzdálenosti přibližně 80 metrů od hranic chatařské lokality. Parametry vedení a podpěrných bodů se mohou lišit a být upraveny dle konkrétních terénních podmínek. Technické řešení stavby bude předmětem navazujících řízení, a z důvodu podrobnosti nepříslušící zásadám územního rozvoje, nemůže být jejich součástí. Z hlediska omezení stávajících činností provozovaných v trase budoucího vedení se bude jednat z 99% pouze o omezení plynoucí z podmínek platících v ochranném pásmu elektrického vedení, které jsou stanoveny v § 46 odst. (8) a (9) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Všechny činnosti doteď v lokalitě provozované bude možné provozovat i nadále prakticky bez omezení, ať už jde o zahrádkaření, rekreaci, cykloturistiku, rybolov, zemědělství apod. Šíře ochranného pásma je 12 metrů od krajního vodiče na obě strany vedení. Při použití neizolovaných vodičů činí celková šíře ochranného pásma 35 metrů. Použitím izolovaných vodičů lze ochranné pásmo zmenšit. Podrobné podmínky realizace stavby budou předmětem řízení o umístění stavby.

Z hlediska vlivu koridoru na přírodu a krajinu konstatujeme, že návrh 2aZÚR ÚK včetně koridoru E7 byl posouzen z hlediska vlivů na udržitelný rozvoj území, jehož součástí je i hodnocení územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 sb. v rozsahu přílohy č. 1 zákona č. 183/2006 Sb.. Součástí dokumentace je i hodnocení vlivu na lokality soustavy NATURA 2000. V rámci tohoto hodnocení bylo zjištěno, že koridor lze realizovat při splnění následujících podmínek.

„*Při zpřesňování koridoru minimalizovat zásahy koridoru do lesních porostů, EVL, PO a ÚSES“.*

„Při realizaci koridoru respektovat zásady pro územní a stavební činnost v území archeologického zájmu“.

„Vhodným upřesněním trasy koridoru a vhodným technickým řešením stavby v koridoru minimalizovat vliv na krajinný ráz“.

Uvedené podmínky byly zahrnuty do návrhu 2aZÚR ÚK, jako úkoly pro územní plánování pro zpřesňování koridoru v územně plánovací dokumentaci obcí.

Příslušné orgány ochrany přírody a krajiny na úseku ochrany maloplošných zvláště chráněných území, tak na úseku ochrany lokalit soustavy NATURA 2000, kterými jsou Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství a Ministerstvo životního prostředí ČR vydaly k návrhu 2aZÚR ÚK včetně vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj území kladná stanoviska.

Samozřejmostí je před realizací záměru zpracování posouzení vlivu stavby na životní prostředí, v němž bude podrobněji hodnocen vliv vedení na životní prostředí, a budou stanovena konkrétní opatření pro minimalizaci tohoto vlivu.

Z hlediska zvolené trasy uvádíme, že trasa koridoru byla zvolena právě takto, že je potřeba pokud možno co nejméně konfliktně, z hlediska vlivu na jednotlivé typy stanovišť, překonat nadregionální biocentrum (NRBC) 1 „Stroupeč“, které koridor E7 křižuje. Minimální rozloha NRBC Stroupeč je v platných Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje stanovena na 1000 ha. V 2aZÚR ÚK se plošně biocentrum upravuje, nicméně rozloha ve výsledku zůstává

stejných 1000 ha. Biocentrum NRBC Stroupeč je souvisle vymezeno prakticky od vodní nádrže Nechranice až k zastavěným částem města Žatec. NRBC Stroupeč představuje širokou nivu Ohře nad Žatcem, zčásti zorněnou, zčásti se zachovanými lužními břehovými porosty, mokřady slepých říčních ramen a tůní a zbytky úvalových luk a přilehlé vysoké svahy s partiemi xerotermních křovinobylinných lad. Z hlediska minimalizace vlivu budoucího vedení 110 kV na uvedená stanoviště byla trasa koridoru volena v maximální míře po obhospodařovaných zorněných plochách a plochách travních porostů, kde nebude třeba tvořit průseky v cenných stromových porostech v prudkých jižně orientovaných svazích po levém břehu řeky Ohře. V tomto úseku se právě nachází i EVL Stroupeč, neboť se jedná o jediné místo ve svazích po levém břehu řeky Ohře, které ještě zcela nezarostly náletovými dřevinami a panují zde stále podmínky xerotermních křovinobylinných lad. Při posunutí koridoru, ať po směru toku řeky Ohře nebo proti němu by muselo nezbytně dojít ke kácení stromových porostů, což by představovalo daleko větší zásah do stanovišť a ekosystémů zde vyskytujících se druhů živočichů, než zvolená trasa nezalesněnou částí svahů levého břehu Ohře.

Uvažovaná trasa elektrického vedení proběhla v minulosti vývojem. Jak je vidno z platného územního plánu obce Žiželice, dříve zvažovaná trasa vedla nad sídelním útvarem Přívlaky po vrcholcích levobřežních svahů řeky Ohře. Tato trasa je podchycena například také v 4. úplné aktualizaci Územně analytických podkladů Ústeckého kraje z roku 2017. Od této dříve zvažované trasy bylo upuštěno z několika důvodů. Jedním z důvodů je, že výstavba elektrického vedení na vrcholcích levobřežních svahů řeky Ohře v nadmořské výšce přibližně 300 – 320 metrů, kde by vrcholky sloupů dosahovaly výšky až 350 metrů nad mořem, by představovalo závažné riziko ovlivnění funkce radiolokátoru Hrušovany a tím riziko ohrožení bezpečnosti leteckého provozu. Zároveň u této trasy docházelo k nežádoucímu souběhu s vedením tranzitního plynovodu VTL s tlakem nad 40 barů (Gazela, Capacity4gas), v místě kde kříží řeku Ohře, což představuje z hlediska provozu plynovodů riziko narušení protikorozní ochrany a předčasné degradace materiálu plynovodních trubek. Trasa byla dále vedena přes hráz a vodní plochu nádrže Nechranice v délce přibližně jednoho kilometru, což bylo řešení technicky nerealizovatelné. Trasa zároveň procházela středem zastavěných území sídel Vadkovice, Vikletice a Malé Krhovice. Z hlediska zásahu do nadregionálního biocentra NRBC 1 Stroupeč a nadregionálního biokoridoru K42 Ohře představovala tato trasa výrazně negativnější zásah, který by si vyžádal rozsáhlé kácení v místech průchodu zalesněnými svahy nad sídlem Přívlaky a lužními břehovými porosty podél řeky Ohře v prostoru sídla Stranná. Z hlediska ochrany krajinného rázu šlo také o výrazně negativnější řešení z důvodu vedení trasy nejprve po vrcholku levobřežních svahů tvořících severní horizont lokality, následně diagonální vedení trasy po pohledově exponovaných svazích nad sídlem Přívlaky a následně souběžné vedení s řekou Ohře v prostoru sídla Stranná.

24. REINKA s.r.o., Štefánikovo náměstí 1702/18, 430 01 Chomutov
(JID 169317/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

Vážení,

z důvodu plánované výstavby v oblasti bývalého letiště Chabařovice na parcelách 1529/1, 1533/1, 1533/2, 1521/1, 1521/6, 1521/32, 1521/34, 1521/42, 1529/5, 1529/6, 1529/16, 1532 v k.ú. Chabařovice v majetku CPI-Land development a.s. Vás v rámci projednávané 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje žádáme o zrušení územní rezervy

technické infrastruktury, napojení kanalizace Chlumec na ČOV Ústí nad Labem, pod označením „ZÚR ÚK - Koridor V5" zanesené v ZÚR Ústeckého kraje.

Oficiální souhlas oprávněného nárokovatele uvedené územní rezervy, kterým jsou Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., ke zrušení územní rezervy „ZÚR ÚK - Koridor V5" je přílohou naší žádosti.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce REIKA s.r.o. zastupující společnost CPI – Land Development, a.s. Praha, požaduje, aby v rámci projednávaného návrhu 2aZÚR ÚK byl „*zrušen koridor V5 vymezený v platných ZÚR ÚK pro napojení kanalizace Chlumec na ČOV Ústí nad Labem“.* Přílohou připomínky byla plná moc ze dne 5.9.2019 a vyjádření SčVK a.s. Teplice ze dne 15.10.2019, ve kterém je uvedeno: cit.:
„S ohledem na koncepci řešení likvidace odpadních vod Města Chlumec, to je zkapacitnění stávající ČOV v katastru města, nepožadujeme dále držet územní rezervu technické infrastruktury „ZÚR ÚK – Koridor V5“, která je zanesena v územním plánu Města Chabařovice. V rámci projednávané 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje lze požádat o zrušení této územní rezervy technické infrastruktury“.
K výše uvedenému vyjádření SčVK a.s. Teplice pořizovatel upřesňuje následující skutečnosti.

V platných Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje je v čl. [184] vymezen koridor pro napojení kanalizace Chlumec na ČOV Ústí nad Labem, koridor je vymezen jako veřejně prospěšná stavba V5 o šířce 200 m. SčVK a.s. ani SVS a.s. Teplice do dnešního dne neposkytl do Územně analytických podkladů Ústeckého kraje žádné nové údaje týkající se změny koncepce likvidace odpadních vod Města Chlumec.
Pro objasnění dané problematiky bylo proto svoláno jednání, které se konalo dne 27.11.2019 na Krajském úřadu Ústeckého kraje (KÚ ÚK) za účasti zástupců Severočeské vodárenské společnosti a.s. (SVS a.s.), Severočeských vodovodů a kanalizací a.s. (SčVK a.s.), KÚ ÚK ZPZ, zpracovatele návrhu 2aZÚR ÚK a pořizovatele návrhu 2aZÚR ÚK s následným výsledkem, cit.:

„Koridor veřejně prospěšné stavby V5 pro napojení kanalizace Chlumec na ČOV Ústí nad Labem, který je vymezený v Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje, zůstane součástí Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje beze změny a nebude předmětem řešení 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje. Problematika odkanalizování předmětného území bude prověřena v další aktualizaci Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje na základě podkladů předaných vlastníkem/provozovatelem vodárenské infrastruktury v rámci Územně analytických podkladů Ústeckého kraje.“

Koridor V5, který je v platných ZÚR ÚK vymezen v šíři 200m, lze v rámci územně plánovací dokumentace města Chabařovice zpřesnit (tzn. zúžit) v souladu s čl. [185] ZÚR ÚK, ve kterém je stanoven pro územní plánování a využívání vymezeného koridoru úkol zpřesnit lokalizaci koridoru v součinnosti s příslušnými orgány státní správy a zajistit jeho územní koordinaci

25. Severočeské doly a.s., Boženy Němcové 5359, 430 01 Chomutov
(JID 169085/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

K návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje a vyhodnocení vlivů 2aZÚR ÚK na udržitelný rozvoj nemáme připomínky.

Upozorňujeme pouze na skutečnost, že dne 25. 7. 2019 bylo vydáno stavební povolení na přeložku komunikace Braňany - Mariánské Radčice, II. část - v obci Most, část Starý Most a v obci Braňany. Jedná se komunikaci silnice III. třídy návrhové kategorie S7.5/70, která bude sloužit jako náhrada za zrušenou část komunikace II/256.

V budoucnu bude realizována rovněž přeložka komunikace Braňany - Mariánské Radčice, I. část - k. ú. Mariánské Radčice, k. ú. Konobrže (dosud není vydáno stavební povolení).

Vyhodnocení připomínky:
Obsah připomínky bere pořizovatel na vědomí.

Odůvodnění:
Severočeské doly a.s. Chomutov nemají k návrhu 2aZÚR ÚK žádné připomínky; upozornění týkající se správních rozhodnutí přeložek komunikací, bere pořizovatel na vědomí.

26. Simona Plast-Technik s.r.o., U Autodílen č.p.23, Litvínov-Chudeřín, PSČ 43603
(JID 166271/2019/KUUK ze dne 10.10.2019)

Text připomínky:

1. Společnost Simona Plast-Technik s.r.o. jako podnikatelský subjekt, se sídlem podnikáni v Chudeřině u Litvínova, je jako vlastník pozemků p.č. 818/2, p.č. 825, p.č. 826/2, p.č. 827/2, p.č. 829/2, p.č. 831/2, p.č. 834, p.č. 840/3, p.č. 840/8, p.č. 840/9, p.č. 840/10, p.č. 840/11, p.č. 842, p.č 846/3, p.č. 855/1, jehož součásti je stavba, p.č. 855/2, jehož součásti je stavba, p.č. 855/3, jehož součásti je stavba, p.č. 855/4, jehož součásti je stavba, p.č. 855/5, jehož součásti je stavba, p.č. 855/8, jehož součásti je stavba, p.č. 855/9, jehož součásti je stavba, p.č. 855/10, to vše k.ú. Chudeřin u Litvínova, dotčeným subjektem, na kterého dopadá změna územního plánu, neboť je v dané lokalitě v kontextu schvalovaného koridoru pro dálkovod Družba DVR5 v lokalitě Chudeřin „MEZUJÍCÍM" sousedem koridoru, jenž přímo zasahuje svým rozsahem do pozemků společnosti Simona Plast-Technik s.r.o., viz výše, tedy přímo do výrobního závodu, ve kterém se nachází provozy, jenž v kontextu technologických, provozních postupů jsou beze sporu v rozporu s ochranným pásmem zamýšleného koridoru.

Vzhledem k uvedenému bylo v rámci řešení vymezení koridoru DVR5 povinností předkladatele dané skutečnosti vzít na vědomi a individuálně je v kontextu vlastního rozsahu koridoru včetně ochranného pásma koridoru definovat, vzít na vědomí a posoudit.

Dále je zcela patrné, že při stanoveni koridoru dálkovodu DVR5 v lokalitě Chudeřin byl opomenut dálkovod etylenovodu, který svým ochranným pásmem postupuje podél hranic závodu účastníka, tedy souběžně s koridorem dálkovodu DVR5 a zásadně do tohoto koridoru zasahuje.

Jak bylo patrné z argumentace předkladatelů územního plánu při veřejném projednání, v kontextu této části dálkovodu co do koridoru, neměli tito o skutečnosti paralelního dálkovodu etylenovodu s koridorem DVR5 žádné povědomí, neboť argumentovali, že vzhledem k etylenovodu byla varianta DV-1 změněna tak, aby došlo k odstranění nežádoucího souběhu, tedy případných rizik a nebezpečí pro město Litvínov, vzhledem k souběžnosti obou dálkovodu v kontextu jejich ochranných území.

2) Účastník (mezující soused) tímto podává oprávněnou námitku do návrhu 2aZÚR ÚK a VV ÚRÚ z důvodu zásahu koridoru dálkovodu DVR5 a jeho ochranného pásma do podnikatelské činnosti subjektu stanoveným ochranným pásmem v rozsahu 300 metrů, tedy

přímo zasahuje do areálu technických provozů podnikatelského subjektu, dále zasahuje do investiční výstavby daného subjektu, tedy v předložené podobě vedení koridoru a ochranného pásma znemožní přímé podnikání, jenž bylo povoleno a umožněno licencemi, takovýto zásah ze strany státu si vyžádá řešení náhrady škody.

Dále účastník podává námitku co do záměru vedení koridoru z důvodu existence etylenovodu, jenž dle záměru koridoru se nachází vně koridoru a postupuje souběžně s vedením koridoru, tento dálkovod etylenovodu má ochranné pásmo v šířce 300 m, tedy není patrné ze záměru a technického řešení vypořádání se s touto skutečností ochranného pásma.

V kontextu těchto námitek napadáme návrh 2aZÚR ÚK a trváme na jeho přepracování v kontextu uvedených zásahů definovaných námitkami tak, aby vymezení daného koridoru DVR5 nezasahovalo do podnikatelské, výrobní a investičně-stavební činnosti a záměrů či zájmů mezujícího souseda, dále aby bylo vzato na vědomí vedení dálkovodu etylenovodu včetně jeho ochranného území, tedy došlo k posunutí případné hranice koridoru DVR5 od hranice sousedních pozemků mezujícího souseda - účastníka tak, aby nebyly tyto zasaženy jak koridorem, tak ochranným pásmem.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
Dle § 39 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (stavební zákon), v platném znění, mohou proti návrhu zásad územního rozvoje podat námitky pouze dotčené obce, oprávněný investor a zástupce veřejnosti a každý může uplatnit připomínky. Proto pořizovatel podání společnosti Simona Plast-Technik s.r.o., vyhodnocuje jako připomínku.
Návrh 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) zpřesňuje koridor DV5, vymezený v Politice územního rozvoje ČR v čl. 165a, pro ropovod Litvínov – hranice ČR/SRN (–Spergau): projekt na prodloužení ropovodu Družba, přepravujícího surovou ropu ze systému Jižní větve od rafinerie Litvínov do rafinerie TRM Spergau, přes hranice ČR/SRN. 2aZÚR ÚK zpřesňuje na území Ústeckého kraje koridor pro dálkovod v úseku Litvínov – hranice ČR/SRN (–Spergau), zpřesněný koridor je sledován jako územní rezerva DVR5. Šířka koridoru je stanovena 270 - 600 m.
Projekt na prodloužení ropovodu Družba je zároveň součástí Nařízení komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1391/2013 ze dne 14. října 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě, pokud jde o unijní seznam projektů společného zájmu (PSZ). V bodě 9.4. tohoto Nařízení je identifikován projekt PSZ – ropovod Litvínov (Česká republika) – Spergau (Německo): projekt na rozšíření ropovodu Družba vedoucího surovou ropu do rafinérie TRM Spergau. Tento projekt spadá pod bod 9 Prioritní koridor – propojení dodávek ve střední a východní Evropě (OSC).

Uvedený koridor byl původně v návrhu 2aZÚR ÚK zpracovaném ke společnému jednání, které se konalo dne 16.4.2018, vymezen jako „návrh“, umožňující realizaci ropovodu, a to v souběhu se stávajícím etylénovodem. Tento etylénovod vede ze stávajícího chemického provozu spol. Unipetrol v Záluží u Litvínova, který přímo sousedí s provozem spol. MERO, jež provozuje v České Republice přepravu ropy, a z něhož je plánována trasa výše uvedené nové větve ropovodu Družba. Trasa etylénovodu vede přímým směrem na sever k hranici se SRN a při tom prochází zastavěným územím města Litvínov a dále překonává svahy Krušných hor, kde se nachází rozsáhlá chráněná území ochrany vodních zdrojů, přírodního parku a lokalit soustavy NATURA 2000.

Trasa plánované větve ropovodu Družba byla navržena do souběhu s etylénovodem zejména z důvodu minimalizace fragmentace krajiny energetickými vedeními a minimalizace zásahu do výše uvedených chráněných území, ale i do lesních porostů ve svazích Krušných hor, a to v souladu s principem zakotveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013, v článku 27, který zní *„Při plánování jednotlivých evropských sítí by se tedy měla upřednostňovat integrace dopravních, komunikačních a energetických sítí s cílem zaručit, aby bylo zabráno co nejméně plochy, a pokud možno vždy zajistit opětovné využití stávajících nebo bývalých tras, a tím minimalizovat veškeré sociální, ekonomické, environmentální a finanční negativní dopady*". Požadavek na vymezení trasy ropovodu v souběhu se stávajícím etylénovodem byl zároveň uplatněn Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR a provozovatelem infrastruktury (MERO ČR, a.s.) v rámci příprav návrhu 2aZÚR ÚK.

Na základě uvedeného sdělujeme k části připomínky, v níž se tvrdí, že trasa etylénovodu nebyla brána při návrhu trasy ropovodu do úvahy, že se toto tvrzení nezakládá na pravdě. Naopak, při návrhu trasy nové větve ropovodu Družba se přímo vycházelo z trasy stávajícího etylénovodu a to v souladu s článkem 27 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013.

Další vývoj z hlediska trasování koridoru proběhl po společném jednání o návrhu 2aZÚR ÚK, kdy z iniciativy dotčených obcí vznikla pracovní skupina, která sestávala z následujících subjektů: MERO ČR, a.s., Město Litvínov, Obec Klíny, Obec Nová Ves v Horách, Svazek obcí v regionu Krušných hor, Město Horní Jiřetín, Ústecký kraj a Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR. Tato pracovní skupina byla ustavena se záměrem uplatnit změnu vymezené trasy pro nový ropovod s ohledem na míru dotčení dotčených obcí a ekonomické náročnosti. Důvodem pro uplatnění tohoto požadavku je dlouhodobá snaha města Litvínov o vymístění stávajícího etylénovodu a nyní i plánované trasy nového ropovodu mimo zastavěné území města a tím eliminaci omezení a bezpečnostních rizik plynoucích z existence těchto energetických vedení v přímém kontaktu s hustě osídleným územím města. K této iniciativě se přidaly i výše uvedené obce, jichž se trasa vedení a koridoru dotýká a jejichž rekreační potenciál a aktivity ohrožuje. Výsledkem činnosti pracovní skupiny byl požadavek na změnu trasy vymezeného koridoru uplatněný ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, ke kterému následně poskytl provozovatel přepravní soustavy podklad pro úpravu vymezení koridoru v návrhu 2aZÚR ÚK.

Nová trasa koridoru se oproti původní trase láme před územím města západním směrem k obci Horní Jiřetín a prochází úzkým prostorem mezi stanovenými dobývacími prostory v oblasti Hornojiřetínské výsypky a zastavěným územím města Litvínov. Zastavěné území města Litvínov obchází ze severu v prostoru mezi Litvínovem a obcí Horní Jiřetín a následně směřuje přímým směrem na sever k hranici se SRN. K uvedenému je nutné podotknout, že celý pánevní prostor tzv. severočeské hnědouhelné pánve, kde probíhá aktivní těžba hnědého uhlí je územím vymezených dobývacích prostorů, jejichž hranice je dotažena prakticky až do kontaktu se zastavěným územím obcí a prakticky tak zásadně omezuje možnosti trasování jakéhokoliv nového koridoru. Proto se i nově vymezená trasa koridoru dostává v podrobnosti zásad územního rozvoje do kontaktu se zastavěným územím města Litvínov, nicméně v podstatně přijatelnější míře než tomu bylo předtím, kdy trasa město půlila na dvě části. Zároveň z toho důvodu, že úprava trasy byla provedena až ve fázi před veřejným projednáním a dotčené orgány hájící veřejné zájmy dle zvláštních právních předpisů se k ní neměly možnost vyjádřit při společném jednání, byla zvolena forma vymezení koridoru územní rezervou DVR5, což znamená, že před realizací záměru bude nutné tuto rezervu prověřit v aktualizaci zásad územního rozvoje a po prověření zpřesnit jako návrh, který umožní realizaci.

Pro územní plánování a využívání území koridoru DVR5 jsou v 2aZÚR ÚK stanoveny úkoly:

(1) Respektovat územní rezervu koridoru DVR5 v ÚPD dotčených obcí a na základě podrobnějších podkladů, se souhlasem dotčených orgánů, zpřesnit a vymezit územní rezervu v ÚPD dotčených obcí a zajistit její územní koordinaci.

(2) V součinnosti s dotčenými orgány spolupracovat na zpřesnění koridoru DVR5."

Na základě výše uvedeného sdělujeme k části druhé připomínky, že uvedené úkoly pro územní plánování spolu s šíří koridoru 270 – 600 metrů zajistí, že obce při zpřesňování koridoru územní rezervy v územních plánech mají dostatečný prostor k zohlednění a koordinaci zájmů v rámci svého území v podrobnosti odpovídající územnímu plánu. Tak je tomu i v tomto konkrétním případě, neboť šíře koridoru v předmětném území je dostatečná pro zpřesnění koridoru v rámci územního plánu města Litvínov, které umožní jeho trasování mimo území vymezené v připomínce. Na závěr upozorňujeme, že koridor DVR5 nemá stanovené ochranné pásmo, jak je uvedeno v připomínce, 2aZÚR ÚK vymezují koridor s pevně danou šíří, v rámci něhož může být koridor dále zpřesňován v územně plánovací dokumentaci dotčených obcí, jak je uvedeno výše.

27. VTE Moldava II, a.s., Pařížská 130/26, 110 00 Praha 1
(JID 167033/2019/KUUK ze dne 11.10.2019)

Text připomínky:

I.

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil dne veřejnou vyhlášku ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „Aktualizace"), včetně návrhu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a konání veřejného projednání.

Podatel tímto v zákonem stanovené lhůtě 7 dnů ode dne konání veřejného projednání, které se uskutečnilo dne 8. 10. 2019, podává v souladu s § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon"), následující připomínky.

II. Obsah připomínky

Podatel zásadně nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren (dále také jen „VVE") a souvisejících staveb, a proto požaduje jeho vypuštění z návrhu Aktualizace. Podatel také požaduje, aby území obce Moldava bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Podatel již v rámci společného jednání o návrhu Aktualizace uplatnil připomínky, v nichž vyslovil svůj nesouhlas s navrhovanou regulací. Jelikož tyto připomínky nebyly pořizovatelem vůbec zohledněny, je podatel nucen podat připomínky v rámci veřejného projednání, v nichž opětovně uvádí, že s navrženou regulací pro umísťování ploch pro výstavbu VVE nesouhlasí, a to z níže uvedených důvodů.

III. Odůvodnění připomínky

1. Nezákonnost a neproporcionalita navržené regulace

Zveřejněný návrh Aktualizace navrhuje v textové části v bodu 162. novou regulaci ploch a koridorů pro umísťování velkých větrných elektráren. Konkrétně se navrhuje doplnit do článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „ZÚR ÚK“) následující text:

„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- *velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;*
- *maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);*
- *přírodní parky;*
- *lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);*
- *ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);*
- *významné krajinné prvky;*
- *památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- *nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- *nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- *zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch."*

Pořizovatel na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace v kap. „Rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE" uvádí, že *„Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE není v rámci 2aZÚR ÚK zpracováno. S ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR nelze grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE zpracovat a je potřeba ho řešit v rámci podrobnější ÚPD dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území."*

Celkové území, na němž nelze stavby větrných elektráren vůbec umísťovat, je proto sice jen ilustrativně, avšak dostatečně přehledně a srozumitelně, znázorněno na obrázku č. 25 na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace (viz níže). Toto území pokrývá prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem.

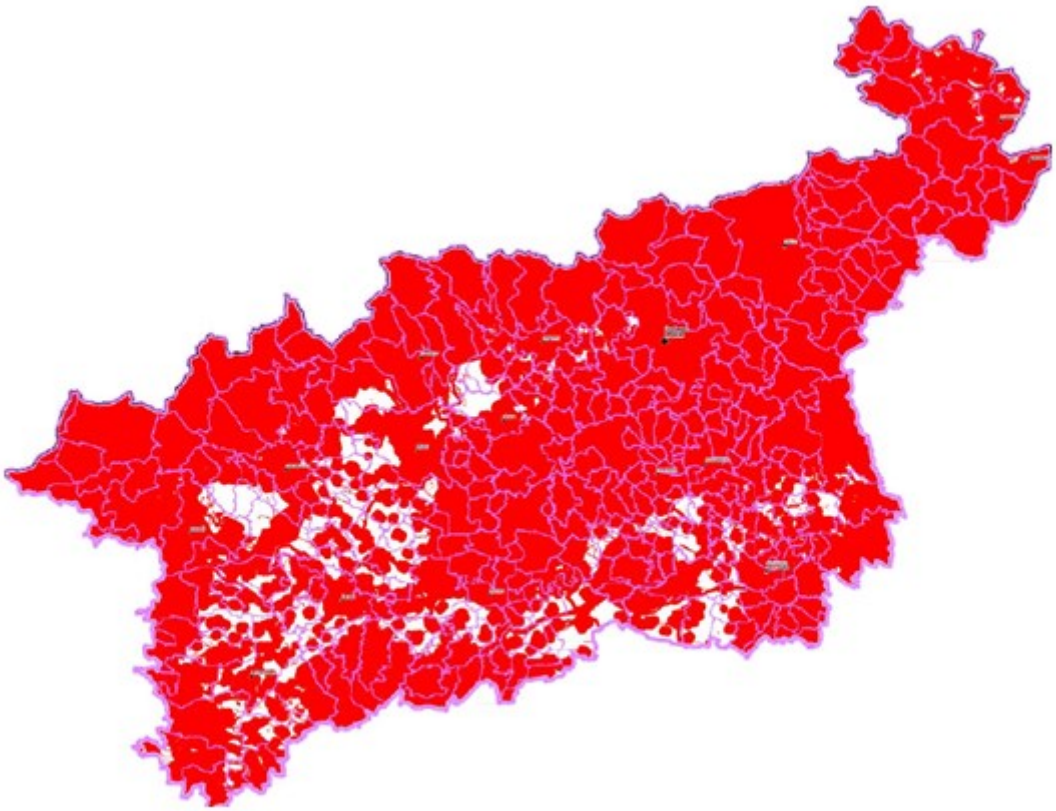

Obrázek 25: Schématické rozdělení kraje dle možnosti umisťování VE (dle dat ÚAP, ÚK 2017);

Podatel s takovou regulací nesouhlasí a považuje ji za zcela nezákonnou z důvodu její neproporcionality a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS") a Ústavního soudu, a pro rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31,176 a 199.

Podatel připomíná, že nyní zveřejněný návrh Aktualizace reaguje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 9 Ao 6/2011-261, jímž byla jako nezákonná zrušena část ZÚR ÚK obsahující předchozí regulaci ploch pro umísťování VVE. Uvedený rozsudek navazoval na nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12, v němž Ústavní soud vytkl NSS, že se odchýlil od své předchozí judikatury, z níž vyplývala neproporcionalita absolutního zákazu umísťování větrných elektráren v rámci zásad územního rozvoje (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127, ve věci ZÚR Moravskoslezského kraje). Ústavní soud konkrétně regulaci obsažené přímo v ZÚR ÚK vytknul, že „Ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Ao 2/2011 je tak možné stěžovatelce přisvědčit, že z odůvodnění ústavní stížností napadeného rozhodnutí nevyplývá žádný legitimní (legální) důvod, pro který by bylo eventuálně možno na celém území kraje znemožnit určitou ekonomickou aktivitu... Kritéria stanovená na str. 47 a 48 textové části ZÚR ÚK v případě ploch pro VVE jsou přitom nejen ve faktickém rozporu s obecnými - a vůči velkým větrným elektrárnám vstřícnými - zásadami formulovanými v bodě 29 na str. 10 textové části ZÚR ÚK, ale potenciálně taktéž s výše uvedenou premisou, že prostřednictvím opatření obecné povahy nelze znemožnit na celém území kraje státem podporovanou ekonomickou aktivitu (viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, resp. s účinností od 1. 1. 2013 též zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie), jež má pomoci naplnit národní cíl v podobě pokrytí 13 % konečné spotřeby elektrické energie v roce 2020 z obnovitelných zdrojů (srov. webové

stránky Ministerstva životního prostředí http://www.mzp.cz/cz/vetrne_elektrarny)." (zvýraznění doplněno podatelem).

Následně po nálezu Ústavního soudu došlo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ke zrušení ZÚR ÚK v části stanovující následující regulaci:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny - velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo, - maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma, - území přírodních parků (PPk) - území s vymezeným ÚSES, - pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), - území NATURA 2000 - evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO), - území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče - území jader městských zón a příměstských oblastí, - území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí, - území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, - území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní, - území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem

- *území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,*
- *území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN."*

Důvodem zrušení byla skutečnost, že „regulativ postihuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že pokud by byl stanoven bez přiměřeného důvodu a ve vyšší než nutné míře, zasáhl by nepřípustně do práv na samosprávu zdejších obcí či práv (zejména vlastnických) jednotlivých občanů." Nejvyšší správní soud současně dospěl také k závěru, že zvolená regulace nebyla v ZÚR ÚK „dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu nelze ověřit, zda není zjevně nepřiměřená a neodpovídající hodnotám, které mají být regulací chráněny." (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ao 6/2011 -261).

Ačkoli v návrhu Aktualizace byla regulace ploch pro větrné elektrárny oproti předchozí regulaci obsažené v ZÚR ÚK upravena, podatel má za to, že její důsledky jsou prakticky totožné, jako v případě předchozí nezákonné regulace, jelikož fakticky znamenají ústavně nepřípustný absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území kraje stanovený v rámci ZÚR ÚK. Území vymezené v rámci Aktualizace jako území, v němž nesmí být větrné elektrárny vůbec umísťovány, je totiž natolik rozsáhlé, že nepochybně zahrnuje veškeré území kraje, v němž by bylo možné s ohledem na větrný potenciál větrné elektrárny umístit. Plochy označené bíle jsou mimo jiné blokovány ještě dalšími limity, zejména vymezením chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a pro investory ve větrné energetice jsou tyto plochy zjevně bezvýznamné a také nedostupné.

Zákaz jejich umísťování v rozsahu navrženém Aktualizací tedy ve svých důsledcích opětovně povede k znemožnění umísťování větrných elektráren jako legální ekonomické aktivity na celém území kraje. Takový důsledek však označil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 1472/12 za ústavně nepřípustný, přičemž jeho závěry musí pořizovatel respektovat i v případě nyní pořizované Aktualizace, jelikož dle čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.

K tomu podatel doplňuje, že nepovažuje za správné východisko pořizovatele uvedené na str. 418 odůvodnění textové části Aktualizace, že z hlediska funkce a technických parametrů

jsou vysoké větrné elektrárny výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje.

Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je totiž plochou nadmístního významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí. Podle § 5 odst. 3 stavebního zákona platí, že „Orgány obce zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území obce, pokud nejsou svěřeny působnosti v záležitostech nadmístního významu orgánům kraje nebo na základě zvláštních právních předpisů dotčeným orgánům." Ust. § 5 odst. 4 stavebního zákona pak stanovuje, že „Orgány kraje zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území kraje, přitom mohou zasahovat do činnosti orgánů obcí jen v zákonem stanovených případech, a to pouze v záležitostech nadmístního významu; postupují přitom v součinnosti s orgány obcí." Podle § 36 odst. 1 stavebního zákona platí, že „Zásady územního rozvoje ... vymezí plochy nebo koridory nadmístní-ho významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití." Podle § 36 odst. 3 stavebního zákona „Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí."

Podatel si je vědom toho, že v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. V již zmiňovaném rozsudku č. j. 7 Ao 2/2011 - 127, který se týkal právě zrušení regulace VVE v Ústeckém kraji, NSS dovodil nadmístní význam větrných elektráren z toho, že se jedná o „několik desítek metrů vysoké stožáry s velkoprůměrovými vrtulemi většinou o menším počtu listů (obvykle tří), které již pro své rozměry, a také často proto, že jsou umisťovány na větrně exponovaných, tedy většinou vyvýšených místech, jsou vidět z větší dálky. Pro tuto jejich vlastnost - vliv na pohledový charakter krajiny, tj. na její estetickou stránku, projevující se ve velkém (často vícekilometrovém) okruhu okolo nich - je třeba takové stavby zásadně považovat za stavby nadmístního významu, a tedy způsobilé předměty regulace v zásadách územní-ho rozvoje. Vliv větrných elektráren na krajinu je nepochybně takový, že posilují její technický a „moderní" a naopak oslabují její přírodní a „původní" charakter."

V dalším rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č. j. 8 Ao 7/2011 - 138, NSS uvedl, že nad rámec vlivu VVE na krajinu dovozuje jejich nadmístní charakter ze skutečnosti, že umístění větrné elektrárny souvisí s výrobou elektrické energie pro celostátní elektrizační soustavu, nikoliv pouze pro obec, na jejímž území je elektrárna umístěna. S umísťováním větrných elektráren tedy může souviset řešení kapacity distribučních sítí, které bezpochyby ovlivňuje území více obcí. Odůvodnění textové části Aktualizace na tyto rozsudky odkazuje.

V minulosti tedy bylo dovozeno, že VVE jsou záměry nadmístního významu z důvodu (1) jejich vlivu na krajinu a (2) jejich vlivu na kapacitu navazující distribuční soustavy pro elektřinu. Současně však v citovaných rozsudcích nebyl nadmístní charakter VVE stanoven kategoricky, ale v obou se uvádí, že VE budou mít „zpravidla" nadmístní význam: „větrné elektrárny jsou zpravidla stavbami nadmístního významu" (rozsudek č. j. 7 Ao 2/2011 - 127); „zpravidla podstatně, skutečně a významně ovlivňuje území přesahující území obce, na němž je elektrárna umístěna." (rozsudek č. j. 8 Ao 7/2011 - 138). Posledně citovaný rozsudek dále uvádí „Z judikatury soudu lze dovodit, že existuje souvislost mezi nadmístním významem takto označené plochy a využitím, k němuž je taková plocha určena. Jinými slovy, ne vždy musí mít plocha označená jako plocha nadmístního významu takový význam sama o sobě, ale může jej získávat i nadmístním významem svého plánovaného využití. Závěr, že nadmístní význam plochy ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona může

být dán nejen charakterem plochy samotné, ale zejména jejím využitím, které se odvíjí od jejího funkčního určení, můžeme nalézt např. v rozsudku NSS čj. 1 Ao 1/2009 - 185."

Byť z citované judikatury plyne, že zde může být dán vztah mezi charakterem plochy a jejím funkčním využitím, podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro větrnou elektrárnu za všech okolností a vždy nadmístní význam a že by z tohoto důvodu mohla být vždy automaticky řešena na úrovni ZÚR. Výše uvedené potenciální nadmístní vlivy, které větrné elektrárny mohou mít, je potřeba posuzovat na základě konkrétních okolností případu, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro větrnou elektrárnu umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Je tedy zcela myslitelná situace, že určitá plocha pro vysokou větrnou elektrárnu svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní toliko území obce, na které se nachází, a proto se nebude jednat o plochu nadmístního významu dle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Obdobná logika by vedla k absurdnímu závěru, že stavba VVE by měla republikový význam, pokud by vizuálně zasahovala do sousedního kraje. Stavby VVE jsou přitom svým dopadem na krajinný ráz a svou viditelností podobné stavbám výškových domů, vysílačů, komínů či velkým průmyslovým objektům, tyto stavby a plochy pro ně ovšem v praxi podléhají výlučné regulaci v rámci územního plánu obce jako záměry lokální.

Pokud jde o vliv na distribuční soustavu, realitou je, že u drtivé většina záměru VVE je přípojka elektrického vedení řešena jako podzemní kabelová trasa, a to s využitím bezvýkopové pokládky kabelů. Takový způsob realizace související infrastruktury může jenom obtížně ovlivnit území jiných obcí, v důsledku čehož by mohl být založen nadmístní význam této VVE. Dle stejné logiky by musel být za záměr nadmístního významu považována každá plocha, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu (ať již z hlediska přívodu elektřiny, plynu, vody, odkanalizování apod.), a z toho důvodu by bylo možné uvažovat i nad teoretickým ovlivněním jiných obcí. Za plochy nadmístního významu by tak musely být vždy považovány např. i jednotlivé velkoplošné prodejny potravin, rozsáhlejší sportoviště, kulturní či zdravotnická zařízení, která pravidelně navštěvují i občané sousedních obcí (či krajů), přičemž imise z dopravních prostředků, které se používají k cestě do nich zcela jistě a negativně zasahují území více obcí. Dále by za plochy nadmístního významu bylo nutno považovat např. plochy pro lokální kotelny, teplárny či výrobny elektrické energie, jejichž imise znečišťujících látek do ovzduší zcela jistě mohou negativně zatěžovat území soudních obcí (či krajů).

Např. v případě obce Moldava se přitom jedná o situaci, kdy se na jejím území již několik VVE nachází. Zmiňovaný „původní" charakter se proto již do jisté míry proměnil do charakteru „moderního." Estetickou stránku či pohledový charakter krajiny je potřeba hodnotit i ve světle závěrů rozsudku NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 As 52/2009-227, v němž se uvádí, že „poměry určitého území nemohou být zpravidla navždy konzervovány a mohou se měnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejrůznějších stavebních aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje společnosti a jednotlivec jim a priori nemá právo bránit." Navíc elektrárny mají být vzhledem k nejbližší obytné zástavbě vzdáleny několik set metrů (i s ohledem na požadavky na ochranu veřejného zdraví před hlukem) takže nelze předpokládat takové vlivy, které by významným způsobem ovlivnily území jiných obcí z vizuálního hlediska.

Druhým potenciálním nadmístním vlivem byly problémy spočívající s nedostatečnou kapacitou distribuční sítě, která může vyvolat potřebu realizace dalších záměru (např. realizaci nového vedení), které ovlivní území více obcí. Ani tyto vlivy však v případě VVE

potenciálně umístěných na území obce nelze nutně považovat nadmístní, neboť uvedená kapacita je v daném případě dostačující.

V případě VVE plánovaných k umístěných na území obce Moldava tedy nelze předpokládat takové vlivy, které by svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivnily území více obcí, proto se nejedná o plochy nadmístního významu, které by měly být řešeny na úrovni Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

V důsledku nesprávné a zcela mechanické aplikace závěru, že větrné elektrárny, resp. plochy pro ně, jsou vždy záležitostmi (nebo plochami) nadmístního významu, tedy fakticky dochází k nepřípustnému znemožnění tohoto typu legální ekonomické aktivity na celém území kraje.

Z výše uvedených důvodů tedy považuje podatel regulaci navrženou v bodě 162. Aktualizace za nezákonnou a neproporcionální, jelikož nepřiměřeně omezuje práva dotčených osob, mezi něž patří také podatel jako vlastník dotčených pozemků v k. ú. Pastviny u Moldavy a k. ú. Moldava, na nichž by mělo dojít k umístění jeho záměru VTE Moldava, k němuž disponuje souhlasným stanoviskem EIA a které hodlá na území Ústeckého kraje realizovat.

2. Nesprávné odůvodnění navržené regulace

Podatel si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 9 Ao 6/2011-261 také uvedl, že předchozí regulace v ZÚR ÚK nebyla dostatečně odůvodněna, a proto nebylo možné posoudit, zda je přiměřená či nikoliv. Podatel je však v daném případě důvodně přesvědčen, že regulace navržená v rámci návrhu Aktualizace zasahuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že neexistují důvody, které by ji mohly ospravedlnit jako přiměřenou.

Pořizovatel uvádí důvody, které ho vedly ke zvolení regulace ploch pro větrné elektrárny především na str. 413-434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace. Podatel tyto důvody považuje za věcně nesprávné a neodůvodňující přísnost regulace, která ve svém důsledku znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

2.1. Odůvodnění návrhu Aktualizace nejprve podrobně popisuje „základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti." V této části se podrobně popisují přírodní dispozice Ústeckého kraje, které náleží k nejhodnotnějším přírodním fenoménům. Zpracovatel pak odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Z toho zpracovatel dovozuje povinnost stanovit v rámci ZÚR ÚK pro lokalizaci VVE účinná regulační opatření. Dále se zde uvádí, že navržená regulace se soustřeďuje na území s preferencí ochrany přírody a krajiny a na území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče, ve kterých nelze s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví VVE umísťovat.

Podatel s uvedeným odůvodněním zásadně nesouhlasí a považuje ho za snahu o cílené zabránění možnosti umísťování VVE, které bude mít za důsledek fakticky plošný zákaz této legální ekonomické aktivity na území celého Ústeckého kraje. Ačkoli totiž zpracovatel na jednu stranu vykresluje charakteristiku krajiny Ústeckého kraje jako nesmírně hodnotnou, sám připouští, že je tato charakteristika již nyní značně narušena celou řadou činností, které však nesouvisí s výrobou elektřiny z VVE.

Na str. 415 odůvodnění se konstatuje, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a že Severní část Mostecké pánve

(Podkrušnohoří) je postižena přítomností průmyslových provozů, které negativně ovlivňují prostorové vztahy v území. Dále se na str. 417 uvádí, že významný rys kulturně-historické charakteristiky území tvoří dobývání nerostného bohatství a že oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena, reprezentuje industrializované území, kde je koncentrováno širší spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství atd.). Na str. 418 se shrnuje, že vedle přírodních či přírodně blízkých i krajin se v rámci Ústeckého kraje vyskytuje rozsáhlé antropicky zatížené území s negativními dopady především velkoplošného dobývání (rozlehlé umělé deprese, novotvary výsypek), vysokým podílem urbanizovaných ploch se sídlištní zástavbou a přítomností rozsáhlých průmyslových provozů se značným vizuálním dosahem (tepelné elektrárny).

Podatel proto považuje odůvodnění Aktualizace za vnitřně rozporné, neboť na jednu stranu je zdůrazňováno, že se jedná z hlediska ochrany krajinného rázu o natolik cenné území, že je potřeba plošně vyloučit výstavbu VVE, na druhou stranu se zde ovšem připouští, že hodnota území je již v současnosti významně narušena v důsledku průmyslových provozů a těžební činnosti. V rozporu s tímto konstatováním ovšem Aktualizace nijak neřeší tyto činnosti negativně ovlivňující krajinný ráz, ale zaměřuje se diskriminačně pouze proti výstavbě VVE, a to způsobem zcela nepřiměřeným.

Jak bylo uvedeno výše, stanovená regulace zahrnuje prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem. Takto přísnou regulaci nelze odůvodnit ani odkazem na § 18 odst. 4 stavebního zákona. Ačkoli je pravdou, že podle tohoto ustanovení je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel, tento cíl nelze vnímat izolovaně, ale je potřeba ho interpretovat ve vzájemné souvislosti s dalšími cíli a úkoly územního plánování.

V této souvislosti nelze přehlédnout zejména cíle územního plánování dle § 18 odst. 1 až 3, tedy mj. povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Tyto tři pilíře územního plánování by měly být ve vyváženém vztahu, což ovšem návrh Aktualizace nečiní, neboť bezdůvodně zcela vylučuje určitou ekonomickou aktivitu, která navíc ve svém důsledku přispívá k ochraně životního prostředí formou výroby elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Využívání výroby energie z VVE je přitom potřeba označit za veřejný zájem, jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016: „Je samozřejmostí, že stavby sloužící k výrobě větrné energie s sebou nesou nejrůznější negativní důsledky jako každý jiný způsob výroby energie, což uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí, to však nic nemění na skutečnosti, že využívání výroby energie z obnovitelných zdrojů lze za současného stavu politického a odborného diskursu označit za zájem veřejný."

Dále má územní plánování zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, přičemž má za tím účelem sledovat společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Tyto cíle nicméně návrh Aktualizace nenaplňuje, neboť jednostranně znemožňuje výstavbu určitého typu staveb, které ve svém důsledku přispívají k ochraně životního prostředí.

Podatel považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, které byly identifikovány jako narušující krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území Ústeckého kraje. Jedná se například o již zmiňovanou těžbu nerostných surovin nebo průmyslovou činnost, které rovněž mohou negativně ovlivňovat krajinný ráz, veřejné zdraví a další chránění hodnoty, a to v mnohem větším rozsahu a často trvale, přičemž ZÚR ÚK ani

Aktualizace je, na rozdíl od z povahy věci dočasných staveb VVE, žádným způsobem nereguluje či plošně nezakazuje a ani tento úkol neukládá obcím v rámci jejich územních plánů.

2.2. Co se týče argumentace ohledně toho, že na území Ústeckého kraje se v současnosti vyrobí 29,5 % z celkové republikové výroby elektřiny a 35 % z celkové republikové výroby elektřiny z větrné energie, tak takové odůvodnění nemůže být podle podatele důvodem, proč fakticky zakázat jakoukoliv další výstavbu větrných elektráren. Naopak samotný zpracovatel uvádí, že značná část objemu elektřiny je vyrobena z hnědého uhlí, jehož těžba i zpracování jsou pro životní prostředí a hodnoty, jejichž ochranu pořizovatel deklaruje, nepochybně mnohem více zatěžující, než výroba elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Skutečnost, že Ústecký kraj je v současnosti na prvním místě v České republice ve výrobě elektřiny z větrné energie, pak dokládá, že jsou na území tohoto kraje pro umísťování větrných elektráren vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu, který byl i využit, byť zatím zdaleka nedošlo k jeho plnému využití). Tato skutečnost by tedy měla spíše odůvodňovat další podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv její implicitní zákaz na celém území kraje.

Tvrzení, že s ohledem na prolomení těžebních limitů na lomu Bílina, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu vytížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny, je zcela neaktuální a nepravdivé. Naopak s ohledem na ochranu klimatu se Česká republika zavázala k postupnému útlumu těžby a výroby energie z uhlí, přičemž do roku do roku 2040 by se mělo jednat o 10-15 % celkové produkce, jak s tím počítá Státní energetická koncepce a jak např. plyne z tiskové zprávy k ustavení Uhelné komise jakožto poradního orgánu vlády ČR.

Rovněž nelze přisvědčit ani tvrzení pořizovatele opakovaně uváděnému v odůvodnění návrhu Aktualizace, že cílem regulace je zamezit „překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren."

V posledních letech totiž rozhodně nelze tvrdit, že by byla výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji překotná, a to i v důsledku činnosti samotného Krajského úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad totiž ani po zrušení předchozí regulace Nejvyšším správním soudem jednotlivým obcím neumožňuje, aby plochy pro větrné elektrárny vymezily ve svých územních plánech v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona, ale tomuto postupu brání například svými stanovisky vydávanými dle § 50 odst. 7 stavebního zákona. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji tedy naopak v poslední dekádě stagnuje a byla prakticky zastavena, když poslední 2 ks větrných elektráren byly v Ústeckém kraji v Habarticích u Krupky uvedeny do provozu v roce 2010.2 Proto je uvedené odůvodnění návrhu Aktualizace zcela nepravdivé.

2.3. Pořizovatel v návrhu Aktualizace stanovil zákaz umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren v jednotlivých územích definovaných v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a kra-jiny v platném znění (dále jen „ZOPK"), konkrétně velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky a chráněné krajinné oblasti) a navazující pásmo 3 km, maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky), přírodní parky, území NATURA 2000, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky.

V odůvodnění návrhu Aktualizace pak pořizovatel odkazuje na jednotlivá ustanovení ZOPK s tím, že případná výstavba VVE v jednotlivých chráněných územích je s těmito ustanoveními ve zřejmém rozporu. Citovaná ustanovení ZOPK však dle přesvědčení podatele nemohou

odůvodňovat přísnost zvolené regulace a absolutní zákaz umísťování určitého typu staveb. Naopak příslušná ustanovení

ZOPK předpokládají, že po zvážení konkrétních okolností je možné na základě souhlasu k tomu příslušného dotčeného orgánu určitý záměr umístit i na těchto vymezených územích.

Podatel poukazuje např. na ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) ZOPK, podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí zakázáno umisťovat, povolovat nebo provádět stavby (mimo vyjmenovaných staveb). ZOPK tedy v tomto případě předpokládá, že na plochách vymezených příslušnou územně plánovací dokumentací jako zastavitelné lze za splnění dalších podmínek v některých případech stavby umísťovat. Návrh Aktualizace nicméně a priori zcela vylučuje, aby bylo toto území vymezeno v územním plánu obce jako zastavitelné pro účely výstavby větrných elektráren.

V případě chráněných krajinných oblastí pak § 26 odst. 2 písm. a) ZOPK zakazuje absolutně umísťování a povolování nových staveb pouze na území první zóny, pro další zóny chráněných krajinných oblastí tedy rovněž platí, že za splnění dalších podmínek lze za určitých okolností připustit.

Za zcela nepřiměřené považuje podatel i absolutní zákaz umísťování větrných elektráren v navazujícím 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu od národních parků a chráněných krajinných oblastí. Pokud není a priori vyloučeno umístění větrných elektráren uvnitř zvláště chráněných území, tím méně může být vyloučeno jejich umístění vně těchto zvláště chráněných území, u nichž zákon žádné ochranné pásmo takového rozsahu nestanovuje.

Co se týče přírodních parků, ustanovení § 12 odst. 3 ZOPK pouze stanovuje, že orgán ochrany přírody může k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. ZOPK však naprostý zákaz umísťování staveb v tomto území nestanovuje. Je přitom realitou, že většina investorů se územím přírodním parkům spíše vyhýbá s ohledem na to, že zde není příliš pravděpodobné získání souhlasu orgánu ochrany přírody k umisťování a povolování staveb VVE podle § 12 ZOKP pro navazující povolovací procesy.

ZOPK pak nestanovuje naprostý zákaz umísťování staveb pro územní systém ekologické stability. Pořizovatel ostatně sám v odůvodnění uvádí, že „Problémem není v zásadě ani tak samotná existence VVE, neboť ve skladebných částech ÚSES jsou za podmínky, že nedojde k narušení celistvosti a funkčnosti ÚSES, přípustné stavby dopravní a technické infrastruktury." Jako problém však vnímá ničím nespecifikované rušivé vlivy větrných elektráren, které by dle jeho názoru mohly ohrozit biologickou diverzitu skladebných částí ÚSES a tím funkčnost systému jako celku. Takové tvrzení je zavádějící a nepravdivé, větrné elektrárny ne-musí nijak zásadně svým provozem narušovat funkčnost ÚSES.

Za zcela neodůvodněné považuje podatel úplné vyloučení významných krajinných prvků z možnosti umístění VVE. Pojem „významný krajinný prvek" je totiž v § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK definován velice široce a zahrnuje jakýkoliv ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Pořizovatel přitom zcela přehlíží, že dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK je umísťování staveb, které by mohly ohrozit významný krajinný prvek, možné, k takovému zásahu je však potřeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Rovněž v případě významných krajinných prvků tedy není vyloučeno, aby bylo takové souhlasné stanovisko, v závislosti na konkrétních okolnostech, případu vydáno i pro stavbu větrné elektrárny.

Tvrzení uvedené v odůvodnění návrhu Aktualizace, že lesní zákon prakticky neumožňuje na pozemcích určených k plnění funkce lesa využití nesouvisející s lesním hospodařením, je pak zcela zavádějící a rovněž nemůže odůvodňovat navrženou regulaci. V souladu s § 15 odst. 1 totiž může na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesa dojít k odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa, a tím i k jejich uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Posouzení toho, zda má v daném případě dojít k odnětí lesních pozemků pro jiné účely, či nikoliv, však rovněž závisí až od konkrétní podoby záměru v rámci nava-zujících povolovacích procesů.

Za nesprávné považuje podatel i odůvodnění plošného zákazu umísťování větrných elektráren na území NATURA 2000, jelikož je dle pořizovatele jejich umístění v rozporu s hlavním důvodem vymezování EVL a ptačích oblastí. Podatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 45h odst. 1 ZOPK, podle něhož jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Až v případě, že bude stanovisko k záměru vydané příslušným orgánem souhlasné, bude možné záměr umístit a povolit. Jelikož ochrana území NATURA 2000 je na základě uvedeného ustanovení zajištěna v rámci navazujících řízení, není důvodu, aby bylo umísťování určitého typu staveb předem plošně vyloučeno na úrovni územně plánovací dokumentace kraje.

Podatel tedy shrnuje, že ve všech případech by jednotlivé záměry větrných elektráren podléhaly dalším povolovacím procesům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna prostřednictví k tomu příslušných dotčených orgánů (orgány ochrany přírody a krajiny, orgány státní správy lesů apod.). Současně lze podotknout, že v případě vysokých větrných elektráren přesahujících 50 m se jedná o záměry podléhající zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. V případě, že by k tomu příslušný orgán nevyloučil významné negativní vlivy záměru, bylo by potřeba provést plné posuzování vlivů záměru na životní prostředí a záměr by bylo možné umístit pouze na základě souhlasného závazného stanoviska EIA. Lze tedy shrnout, že není důvodu pro to, aby došlo k naprostému vyloučení možnosti umísťování větrných elektráren, jelikož tím pořizovatel touto regulací v podstatě překračuje svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, kterým jediným náleží na základě konkrétních parametrů a lokace posouzení vlivů konkrétních záměrů z hlediska zvláštních právních předpisů ve vztahu k veřejným zájmům, k jejichž ochraně jsou tyto orgány pověřeny.

Podatel dále uvádí, že na území Ústeckého kraje je v současnosti v provozu mnoho vysokých větrných elektráren i na území, které je nyní v návrhu Aktualizace vymezeno jako území, na němž nelze stavby větrných elektráren umístit. Nelze přitom tvrdit, že v minulosti došlo k umístění a povolení těchto záměrů v rozporu se zákonem - naopak bylo ve všech případech provedeno příslušné posouzení jejich vlivů na životní prostředí, včetně zásahu do krajinného rázu, přičemž k tomu příslušnými orgány bylo vyhodnoceno, že se jednalo o záměry přípustné.

2.4. Návrh Aktualizace dále vyučuje umísťování staveb pro větrné elektrárny v památkově chráněných územích a nemovitých kulturních památkách, včetně navazujícího 1 km ochranného pásma vizuálního vlivu.

Podatel si je vědom toho, že účelem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, na který odkazuje pořizovatel v odůvodnění návrhu, je ochrana kulturních památek. Jednotlivá ustanovení však převážně směřují k ochraně samotných památkově chráněných objektů, do nichž je možné zásahy nebo stavební úpravy činit vždy na základě závazného stanoviska orgánu ochrany státní památkové péče. Je zřejmé, že větrné elektrárny v praxi nebudou

umísťovány přímo v národních kulturních památkách nebo v městských památkových rezervacích.

Pořizovatel nicméně kromě těchto památkově chráněných objektů a území vymezuje dále „ochranné pásmo vizuálního vlivu", a to ve vzdálenosti 1 km od předmětu památkové ochrany. Pořizovatel přitom uvádí, že na území Ústeckého je Národním památkovým ústavem evidováno více než 3500 nemovitých kulturních památek. Podatel v této souvislosti odkazuje na § 17 zákona č. 20/1987 Sb., který stanovuje, že pokud to vyžaduje ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, může obecní úřad obce s rozšířenou působností vydat územní rozhodnutí o ochranném pásmu a určit v něm, u kterých nemovitostí v ochranném pásmu, nejsou-li kulturní památkou, nebo u jakých druhů prací na nich, včetně úpravy dřevin, je vyloučena povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko, nebo může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu. Pásmo vymezené pořizovatelem v návrhu Aktualizace se tak z hlediska svého účelu překrývá s institutem ochranného pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. Pokud tedy pořizovatel navrhuje vymezit kolem památkově chráněných objektů uvedené pásmo vizuálního vlivu, tak tím zasahuje do kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností, to navíc aniž by došlo k splnění zákonem stanovených podmínek (vyjádření odborné organizace státní památkové péče, územní řízení o vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu, možnost poskytnutí náhrady majetkové újmy dle § 17 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. apod.). Velikost pásma vizuálního vlivu 1 km navíc podatel považuje za zcela nepřiměřenou vůči sledovanému účelu ochrany objektů památkové péče, jelikož ochranná pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. se vymezují obvykle v řádech desítek či stovek metrů od památky, tedy zjevně v menším dosahu, než jak ho vymezil pořizovatel.

Tvrzení zpracovatele, že v těchto územích je výstavba VVE a priori vyloučena, je tedy nepravdivé, neboť přípustnost konkrétního záměru z hlediska památkové ochrany podléhá vždy individuálnímu posouzení k tomu příslušný správním orgánem, který má k tomu také odbornou kompetenci, a toto posouzení nelze suplovat na úrovni zásad územního rozvoje.

2.5. Návrh Aktualizace dále stanovuje úplný zákaz umísťování větrných elektráren v zastavěném území a do vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. Jako důvod tohoto zákazu se v odůvodnění textové části návrhu uvádí jednak hluk, který by větrné elektrárny mohly způsobovat, jednak další vlivy, jako jsou například nízkofrekvenční zvuk nebo stroboskopický efekt.

Co se týče hluku, podatel nezpochybňuje, že větrné elektrárny mohou být zdrojem hluku, tyto vlivy však budou u konkrétních záměrů vzhledem k jejich přesnému umístění posouzeny k tomu příslušnými správními orgány, v daném případě krajskou hygienickou stanicí, jak ostatně uvádí i samotný zpracovatel. Podle § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. ostatně platí, že v případě, že je-li v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi.

Není proto legálního důvodu, aby byly větrné elektrárny z důvodu možného hluku absolutně vyloučeny z umísťování v zastavěném území obce či dokonce v pásmu 500 m od něj. Podatel v tomto směru dále poukazuje na to, že pořizovatel dokonce současně vymezuje v rámci ZÚR ÚK nebo v rámci Aktualizace nové, mnohem významnější, zdroje hluku v podobě koridorů dopravní infrastruktury, u nichž vzdálenost 500 m od zastavěného území a

zastavitelných ploch zjevně nedodržuje, což svědčí o účelovém a diskriminačním postupu pořizovatele vůči stavbám VVE.

Zpracovatel dále v odůvodnění argumentuje hygienickými limity hluku, nicméně jeho přístup ve vztahu k ochraně území před potenciálním hlukem zcela nesprávný.

Podle § 12 nařízení č. 272/2011 Sb. jsou základní hygienické limity hluku 50 dB v denní době a 40 dB v noční době stanoveny pro chráněné venkovní prostory staveb. Podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Uvedené limity hluku, jakož i ochrana obyvatelstva před hlukem, je tedy primárně stanovena pro stavby sloužící pro bydlení, školství, zdravotní a sociální účely.

Naopak návrh Aktualizace však vztahuje jakési „ochranné pásmo" před hlukem k zastavěnému území, což je mnohem širší pojem. Zastavěné území je definováno v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 stavebního zákona a zahrnuje veškeré pozemky v intravilánu, jakož i všechny zastavěné stavební pozemky a další zde vyjmenované plochy. Zastavěné území tedy zahrnuje například i plochy výroby a skladování, plochy dopravní infrastruktury nebo plochy pro komerční vybavení, tedy takové plochy, u nichž právní úprava ochranu před hlukem nepředpokládá, a které případně naopak mohou být samy o sobě zdrojem hluku. Zákaz umísťování ploch pro větrné elektrárny do 500 m od zastavěného území je tedy stanoven zjevně nelogicky a nepřiměřeně.

Podatel je dále přesvědčen, že ani navržený zákaz umísťování větrných elektráren do vzdálenosti 500 m od zastavitelných ploch není stanoven v souladu se zákonem. Podle § 2 odst. 1 písm. j) stavebního zákona se zastavitelnou plochou rozumí plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje. Jedná se tedy o plochu, která je pouze určená k zastavění, avšak na které se v současnosti zatím zástavba nenachází. Z tohoto důvodu se také na ně nevztahuje ochrana před hlukem dle zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení č. 272/2011 Sb., neboť tato se vztahuje pouze k těm pozemků, na nichž se již zá-stavba nachází. Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl odpovědnost za ochranu před hlukem na stavebníka, který vstupuje do území zatíženého zdrojem hluku, který dle § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. musí k žádosti o umístění stavby předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání závazného stanoviska měření hluku a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Regulace navržená pořizovatelem z důvodu ochrany před hlukem je tak v rozporu s výše uvedenými právními předpisy, a také zasahuje do kompetenci příslušných orgánů, v daném případě krajských hygienických stanic.

Co se týče dalších vlivů, u nichž pořizovatel uvádí, že tyto nemohou být vyhodnoceny v rámci posuzování konkrétních záměrů krajskými hygienickými stanicemi (např. stroboskopický efekt), tak k tomu podatel uvádí, že pokud by samotná existence těchto vlivů měla být důvodem pro zákaz umísťování větrných elektráren, tak by tyto stavby nebylo možné umístit nikde a na žádném místě, což by bylo ve smyslu výše uvedené judikatury nepřípustné. Navíc sám zpracovatel uvádí, že negativní vlivy infrazvuku a nízkofrekvenčního zvuku na lidské jsou pouze předpokládány, avšak dosud nebyly relevantním způsobem zkoumány a přesně změřeny. Tím spíše se nemůže jednat o legitimní důvod pro plošné vyloučení VVE v území s větrným potenciálem.

Podatel je přesvědčen, že posouzení míry závažnosti ovlivnění obyvatel těmito vlivy bude vždy záviset od konkrétního umístění záměru a jeho parametrů, k čemuž musí dojít vždy až v rámci navazujících povolovacích procesů, důkazem čehož je také odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 67/2008-111 uvedený v odůvodnění. Rovněž z tohoto rozsudku vyplývá, že osoby potenciálně dotčené negativními vlivy větrných elektráren, se mohou účastnit a hájit svá práva v rámci navazujících řízení, proto není potřeba předem vylučovat všechny stavby tohoto typu již na úrovni krajské územně plánovací dokumentace.

3. Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR

Návrh Aktualizace je podle podatele také v rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176. Podle nich je republikovou prioritou vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, resp. je úkolem příslušných ministerstev a krajů navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

Na bod č. 176 navazuje bod č. 199 PÚR, podle něhož je úkolem krajů „Na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověří možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění."

MŽP vydalo tento podklad pod názvem „Vymezení zón vychází z aktualizace metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny v roce 2018". Podatel se důvodně domnívá, že v situaci, je úkolem krajů podle bodu č. 199 PÚR tento podklad v rámci aktualizace ZÚR prověřit, i v rámci této Aktualizace bude třeba tento odborný podklad zohlednit, jinak by se Aktualizace dostala do zjevného rozporu s požadavky PÚR. Jak plyne z odůvodnění návrhu Aktualizace, tento odborný podklad byl použit pouze při odůvodnění zákazu umisťovat VVE v městských památkových zónách atd. a navazující 1 km ochranném pásmu vizuálního vlivu, kde v textu na str. 428 byl oproti verzi návrhu pro společné projednání na str. 386 pouze zaměněn letopočet nové verze z 2009 na 2018. Takové použití odborného podkladu ve smyslu bodů č. 176 a č. 199 PÚR, není naplněním požadavků stanovených v PÚR.

Podatel je přesvědčen, že území Krušných hor obecně, a zejména obcí Hora Sv. Šebestiána, Křimov, Výsluní a Kryštofovy Hamry patří mezi lokality vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny. Příslušné úřady jak k existujícím VVE tak k plánovaným záměrům VVE na území daných obcí vydaly souhlasná stanoviska k posouzení jejich vlivů na životní prostředí, čímž po podrobném posouzení vyhodnotily dané lokality jako vhodné.

IV. Závěr

Z výše uvedených důvodů podatel nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, a žádá jeho vypuštění z návrhu Aktualizace.

Podatel zároveň důvodně požaduje, aby Aktualizace byla uvedena do souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176 a 199 a aby území obce Moldava bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Vyhodnocení připomínky:

Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce společnost VTE Moldava II, a.s.Praha (dále jen podatel) žádá, aby byl z návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) vypuštěn z čl. [174] úkol (2), který stanoví regulaci pro umisťování ploch pro velké větrné elektrárny (VVE) a stavby související. Dále podatel požaduje, aby území obce Moldava bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. Svůj požadavek následně odůvodňuje v odstavci III. - 1 až 3.

K odůvodnění připomínky III. - 1. *„Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace“* je nutné uvést následující skutečnosti:
Zásady územního rozvoje (ZÚR) jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterým kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Významná při jejich tvorbě je skutečnost, že se zpracovávají pro celé administrativní území.
Koncepce vytvářené na úseku územního plánování představují zejména s ohledem na svoje dopady do území, a tím i života jeho obyvatel, specifickou kategorii plánovacích nástrojů.
Územní plánování ve smyslu § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (stavební zákon) ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Prováděcí vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně plánovacích podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění, stanoví v příloze č. 4 obsah ZÚR. Dle oddílu I. odst. (1) písmene e) této přílohy textová část ZÚR obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou v upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. V rámci Evropské úmluvy o krajině (sdělení č. 12/2017 Sb. m.s., které mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m.s.) se Česká republika zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, zavést a provádět krajinné politiky, zaměřené na ochranu, správu a plánování krajiny a zohledňovat charakter krajiny při formování politik územního rozvoje a urbánního plánování. „Krajinná politika“ znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a orientací kompetentními veřejnými orgány, která umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny. Úkolem vyplývajícím z této úmluvy je dále aktivní péče o krajinu v souladu s principy jejího udržitelného využívání a koordinace plánování činností v krajině. Krajina přitom zahrnuje jak pevninu, tak vodní plochy a toky, přírodní venkovské i městské oblasti, území jak esteticky, kulturně a historicky pozoruhodné, tak běžná území, a nebo narušené krajinné celky.
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci ZÚR regulaci rozvoje území, cit.:
„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci (shodně viz Stavební zákon – Komentář, Roztočil A., Hrůšová K., Lachman M., Potěšil L., C. H.Beck, 2013).

Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území."

Návrh 2aZÚR ÚK byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: *„Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR."*

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (aPÚR), která byla schválená usnesením Vlády České republiky č. 276, ze dne 15. dubna 2015. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (MPO) a kraji, cit.: *„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek* pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny", s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Návrh 2aZÚR ÚK proto nenavrhuje plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, ale zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK dle požadavku obsaženým ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK (kromě dalších dále uvedených podkladů) z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena níže citovaná část ZÚK ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011 (usnesení ZÚK č. 23/25Z/2011), cit. :

„V textové části odůvodnění, bod 4.4.1. „Plochy a koridory pro lokalizaci velkých větrných elektráren, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35 m" se zrušují následující věty:
„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:
2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:
a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny
- velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo,
- maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma,
- území přírodních parků (PPk)
- území s vymezeným ÚSES,
- pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL),
- území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO),
- území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče
- území jader městských zón a příměstských oblastí,
- území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí,
- území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů,
- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní,
- území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem,
- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

V návrhu 2aZÚR ÚK v čl. [174] úkolu (2) jsou níže uvedená nově navržená území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících značně zredukována oproti původním územím uvedeným v bodě 4.4.1. v úkolu pro územní plánování (2), který zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014 se závěrem, že zvolená regulace umisťování VVE nebyla v napadených ZÚR ÚK dostatečně odůvodněna.

Navržený úkol pro územní plánování (2) ve výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK v kapitole 4.4.1. v čl. [174] zní, cit.:

„Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);
- přírodní parky;
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);
- významné krajinné prvky;
- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;
- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;
- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;
- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“

V textové části Odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK pak zpracovatel odůvodňuje stanovení nového úkolu (2). Uvádí nejen obecné souvislosti, jak VVE, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35m, ovlivňují ráz krajiny, přičemž popisuje základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti, ale uvádí rovněž údaje o výrobě elektrické energie na území Ústeckého kraje, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se v Ústeckém kraji vyrobilo nejvíce elektřiny v republikovém měřítku a tak se Ústecký kraj řadí jednoznačně na první místo a to i v samotné výrobě elektřiny z větrné energie. Z uvedených údajů vyplývá, že území Ústeckého kraje je v oblasti výroby elektrické energie, která se zde s ohledem na přítomnost ložisek hnědého uhlí vyrábí právě z tohoto paliva, kapacitně silně zatíženo. S ohledem na prolomení územně ekologických limitů na lomu Bílina (usnesení vlády ČR č. 827/2015), které znamená pokračování hornické činnosti spočívající v těžbě povrchovým způsobem na výhradním ložisku hnědého uhlí, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu snížení zatížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny. Převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví nad výstavbou nových VVE je

vyvolán především výrazným zatížením území Ústeckého kraje, kde zdejší krajina je silně narušena až přeměněna antropogenní činností. Zejména oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena nejvíce, reprezentuje silně industrializované území, kde je koncentrováno široké spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství ad.). Právě těmto antropogenním činnostem a rozvoji průmyslových oborů v průběhu minulých let ustupoval veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví a umožnil tak jejich značnou exploataci. Právě z těchto skutečností vyvstala nutnost nastavení jednoznačných pravidel pro ochranu nejcennějších území Ústeckého kraje, která jsou nositeli jedinečných přírodních, kulturně-historických a krajinářsky cenných hodnot. Výroba elektřiny z větrné energie je v odborné literatuře označována jako tzv. „zelená energie“, která je v obecné rovině šetrná k životnímu prostředí. Nicméně je potřeba si uvědomit, že zejména nekoordinovaná výstavba VVE v územích s vysokou koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných hodnot může působit opačným způsobem a navíc k redukci stávajících hnědouhelných elektráren jejich výstavbou nedojde. I toto je jeden ze základních aspektů, které se území Ústeckého kraje bezprostředně týkají. S ohledem na statistické údaje a další zmíněné skutečnosti byla v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK vyhodnocena potřeba účinným způsobem regulovat další rozvoj VVE a vyloučit ho zejména v oblastech s koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných oblastí, které jsou pro území Ústeckého kraje specifické a jedinečné a dosud ještě ne tolik výstavbou VVE narušené. Textová část odůvodnění obsahuje přehled území s vyloučením lokalizace VVE s odborným popisem jejich charakteristiky, popřípadě výčtem unikátních prvků, jež některé nemají obdobu v České republice a některé ani v okolních státech střední Evropy (např. CHKO České středohoří, CHKO Labské pískovce s kaňonem řeky Labe). Vyloučením lokalizace VVE v daných územích tak bude zajištěna potřebná účinná ochrana, aby nepodlehly postupné industrializaci a nešetrným antropogenním zásahům, které by narušily jejich původní struktury. V neposlední řadě je potřeba značnou část daného území chránit jako území s vysokým rekreačním potenciálem, která slouží pro odpočinek obyvatel území kraje, a jejich přeměna na technicistní krajinu je nežádoucí.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK rovněž vycházel z aPÚR, která je dle § 31 odst. 4 stavebního zákona pro pořizování a vydávání ZÚR závazná.
Návrh 2aZÚR ÚK řeší regulaci lokalizace VVE formou stanovení úkolu pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území, tzn. nenavrhuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, jak je výše uvedeno, ale definuje území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou ochranou osídlení a památkové péče před výstavbou VVE. Tím je v 2aZÚR ÚK opětovně ošetřena ucelená soustava území, ve kterých je z důvodů zabránění zjevným hrozícím škodám nutno vyloučit lokalizaci VVE. Regulace tak naplňuje republikovou prioritu stanovenou v aPÚR v čl. (20), kde je uvedeno, cit.: *„Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy NATURA 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu. Vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny. V rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajiny a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.“*

Současně je stanovenou regulací naplněn čl. (74) aPÚR, ve kterém je vymezena SOB6 - specifická oblast Krušné hory. V uvedeném článku aPÚR je v odstavci Úkoly pro územní plánování pod písmenem e) stanoven úkol, za jehož splnění zodpovídá Ústecký kraj, cit.: „*účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“*

Jak již bylo výše zmíněno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento aktualizovaný dokument uvádí, že lze podle parametrů VVE do vzdálenosti 3-6 km od stavby VVE vymezit zóny silné a zřetelné viditelnosti. Jde o okruh bezprostředního uplatnění VVE v krajinném obrazu, kdy stavba bude jednoznačně působit jako dominanta krajiny. Významnou charakteristikou při umísťování VVE do krajiny je proto rozsah vizuálně ovlivněného území. Jeho rozloha se pohybuje v desítkách až stovkách km2.
Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na území krajů, obcí nebo jiných územních celků. V metodickém návodu je uvedeno, cit.: „*Přes všechny přínosy ve smyslu menší zátěže životního prostředí oproti výrobě elektrické energie z konvenčních zdrojů je výstavba VTE a FVE zásahem do krajiny, který se může svým charakterem dotýkat zájmů chráněných zákonem 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), zájmů chráněných zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zájmů chráněných zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Metodický návod proto stanovuje postup (princip) zpracování preventivního hodnocení, který identifikuje zájmy, resp. limity ochrany přírody a krajiny a limity ochrany zemědělského půdního fondu v regionálním měřítku, a formou negativního vymezení definuje území, v nichž je výstavba VTE a FVE nevhodná, spíše nevhodná a obecně za posléze jasně formulovaných podmínek vhodná.“*
Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. V těchto pásmech se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně, bude působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí (v denní i v noční době), jako dominanta krajiny a v konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou - kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VVE ještě zesiluje popsané působení. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Rovněž je nezbytné upozornit na skutečnost, že může docházet k zastiňování pohyblivým stínem. Tento jev vzniká, pokud fouká vítr, svítí slunce a rotor větrné elektrárny je natočen kolmo k dotčeným objektům. V závislosti na morfologii terénu je daný jev pozorovatelný při optimálních světelných podmínkách do stovek metrů od větrné elektrárny.
Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je eliminace nepříznivých hygienických vlivů

VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch.
Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch se jeví jako minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví, před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňují nejen pohodu bydlení ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.
Oproti regulacím, které zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014, byl v návrhu 2aZÚR ÚK upraven (snížen) výčet území, ve kterých nelze vymezovat plochy pro VVE a stavby související. Byla vypuštěna následující území: území příměstských oblastí, území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní a území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.
Snížením rozsahu jednotlivých vymezených pásem na nezbytné minimum a vypuštěním výše uvedených území není navrženou regulací znemožněna výstavba VVE na celém území kraje, jak je několikrát uvedeno v odůvodnění podané připomínky společností VTE Moldava II, a.s.Praha.
Součástí textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK je zjednodušené grafické znázornění rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE s využitím dat Územně analytických podkladů Ústeckého kraje. Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE nelze v rámci 2aZÚR ÚK zpracovat a to s ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR. Vymezení lokalit pro umístění VVE je potřeba řešit v rámci podrobnější územně plánovací dokumentace, tzn. územních plánů jednotlivých obcí dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území. Územní plány vymezují zastavěné území (§ 58 odst. 3 stavebního zákona) a zastavitelné plochy či zpřesňují vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES a pracují s nejaktuálnějšími daty.

Podatel několikrát uvádí, že nelze veškeré plochy pro výstavbu VVE považovat za plochy nadmístního významu dle § 2 odst. 1 stavebního zákona. Považuje za nesprávné, že je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou VVE výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje, a to i přestože v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. Podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro VVE za všech okolností a vždy nadmístní význam, ale je potřeba posuzovat nadmístní vlivy VVE na základě konkrétních okolností, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro VVE umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Pořizovatel se ztotožňuje s judikaturou Nejvyššího správního soudu v otázkách nadmístního významu VVE, jak s vlivem na krajinu, obyvatelstvo, ochranu přírody, tak s vlivem na distribuční síť České republiky. Místa, kde mohou mít VVE pouze „lokální“ vliv, lze dovodit ze zjednodušeného grafického znázornění (bílá místa), které je součástí odůvodnění. 2aZÚR ÚK nezakazuje výstavbu VVE plošně, ale pracuje s nadmístními hledisky a podle nich jsou nastaveny dané limity v bodě (2) čl. [174]. Pokud v rámci pořízení územního plánu obce se prokáže, že návrh ÚP není v rozporu s těmito „nadmístními limity“, lze plochy pro VVE v rámci ÚP vymezit.

S argumentem podatele, že za plochu nadmístního významu by bylo nutné považovat každou plochu, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu se nelze ztotožnit, vzhledem k tomu, že se může jednat o mnoho různých staveb s různým funkčním využitím, které mají různý vliv na ochranu přírody, krajinu, obyvatelstvo apod., a proto je nezbytné posuzovat je

individuálně. Pro tyto záměry, které nelze v měřítku ZÚR specifikovat, stanovují ZÚR ÚK jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace tak při rozhodování v území.

Jak je již výše uvedeno, návrh 2aZÚR ÚK nevymezuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, ale stanovuje území, kde nelze plochy pro VVE vymezovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tato regulace byla dohodnuta s dotčenými orgány v rámci pořizování a projednávání návrhu 2aZÚR ÚK v souladu se stavebním zákonem.

Pro úplnost nutno konstatovat, že Ústecký kraj nechal zpracovat s ohledem na specifičnost Krušných hor Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (ÚS Krušné hory - ÚK). Hlavním důvodem pro pořízení ÚS Krušné hory - ÚK byla skutečnost, že Krušné hory se vyznačují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území ve všech sledovaných pilířích – životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost obyvatel. Přitom Krušné hory jako jediné horské území v ČR nemá velkoplošnou ochranu přírody a krajiny, není vyhlášeno Chráněnou krajinnou oblastí či Národním parkem. Krušné hory v Ústeckém kraji jsou součástí specifické oblasti Krušné hory SOB6 vymezené v aPÚR. SOB6 Krušné hory je zpřesněna v platných ZÚR ÚK. Území řešené ÚS Krušné hory - ÚK zahrnuje části území obcí s rozšířenou působností Kadaň, Chomutov, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem. Cílem ÚS Krušné hory – ÚK bylo o řešeném území shromáždit a vyhodnotit aktuální informace týkající se územního rozvoje Krušných hor v Ústeckém kraji a navrhnout územní regulaci, která by pomohla řešit slabé stránky a problémy této specifické oblasti při zachování a rozvoji jeho hodnot. Součástí ÚS bylo rovněž vytipování lokalit vhodných pro umístění VVE. ÚS Krušné hory – ÚK vytipovala celkem dvě lokality, které vychází z celkové koncepce ÚS, respektují územní regulace stanovené v návrhu 2aZÚR ÚK a současně zohledňují principy vztahující se k umístění VVE v Krušných horách obsažené v návrhu Aktualizace Územní energetické koncepce Ústeckého kraje. Příloha I. ÚS obsahuje posouzení vytipovaných lokalit pro umístění VVE.

V odůvodnění připomínky III. - 2. *„Nesprávné odůvodnění navržené regulace“*, opětovně několikrát podatel uvádí, že regulace znamená absolutní zákaz umisťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.
Podatel v připomínce uvádí, že odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK považuje za rozporuplné, protože je v něm uvedeno, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a na druhé straně se v něm uvádí, že se jedná o natolik cenné území, že je nutné regulovat výstavbu VVE a že návrh 2aZÚR ÚK neakceptuje povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, protože bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu. S tvrzením podatele se nelze ztotožnit, patně bylo ze strany podatele chybně pochopeno. Cílem popisu jednotlivých částí území Ústeckého kraje je fakt, že je území Ústeckého kraje již nyní značně poškozeno a tak je nezbytné zbylá, pro obyvatele Ústeckého kraje tak jeho návštěvníky cenná území, chránit před činnostmi, které by tato území poškodily případně až zdevastovaly. Rovněž tvrzení podatele, že považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, (např. těžba surovin, průmyslová činnost) jsou neopodstatněná. V návrhu 2aZÚR ÚK není těžba nerostných surovin navrhována, rovněž nejsou vymezovány plochy pro průmyslovou činnost. V platných ZÚR ÚK, které rovněž tyto činnosti nenavrhují, jsou ale pro tyto činnosti stanoveny jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které

musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Jak už je výše uvedeno, územní plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Stavební zákon následně v § 19 stanoví úkoly pro územní plánování a to zejména zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem, vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn, stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu, vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území. Nástrojem územního plánování je územně plánovací dokumentace, kterou jsou jednotlivé cíle a úkoly územního plánování koordinovány a naplňovány. Vliv navržené koncepce (2aZÚR ÚK) byl posouzen na udržitelný rozvoj území (viz níže ↓).

V PÚR ČR 2008, která byla schválena usnesením vlády ČR č. 929 z 20.7.2009, byla nově vymezena v čl. [74] specifická oblast Krušné hory SOB6, která vykazuje míru problémů zejména z hlediska udržitelného rozvoje. V PÚR jsou vymezeny pouze SOB, na jejichž území je možno identifikovat a jasně formulovat problém obecně vnímaný jako republikový. Tuto podmínku splnily zejména obecně přijímané problémy prokazatelné nerovnováhy územních podmínek udržitelného rozvoje území. Z celospolečenského hlediska se u SOB6 Krušné hory jedná o rozsáhlé a závažné postižení území činností člověka (postižení přírody, krajiny, životního prostředí, apod.). Hlavním důvodem pro vymezení SOB6 byla skutečnost, že ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí úkoly územního plánování v souladu s PÚR (§ 36 odst. 3 stavebního zákona) včetně zpřesnění vymezení specifické oblasti SOB6 Krušné hory vymezené v PÚR (příloha č. 4 vyhl. 500/2006 Sb.). Současně s návrhem ZÚR se zpracovává vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (§ 19 a 36 stavebního zákona). PÚR stanovila pro SOB6 v čl. [74] úkol pro územní plánování pod písmenem e), tj. účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren. Tento úkol byl následně v rámci aPÚR doplněn o text na konci věty (cit. *„především v Ústeckém kraji“)* a tak přímo konkretizován na území Ústeckého kraje.
S návrhem 2aZÚR ÚK bylo v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona zpracováno vyhodnocení vlivů 2aZÚRÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), které hodnotí vlivy na hospodářské a sociální podmínky a vlivy na životní prostředí.
Ze závěru VV URÚ vyplývá, že návrh 2aZÚR ÚK naplňuje svým řešením § 18 stavebního zákona. Je v něm uvedeno, cit.:

„Vyhodnocení vlivu 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na vyváženost územních podmínek jednotlivých pilířů udržitelnosti :

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí

Souhrnně lze konstatovat, že řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje bude mít na podmínky pro příznivé životné prostředí neutrální až mírně pozitivní vliv. Navržené záměry nevytvářejí výrazně zvyšující fragmentaci krajiny a indikují případné střety s identifikovanými hodnotami území kraje. Výstavbou navržených záměrů nedojde k významnému narušení půd ZPF. Předpokládaný trvalý zábor ZPF je 28,27 ha. Vzhledem k velikosti kraje se jedná o zanedbatelný zábor. Záměry dále kladou nároky na trvalý nebo dočasný zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa. Zábor PUPFL se očekává v rozsahu 30,34 ha.

Územní podmínky pro hospodářský rozvoj

Vliv 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na hospodářský rozvoj lze hodnotit jako pozitivní. Navržené záměry přispívají k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj, zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní a technické infrastruktury a pozitivně tak působí na zvýšení hospodářského potenciálu řešeného území.

Územní podmínky pro soudržnost společenství obyvatel

Na soudržnost společenství obyvatel bude mít řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje neutrální vliv. 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje přispívá navrženými záměry k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní infrastruktury a přispívá tak ke zvýšení společenského potenciálu řešeného území.

2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje jako celek přispívá k udržitelnému rozvoji území kraje i k naplňování republikových priorit územního plánování vedoucích k udržitelnému rozvoji.“

Součástí VV URÚ je Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA), které obsahuje rovněž zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů územně plánovací dokumentace včetně vlivů synergických a kumulativních.

Přijatelnost návrhu 2aZÚR ÚK z hlediska životního prostředí byla ověřována posuzovatelkou SEA a hodnotitelem NATURA, a výsledkem hodnocení SEA a NATURA 2000 byl návrh úprav, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK zapracoval do výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK.

Posuzovatelka ve Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA) v kapitole 6. „*Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti“* v podkapitole 6.5 *„Ochrana přírody a krajiny – biodiverzita, ÚSES, zvláště chráněná území“ uvádí, cit. :*

„Významným fenoménem území je výstavba větrných elektráren, jejíž dopady na krajinný ráz jsou silně kontroverzní. Z tohoto důvodu 2aZÚR ÚK stanovuje území, kde není výstavba VVE umožněna mimo jiné z důvodu ochrany přírodních hodnot a krajinářsky cenných oblastí.“

V následující kapitole 7. *„Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.“* v podkapitole 7.2.9 - Kapitola 4. „Zpřesnění vymezení ploch a koridorů“ hodnotí posuzovatelka článek [174], ve kterém je v rámci návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol (2) pro územně plánovací činnost obcí a

rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, následovně, cit.:

„Hodnocení: Jedná se o obecnou silně restriktivní deklaraci (v pozitivním smyslu), která při důsledné aplikaci povede ke snížení až eliminaci rizika významného negativního ovlivnění krajinného rázu umístěním staveb tvořících nové antropogenní dominanty v přírodním území a k minimalizaci negativních vlivů těchto staveb na obyvatelstvo a veřejné zdraví. V rámci odůvodnění byl doložen ilustrativní zákres území, v němž je možno při aplikaci uvedené změny větrné elektrárny umisťovat, a také podrobné odůvodnění, s jehož závěry zpracovatelka SEA v plném rozsahu souhlasí.
Přestože je třeba mít na zřeteli požadavek naplňování požadavku na zvýšení výroby elektrické energie s využitím obnovitelných zdrojů, jsou negativní vlivy větrných elektráren natolik průkazné, že to ospravedlňuje uvedenou restrikci. Aplikace této změny povede současně ke snížení negativních vlivů na faunu a flóru, jejichž druhová biodiverzita a výskyt zvláště chráněných druhů se na území Ústeckého kraje projevuje ve zvýšené míře právě ve vrcholových a podvrcholových partiích zvláště chráněných území a oblasti Krušných hor.
Důvodem pro stanovení odstupové vzdálenosti od obytné zástavby je snaha o eliminaci nebo alespoň omezení negativních vlivů hluku, flicker efektu (resp. stroboskopického efektu), a dalších nepříznivých dopadů provozu větrných elektráren.
Změna je doporučena k realizaci bez dalších podmínek.“

Dle podatele zákony (č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění), které jsou uvedeny v textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, výstavbu VVE ve velkoplošných zvláště chráněných území, maloplošných zvláště chráněných územích, v přírodních parcích, v území NATURA 2000, v ÚSES a významných krajinných prvcích nevylučují a jednotlivé záměry VVE podléhají dalším povolovacím předpisům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna k tomu příslušnými dotčenými orgány. K tomuto nutno konstatovat:
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci zásad územního rozvoje regulaci rozvoje území, cit.:
„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci.
Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území.“

S tvrzením podatele, že pořizovatel překročil svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, nelze souhlasit, neboť úkolem územního plánování dle § 19 odst. 1) písm. m) stavebního zákona je vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů [4), 12)], před negativními vlivy záměrů na území, v daném případě stanovením území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně

– historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tím současně naplňuje cíle územního plánování stanovené v § 18 stavebního zákona.

[4)] Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

[12)] Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 konstatoval, že kraj je oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit v jeho území a může tak přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria, cit.:

„V projednávané věci byla nastolena otázka, zda kraj v rámci své pravomoci regulovat území prostřednictvím vydání územně plánovací dokumentace může stanovit pro regulaci určitých aktivit přísnější podmínky, nežli stanoví zákon vydaný k ochraně stejných hodnot. Navrhovatelé poukázali například na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Tyto zákony určují míru a způsob ochrany určitých zájmů platné pro celé území České republiky. Pokud mají být naplněny cíle územního plánování zakotvené ve výše citovaném § 18 stavebního zákona, musí mít kraj při přijímání územně plánovací dokumentace možnost zohlednit specifika svého území oproti jiným částem republiky. Zvláštními zákony je určena minimální míra ochrany jednotlivých zájmů, kterou kraje v rámci územního plánování nemůže snížit. Dospěje-li však k závěru, že zvláštní podmínky jeho území vyžadují intenzivnější ochranu, může přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria. Nutnou součástí rozhodnutí kraje pro zpřísnění ochrany určitého zájmu nad zákonem stanovený rámec je přesvědčivé odůvodnění, ze kterého je zřejmé, v čem spočívá ojedinělost podmínek v daném území.
Aktivitu směřující k ochraně určitého zájmu mohou vykonávat různé subjekty a neznamená to, že by tím navzájem nahrazovaly svoji činnost, případně, že by pouze z tohoto důvodu byly v rozporu se zákonem. Regulace výstavby VVE zvolená obcí či krajem při územním plánování nenahrazuje činnost orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. V tomto případě každý z nich sice činí opatření ohledně umísťování VVE za účelem ochrany životního prostředí, avšak kraj tak činí též s přihlédnutím k ochraně vlastního území a svých hodnot, správní orgán chrání životní prostředí jako veřejný zájem.
Kraj je tedy za výše uvedených podmínek oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit na jeho území, a to i nad rámec zákona, který chrání stejné hodnoty na základě veřejného zájmu. Jedná se o výsledek poměřování zájmů kraje a jeho obyvatel či právnických osob zde sídlících. Pokud kraj uvede závažné důvody svědčící pro upřednostnění určitého zájmu, úměrně dle této závažnosti může být omezen jiný zájem.“

Podatel připomínky uvádí, že nelze souhlasit s textem v odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, že cílem regulace je zamezit překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren, neboť výstavba VVE v posledních letech v Ústeckém kraji překotná rozhodně není. K tomu je nezbytné uvést, že před vydáním ZÚR Ústeckého kraje, které nabyly účinnosti 20.10.2011, bylo realizováno značné množství VVE. V této době byly povolovány VVE pouze se souhlasem dotčeného orgánu, který posuzoval jednotlivé záměry umístění VVE v rámci EIA, tj. pouze s ohledem na životní prostředí. Nebyly posuzovány vlivy působení kumulace a synergie jednotlivě povolovaných záměrů na udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak lze shrnout, že připomínky podatele k věcné nesprávnosti zvolené regulace umisťování ploch a koridorů pro VVE a stavby související, jsou neopodstatněné. Ani jednotlivé zákonem stanovené limity, ani dílčí posuzování konkrétních projektů výstavby VVE dotčenými orgány a stavebními úřady, nemohou samy o sobě a bez dalšího nahradit posouzení příslušející orgánům územního plánování. Krajský úřad Ústeckého kraje předmětnou regulací výstavby VVE nezasahuje do pravomocí dotčených orgánů, jak se podatel mylně domnívá, ale toliko uplatňuje své zákonem dané pravomoci k regulaci využití území Ústeckého kraje. Jeho úloha orgánu územního plánování je v tomto ohledu nezastupitelná.

Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením podatele, že vzhledem k tomu, že na území Ústeckého kraje jsou vhodné podmínky z hlediska větrného potencionálu pro umisťování větrných elektráren, by tato skutečnost měla odůvodňovat podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv implicitní zákaz na celém území kraje.
Jak již je výše uvedeno, ZÚR jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterými kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. ZÚR regulují území v různé míře podrobnosti, a to od stanovení priorit územního plánování kraje k upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje hodnot území kraje přes vymezení oblastí a os až k vymezení ploch a koridorů. Pro celé území kraje ZÚR stanovují urbanistické zásady ochrany a rozvoje území podstatné pro tvorbu následných územně plánovacích podkladů a územně plánovacích dokumentací a to stanovením priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území, územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje a stanovují úkoly pro územní plánování a využívání území včetně úkolů pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území. Pořizovatel jako orgán územního plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona koordinuje veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizuje ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů s cílem zajistit předpoklady pro udržitelný rozvoj území.
Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. K dosažení cílů územního plánování slouží úkoly územního plánování, stanovené v § 19 stavebního zákona, které se naplňují v rámci zpracování příslušné územně plánovací dokumentace a jejím uplatňováním při následném rozhodování v území.

K odůvodnění připomínky III. - 3. *„Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR“* nutno uvést:

PÚR je celostátním strategickým nástrojem v oblasti územního plánování, který řeší území celého státu v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech. PÚR stanovuje od obecných cílů ke konkrétním záměrům a úkolům územního plánování celostátní strategii územního rozvoje. PÚR promítá a současně koordinuje záměry územního rozvoje z politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, do společného dokumentu, kterým současně koordinuje ZÚR jednotlivých krajů.
Svojí povahou je PÚR subordinačním nástrojem veřejné správy v oblasti územního plánování. PÚR je koncepčním (nikoli realizačním) nástrojem územního plánování a představuje tak základní referenční rámec, který je závazný do té míry, že je třeba se v tomto rámci pohybovat a vycházet z něho při pořizování a vydávání ZÚR, územních plánů, regulačních plánů a při rozhodování v území. Neznamená to však, že PÚR vytýčený úkol bude nutně naplněn. Jedná se o určité (strategicky jistě velmi důležité) vodítko, jakým směrem soustředit další fáze územního plánování z hlediska budoucího využití území České republiky.
PÚR stanovila v souladu s § 32 odst. 1 písm. a) stavebního zákona republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Republikové priority územního plánování jsou stanovovány za účelem zajištění udržitelného rozvoje území, tedy za účelem dosažení vyváženého vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Republikové priority územního plánování určují požadavky na konkretizaci obecně formulovaných cílů a úkolů územního plánování a určují strategii a základní podmínky pro jejich naplňování v územně plánovací činnosti krajů a obcí a při tvorbě resortních koncepcí s důsledky do území.

Podatel uvádí, že návrh 2aZÚR ÚK je v rozporu s platnou PÚR a to s čl. [31] a [176].
V čl. [31] aPÚR ČR stanovuje republikovou prioritu územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje ve znění, cit.: „*Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi“.* Obnovitelnými zdroji ve smyslu zákona č.165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v platném znění, se rozumí obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu. Stanovenou regulací ploch a koridorů pro umísťování VVE a staveb souvisejících, tzn. regulací jednoho druhu zdroje s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví není mařena státem podporovaná ekonomická aktivita, tak ani návrh 2aZÚR ÚK není v rozporu s citovaným článkem aPÚR, jak uvádí podatel.

Při té příležitosti nutno upozornit rovněž na skutečnost, že Nejvyšší správní soud a Ústavní soud ve svých rozsudcích rozebraly PÚR následovně: Předmětem PÚR není regulace určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat rozvojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu, a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování. Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií. Míra podrobnosti regulace u PÚR je - ve srovnání např. se zásadami územního rozvoje - tak nízká, že již je namístě hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti" předmětu regulace).

Závaznost záměrů vyjádřených v PÚR pro pořizování a vydávání ZÚR, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území přitom neznamená a ani znamenat nemůže, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů realizaci v politice obsažených záměrů, a to bez dalšího hodnocení jejich dopadů. Takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy jako je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí nebo zákon o ochraně přírody a krajiny, případně zmíněná SEA. Závaznost obecně formulovaných záměrů politiky pro územně plánovací dokumentaci je nutno vyložit jako závaznost příslušných územních orgánů převzít do územně plánovací dokumentace vládou České republiky schválený koncepční záměr územního rozvoje na celostátní či mezinárodní úrovni, nikoli faktickou realizaci tohoto záměru. Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR, samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování ZÚR, územního plánu či regulačního plánu, smysl.

Rovněž se nezakládá na pravdě tvrzení podatele, že návrh 2aZÚR ÚK nezohlednil podklad, který mělo dle čl. [176] zpracovat MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji.
Jak již bylo výše uvedeno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento dokument však nenahrazuje odborný podklad dle čl. [176], který by mohl zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK použít pro vymezení ploch vhodných pro umístění obnovitelných zdrojů energie, jak je uloženo v čl. [199] aPÚR a byl proto zvolen obdobný způsob regulace VVE, jako je v uvedeném metodickém pokynu MŽP.

Požadavku spočívajícím ve vypuštění části textu z výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK z článku [174] navrženého úkolu pro územní plánování (2), kterým je stanovena regulace pro umisťování ploch a koridorů pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, se nevyhovuje, neboť argumenty, které podatel uvádí, jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti, neopodstatněné.

Nelze vyhovět ani požadavku podatele, aby území obce Moldava bylo v návrhu 2aZÚR ÚK vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.
Požadované vymezení lokality vhodné pro umístění VVE by bylo v rozporu s navrženou celkovou koncepcí dané územně plánovací dokumentace (návrhu 2aZÚR ÚK), která byla posouzena v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona (VV URÚ).
Vymezení lokalit vhodných pro výstavbu VVE je nezbytné provést v rámci územního plánu příslušné obce při dodržení čl. [174] 2aZÚR ÚK.

Připomínce se z výše uvedených důvodů nevyhovuje.

28. Wind Tech, a. s., se sídlem Moravské náměstí 127/3, 602 00 Brno, IČO: 60706376
(JID 168303/2019/KUUK ze dne 15.10.2019)

Text připomínky:

I.

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, zveřejnil dne veřejnou vyhlášku ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/111038/2019/UPS, oznámení o zveřejnění

návrhu 2. aktualizace Zásad územní-ho rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „Aktualizace"), včetně návrhu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a konání veřejného projednání.

Podatel tímto v zákonem stanovené lhůtě 7 dnů ode dne konání veřejného projednání, které se uskutečnilo dne 8. 10. 2019, podává v souladu s § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon"), následující připomínky.

II. Obsah připomínky

Podatel zásadně nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren (dále také jen „VVE") a souvisejících staveb, a proto požaduje jeho vypuštění z návrhu Aktualizace. Podatel také požaduje, aby území obce Nová Ves v Horách bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Podatel již v rámci společného jednání o návrhu Aktualizace uplatnil připomínky, v nichž vyslovil svůj nesouhlas s navrhovanou regulací. Jelikož tyto připomínky nebyly pořizovatelem vůbec zohledněny, je podatel nucen podat připomínky v rámci veřejného projednání, v nichž opětovně uvádí, že s navrženou regulací pro umísťování ploch pro výstavbu VVE nesouhlasí, a to z níže uvedených důvodů.

III. Odůvodnění připomínky

1. Nezákonnost a neproporcionalita navržené regulace

Zveřejněný návrh Aktualizace navrhuje v textové části v bodu 162. novou regulaci ploch a koridorů pro umísťování velkých větrných elektráren. Konkrétně se navrhuje doplnit do článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „ZÚR ÚK“) následující text:

„(2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- *velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;*
- *maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);*
- *přírodní parky;*
- *lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);*
- *ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);*
- *významné krajinné prvky;*
- *památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;*
- *nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;*
- *nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;*
- *zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch."*

Pořizovatel na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace v kap. „Rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE" uvádí, že „Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE není v rámci 2aZÚR ÚK zpracováno. S ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR nelze grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE zpracovat a je potřeba ho řešit v rámci podrobnější ÚPD dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území."

Celkové území, na němž nelze stavby větrných elektráren vůbec umísťovat, je proto sice jen ilustrativně, avšak dostatečně přehledně a srozumitelně, znázorněno na obrázku č. 25 na str. 434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace (viz níže). Toto území pokrývá prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem.

Obrázek 25: Schématické rozdělení kraje dle možnosti umisťování VE (dle dat ÚAP, ÚK 2017);

Podatel s takovou regulací nesouhlasí a považuje ji za zcela nezákonnou z důvodu její neproporcionality a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS") a Ústavního soudu, a pro rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31,176 a 199.

Podatel připomíná, že nyní zveřejněný návrh Aktualizace reaguje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 9 Ao 6/2011-261, jímž byla jako nezákonná zrušena část ZÚR ÚK obsahující předchozí regulaci ploch pro umísťování VVE. Uvedený rozsudek navazoval na nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12, v němž Ústavní soud vytkl NSS, že se odchýlil od své předchozí judikatury, z níž vyplývala neproporcionalita absolutního zákazu umísťování větrných elektráren v rámci zásad územního rozvoje (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127, ve věci ZÚR Moravskoslezského kraje). Ústavní soud konkrétně regulaci obsažené přímo v

ZÚR ÚK vytknul, že „Ve světle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Ao 2/2011 je tak možné stěžovatelce přisvědčit, že z odůvodnění ústavní stížností napadeného rozhodnutí nevyplývá žádný legitimní (legální) důvod, pro který by bylo eventuálně možno na celém území kraje znemožnit určitou ekonomickou aktivitu... Kritéria stanovená na str. 47 a 48 textové části ZÚR ÚK v případě ploch pro VVE jsou přitom nejen ve faktickém rozporu s obecnými - a vůči velkým větrným elektrárnám vstřícnými - zásadami formulovanými v bodě 29 na str. 10 textové části ZÚR ÚK, ale potenciálně taktéž s výše uvedenou premisou, že prostřednictvím opatření obecné povahy nelze znemožnit na celém území kraje státem podporovanou ekonomickou aktivitu (viz zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, resp. s účinností od 1. 1. 2013 též zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie), jež má pomoci naplnit národní cíl v podobě pokrytí 13 % konečné spotřeby elektrické energie v roce 2020 z obnovitelných zdrojů (srov. VVEbové stránky Ministerstva životního prostředíhttp://www.mzp.cz/cz/vetrne_elektrarny)." (zvýraznění doplněno podatelem).

Následně po nálezu Ústavního soudu došlo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ke zrušení ZÚR ÚK v části stanovující následující regulaci:

„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:

2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:

a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny - velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo, - maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma, - území přírodních parků (PPk) - území s vymezeným ÚSES, - pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL), - území NATURA 2000 - evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO), - území významných krajinných prvků (VKP)

b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče - území jader městských zón a příměstských oblastí, - území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí, - území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, - území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní, - území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem

- *území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,*
- *území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN."*

Důvodem zrušení byla skutečnost, že „regulativ postihuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že pokud by byl stanoven bez přiměřeného důvodu a ve vyšší než nutné míře, zasáhl by nepřípustně do práv na samosprávu zdejších obcí či práv (zejména vlastnických) jednotlivých občanů." Nejvyšší správní soud současně dospěl také k závěru, že zvolená regulace nebyla v ZÚR ÚK „dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu nelze ověřit, zda není zjevně nepřiměřená a neodpovídající hodnotám, které mají být regulací chráněny." (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ao 6/2011 -261).

Ačkoli v návrhu Aktualizace byla regulace ploch pro větrné elektrárny oproti předchozí regulaci obsažené v ZÚR ÚK upravena, podatel má za to, že její důsledky jsou prakticky totožné, jako v případě předchozí nezákonné regulace, jelikož fakticky znamenají ústavně nepřípustný absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území kraje stanovený v rámci ZÚR ÚK. Území vymezené v rámci Aktualizace jako území, v němž nesmí být větrné elektrárny vůbec umísťovány, je totiž natolik rozsáhlé, že nepochybně zahrnuje veškeré území kraje, v němž by bylo možné s ohledem na větrný potenciál větrné elektrárny umístit. Plochy označené bíle jsou mimo jiné blokovány ještě dalšími limity, zejména vymezením

chráněných ložiskových území a dobývacích prostorů a pro investory ve větrné energetice jsou tyto plochy zjevně bezvýznamné a také nedostupné.

Zákaz jejich umísťování v rozsahu navrženém Aktualizací tedy ve svých důsledcích opětovně povede k znemožnění umísťování větrných elektráren jako legální ekonomické aktivity na celém území kraje. Takový důsledek však označil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 1472/12 za ústavně nepřípustný, přičemž jeho závěry musí pořizovatel respektovat i v případě nyní pořizované Aktualizace, jelikož dle čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.

K tomu podatel doplňuje, že nepovažuje za správné východisko pořizovatele uvedené na str. 418 odůvodnění textové části Aktualizace, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou vysoké větrné elektrárny výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje.

Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je totiž plochou nadmístního významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí. Podle § 5 odst. 3 stavebního zákona platí, že „Orgány obce zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území obce, pokud nejsou svěřeny působnosti v záležitostech nadmístního významu orgánům kraje nebo na základě zvláštních právních předpisů dotčeným orgánům." Ust. § 5 odst. 4 stavebního zákona pak stanovuje, že „Orgány kraje zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území kraje, přitom mohou zasahovat do činnosti orgánů obcí jen v zákonem stanovených případech, a to pouze v záležitostech nadmístního významu; postupují přitom v součinnosti s orgány obcí." Podle § 36 odst. 1 stavebního zákona platí, že „Zásady územního rozvoje ... vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití." Podle § 36 odst. 3 stavebního zákona „Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí."

Podatel si je vědom toho, že v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. V již zmiňovaném rozsudku č. j. 7 Ao 2/2011 - 127, který se týkal právě zrušení regulace VVE v Ústeckém kraji, NSS dovodil nadmístní význam větrných elektráren z toho, že se jedná o „několik desítek metrů vysoké stožáry s velkoprůměrovými vrtulemi většinou o menším počtu listů (obvykle tří), které již pro své rozměry, a také často proto, že jsou umisťovány na větrně exponovaných, tedy většinou vyvýšených místech, jsou vidět z větší dálky. Pro tuto jejich vlastnost - vliv na pohledový charakter krajiny, tj. na její estetickou stránku, projevující se ve velkém (často vícekilometrovém) okruhu okolo nich - je třeba takové stavby zásadně považovat za stavby nadmístního významu, a tedy způsobilé předměty regulace v zásadách územní-ho rozvoje. Vliv větrných elektráren na krajinu je nepochybně takový, že posilují její technický a „moderní" a naopak oslabují její přírodní a „původní" charakter."

V dalším rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č. j. 8 Ao 7/2011 - 138, NSS uvedl, že nad rámec vlivu VVE na krajinu dovozuje jejich nadmístní charakter ze skutečnosti, že umístění větrné elektrárny souvisí s výrobou elektrické energie pro celostátní elektrizační soustavu, nikoliv pouze pro obec, na jejímž území je elektrárna umístěna. S umísťováním větrných elektráren tedy může souviset řešení kapacity distribučních sítí, které bezpochyby ovlivňuje území více obcí. Odůvodnění textové části Aktualizace na tyto rozsudky odkazuje.

V minulosti tedy bylo dovozeno, že VVE jsou záměry nadmístního významu z důvodu (1) jejich vlivu na krajinu a (2) jejich vlivu na kapacitu navazující distribuční soustavy pro

elektřinu. Současně však v citovaných rozsudcích nebyl nadmístní charakter VVE stanoven kategoricky, ale v obou se uvádí, že VE budou mít „zpravidla" nadmístní význam: „větrné elektrárny jsou zpravidla stavbami nadmístního významu" (rozsudek č. j. 7 Ao 2/2011 - 127); „zpravidla podstatně, skutečně a významně ovlivňuje území přesahující území obce, na němž je elektrárna umístěna." (rozsudek č. j. 8 Ao 7/2011 - 138). Posledně citovaný rozsudek dále uvádí „Z judikatury soudu lze dovodit, že existuje souvislost mezi nadmístním významem takto označené plochy a využitím, k němuž je taková plocha určena. Jinými slovy, ne vždy musí mít plocha označená jako plocha nadmístního významu takový význam sama o sobě, ale může jej získávat i nadmístním významem svého plánovaného využití. Závěr, že nadmístní význam plochy ve smyslu § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona může být dán nejen charakterem plochy samotné, ale zejména jejím využitím, které se odvíjí od jejího funkčního určení, můžeme nalézt např. v rozsudku NSS čj. 1 Ao 1/2009 - 185."

Byť z citované judikatury plyne, že zde může být dán vztah mezi charakterem plochy a jejím funkčním využitím, podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro větrnou elektrárnu za všech okolností a vždy nadmístní význam a že by z tohoto důvodu mohla být vždy automaticky řešena na úrovni ZÚR. Výše uvedené potenciální nadmístní vlivy, které větrné elektrárny mohou mít, je potřeba posuzovat na základě konkrétních okolností případu, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro větrnou elektrárnu umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Je tedy zcela myslitelná situace, že určitá plocha pro vysokou větrnou elektrárnu svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní toliko území obce, na které se nachází, a proto se nebude jednat o plochu nadmístního významu dle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Obdobná logika by vedla k absurdnímu závěru, že stavba VVE by měla republikový význam, pokud by vizuálně zasahovala do sousedního kraje. Stavby VVE jsou přitom svým dopadem na krajinný ráz a svou viditelností podobné stavbám výškových domů, vysílačů, komínů či velkým průmyslovým objektům, tyto stavby a plochy pro ně ovšem v praxi podléhají výlučné regulaci v rámci územního plánu obce jako záměry lokální.

Pokud jde o vliv na distribuční soustavu, realitou je, že u drtivé většina záměru VVE je přípojka elektrického vedení řešena jako podzemní kabelová trasa, a to s využitím bezvýkopové pokládky kabelů. Takový způsob realizace související infrastruktury může jenom obtížně ovlivnit území jiných obcí, v důsledku čehož by mohl být založen nadmístní význam této VVE. Dle stejné logiky by musel být za záměr nadmístního významu považována každá plocha, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu (ať již z hlediska přívodu elektřiny, plynu, vody, odkanalizování apod.), a z toho důvodu by bylo možné uvažovat i nad teoretickým ovlivněním jiných obcí. Za plochy nadmístního významu by tak musely být vždy považovány např. i jednotlivé velkoplošné prodejny potravin, rozsáhlejší sportoviště, kulturní či zdravotnická zařízení, která pravidelně navštěvují i občané sousedních obcí (či krajů), přičemž imise z dopravních prostředků, které se používají k cestě do nich zcela jistě a negativně zasahují území více obcí. Dále by za plochy nadmístního významu bylo nutno považovat např. plochy pro lokální kotelny, teplárny či výrobny elektrické energie, jejichž imise znečišťujících látek do ovzduší zcela jistě mohou negativně zatěžovat území soudních obcí (či krajů).

K výše uvedenému lze doplnit, že území obce Nová Ves v Horách patří mezi lokality vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajin ve smyslu bodu č. 176 a 199 PÚR, neboť na území obce je v provozu celkem 7 ks větrných elektráren a plánují se zde další, k nimž již MŽP a krajský úřad vydali souhlasná stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí, nebo záměry byly

ukončeny ve zjišťovacím řízení, čímž po podrobném posouzení byla daná lokalita vyhodnocena jako vhodná pro větrné elektrárny.

Druhým potenciálním nadmístním vlivem byly problémy spočívající s nedostatečnou kapacitou distribuční sítě, která může vyvolat potřebu realizace dalších záměru (např. realizaci nového vedení), které ovlivní území více obcí. Ani tyto vlivy však v případě VVE potenciálně umístěných na území obce nelze nutně považovat nadmístní, neboť uvedená kapacita je v daném případě dostačující.

V případě VVE plánovaných k umístění na území obce Nová Ves v Horách tedy nelze předpokládat takové vlivy, které by svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivnily území více obcí, proto se nejedná o plochy nadmístního významu, které by měly být řešeny na úrovni Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

V důsledku nesprávné a zcela mechanické aplikace závěru, že větrné elektrárny, resp. plochy pro ně, jsou vždy záležitostmi (nebo plochami) nadmístního významu, tedy fakticky dochází

k nepřípustnému znemožnění tohoto typu legální ekonomické aktivity na celém území kraje.

Z výše uvedených důvodů tedy považuje podatel regulaci navrženou v bodě 162. Aktualizace za nezákonnou a neproporcionální, jelikož nepřiměřeně omezuje práva dotčených osob, mezi něž patří také podatel jako vlastník pozemků, na nichž provozuje v obci Nová Ves v Horách větrné elektrárny a kde by mělo dojít k umístění dalšího jeho záměru větrné elektrárny, k němuž disponuje souhlasným stanoviskem EIA a který hodlá na území Ústeckého kraje realizovat svůj záměr na výstavbu větrných elektráren.

2. Nesprávné odůvodnění navržené regulace

Podatel si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 9 Ao 6/2011-261 také uvedl, že předchozí regulace v ZÚR ÚK nebyla dostatečně odůvodněna, a proto nebylo možné posoudit, zda je přiměřená či nikoliv. Podatel je však v daném případě důvodně přesvědčen, že regulace navržená v rámci návrhu Aktualizace zasahuje natolik velkou část území Ústeckého kraje, že neexistují důvody, které by ji mohly ospravedlnit jako přiměřenou.

Pořizovatel uvádí důvody, které ho vedly ke zvolení regulace ploch pro větrné elektrárny především na str. 413-434 odůvodnění textové části návrhu Aktualizace. Podatel tyto důvody považuje za věcně nesprávné a neodůvodňující přísnost regulace, která ve svém důsledku znamená absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.

2.1. Odůvodnění návrhu Aktualizace nejprve podrobně popisuje „základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti." V této části se podrobně popisují přírodní dispozice Ústeckého kraje, které náleží k nejhodnotnějším přírodním fenoménům. Zpracovatel pak odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. Z toho zpracovatel dovozuje povinnost stanovit v rámci ZÚR ÚK pro lokalizaci VVE účinná regulační opatření. Dále se zde uvádí, že navržená regulace se soustřeďuje na území s preferencí ochrany přírody a krajiny a na území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče, ve kterých nelze s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví VVE umísťovat.

Podatel s uvedeným odůvodněním zásadně nesouhlasí a považuje ho za snahu o cílené zabránění možnosti umísťování VVE, které bude mít za důsledek fakticky plošný zákaz této

legální ekonomické aktivity na území celého Ústeckého kraje. Ačkoli totiž zpracovatel na jednu stranu vykresluje charakteristiku krajiny Ústeckého kraje jako nesmírně hodnotnou, sám připouští, že je tato charakteristika již nyní značně narušena celou řadou činností, které však nesouvisí s výrobou elektřiny z VVE.

Na str. 415 odůvodnění se konstatuje, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a že Severní část Mostecké pánve (Podkrušnohoří) je postižena přítomností průmyslových provozů, které negativně ovlivňují prostorové vztahy v území. Dále se na str. 417 uvádí, že významný rys kulturně-historické charakteristiky území tvoří dobývání nerostného bohatství a že oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena, reprezentuje industrializované území, kde je koncentrováno širší spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství atd.). Na str. 418 se shrnuje, že vedle přírodních či přírodně blízkých i krajin se v rámci Ústeckého kraje vyskytuje rozsáhlé antropicky zatížené území s negativními dopady především velkoplošného dobývání (rozlehlé umělé deprese, novotvary výsypek), vysokým podílem urbanizovaných ploch se sídlištní zástavbou a přítomností rozsáhlých průmyslových provozů se značným vizuálním dosahem (tepelné elektrárny).

Podatel proto považuje odůvodnění Aktualizace za vnitřně rozporné, neboť na jednu stranu je zdůrazňováno, že se jedná z hlediska ochrany krajinného rázu o natolik cenné území, že je potřeba plošně vyloučit výstavbu VVE, na druhou stranu se zde ovšem připouští, že hodnota území je již v současnosti významně narušena v důsledku průmyslových provozů a těžební činnosti. V rozporu s tímto konstatováním ovšem Aktualizace nijak neřeší tyto činnosti negativně ovlivňující krajinný ráz, ale zaměřuje se diskriminačně pouze proti výstavbě VVE, a to způsobem zcela nepřiměřeným.

Jak bylo uvedeno výše, stanovená regulace zahrnuje prakticky celé území kraje s dostatečným větrným potenciálem. Takto přísnou regulaci nelze odůvodnit ani odkazem na § 18 odst. 4 stavebního zákona. Ačkoli je pravdou, že podle tohoto ustanovení je cílem územního plánování také chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území a chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel, tento cíl nelze vnímat izolovaně, ale je potřeba ho interpretovat ve vzájemné souvislosti s dalšími cíli a úkoly územního plánování.

V této souvislosti nelze přehlédnout zejména cíle územního plánování dle § 18 odst. 1 až 3, tedy mj. povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Tyto tři pilíře územního plánování by měly být ve vyváženém vztahu, což ovšem návrh Aktualizace nečiní, neboť bezdůvodně zcela vylučuje určitou ekonomickou aktivitu, která navíc ve svém důsledku přispívá k ochraně životního prostředí formou výroby elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Využívání výroby energie z VVE je přitom potřeba označit za veřejný zájem, jak plyne také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, sp. zn. 2 As 207/2016: „Je samozřejmostí, že stavby sloužící k výrobě větrné energie s sebou nesou nejrůznější negativní důsledky jako každý jiný způsob výroby energie, což uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí, to však nic nemění na skutečnosti, že využívání výroby energie z obnovitelných zdrojů lze za současného stavu politického a odborného diskursu označit za zájem veřejný."

Dále má územní plánování zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, přičemž má za tím účelem sledovat společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Tyto cíle

nicméně návrh Aktualizace nenaplňuje, neboť jednostranně znemožňuje výstavbu určitého typu staveb, které ve svém důsledku přispívají k ochraně životního prostředí.

Podatel považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, které byly identifikovány jako narušující krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území Ústeckého kraje. Jedná se například o již zmiňovanou těžbu nerostných surovin nebo průmyslovou činnost, které rovněž mohou negativně ovlivňovat krajinný ráz, veřejné zdraví a další chránění hodnoty, a to v mnohem větším rozsahu a často trvale, přičemž ZÚR ÚK ani Aktualizace je, na rozdíl od z povahy věci dočasných staveb VVE, žádným způsobem nereguluje či plošně nezakazuje a ani tento úkol neukládá obcím v rámci jejich územních plánů.

2.2. Co se týče argumentace ohledně toho, že na území Ústeckého kraje se v současnosti vyrobí 29,5 % z celkové republikové výroby elektřiny a 35 % z celkové republikové výroby elektřiny z větrné energie, tak takové odůvodnění nemůže být podle podatele důvodem, proč fakticky zakázat jakoukoliv další výstavbu větrných elektráren. Naopak samotný zpracovatel uvádí, že značná část objemu elektřiny je vyrobena z hnědého uhlí, jehož těžba i zpracování jsou pro životní prostředí a hodnoty, jejichž ochranu pořizovatel deklaruje, nepochybně mnohem více zatěžující, než výroba elektřiny z obnovitelných a ekologicky šetrných zdrojů energie. Skutečnost, že Ústecký kraj je v současnosti na prvním místě v České republice ve výrobě elektřiny z větrné energie, pak dokládá, že jsou na území tohoto kraje pro umísťování větrných elektráren vhodné podmínky z hlediska větrného potenciálu, který byl i využit, byť zatím zdaleka nedošlo k jeho plnému využití). Tato skutečnost by tedy měla spíše odůvodňovat další podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv její implicitní zákaz na celém území kraje.

Tvrzení, že s ohledem na prolomení těžebních limitů na lomu Bílina, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu vytížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny, je zcela neaktuální a nepravdivé. Naopak s ohledem na ochranu klimatu se Česká republika zavázala k postupnému útlumu těžby a výroby energie z uhlí, přičemž do roku do roku 2040 by se mělo jednat o 10-15 % celkové produkce, jak s tím počítá Státní energetická koncepce a jak např. plyne z tiskové zprávy k ustavení Uhelné komise jakožto poradního orgánu vlády ČR.

Rovněž nelze přisvědčit ani tvrzení pořizovatele opakovaně uváděnému v odůvodnění návrhu Aktualizace, že cílem regulace je zamezit „překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren."

V posledních letech totiž rozhodně nelze tvrdit, že by byla výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji překotná, a to i v důsledku činnosti samotného Krajského úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad totiž ani po zrušení předchozí regulace Nejvyšším správním soudem jednotlivým obcím neumožňuje, aby plochy pro větrné elektrárny vymezily ve svých územních plánech v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona, ale tomuto postupu brání například svými stanovisky vydávanými dle § 50 odst. 7 stavebního zákona. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji tedy naopak v poslední dekádě stagnuje a byla prakticky zastavena, když poslední 2 ks větrných elektráren byly v Ústeckém kraji v Habarticích u Krupky uvedeny do provozu v roce 2010.2 Proto je uvedené odůvodnění návrhu Aktualizace zcela nepravdivé.

2.3. Pořizovatel v návrhu Aktualizace stanovil zákaz umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren v jednotlivých územích definovaných v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a kra-jiny v platném znění (dále jen „ZOPK"), konkrétně velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky a chráněné krajinné oblasti) a navazující

pásmo 3 km, maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky), přírodní parky, území NATURA 2000, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky.

V odůvodnění návrhu Aktualizace pak pořizovatel odkazuje na jednotlivá ustanovení ZOPK s tím, že případná výstavba VVE v jednotlivých chráněných územích je s těmito ustanoveními ve zřejmém rozporu. Citovaná ustanovení ZOPK však dle přesvědčení podatele nemohou odůvodňovat přísnost zvolené regulace a absolutní zákaz umísťování určitého typu staveb. Naopak příslušná ustanovení ZOPK předpokládají, že po zvážení konkrétních okolností je možné na základě souhlasu k tomu příslušného dotčeného orgánu určitý záměr umístit i na těchto vymezených územích.

Podatel poukazuje např. na ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) ZOPK, podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí zakázáno umisťovat, povolovat nebo provádět stavby (mimo vyjmenovaných staveb). ZOPK tedy v tomto případě předpokládá, že na plochách vymezených příslušnou územně plánovací dokumentací jako zastavitelné lze za splnění dalších podmínek v některých případech stavby umísťovat. Návrh Aktualizace nicméně a priori zcela vylučuje, aby bylo toto území vymezeno v územním plánu obce jako zastavitelné pro účely výstavby větrných elektráren.

V případě chráněných krajinných oblastí pak § 26 odst. 2 písm. a) ZOPK zakazuje absolutně umísťování a povolování nových staveb pouze na území první zóny, pro další zóny chráněných krajinných oblastí tedy rovněž platí, že za splnění dalších podmínek lze za určitých okolností připustit.

Za zcela nepřiměřené považuje podatel i absolutní zákaz umísťování větrných elektráren v navazujícím 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu od národních parků a chráněných krajinných oblastí. Pokud není a priori vyloučeno umístění větrných elektráren uvnitř zvláště chráněných území, tím méně může být vyloučeno jejich umístění vně těchto zvláště chráněných území, u nichž zákon žádné ochranné pásmo takového rozsahu nestanovuje.

Co se týče přírodních parků, ustanovení § 12 odst. 3 ZOPK pouze stanovuje, že orgán ochrany přírody může k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. ZOPK však naprostý zákaz umísťování staveb v tomto území nestanovuje. Je přitom realitou, že většina investorů se územím přírodním parkům spíše vyhýbá s ohledem na to, že zde není příliš pravděpodobné získání souhlasu orgánu ochrany přírody k umisťování a povolování staveb VVE podle § 12 ZOKP pro navazující povolovací procesy.

ZOPK pak nestanovuje naprostý zákaz umísťování staveb pro územní systém ekologické stability. Pořizovatel ostatně sám v odůvodnění uvádí, že „Problémem není v zásadě ani tak samotná existence VVE, neboť ve skladebných částech ÚSES jsou za podmínky, že nedojde k narušení celistvosti a funkčnosti ÚSES, přípustné stavby dopravní a technické infrastruktury." Jako problém však vnímá ničím nespecifikované rušivé vlivy větrných elektráren, které by dle jeho názoru mohly ohrozit biologickou diverzitu skladebných částí ÚSES a tím funkčnost systému jako celku. Takové tvrzení je zavádějící a nepravdivé, větrné elektrárny ne-musí nijak zásadně svým provozem narušovat funkčnost ÚSES.

Za zcela neodůvodněné považuje podatel úplné vyloučení významných krajinných prvků z možnosti umístění VVE. Pojem „významný krajinný prvek" je totiž v § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK definován velice široce a zahrnuje jakýkoliv ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Pořizovatel přitom zcela přehlíží, že dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK je umísťování staveb,

které by mohly ohrozit významný krajinný prvek, možné, k takovému zásahu je však potřeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Rovněž v případě významných krajinných prvků tedy není vyloučeno, aby bylo takové souhlasné stanovisko, v závislosti na konkrétních okolnostech, případu vydáno i pro stavbu větrné elektrárny.

Tvrzení uvedené v odůvodnění návrhu Aktualizace, že lesní zákon prakticky neumožňuje na pozemcích určených k plnění funkce lesa využití nesouvisející s lesním hospodařením, je pak zcela zavádějící a rovněž nemůže odůvodňovat navrženou regulaci. V souladu s § 15 odst. 1 totiž může na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesa dojít k odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa, a tím i k jejich uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Posouzení toho, zda má v daném případě dojít k odnětí lesních pozemků pro jiné účely, či nikoliv, však rovněž závisí až od konkrétní podoby záměru v rámci navazujících povolovacích procesů.

Za nesprávné považuje podatel i odůvodnění plošného zákazu umísťování větrných elektráren na území NATURA 2000, jelikož je dle pořizovatele jejich umístění v rozporu s hlavním důvodem vymezování EVL a ptačích oblastí. Podatel v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 45h odst. 1 ZOPK, podle něhož jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Až v případě, že bude stanovisko k záměru vydané příslušným orgánem souhlasné, bude možné záměr umístit a povolit. Jelikož ochrana území NATURA 2000 je na základě uvedeného ustanovení zajištěna v rámci navazujících řízení, není důvodu, aby bylo umísťování určitého typu staveb předem plošně vyloučeno na úrovni územně plánovací dokumentace kraje.

Podatel tedy shrnuje, že ve všech případech by jednotlivé záměry větrných elektráren podléhaly dalším povolovacím procesům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna prostřednictví k tomu příslušných dotčených orgánů (orgány ochrany přírody a krajiny, orgány státní správy lesů apod.). Současně lze podotknout, že v případě vysokých větrných elektráren přesahujících 50 m se jedná o záměry podléhající zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. V případě, že by k tomu příslušný orgán nevyloučil významné negativní vlivy záměru, bylo by potřeba provést plné posuzování vlivů záměru na životní prostředí a záměr by bylo možné umístit pouze na základě souhlasného závazného stanoviska EIA. Lze tedy shrnout, že není důvodu pro to, aby došlo k naprostému vyloučení možnosti umísťování větrných elektráren, jelikož tím pořizovatel touto regulací v podstatě překračuje svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, kterým jediným náleží na základě konkrétních parametrů a lokace posouzení vlivů konkrétních záměrů z hlediska zvláštních právních předpisů ve vztahu k veřejným zájmům, k jejichž ochraně jsou tyto orgány pověřeny.

Podatel dále uvádí, že na území Ústeckého kraje je v současnosti v provozu mnoho vysokých větrných elektráren i na území, které je nyní v návrhu Aktualizace vymezeno jako území, na němž nelze stavby větrných elektráren umístit. Nelze přitom tvrdit, že v minulosti došlo k umístění a povolení těchto záměrů v rozporu se zákonem - naopak bylo ve všech případech provedeno příslušné posouzení jejich vlivů na životní prostředí, včetně zásahu do krajinného rázu, přičemž k tomu příslušnými orgány bylo vyhodnoceno, že se jednalo o záměry přípustné.

2.4. Návrh Aktualizace dále vyučuje umísťování staveb pro větrné elektrárny v památkově chráněných územích a nemovitých kulturních památkách, včetně navazujícího 1 km ochranného pásma vizuálního vlivu.

Podatel si je vědom toho, že účelem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, na který odkazuje pořizovatel v odůvodnění návrhu, je ochrana kulturních památek. Jednotlivá ustanovení však převážně směřují k ochraně samotných památkově chráněných objektů, do nichž je možné zásahy nebo stavební úpravy činit vždy na základě závazného stanoviska orgánu ochrany státní památkové péče. Je zřejmé, že větrné elektrárny v praxi nebudou umísťovány přímo v národních kulturních památkách nebo v městských památkových rezervacích.

Pořizovatel nicméně kromě těchto památkově chráněných objektů a území vymezuje dále „ochranné pásmo vizuálního vlivu", a to ve vzdálenosti 1 km od předmětu památkové ochrany. Pořizovatel přitom uvádí, že na území Ústeckého je Národním památkovým ústavem evidováno více než 3500 nemovitých kulturních památek. Podatel v této souvislosti odkazuje na § 17 zákona č. 20/1987 Sb., který stanovuje, že pokud to vyžaduje ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, může obecní úřad obce s rozšířenou působností vydat územní rozhodnutí o ochranném pásmu a určit v něm, u kterých nemovitostí v ochranném pásmu, nejsou-li kulturní památkou, nebo u jakých druhů prací na nich, včetně úpravy dřevin, je vyloučena povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko, nebo může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná vhodná opatření na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu. Pásmo vymezené pořizovatelem v návrhu Aktualizace se tak z hlediska svého účelu překrývá s institutem ochranného pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. Pokud tedy pořizovatel navrhuje vymezit kolem památkově chráněných objektů uvedené pásmo vizuálního vlivu, tak tím zasahuje do kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností, to navíc aniž by došlo k splnění zákonem stanovených podmínek (vyjádření odborné organizace státní památkové péče, územní řízení o vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu, možnost poskytnutí náhrady majetkové újmy dle § 17 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. apod.). Velikost pásma vizuálního vlivu 1 km navíc podatel považuje za zcela nepřiměřenou vůči sledovanému účelu ochrany objektů památkové péče, jelikož ochranná pásma dle § 17 zákona č. 20/1987 Sb. se vymezují obvykle v řádech desítek či stovek metrů od památky, tedy zjevně v menším dosahu, než jak ho vymezil pořizovatel.

Tvrzení zpracovatele, že v těchto územích je výstavba VVE a priori vyloučena, je tedy nepravdivé, neboť přípustnost konkrétního záměru z hlediska památkové ochrany podléhá vždy individuálnímu posouzení k tomu příslušný správním orgánem, který má k tomu také odbornou kompetenci, a toto posouzení nelze suplovat na úrovni zásad územního rozvoje.

2.5. Návrh Aktualizace dále stanovuje úplný zákaz umísťování větrných elektráren v zastavěném území a do vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch. Jako důvod tohoto zákazu se v odůvodnění textové části návrhu uvádí jednak hluk, který by větrné elektrárny mohly způsobovat, jednak další vlivy, jako jsou například nízkofrekvenční zvuk nebo stroboskopický efekt.

Co se týče hluku, podatel nezpochybňuje, že větrné elektrárny mohou být zdrojem hluku, tyto vlivy však budou u konkrétních záměrů vzhledem k jejich přesnému umístění posouzeny k tomu příslušnými správními orgány, v daném případě krajskou hygienickou stanicí, jak ostatně uvádí i samotný zpracovatel. Podle § 77 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. ostatně platí, že v případě, že je-li v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi.

Není proto legálního důvodu, aby byly větrné elektrárny z důvodu možného hluku absolutně vyloučeny z umísťování v zastavěném území obce či dokonce v pásmu 500 m od něj. Podatel v tomto směru dále poukazuje na to, že pořizovatel dokonce současně vymezuje v rámci ZÚR ÚK nebo v rámci Aktualizace nové, mnohem významnější, zdroje hluku v podobě koridorů dopravní infrastruktury, u nichž vzdálenost 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch zjevně nedodržuje, což svědčí o účelovém a diskriminačním postupu pořizovatele vůči stavbám VVE.

Zpracovatel dále v odůvodnění argumentuje hygienickými limity hluku, nicméně jeho přístup ve vztahu k ochraně území před potenciálním hlukem zcela nesprávný.

Podle § 12 nařízení č. 272/2011 Sb. jsou základní hygienické limity hluku 50 dB v denní době a 40 dB v noční době stanoveny pro chráněné venkovní prostory staveb. Podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. se chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Uvedené limity hluku, jakož i ochrana obyvatelstva před hlukem, je tedy primárně stanovena pro stavby sloužící pro bydlení, školství, zdravotní a sociální účely.

Naopak návrh Aktualizace však vztahuje jakési „ochranné pásmo" před hlukem k zastavěnému území, což je mnohem širší pojem. Zastavěné území je definováno v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 stavebního zákona a zahrnuje veškeré pozemky v intravilánu, jakož i všechny zastavěné stavební pozemky a další zde vyjmenované plochy. Zastavěné území tedy zahrnuje například i plochy výroby a skladování, plochy dopravní infrastruktury nebo plochy pro komerční vybavení, tedy takové plochy, u nichž právní úprava ochranu před hlukem nepředpokládá, a které případně naopak mohou být samy o sobě zdrojem hluku. Zákaz umísťování ploch pro větrné elektrárny do 500 m od zastavěného území je tedy stanoven zjevně nelogicky a nepřiměřeně.

Podatel je dále přesvědčen, že ani navržený zákaz umísťování větrných elektráren do vzdálenosti 500 m od zastavitelných ploch není stanoven v souladu se zákonem. Podle § 2 odst. 1 písm. j) stavebního zákona se zastavitelnou plochou rozumí plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje. Jedná se tedy o plochu, která je pouze určená k zastavění, avšak na které se v současnosti zatím zástavba nenachází. Z tohoto důvodu se také na ně nevztahuje ochrana před hlukem dle zákona č. 258/2000 Sb. a nařízení č. 272/2011 Sb., neboť tato se vztahuje pouze k těm pozemků, na nichž se již zá-stavba nachází. Naopak zákonodárce jednoznačně přenesl odpovědnost za ochranu před hlukem na stavebníka, který vstupuje do území zatíženého zdrojem hluku, který dle § 77 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb. musí k žádosti o umístění stavby předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání závazného stanoviska měření hluku a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Regulace navržená pořizovatelem z důvodu ochrany před hlukem je tak v rozporu s výše uvedenými právními předpisy, a také zasahuje do kompetenci příslušných orgánů, v daném případě krajských hygienických stanic.

Co se týče dalších vlivů, u nichž pořizovatel uvádí, že tyto nemohou být vyhodnoceny v rámci posuzování konkrétních záměrů krajskými hygienickými stanicemi (např. stroboskopický efekt), tak k tomu podatel uvádí, že pokud by samotná existence těchto vlivů měla být důvodem pro zákaz umísťování větrných elektráren, tak by tyto stavby nebylo možné umístit nikde a na žádném místě, což by bylo ve smyslu výše uvedené judikatury

nepřípustné. Navíc sám zpracovatel uvádí, že negativní vlivy infrazvuku a nízkofrekvenčního zvuku na lidské jsou pouze předpokládány, avšak dosud nebyly relevantním způsobem zkoumány a přesně změřeny. Tím spíše se nemůže jednat o legitimní důvod pro plošné vyloučení VVE v území s větrným potenciálem.

Podatel je přesvědčen, že posouzení míry závažnosti ovlivnění obyvatel těmito vlivy bude vždy záviset od konkrétního umístění záměru a jeho parametrů, k čemuž musí dojít vždy až v rámci navazujících povolovacích procesů, důkazem čehož je také odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 67/2008-111 uvedený v odůvodnění. Rovněž z tohoto rozsudku vyplývá, že osoby potenciálně dotčené negativními vlivy větrných elektráren, se mohou účastnit a hájit svá práva v rámci navazujících řízení, proto není potřeba předem vylučovat všechny stavby tohoto typu již na úrovni krajské územně plánovací dokumentace.

3. Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR

Návrh Aktualizace je podle podatele také v rozporu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176. Podle nich je republikovou prioritou vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, resp. je úkolem příslušných ministerstev a krajů navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny.

Na bod č. 176 navazuje bod č. 199 PÚR, podle něhož je úkolem krajů „Na základě navržených podmínek a zpracovaného podkladu pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie [čl. (176)] prověří možnost vymezení ploch vhodných pro jejich umístění."

MŽP vydalo tento podklad pod názvem „Vymezení zón vychází z aktualizace metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny v roce 2018". Podatel se důvodně domnívá, že v situaci, je úkolem krajů podle bodu č. 199 PÚR tento podklad v rámci aktualizace ZÚR prověřit, i v rámci této Aktualizace bude třeba tento odborný podklad zohlednit, jinak by se Aktualizace dostala do zjevného rozporu s požadavky PÚR. Jak plyne z odůvodnění návrhu Aktualizace, tento odborný podklad byl použit pouze při odůvodnění zákazu umisťovat VVE v městských památkových zónách atd. a navazující 1 km ochranném pásmu vizuálního vlivu, kde v textu na str. 428 byl oproti verzi návrhu pro společné projednání na str. 386 pouze zaměněn letopočet nové verze z 2009 na 2018. Takové použití odborného podkladu ve smyslu bodů č. 176 a č. 199 PÚR, není naplněním požadavků stanovených v PÚR.

Podatel je přesvědčen, že území Krušných hor obecně, a zejména obce Nová Ves v Horách, patří mezi lokality vhodné pro umístění VVE při zohlednění územních podmínek pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny. Příslušné úřady jak k existujícím VVE tak k plánovaným záměrům VVE na území obce vydaly souhlasná stanoviska k posouzení jejich vlivů na životní prostředí, čímž po podrobném posouzení vyhodnotily lokality danou lokalitu jako vhodnou.

IV. Závěr

Z výše uvedených důvodů podatel nesouhlasí s bodem 162. návrhu Aktualizace, kterým se navrhuje doplnění článku [174] Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje o odstavec (2), který stanoví regulaci pro umísťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, a žádá jeho vypuštění z návrhu Aktualizace.

Podatel zároveň důvodně požaduje, aby Aktualizace byla uvedena do souladu s platnou Politikou územního rozvoje ČR a jejími body č. 31 a 176 a 199 a aby území obce Nová Ves v Horách byla vymezena jako lokalita vhodná pro umístění VVE.

Vyhodnocení připomínky:
Připomínce se nevyhovuje.

Odůvodnění:
V připomínce společnost Wind Tech. a.s. Brno, zastoupená advokátem Mgr. Nezhybou (podatel) žádá, aby byl z návrhu 2. aktualizace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (2aZÚR ÚK) vypuštěn z čl. [174] úkol (2), který stanoví regulaci pro umisťování ploch pro velké větrné elektrárny (VVE) a stavby související. Dále podatel požaduje, aby území obce Nová Ves v Horách bylo vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE. Svůj požadavek následně odůvodňuje v odstavci III. - 1 až 3.

K odůvodnění připomínky III. - 1. *„Neproporcionalita a nezákonnost navržené regulace“* je nutné uvést následující skutečnosti:
Zásady územního rozvoje (ZÚR) jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterým kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Významná při jejich tvorbě je skutečnost, že se zpracovávají pro celé administrativní území.
Koncepce vytvářené na úseku územního plánování představují zejména s ohledem na svoje dopady do území, a tím i života jeho obyvatel, specifickou kategorii plánovacích nástrojů.
Územní plánování ve smyslu § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (stavební zákon) ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Prováděcí vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně plánovacích podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění, stanoví v příloze č. 4 obsah ZÚR. Dle oddílu I. odst. (1) písmene e) této přílohy textová část ZÚR obsahuje koncepci rozvoje území kraje, určující základní požadavky na jeho účelné a hospodárné uspořádání, vyjádřenou v upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje. V rámci Evropské úmluvy o krajině (sdělení č. 12/2017 Sb. m.s., které mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m.s.) se Česká republika zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž lidé žijí, zavést a provádět krajinné politiky, zaměřené na ochranu, správu a plánování krajiny a zohledňovat charakter krajiny při formování politik územního rozvoje a urbánního plánování. „Krajinná politika“ znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a orientací kompetentními veřejnými orgány, která umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny. Úkolem vyplývajícím z této úmluvy je dále aktivní péče o krajinu v souladu s principy jejího udržitelného využívání a koordinace plánování činností v krajině. Krajina přitom zahrnuje jak pevninu, tak vodní plochy a toky, přírodní venkovské i městské oblasti, území jak esteticky, kulturně a historicky pozoruhodné, tak běžná území, a nebo narušené krajinné celky.
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci ZÚR regulaci rozvoje území, cit.:
„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného

území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci (shodně viz Stavební zákon – Komentář, Roztočil A., Hrůšová K., Lachman M., Potěšil L., C. H.Beck, 2013).
Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území."

Návrh 2aZÚR ÚK byl zpracován v souladu s požadavkem stanoveným ve Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období, kterou schválilo Zastupitelstvo Ústeckého kraje usnesením č. 85/26Z/2015 dne 14.12.2015. Požadavek zní: *„Prověřit a případně stanovit úkoly pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území v návrhu 2aZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb s tím, že je nutno každý stanovený regulativ řádně odůvodnit (s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Ao 6/2011-261ze dne 28.5.2014). V případě že budou navrženy podmínky a zpracován podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie dle čl. (176) Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude v návrhu 2aZÚR ÚK prověřena rovněž možnost vymezení ploch vhodných pro umístění velkých větrných elektráren v souladu s čl. (199) Aktualizace č. 1 PÚR ČR."*

V průběhu zpracování návrhu 2aZÚR ÚK pro společné jednání, které se uskutečnilo v dubnu 2018, byla zpracovatelem v součinnosti s pořizovatelem prověřena problematika týkající se možnosti umisťování ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, a to s ohledem na úkol stanovený v čl. (176) a (199) Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR (aPÚR), která byla schválená usnesením Vlády České republiky č. 276, ze dne 15. dubna 2015. aPÚR uložila v čl. (176) úkol Ministerstvu životního prostředí (MŽP) ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství (MZe), Ministerstvem průmyslu a obchodu (MPO) a kraji, cit.: *„Navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie při zohlednění územních podmínek* pro zachování přírodních a kulturních hodnot a charakteru krajiny", s termínem plnění v roce 2016. Požadovaný podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Návrh 2aZÚR ÚK proto nenavrhuje plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, ale zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK dle požadavku obsaženým ve schválené Zprávě o uplatňování ZÚR ÚK v uplynulém období stanovil v návrhu 2aZÚR ÚK úkol pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících a to v čl. [174] úkol (2).

Při stanovení daného úkolu vycházel zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK (kromě dalších dále uvedených podkladů) z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014, kterým byla zrušena níže citovaná část ZÚK ÚK vydaných Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 7.9.2011 (usnesení ZÚK č. 23/25Z/2011), cit. :

„V textové části odůvodnění, bod 4.4.1. „Plochy a koridory pro lokalizaci velkých větrných elektráren, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35 m" se zrušují následující věty:
„Pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území stanovují ZÚR ÚK pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb tyto úkoly:
2) Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících, nevymezovat v dále uvedených územích:
a) území s preferencí ochrany přírody a krajiny
- velkoplošná zvláště chráněná území (NP a CHKO) a navazující 3 km pásmo,
- maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) jejich ochranná pásma,

- území přírodních parků (PPk)
- území s vymezeným ÚSES,
- pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL),
- území NATURA 2000 – evropsky významné lokality (EVL), ptačí oblasti (PO),
- území významných krajinných prvků (VKP)
b) území s preferovanou funkcí osídlení, rekreace, lázeňství, památkové péče
- území jader městských zón a příměstských oblastí,
- území v okruhu 3 km od zastavěných území a zastavitelných ploch obcí,
- území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů,
- území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní,
- území ochranných pásem památkových objektů a areálů a v okruhu 3 km od hranic těchto ochranných pásem,
- území krajinných památkových zón a v okruhu 3 km od jejich hranic,
- území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.“

V návrhu 2aZÚR ÚK v čl. [174] úkolu (2) jsou níže uvedená nově navržená území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících značně zredukována oproti původním územím uvedeným v bodě 4.4.1. v úkolu pro územní plánování (2), který zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014 se závěrem, že zvolená regulace umisťování VVE nebyla v napadených ZÚR ÚK dostatečně odůvodněna.

Navržený úkol pro územní plánování (2) ve výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK v kapitole 4.4.1. v čl. [174] zní, cit.:

„Plochy a koridory pro výstavbu velkých větrných elektráren a staveb souvisejících neumisťovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví v následujících územích:

- velkoplošná zvláště chráněná území (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a navazující 3 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato zvláště chráněná území;
- maloplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma, (národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky);
- přírodní parky;
- lokality NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti);
- ÚSES (nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, regionální biocentra, regionální biokoridory);
- významné krajinné prvky;
- památkově chráněná území (archeologické památkové rezervace, městské památkové rezervace, městské památkové zóny, vesnické památkové rezervace, vesnické památkové zóny, krajinné památkové zóny) a jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu na tato ochranná pásma chráněných území;
- nemovité národní kulturní památky, jejich ochranná pásma a navazující 1 km ochranné pásmo vizuálního vlivu;
- nemovité kulturní památky a jejich ochranná pásma;
- zastavěná území; 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch.“

V textové části Odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK pak zpracovatel odůvodňuje stanovení nového úkolu (2). Uvádí nejen obecné souvislosti, jak VVE, tj. zařízení, jejichž nosný sloup je vyšší než 35m, ovlivňují ráz krajiny, přičemž popisuje základní krajinářskou charakteristiku Ústeckého kraje s důrazem na hodnotnější oblasti, ale uvádí rovněž údaje o výrobě elektrické energie na území Ústeckého kraje, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se v Ústeckém kraji vyrobilo nejvíce elektřiny v republikovém měřítku a tak se Ústecký kraj řadí jednoznačně na první místo a to i v samotné výrobě elektřiny z větrné energie. Z uvedených údajů vyplývá, že území Ústeckého kraje je v oblasti výroby elektrické energie, která se zde s ohledem na přítomnost ložisek hnědého uhlí vyrábí právě z tohoto paliva, kapacitně silně zatíženo. S ohledem na prolomení územně ekologických limitů na lomu Bílina (usnesení vlády ČR č. 827/2015), které znamená pokračování hornické činnosti spočívající

v těžbě povrchovým způsobem na výhradním ložisku hnědého uhlí, nelze v následujících letech očekávat výraznou změnu snížení zatížení území Ústeckého kraje ve vztahu k výrobě elektřiny. Převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví nad výstavbou nových VVE je vyvolán především výrazným zatížením území Ústeckého kraje, kde zdejší krajina je silně narušena až přeměněna antropogenní činností. Zejména oblast Podkrušnohoří, která je touto exploatací postižena nejvíce, reprezentuje silně industrializované území, kde je koncentrováno široké spektrum průmyslových oborů (těžba, energetika, chemický průmysl, strojírenství ad.). Právě těmto antropogenním činnostem a rozvoji průmyslových oborů v průběhu minulých let ustupoval veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví a umožnil tak jejich značnou exploataci. Právě z těchto skutečností vyvstala nutnost nastavení jednoznačných pravidel pro ochranu nejcennějších území Ústeckého kraje, která jsou nositeli jedinečných přírodních, kulturně-historických a krajinářsky cenných hodnot. Výroba elektřiny z větrné energie je v odborné literatuře označována jako tzv. „zelená energie“, která je v obecné rovině šetrná k životnímu prostředí. Nicméně je potřeba si uvědomit, že zejména nekoordinovaná výstavba VVE v územích s vysokou koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných hodnot může působit opačným způsobem a navíc k redukci stávajících hnědouhelných elektráren jejich výstavbou nedojde. I toto je jeden ze základních aspektů, které se území Ústeckého kraje bezprostředně týkají. S ohledem na statistické údaje a další zmíněné skutečnosti byla v rámci zpracování návrhu 2aZÚR ÚK vyhodnocena potřeba účinným způsobem regulovat další rozvoj VVE a vyloučit ho zejména v oblastech s koncentrací přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot a krajinářsky cenných oblastí, které jsou pro území Ústeckého kraje specifické a jedinečné a dosud ještě ne tolik výstavbou VVE narušené. Textová část odůvodnění obsahuje přehled území s vyloučením lokalizace VVE s odborným popisem jejich charakteristiky, popřípadě výčtem unikátních prvků, jež některé nemají obdobu v České republice a některé ani v okolních státech střední Evropy (např. CHKO České středohoří, CHKO Labské pískovce s kaňonem řeky Labe). Vyloučením lokalizace VVE v daných územích tak bude zajištěna potřebná účinná ochrana, aby nepodlehly postupné industrializaci a nešetrným antropogenním zásahům, které by narušily jejich původní struktury. V neposlední řadě je potřeba značnou část daného území chránit jako území s vysokým rekreačním potenciálem, která slouží pro odpočinek obyvatel území kraje, a jejich přeměna na technicistní krajinu je nežádoucí.

Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK rovněž vycházel z aPÚR, která je dle § 31 odst. 4 stavebního zákona pro pořizování a vydávání ZÚR závazná.
Návrh 2aZÚR ÚK řeší regulaci lokalizace VVE formou stanovení úkolu pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území, tzn. nenavrhuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, jak je výše uvedeno, ale definuje území s preferencí ochrany přírody a krajiny a území s preferovanou ochranou osídlení a památkové péče před výstavbou VVE. Tím je v 2aZÚR ÚK opětovně ošetřena ucelená soustava území, ve kterých je z důvodů zabránění zjevným hrozícím škodám nutno vyloučit lokalizaci VVE. Regulace tak naplňuje republikovou prioritu stanovenou v aPÚR v čl. (20), kde je uvedeno, cit.: *„Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy NATURA 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu. Vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny. V rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu*

krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajiny a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.“

Současně je stanovenou regulací naplněn čl. (74) aPÚR, ve kterém je vymezena SOB6 - specifická oblast Krušné hory. V uvedeném článku aPÚR je v odstavci Úkoly pro územní plánování pod písmenem e) stanoven úkol, za jehož splnění zodpovídá Ústecký kraj, cit.: „*účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“*

Jak již bylo výše zmíněno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento aktualizovaný dokument uvádí, že lze podle parametrů VVE do vzdálenosti 3-6 km od stavby VVE vymezit zóny silné a zřetelné viditelnosti. Jde o okruh bezprostředního uplatnění VVE v krajinném obrazu, kdy stavba bude jednoznačně působit jako dominanta krajiny. Významnou charakteristikou při umísťování VVE do krajiny je proto rozsah vizuálně ovlivněného území. Jeho rozloha se pohybuje v desítkách až stovkách km2. (Pro úplnost nutno dodat, že v původním metodickém návodu z roku 2008 byla vzdálenost stanovena na 3-5 km.)
Aktualizovaný metodický návod je určen k preventivnímu vyhodnocení možností umístění větrných (VTE) a fotovoltaických (FVE) elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny na území krajů, obcí nebo jiných územních celků. V metodickém návodu je uvedeno, cit.: „*Přes všechny přínosy ve smyslu menší zátěže životního prostředí oproti výrobě elektrické energie z konvenčních zdrojů je výstavba VTE a FVE zásahem do krajiny, který se může svým charakterem dotýkat zájmů chráněných zákonem 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), zájmů chráněných zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zájmů chráněných zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Metodický návod proto stanovuje postup (princip) zpracování preventivního hodnocení, který identifikuje zájmy, resp. limity ochrany přírody a krajiny a limity ochrany zemědělského půdního fondu v regionálním měřítku, a formou negativního vymezení definuje území, v nichž je výstavba VTE a FVE nevhodná, spíše nevhodná a obecně za posléze jasně formulovaných podmínek vhodná.“*
Parametry pásem, které byly stanoveny v regulaci návrhu 2aZÚR ÚK vychází z metodiky a odborné literatury a následného odborného posouzení zpracovatelem. Aby nedocházelo k přílišné restriktivní regulaci území, byl rozsah zón silné a zřetelné viditelnosti u některých území snížen oproti metodice ale zároveň tak, aby byla zajištěna alespoň minimální ochrana daného území. Pásma sdružují zónu silné a zřetelné viditelnosti VVE, popřípadě ochranné pásmo rizik nepříznivých hygienických vlivů. V těchto pásmech se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně, bude působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí (v denní i v noční době), jako dominanta krajiny a v konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou - kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VVE ještě zesiluje popsané působení. Pásmo současně chrání obyvatele před negativními hygienickými vlivy - zejména akustickými. Akustickými vlivy se nerozumí dosažení limitních hladin hluku VVE, které se předpokládají pouze v jejich blízkosti, ale časté rušení faktorů pohody nižšími hladinami hluku, které se mohou stát v určitém prostoru a čase dominantními a způsobovat u vnímavých osob zdravotní problémy. Rovněž je nezbytné upozornit na skutečnost, že může docházet k zastiňování pohyblivým stínem. Tento jev vzniká, pokud fouká vítr, svítí slunce a rotor větrné elektrárny je natočen kolmo k dotčeným objektům. V závislosti na morfologii

terénu je daný jev pozorovatelný při optimálních světelných podmínkách do stovek metrů od větrné elektrárny.
Důvodem vyloučení možnosti umisťování VVE do zastavěných území a ve vzdálenosti 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch je eliminace nepříznivých hygienických vlivů VVE v územích, ve kterých by větrné elektrárny negativně ovlivňovaly kvalitu zastavěného území a rozvojové předpoklady zastavitelných ploch.
Výstavba VVE vždy v jisté míře zasáhne do života občanů v obci a regionu. Hluk z větrných elektráren, vizuální narušení krajiny, omezení prostoru v těsné blízkosti elektráren pro jeho využití a další rozvoj, to jsou některé z možných negativních vlivů, které mohou narušit dosavadní podmínky pro život. Umisťování větrných elektráren v zastavěném území a území 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch se jeví jako minimální nezbytná ochrana veřejného zdraví, před tímto jevem, který do značné míry výrazně negativně ovlivňují nejen pohodu bydlení ale i kvalitu života lidí, kteří v daném území nejen bydlí nebo se rekreují, ale i pracují.
Oproti regulacím, které zrušil NSS rozsudkem ze dne 28.5.2014, byl v návrhu 2aZÚR ÚK upraven (snížen) výčet území, ve kterých nelze vymezovat plochy pro VVE a stavby související. Byla vypuštěna následující území: území příměstských oblastí, území v okruhu 2 km od rozptýlených trvale obydlených nebo rekreačních objektů, území v okruhu 3 km od rekreačních areálů a hranic areálů lázní a území v pásmu 3 km podél státních hranic ČR/SRN.
Snížením rozsahu jednotlivých vymezených pásem na nezbytné minimum a vypuštěním výše uvedených území není navrženou regulací znemožněna výstavba VVE na celém území kraje, jak je několikrát uvedeno v odůvodnění podané připomínky společností Wind Tech. a.s., Brno.
Součástí textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK je zjednodušené grafické znázornění rozdělení kraje dle možnosti umisťování VVE s využitím dat Územně analytických podkladů Ústeckého kraje. Závazné grafické vyjádření rozdělení území kraje dle možnosti umisťování VVE nelze v rámci 2aZÚR ÚK zpracovat a to s ohledem na časovou proměnlivost vymezení jednotlivých území, ve kterých je regulace umisťování VVE provedena a měřítko ZÚR. Vymezení lokalit pro umístění VVE je potřeba řešit v rámci podrobnější územně plánovací dokumentace, tzn. územních plánů jednotlivých obcí dle aktuálních dat a konkrétních podmínek v území. Územní plány vymezují zastavěné území (§ 58 odst. 3 stavebního zákona) a zastavitelné plochy či zpřesňují vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES a pracují s nejaktuálnějšími daty.

Podatel několikrát uvádí, že nelze veškeré plochy pro výstavbu VVE považovat za plochy nadmístního významu dle § 2 odst. 1 stavebního zákona. Považuje za nesprávné, že je v návrhu 2aZÚR ÚK uvedeno, že z hlediska funkce a technických parametrů jsou VVE výrobní zařízení nadmístního významu a z toho důvodu způsobilé pro krajskou regulaci prostřednictvím zásad územního rozvoje, a to i přestože v rámci stávající judikatury převládá názor, že VVE jsou záměrem nadmístního významu. Podle podatele nelze dovodit, že by měla každá plocha pro VVE za všech okolností a vždy nadmístní význam, ale je potřeba posuzovat nadmístní vlivy VVE na základě konkrétních okolností, tj. na základě stavu konkrétní krajiny, do níž se má plocha pro VVE umístit a stavu konkrétní technické infrastruktury dané obce. Pořizovatel se ztotožňuje s judikaturou Nejvyššího správního soudu v otázkách nadmístního významu VVE, jak s vlivem na krajinu, obyvatelstvo, ochranu přírody, tak s vlivem na distribuční síť České republiky. Místa, kde mohou mít VVE pouze „lokální“ vliv, lze dovodit ze zjednodušeného grafického znázornění (bílá místa), které je součástí odůvodnění. 2aZÚR ÚK nezakazuje výstavbu VVE plošně, ale pracuje s nadmístními hledisky a podle nich jsou nastaveny dané limity v bodě (2) čl. [174]. Pokud v rámci pořízení územního plánu obce se prokáže, že návrh ÚP není v rozporu s těmito „nadmístními limity“, lze plochy pro VVE vymezit v rámci ÚP.

S argumentem podatele, že za plochu nadmístního významu by bylo nutné považovat každou plochu, v níž by mohl vzniknout nějaký větší objekt nebo skupina objektů, která by si vyžádala zvýšené nároky na stávající infrastrukturu se nelze ztotožnit, vzhledem k tomu, že se může jednat o mnoho různých staveb s různým funkčním využitím, které mají různý vliv na ochranu přírody, krajinu, obyvatelstvo apod., a proto je nezbytné posuzovat je individuálně. Pro tyto záměry, které nelze v měřítku ZÚR specifikovat, stanovují ZÚR ÚK jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace tak při rozhodování v území.

Jak je již výše uvedeno, návrh 2aZÚR ÚK nevymezuje plochy pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, ale stanovuje území, kde nelze plochy pro VVE vymezovat s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tato regulace byla dohodnuta s dotčenými orgány v rámci pořizování a projednávání návrhu 2aZÚR ÚK v souladu se stavebním zákonem.

Pro úplnost nutno konstatovat, že Ústecký kraj nechal zpracovat s ohledem na specifičnost Krušných hor Územní studii Krušné hory - Ústecký kraj (ÚS Krušné hory - ÚK). Hlavním důvodem pro pořízení ÚS Krušné hory - ÚK byla skutečnost, že Krušné hory se vyznačují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území ve všech sledovaných pilířích – životní prostředí, hospodářský rozvoj, sociální soudržnost obyvatel. Přitom Krušné hory jako jediné horské území v ČR nemá velkoplošnou ochranu přírody a krajiny, není vyhlášeno Chráněnou krajinnou oblastí či Národním parkem. Krušné hory v Ústeckém kraji jsou součástí specifické oblasti Krušné hory SOB6 vymezené v aPÚR. SOB6 Krušné hory je zpřesněna v platných ZÚR ÚK. Území řešené ÚS Krušné hory - ÚK zahrnuje části území obcí s rozšířenou působností Kadaň, Chomutov, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem. Cílem ÚS Krušné hory – ÚK bylo o řešeném území shromáždit a vyhodnotit aktuální informace týkající se územního rozvoje Krušných hor v Ústeckém kraji a navrhnout územní regulaci, která by pomohla řešit slabé stránky a problémy této specifické oblasti při zachování a rozvoji jeho hodnot. Součástí ÚS bylo rovněž vytipování lokalit vhodných pro umístění VVE. ÚS Krušné hory – ÚK vytipovala celkem dvě lokality, které vychází z celkové koncepce ÚS, respektují územní regulace stanovené v návrhu 2aZÚR ÚK a současně zohledňují principy vztahující se k umístění VVE v Krušných horách obsažené v návrhu Aktualizace Územní energetické koncepce Ústeckého kraje. Příloha I. ÚS obsahuje posouzení vytipovaných lokalit pro umístění VVE.

V odůvodnění připomínky III. - 2. *„Nesprávné odůvodnění navržené regulace“*, opětovně několikrát podatel uvádí, že regulace znamená absolutní zákaz umisťování větrných elektráren na území Ústeckého kraje.
Podatel v připomínce uvádí, že odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK považuje za rozporuplné, protože je v něm uvedeno, že značná část území Ústeckého kraje je silně narušena až přeměněna antropogenní činností a na druhé straně se v něm uvádí, že se jedná o natolik cenné území, že je nutné regulovat výstavbu VVE a že návrh 2aZÚR ÚK neakceptuje povinnost vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, protože bezdůvodně zcela vylučuje určitou legální ekonomickou aktivitu. S tvrzením podatele se nelze ztotožnit, patně bylo ze strany podatele chybně pochopeno. Cílem popisu jednotlivých částí území Ústeckého kraje je fakt, že je území Ústeckého kraje již nyní značně poškozeno a tak je nezbytné zbylá, pro obyvatele Ústeckého kraje tak jeho návštěvníky cenná území, chránit před činnostmi, které by tato území poškodily případně až zdevastovaly. Rovněž tvrzení podatele, že považuje navrženou regulaci za nepřiměřenou a diskriminační i ve vztahu k jiným činnostem, (např. těžba surovin,

průmyslová činnost) jsou neopodstatněná. V návrhu 2aZÚR ÚK není těžba nerostných surovin navrhována, rovněž nejsou vymezovány plochy pro průmyslovou činnost. V platných ZÚR ÚK, které rovněž tyto činnosti nenavrhují jsou ale pro tyto činnosti stanoveny jednotlivé priority, úkoly pro územní plánování a dílčí kroky k naplňování cílových kvalit krajiny, které musí být v rámci územního plánování a využívání území akceptovány a to jak při pořizování územně plánovací dokumentace obcí, tak rozhodování v území.

Jak už je výše uvedeno, územní plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona ve veřejném zájmu mimo jiné chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a jejich totožnosti. Stavební zákon následně v § 19 stanoví úkoly pro územní plánování a to zejména zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem, vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn, stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu, vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území. Nástrojem územního plánování je územně plánovací dokumentace, kterou jsou jednotlivé cíle a úkoly územního plánování koordinovány a naplňovány. Vliv navržené koncepce (2aZÚR ÚK) byl posouzen na udržitelný rozvoj území (viz níže ↓).

V PÚR ČR 2008, která byla schválena usnesením vlády ČR č. 929 z 20.7.2009, byla nově vymezena v čl. [74] specifická oblast Krušné hory SOB6, která vykazuje míru problémů zejména z hlediska udržitelného rozvoje. V PÚR jsou vymezeny pouze SOB, na jejichž území je možno identifikovat a jasně formulovat problém obecně vnímaný jako republikový. Tuto podmínku splnily zejména obecně přijímané problémy prokazatelné nerovnováhy územních podmínek udržitelného rozvoje území. Z celospolečenského hlediska se u SOB6 Krušné hory jedná o rozsáhlé a závažné postižení území činností člověka (postižení přírody, krajiny, životního prostředí, apod.). Hlavním důvodem pro vymezení SOB6 byla skutečnost, že ZÚR v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí úkoly územního plánování v souladu s PÚR (§ 36 odst. 3 stavebního zákona) včetně zpřesnění vymezení specifické oblasti SOB6 Krušné hory vymezené v PÚR (příloha č. 4 vyhl. 500/2006 Sb.). Současně s návrhem ZÚR se zpracovává vyhodnocení vlivů ZÚR na udržitelný rozvoj území (§ 19 a 36 stavebního zákona). PÚR stanovila pro SOB6 v čl. [74] úkol pro územní plánování pod písmenem e), tj. účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren. Tento úkol byl následně v rámci aPÚR doplněn o text na konci věty (cit. *„především v Ústeckém kraji“)* a tak přímo konkretizován na území Ústeckého kraje.
S návrhem 2aZÚR ÚK bylo v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona zpracováno vyhodnocení vlivů 2aZÚRÚK na udržitelný rozvoj území (VV URÚ), které hodnotí vlivy na hospodářské a sociální podmínky a vlivy na životní prostředí.
Ze závěru VV URÚ vyplývá, že návrh 2aZÚR ÚK naplňuje svým řešením § 18 stavebního zákona. Je v něm uvedeno, cit.:

„Vyhodnocení vlivu 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na vyváženost územních podmínek jednotlivých pilířů udržitelnosti :

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí

Souhrnně lze konstatovat, že řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje bude mít na podmínky pro příznivé životné prostředí neutrální až mírně pozitivní vliv. Navržené záměry nevytvářejí výrazně zvyšující fragmentaci krajiny a indikují případné střety s identifikovanými hodnotami území kraje. Výstavbou navržených záměrů nedojde k významnému narušení půd ZPF. Předpokládaný trvalý zábor ZPF je 28,27 ha. Vzhledem k velikosti kraje se jedná o zanedbatelný zábor. Záměry dále kladou nároky na trvalý nebo dočasný zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa. Zábor PUPFL se očekává v rozsahu 30,34 ha.

Územní podmínky pro hospodářský rozvoj

Vliv 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje na hospodářský rozvoj lze hodnotit jako pozitivní. Navržené záměry přispívají k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj, zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní a technické infrastruktury a pozitivně tak působí na zvýšení hospodářského potenciálu řešeného území.

Územní podmínky pro soudržnost společenství obyvatel

Na soudržnost společenství obyvatel bude mít řešení 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje neutrální vliv. 2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje přispívá navrženými záměry k vytvoření předpokladů pro výstavbu a udržitelný rozvoj zejména vymezením a stabilizací koridorů dopravní infrastruktury a přispívá tak ke zvýšení společenského potenciálu řešeného území.

2. aktualizace ZÚR Ústeckého kraje jako celek přispívá k udržitelnému rozvoji území kraje i k naplňování republikových priorit územního plánování vedoucích k udržitelnému rozvoji.“

Součástí VV URÚ je Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA), které obsahuje rovněž zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů územně plánovací dokumentace včetně vlivů synergických a kumulativních.

Přijatelnost návrhu 2aZÚR ÚK z hlediska životního prostředí byla ověřována posuzovatelkou SEA a hodnotitelem NATURA, a výsledkem hodnocení SEA a NATURA 2000 byl návrh úprav, které zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK zapracoval do výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK.

Posuzovatelka ve Vyhodnocení vlivu územně plánovací koncepce na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. (SEA) v kapitole 6. „*Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti“* v podkapitole 6.5 *„Ochrana přírody a krajiny – biodiverzita, ÚSES, zvláště chráněná území“ uvádí, cit. :*

„Významným fenoménem území je výstavba větrných elektráren, jejíž dopady na krajinný ráz jsou silně kontroverzní. Z tohoto důvodu 2aZÚR ÚK stanovuje území, kde není výstavba VVE umožněna mimo jiné z důvodu ochrany přírodních hodnot a krajinářsky cenných oblastí.“

V následující kapitole 7. *„Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima,*

hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení." v podkapitole 7.2.9 - Kapitola 4. „Zpřesnění vymezení ploch a koridorů" hodnotí posuzovatelka článek [174], ve kterém je v rámci návrhu 2aZÚR ÚK stanoven úkol (2) pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území pro plochy a koridory velkých větrných elektráren a souvisejících staveb, následovně, cit.:

„Hodnocení: Jedná se o obecnou silně restriktivní deklaraci (v pozitivním smyslu), která při důsledné aplikaci povede ke snížení až eliminaci rizika významného negativního ovlivnění krajinného rázu umístěním staveb tvořících nové antropogenní dominanty v přírodním území a k minimalizaci negativních vlivů těchto staveb na obyvatelstvo a veřejné zdraví. V rámci odůvodnění byl doložen ilustrativní zákres území, v němž je možno při aplikaci uvedené změny větrné elektrárny umisťovat, a také podrobné odůvodnění, s jehož závěry zpracovatelka SEA v plném rozsahu souhlasí.
Přestože je třeba mít na zřeteli požadavek naplňování požadavku na zvýšení výroby elektrické energie s využitím obnovitelných zdrojů, jsou negativní vlivy větrných elektráren natolik průkazné, že to ospravedlňuje uvedenou restrikci. Aplikace této změny povede současně ke snížení negativních vlivů na faunu a flóru, jejichž druhová biodiverzita a výskyt zvláště chráněných druhů se na území Ústeckého kraje projevuje ve zvýšené míře právě ve vrcholových a podvrcholových partiích zvláště chráněných území a oblasti Krušných hor.
Důvodem pro stanovení odstupové vzdálenosti od obytné zástavby je snaha o eliminaci nebo alespoň omezení negativních vlivů hluku, flicker efektu (resp. stroboskopického efektu), a dalších nepříznivých dopadů provozu větrných elektráren.
Změna je doporučena k realizaci bez dalších podmínek."

Dle podatele zákony (č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění), které jsou uvedeny v textové části odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, výstavbu VVE ve velkoplošných zvláště chráněných území, maloplošných zvláště chráněných územích, v přírodních parcích, v území NATURA 2000, v ÚSES a významných krajinných prvcích nevylučují a jednotlivé záměry VVE podléhají dalším povolovacím předpisům, v rámci nichž je ochrana veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy zajištěna k tomu příslušnými dotčenými orgány. K tomuto nutno konstatovat:
Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 potvrdil oprávněnost kraje stanovit v rámci zásad územního rozvoje regulaci rozvoje území, cit.:
„Cíle územního plánování deklarované v § 18 stavebního zákona je možno popsat jako regulaci rozvoje území, dosaženou určením jeho funkčního využití a prostorového uspořádání, stanovením zásad organizace území, věcnou a časovou koordinací výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území. Územní plánování je prostředkem harmonizace poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit jednotlivé veřejné zájmy a veřejné zájmy s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Jeho cílem je vytvářet předpoklady pro dosažení obecně přijatelného konsensu o účelném využití a uspořádání území s ohledem na ochranu a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Regulace možných způsobů využití určitého území je svěřena jednotlivým nástrojům územního plánování, zejména závazné územně plánovací dokumentaci.
Zásady územního rozvoje jsou důležitým nástrojem územního plánování, kterým je prováděna regulace možných způsobů využití území kraje, s přihlédnutím ke všem výše uvedeným cílům. Jedním z hlavních principů právní úpravy územního plánování je princip udržitelného rozvoje území, kterého lze dosáhnout vyvážením vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území.
Všechny výše uvedené pojmy jsou neurčité právní pojmy, jejichž konkrétní obsah kraj při vydávání ZÚR určuje podle specifických podmínek svého území. Je zřejmé, že harmonického využití území bude v každém kraji dosaženo jinými způsoby a nástroji, odvíjejícími se od místních podmínek a zvláštností území."

S tvrzením podatele, že pořizovatel překročil svou pravomoc a zasahuje do kompetencí jiných správních orgánů, nelze souhlasit, neboť úkolem územního plánování dle § 19 odst. 1)

písm. m) stavebního zákona je vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů [4), 12)], před negativními vlivy záměrů na území, v daném případě stanovením území, ve kterých nelze umisťovat plochy a koridory pro výstavbu VVE a staveb souvisejících s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně – historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví. Tím současně naplňuje cíle územního plánování stanovené v § 18 stavebního zákona.

[4)] Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

[12)] Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Ao 6/2011 – 261 ze dne 28.5.2014 konstatoval, že kraj je oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit v jeho území a může tak přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria, cit.:

„V projednávané věci byla nastolena otázka, zda kraj v rámci své pravomoci regulovat území prostřednictvím vydání územně plánovací dokumentace může stanovit pro regulaci určitých aktivit přísnější podmínky, nežli stanoví zákon vydaný k ochraně stejných hodnot. Navrhovatelé poukázali například na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Tyto zákony určují míru a způsob ochrany určitých zájmů platné pro celé území České republiky. Pokud mají být naplněny cíle územního plánování zakotvené ve výše citovaném § 18 stavebního zákona, musí mít kraj při přijímání územně plánovací dokumentace možnost zohlednit specifika svého území oproti jiným částem republiky. Zvláštními zákony je určena minimální míra ochrany jednotlivých zájmů, kterou kraje v rámci územního plánování nemůže snížit. Dospěje-li však k závěru, že zvláštní podmínky jeho území vyžadují intenzivnější ochranu, může přijmout pro ochranu hodnot chráněných zvláštními zákony přísnější kritéria. Nutnou součástí rozhodnutí kraje pro zpřísnění ochrany určitého zájmu nad zákonem stanovený rámec je přesvědčivé odůvodnění, ze kterého je zřejmé, v čem spočívá ojedinělost podmínek v daném území.
Aktivitu směřující k ochraně určitého zájmu mohou vykonávat různé subjekty a neznamená to, že by tím navzájem nahrazovaly svoji činnost, případně, že by pouze z tohoto důvodu byly v rozporu se zákonem. Regulace výstavby VVE zvolená obcí či krajem při územním plánování nenahrazuje činnost orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. V tomto případě každý z nich sice činí opatření ohledně umísťování VVE za účelem ochrany životního prostředí, avšak kraj tak činí též s přihlédnutím k ochraně vlastního území a svých hodnot, správní orgán chrání životní prostředí jako veřejný zájem.
Kraj je tedy za výše uvedených podmínek oprávněn provést nástroji územního plánování regulaci určitých aktivit na jeho území, a to i nad rámec zákona, který chrání stejné hodnoty na základě veřejného zájmu. Jedná se o výsledek poměřování zájmů kraje a jeho obyvatel či právnických osob

zde sídlících. Pokud kraj uvede závažné důvody svědčící pro upřednostnění určitého zájmu, úměrně dle této závažnosti může být omezen jiný zájem."

Podatel připomínky uvádí, že nelze souhlasit s textem v odůvodnění návrhu 2aZÚR ÚK, že cílem regulace je zamezit překotně se rozvíjející výstavbě větrných elektráren, neboť výstavba VVE v posledních letech v Ústeckém kraji překotná rozhodně není. K tomu je nezbytné uvést, že před vydáním ZÚR Ústeckého kraje, které nabyly účinnosti 20.10.2011, bylo realizováno značné množství VVE. V této době byly povolovány VVE pouze se souhlasem dotčeného orgánu, který posuzoval jednotlivé záměry umístění VVE v rámci EIA, tj. pouze s ohledem na životní prostředí. Nebyly posuzovány vlivy působení kumulace a synergie jednotlivě povolovaných záměrů na udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území.

Na základě všech výše uvedených skutečností tak lze shrnout, že připomínky podatele k věcné nesprávnosti zvolené regulace umisťování ploch a koridorů pro VVE a stavby související, jsou neopodstatněné. Ani jednotlivé zákonem stanovené limity, ani dílčí posuzování konkrétních projektů výstavby VVE dotčenými orgány a stavebními úřady, nemohou samy o sobě a bez dalšího nahradit posouzení příslušející orgánům územního plánování. Krajský úřad Ústeckého kraje předmětnou regulací výstavby VVE nezasahuje do pravomocí dotčených orgánů, jak se podatel mylně domnívá, ale toliko uplatňuje své zákonem dané pravomoci k regulaci využití území Ústeckého kraje. Jeho úloha orgánu územního plánování je v tomto ohledu nezastupitelná.

Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením podatele, že vzhledem k tomu, že na území Ústeckého kraje jsou vhodné podmínky z hlediska větrného potencionálu pro umisťování větrných elektráren, by tato skutečnost měla odůvodňovat podporu tohoto typu výroby elektřiny, nikoliv implicitní zákaz na celém území kraje.
Jak již je výše uvedeno, ZÚR jsou koncepčním nástrojem územního plánování, kterými kraj určuje základní strategii pro rozvoj svého území, tedy základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. ZÚR regulují území v různé míře podrobnosti, a to od stanovení priorit územního plánování kraje k upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje hodnot území kraje přes vymezení oblastí a os až k vymezení ploch a koridorů. Pro celé území kraje ZÚR stanovují urbanistické zásady ochrany a rozvoje území podstatné pro tvorbu následných územně plánovacích podkladů a územně plánovacích dokumentací a to stanovením priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území, územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje a stanovují úkoly pro územní plánování a využívání území včetně úkolů pro územně plánovací činnost obcí a rozhodování v území. Pořizovatel jako orgán územního plánování ve smyslu § 18 stavebního zákona koordinuje veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizuje ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů s cílem zajistit předpoklady pro udržitelný rozvoj území.
Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. K dosažení cílů územního plánování slouží úkoly územního plánování, stanovené v § 19 stavebního zákona, které se naplňují v rámci zpracování příslušné územně plánovací dokumentace a jejím uplatňováním při následném rozhodování v území.

K odůvodnění připomínky III. - 3. *„Rozpor s platnou Politikou územního rozvoje ČR“* nutno uvést:
PÚR je celostátním strategickým nástrojem v oblasti územního plánování, který řeší území celého státu v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech. PÚR stanovuje od obecných cílů ke konkrétním záměrům a úkolům územního plánování celostátní strategii územního rozvoje. PÚR promítá a současně koordinuje záměry územního rozvoje z politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, do společného dokumentu, kterým současně koordinuje ZÚR jednotlivých krajů.
Svojí povahou je PÚR subordinačním nástrojem veřejné správy v oblasti územního plánování. PÚR je koncepčním (nikoli realizačním) nástrojem územního plánování a představuje tak základní referenční rámec, který je závazný do té míry, že je třeba se v tomto rámci pohybovat a vycházet z něho při pořizování a vydávání ZÚR, územních plánů, regulačních plánů a při rozhodování v území. Neznamená to však, že PÚR vytýčený úkol bude nutně naplněn. Jedná se o určité (strategicky jistě velmi důležité) vodítko, jakým směrem soustředit další fáze územního plánování z hlediska budoucího využití území České republiky.
PÚR stanovila v souladu s § 32 odst. 1 písm. a) stavebního zákona republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Republikové priority územního plánování jsou stanovovány za účelem zajištění udržitelného rozvoje území, tedy za účelem dosažení vyváženého vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Republikové priority územního plánování určují požadavky na konkretizaci obecně formulovaných cílů a úkolů územního plánování a určují strategii a základní podmínky pro jejich naplňování v územně plánovací činnosti krajů a obcí a při tvorbě resortních koncepcí s důsledky do území.

Podatel uvádí, že návrh 2aZÚR ÚK je v rozporu s platnou PÚR a to s čl. [31] a [176].
V čl. [31] aPÚR ČR stanovuje republikovou prioritu územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje ve znění, cit.: *„Vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi“.* Obnovitelnými zdroji ve smyslu zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, v platném znění, se rozumí obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu. Stanovenou regulací ploch a koridorů pro umísťování VVE a staveb souvisejících, tzn. regulací jednoho druhu zdroje s ohledem na převažující veřejný zájem na ochraně přírodních hodnot, kulturně-historických hodnot, krajinářsky cenných oblastí a veřejného zdraví není mařena státem podporovaná ekonomická aktivita, tak ani návrh 2aZÚR ÚK není v rozporu s citovaným článkem aPÚR, jak uvádí podatel.

Při té příležitosti nutno upozornit rovněž na skutečnost, že Nejvyšší správní soud a Ústavní soud ve svých rozsudcích rozebraly PÚR následovně: Předmětem PÚR není regulace určitého přesně vymezeného území, jak je tomu u územně plánovací dokumentace. Politika má vyjadřovat rozvojové záměry státu v mezinárodním kontextu a vytvářet základ pro regionální politiku na úrovni státu, a to vše v potřebné míře obecnosti. Jde tedy o koncepční nástroj, který určuje strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování. Jejím účelem není stanovit pravidla vztahující se ke konkrétní situaci, ale stanovit obecné rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost, zajistit koordinaci územně plánovací činnosti krajů a obcí, koordinaci odvětvových a meziodvětvových koncepcí, politik a strategií. Míra podrobnosti regulace u PÚR je - ve srovnání např. se zásadami územního rozvoje - tak nízká, že již je namístě hovořit o obecnosti předmětu regulace (ve smyslu protikladu ve vztahu ke „konkrétnosti" předmětu regulace).

Závaznost záměrů vyjádřených v PÚR pro pořizování a vydávání ZÚR, územních a regulačních plánů a pro rozhodování v území přitom neznamená a ani znamenat nemůže, že by kraje při pořizování zásad územního rozvoje automaticky převzaly do svých plánů realizaci v politice obsažených záměrů, a to bez dalšího hodnocení jejich dopadů. Takový postup by byl v rozporu se zvláštními právními předpisy jako je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí nebo zákon o ochraně přírody a krajiny, případně zmíněná SEA. Závaznost obecně formulovaných záměrů politiky pro územně plánovací dokumentaci je nutno vyložit jako závaznost příslušných územních orgánů převzít do územně plánovací dokumentace vládou České republiky schválený koncepční záměr územního rozvoje na celostátní či mezinárodní úrovni, nikoli faktickou realizaci tohoto záměru. Pokud by obecné záměry vyjádřené v PÚR, samy o sobě, bez ohledu na jejich obsahové vymezení znamenaly pro příslušné územní orgány povinnost automatické realizace, postrádal by způsob, jakým je ve stavebním zákoně upraven proces schvalování ZÚR, územního plánu či regulačního plánu, smysl.

Rovněž se nezakládá na pravdě tvrzení podatele, že návrh 2aZÚR ÚK nezohlednil podklad, který mělo dle čl. [176] zpracovat MŽP ve spolupráci s MZe, MPO a kraji.
Jak již bylo výše uvedeno, aPÚR uložila v čl. (176) úkol MŽP navrhnout podmínky a zpracovat odborný podklad pro vymezování lokalit vhodných pro využití obnovitelných zdrojů energie. Tento podklad však nebyl v termínu stanoveném aPÚR MŽP zpracován. Zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK proto vycházel z metodického návodu Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (MŽP, 2009) a následně z jeho aktualizace, která byla uveřejněna v září 2018 ve Věstníku MŽP. Tento dokument však nenahrazuje odborný podklad dle čl. [176], který by mohl zpracovatel návrhu 2aZÚR ÚK použít pro vymezení ploch vhodných pro umístění obnovitelných zdrojů energie, jak je uloženo v čl. [199] aPÚR a byl proto zvolen obdobný způsob regulace VVE, jako je v uvedeném metodickém pokynu MŽP.

Požadavku spočívajícím ve vypuštění části textu z výrokové části návrhu 2aZÚR ÚK z článku [174] navrženého úkolu pro územní plánování (2), kterým je stanovena regulace pro umisťování ploch a koridorů pro výstavbu VVE a staveb souvisejících, se nevyhovuje, neboť argumenty, které podatel uvádí, jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti, neopodstatněné.
Nelze vyhovět ani požadavku podatele, aby území obce Nová Ves v Horách bylo v návrhu 2aZÚR ÚK vymezeno jako lokalita vhodná pro umístění VVE.
Požadované vymezení lokality vhodné pro umístění VVE by bylo v rozporu s navrženou celkovou koncepcí dané územně plánovací dokumentace (návrhu 2aZÚR ÚK), která byla posouzena v souladu s § 19 a 36 stavebního zákona (VV URÚ).
Vymezení lokalit vhodných pro výstavbu VVE je nezbytné provést v rámci územního plánu příslušné obce při dodržení čl. [174] 2aZÚR ÚK.

Připomínce se z výše uvedených důvodů nevyhovuje.